

รายงานฉบับสมบูรณ์

การเผยแพร่งานวิจัยสู่สังคม
ผ่านนวัตกรรมการพัฒนาทักษะสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ในพื้นที่ภาคกลาง
**Research Dissemination to Social Through Innovation Process For Development
New Generation Communicator in Central Region Area.**

ผศ.ดร.พัชรา เอี่ยมกิจการ สบายใจ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ภายใต้การสนับสนุนทุนวิจัยจาก
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.)
กันยายน 2563

รายงานฉบับสมบูรณ์

การเผยแพร่งานวิจัยสู่สังคม

ผ่านนวัตกรรมการพัฒนาทักษะสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ในพื้นที่ภาคกลาง

Research Dissemination to Social Through Innovation Process For Development

New Generation Communicator in Central Region Area.

ผศ.ดร.พัชรา เอี่ยมกิจการ สบายใจ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

สนับสนุนโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.)

(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย สกสว. ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

บทคัดย่อ

โครงการวิจัยการเผยแพร่ผลงานวิจัยสู่สังคมผ่านนวัตกรรมการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ในพื้นที่ภาคกลางมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ และเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยผ่านนักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ โดยการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า กระบวนการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยที่ได้ผ่านการทดสอบประสิทธิภาพในเบื้องต้นได้ทั้งสิ้น 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์และคัดเลือกหลักสูตร รายวิชา และงานวิจัย ขั้นตอนที่ 2 การเติมความรู้และเสริมพลัง ที่มีทั้งการเติมความรู้และเสริมพลังผ่านกิจกรรมรายวิชา และการเติมความรู้และเสริมพลังโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้สื่อ ขั้นตอนที่ 4 การปรับปรุงสื่อ และขั้นตอนที่ 5 การเผยแพร่สู่สาธารณะที่ทำให้นิสิตนักศึกษาารู้สึกภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง และเป็นแรงบันดาลใจในการสื่อสารงานวิจัยต่อไปในอนาคต

Abstract

The objectives of this research were to develop new generation communicator and research disseminate to social through the new generation communicator. This research is a qualitative research. The results of this study showed that Development New Generation Communicator Process has 5 steps: 1) Analysis and selection Curriculum, Subject, and research project 2) Educate and Empower which includes both in-class activities and workshop by expert 3) Media implementation 4) Improve media and 5) Publish communication

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1	
บทนำ	10
ที่มาและความสำคัญ	10
โจทย์วิจัย	12
วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	13
พื้นที่ดำเนินการ	13
วิธีดำเนินการวิจัย	13
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	14
บทที่ 2	
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
แนวคิดการสื่อสารเพื่อการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย	15
แนวคิดเรื่องกลยุทธ์ด้านสารและกลยุทธ์ด้านสื่อ	18
แนวคิดเรื่องนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	20
แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการสื่อสารเพื่อการพัฒนาทรัพยากร	23
มนุษย์หรือการเสริมศักยภาพ (Empowerment)	
บทที่ 3	
วิธีดำเนินการวิจัย	28
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	28
แผนการดำเนินงานโครงการ	33
บทที่ 4	
ผลการวิจัย	34
บทที่ 5	
สรุปและอภิปรายผล	135
บรรณานุกรม	141
ภาคผนวก	142

สารบัญตาราง

		หน้า
1	แผนการดำเนินงานโครงการ	33
2	รายละเอียดสถานศึกษาและรายวิชาที่ผ่านการคัดเลือก	34
3	รายละเอียดการดำเนินงานของรายวิชา	39
4	รายชื่องานวิจัยที่ผ่านการคัดเลือก	40
5	คณะและสถาบันการศึกษา	47
6	สาขาวิชา	48
7	ชั้นปี	48
8	เพศ	48
9	ประสบการณ์การร่วมโครงการที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัย	49
10	ความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัย	49
11	ความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยจำแนกตามสถาบันการศึกษา	50
12	ความรู้และประสบการณ์ด้านการผลิตสื่อ	53
13	ความรู้และประสบการณ์ด้านการผลิตสื่อจำแนกตามสถาบันการศึกษา	54
14	ความรู้และประสบการณ์ด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัย	57
15	ความรู้และประสบการณ์ด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยจำแนกตามสถาบันการศึกษา	58
16	คณะและสถาบันการศึกษา	71
17	สาขาวิชา	72
18	ชั้นปี	72
19	เพศ	72
20	ความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัย	73
21	ความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยจำแนกตามสถาบันการศึกษา	74
22	ความรู้และประสบการณ์ด้านการผลิตสื่อ	76
23	ความรู้และประสบการณ์ด้านการผลิตสื่อจำแนกตามสถาบันการศึกษา	78
24	ความรู้และประสบการณ์ด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัย	80
25	ความรู้และประสบการณ์ด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยจำแนกตามสถาบันการศึกษา	82
26	ความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ	86
27	ความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการจำแนกตามสถาบันการศึกษา	88
28	ความรู้และประสบการณ์ด้านการผลิตสื่อก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ	92

29	ความรู้และประสบการณ์ด้านการผลิตสื่อก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการจำแนกตามสถาบันการศึกษา	94
30	ความรู้และประสบการณ์ด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ	98
31	ความรู้และประสบการณ์ด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการจำแนกตามสถาบันการศึกษา	100
32	สถาบันการศึกษา	111
33	ภาพรวมกิจกรรมการจัดงานประกวดเพื่อคัดเลือกผลงานสร้างสรรค์ของนักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ในพื้นที่ภาคกลาง	112
34	ระยะเวลาในการเผยแพร่งานประกาศผลรางวัล	112

สารบัญรูปภาพ

		หน้า
1	รูปแบบการสื่อสารเพื่อการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย	18
2	แผนดำเนินการโครงการ	32
3	การคัดเลือกคณะ หลักสูตร และรายวิชา	36
4	การประชุมเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันและวางแผนกระบวนการดำเนินการของ ทีมวิจัยระดับสถาบัน	37
5	แผนการดำเนินงานของทีมวิจัยระดับสถาบัน	39
6	รูปแบบการคัดเลือกงานวิจัย	43
7	ตัวอย่างประมวลการสอน	46
8	แบบสอบถามความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมของนักศึกษาต่อการพัฒนานัก สื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ (ก่อนเข้าร่วมโครงการ)	47
9	การประชุมย่อยร่วมกับผู้ช่วยวิจัยประจำรายวิชา	63
10	กิจกรรมพบปะนักวิจัยเจ้าของผลงาน รศ.ดร.ณรงค์ สมพงษ์ และรศ.ดร.ณัฐพล จำเริญ คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	64
11	กิจกรรมอบรมทักษะการสร้างสรรค์สื่อครั้งที่ 1	64
12	กิจกรรมอบรมทักษะการสร้างสรรค์สื่อครั้งที่ 2	65
13	กิจกรรมนำเสนอผลงานสร้างสรรค์สื่อและรับฟังข้อเสนอแนะ	65
14	กิจกรรมพบปะนักวิจัยเจ้าของผลงาน ดร.วิไลลักษณ์ ลังกา คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มศว.	66
15	กิจกรรมพบปะนักวิจัยเจ้าของผลงาน ผศ.ดร.วิชากร จารุศิริ คณะวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มศว.	67
16	กิจกรรมพบปะนักวิจัยเจ้าของผลงาน ผศ.ดร.พัชรินทร์ ปัญญาธิ์ สถาบัน นวัตกรรมการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยมหิดล	68
17	กิจกรรมพบปะนักวิจัยเจ้าของผลงาน ดร.ฟ้าใส สามารถ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ศาลายา	68
18	กิจกรรมกลุ่มระดมความคิดเห็นและผลิตสื่อ	69
19	กิจกรรมพบปะนักวิจัยเจ้าของผลงาน รศ.ดร.จินตวิทย์ คล้ายสังข์ และรศ.ดร. เนาวนิตย์ สงคราม คณะครุศาสตร์ จุฬาฯ	70
20	กิจกรรมกลุ่มระดมความคิดเห็นและผลิตสื่อ	70
21	แบบสอบถามความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมของนักศึกษาต่อการพัฒนานัก สื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ (หลังร่วมกระบวนการ)	71
22	กิจกรรมอบรมให้ความรู้เรื่องแปลงสารงานวิจัยสู่สื่อในการเผยแพร่	105

23	วิทยากรให้ข้อเสนอแนะต่อผลงานของแต่ละสถาบัน	106
24	กิจกรรมอบรมให้ความรู้เรื่องการผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่งานวิจัย	106
25	วิทยากรให้ข้อเสนอแนะต่อผลงานของแต่ละสถาบัน	106
26	ผลงานส่งเข้าประกวดของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	107
27	ผลงานส่งเข้าประกวดของมหาวิทยาลัยศิลปากร	107
28	ผลงานส่งเข้าประกวดของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	108
29	ผลงานส่งเข้าประกวดของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	108
30	บรรยากาศประกาศรางวัลงานสุดยอดนักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ในพื้นที่ภาคกลาง	109
31	รางวัลงานสุดยอดนักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ในพื้นที่ภาคกลาง	110
32	คณาจารย์และพี่เลี้ยงประจำรายวิชาที่เข้าร่วมกิจกรรม	110
33	นิสิตนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม	111
34	โมเดลการพัฒนา นักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่	133
35	วิดิทัศน์กระบวนการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่	134
36	ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน	137
37	ระดับของการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชน	138

บทที่ 1

บทนำ

1. ที่มาและความสำคัญ

โครงการวิจัยนี้เกิดขึ้นจากแนวคิดเรื่องการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยในมุมมองด้านการสื่อสารที่กาญจนา แก้วเทพ และกำจร หลุยยะพงศ์ (2560) ได้กล่าวถึงงานวิจัยว่าเป็นกิจกรรมทางปัญญาของนักวิชาการที่บรรดาคำศัพท์ที่ใช้ แนวคิดและทฤษฎี วิธีการเก็บวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล รวมทั้งการสรุปตีความผลการวิจัยทั้งหมดมักเกินความสามารถในการทำความเข้าใจของคนทั่วไป จึงมักเกิดช่องว่างในการเผยแพร่และนำเสนอผลการวิจัยให้คนทั่วไปเข้าใจ หรือแม้แต่กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยก็ไม่สามารถทราบถึงผลการศึกษาที่ตนเองเป็นผู้ให้ข้อมูล นักนิเทศศาสตร์หรือนักสื่อสารจึงถูกคาดหวังให้ทำหน้าที่เป็น “ตัวสื่อกลาง” ในการเชื่อมช่องว่างระหว่างผลการวิจัยของนักวิชาการกับคนกลุ่มต่างๆ ที่จะได้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัยไม่ว่าจะเป็นกลุ่มตัวอย่าง หน่วยงานสนับสนุน ผู้วางนโยบาย และกลุ่มอื่นๆ เนื่องจากนักนิเทศศาสตร์มีเครื่องมือด้านการสื่อสารที่จะทำหน้าที่แปลเนื้อหาวิชาการให้เข้าถึงความเข้าใจของผู้รับสารกลุ่มต่างๆ ได้ โดยนักนิเทศศาสตร์ไม่ใช่จะทำหน้าที่เป็นเพียงผู้ถ่ายทอดแพร่กระจายข้อมูลหรือความรู้แก่ผู้รับสารทั่วไปเท่านั้น แต่จะต้องเป็นผู้จัดส่งความรู้แก่ผู้ที่ต้องการหรือจำเป็นต้องใช้ ซึ่งผู้รับสารแต่ละกลุ่มมีคุณลักษณะและความต้องการที่แตกต่างกัน ดังนั้นในกระบวนการสื่อสารงานวิจัยจะเริ่มต้นจากการวิเคราะห์ผู้รับสารแล้วผู้ส่งสารต้องกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของการสื่อสารในครั้งนั้นๆ และจึงทำการออกแบบเนื้อหาสาร (message design) และเลือกประเภทสื่อที่จะใช้ (media selection) ให้สอดคล้องกับลักษณะของผู้รับสารและเป้าหมายของการสื่อสารที่ตั้งไว้ นั่นก็คือนักนิเทศศาสตร์ต้องมีกลยุทธ์ด้านสารและกลยุทธ์ด้านสื่อในการสื่อสารงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์นั่นเอง

ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบจากงานวิจัย 3 โครงการ คือ งานวิจัยเรื่อง “การสื่อสารเชิงกลยุทธ์ในการใช้สื่อใหม่เพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยสู่คนรุ่นใหม่” ในปี พ.ศ.2558 งานวิจัยเรื่อง “การประกวดการสร้างสรรค์สื่อใหม่เพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยสู่คนรุ่นใหม่” ในปี พ.ศ.2560 และงานวิจัยเรื่อง “การเผยแพร่ผลงานวิจัยผ่านนวัตกรรมการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยท้องถิ่น” ในปี พ.ศ.2562 ที่ข้อค้นพบได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของกลยุทธ์ด้านสาร (Message strategies) และกลยุทธ์ด้านสื่อ (Media strategies) ว่าการสื่อสารงานวิจัยไปยังกลุ่มคนรุ่นใหม่จำเป็นต้องมีกลยุทธ์ด้านสารและกลยุทธ์ด้านสื่อในการคิดแปลงเนื้อหางานวิจัยยากๆ ให้เข้าใจได้โดยง่ายผ่านการคิดสร้างสรรค์ (Creativity) ซึ่งจากงานวิจัยยังชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่จะมีบทบาทสำคัญต่อสังคมในอนาคตจึงจำเป็นต้องมีการสื่อสารงานวิจัยไปสู่คนกลุ่มนี้ โดยเฉพาะการเปลี่ยนบทบาทคนรุ่นใหม่จากผู้รับสารให้กลายเป็นผู้ส่งสารที่มีอำนาจในการคิดสร้างสรรค์และออกแบบสื่อที่เป็นช่องทางในการเผยแพร่ผลงานวิจัยได้บนความต้องการและความชอบของตนที่เป็นการสร้างสรรค์สื่อเพื่อตอบสนองความต้องการในการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับงานวิจัยในกลุ่มผู้รับสารเดียวกัน ซึ่งสื่อใหม่และสื่อออนไลน์ได้มีบทบาทสำคัญกับชีวิตประจำวันของกลุ่ม

คนรุ่นใหม่ การสื่อสารงานวิจัยผ่านสื่อใหม่หรือสื่อออนไลน์จึงเป็นช่องทางที่เหมาะสมในการเผยแพร่ งานวิจัยมากที่สุด

จากข้อค้นพบของโครงการวิจัยดังกล่าวและจากความสำคัญของแนวคิดเรื่องการใช้ประโยชน์ จากงานวิจัยในมุมมองด้านการสื่อสารจึงเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะศึกษา กระบวนการในการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ที่จะมีบทบาทในการเผยแพร่งานวิจัยสู่สังคมผ่านสื่อ ใหม่หรือสื่อออนไลน์ที่มุ่งเน้นในการพัฒนากลุ่มคนรุ่นใหม่ในกลุ่มนิสิตนักศึกษา ระดับอุดมศึกษาซึ่งเป็น กลุ่มที่มีขนาดใหญ่ในการเปิดรับเนื้อหางานวิจัยที่ไม่ซับซ้อน โดยเฉพาะกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่กำลังศึกษา ในหลักสูตรด้านการสื่อสารหรือการผลิตสื่อที่จะเป็นผู้สืบทอดในการได้รับมอบหมายบทบาทในการเป็น สื่อกลางที่จะเชื่อมต่อระหว่างผลการวิจัยของนักวิชาการกับคนกลุ่มต่างๆ ให้เกิดการใช้ประโยชน์ใน อนาคต ซึ่งกระบวนการในการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยจะมุ่งเน้นการพัฒนาทั้งในด้านกลยุทธ์ด้านสาร และกลยุทธ์ด้านสื่อผ่านระบบพี่เลี้ยง (coaching) นั่นคือ อาจารย์ผู้สอนประจำวิชา และนักวิจัยเจ้าของ ผลงาน ที่จากผลการวิจัยที่ผ่านมาได้ชี้ให้เห็นว่ากระบวนการทำงานของอาจารย์ผู้สอนประจำวิชา มี บทบาทสำคัญในการเป็นพี่เลี้ยงให้นิสิตนักศึกษาทั้งในมิติการทำความเข้าใจเนื้อหางานวิจัย ทั้งการเป็น ผู้เริ่มต้นอ่านงานวิจัย ผู้สรุปและอธิบายเนื้อหาของงานวิจัย ผู้จัดกิจกรรมพบนักวิจัยเจ้าของผลงาน ผู้ ค้นหาข้อมูลเพิ่มเติม และมีมิติด้านการสร้างสรรค์สื่อ ที่อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาจะเป็นผู้สอน ชี้แนะ และ ให้ข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาสื่อ ส่วนนักวิจัยเจ้าของผลงานมีบทบาทสำคัญในการทำให้การผลิตสื่อมี เนื้อหาที่ถูกต้องสมบูรณ์และยังสามารถสะท้อนมุมมองของนักวิจัยแก่นิสิตนักศึกษาได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น ซึ่งจากผลการวิจัยได้จัดว่าการพบปะนักวิจัยเจ้าของผลงานเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการพัฒนานัก สื่อสารงานวิจัยอีกด้วย ดังนั้นในโครงการการเผยแพร่งานวิจัยสู่สังคมผ่านนวัตกรรมการพัฒนานัก สื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ในพื้นที่ภาคกลางจึงมุ่งเน้นให้เกิดระบบพี่เลี้ยงทั้งในมิติด้านสื่อและมิติด้านสาร ให้แก่นิสิตนักศึกษาตลอดกระบวนการในการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่

กระบวนการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยไม่ใช่เพียงแต่นิสิตนักศึกษาเท่านั้นที่จะเป็นนักสื่อสาร งานวิจัยได้ แต่ในกระบวนการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยได้มีบทบาทสำคัญหลากหลายประการในการ พัฒนากลุ่มเป้าหมายหลักคือนิสิตนักศึกษาให้มีทักษะการเป็นนักสื่อสารงานวิจัย ซึ่งในกระบวนการจะมี การคัดเลือกแก่นำนักสื่อสารงานวิจัยที่มีผลงานและคุณสมบัติโดดเด่นในการพัฒนาต่อยอดไปสู่การ เป็นแก่นำนักสื่อสารงานวิจัยที่จะขยายผลทั้งในด้านการขยายจำนวนนักสื่อสารงานวิจัยไปสู่ กลุ่มเป้าหมายอื่นๆ และด้านการขยายจำนวนงานวิจัยที่ได้รับเผยแพร่ผ่านการผลิตสื่อของแก่นำนัก สื่อสารงานวิจัย โดยนิสิตนักศึกษาที่ไม่ผ่านกระบวนการคัดเลือกเป็นแก่นำนักสื่อสารงานวิจัยยังจะ ได้รับการพัฒนาทักษะการสื่อสารงานวิจัยเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงานของตนเองต่อไปในอนาคตอีก ด้วย ซึ่งนอกเหนือจากนิสิตนักศึกษาที่จะได้พัฒนาศักยภาพเป็นนักสื่อสารงานวิจัยแล้ว อาจารย์ผู้สอน ประจำวิชายังได้รับการพัฒนาศักยภาพเป็นคณาจารย์นักสื่อสารงานวิจัยที่จะมีบทบาทสำคัญในการ พัฒนานิสิตนักศึกษาให้เป็นนักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ๆ และนักวิจัยเจ้าของผลงานยังได้รับทักษะการ สื่อสารงานวิจัยที่จะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในโครงการวิจัยของตนเองต่อไปในอนาคตอีกด้วย

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ภาคกลางที่มีนักวิจัยและงานวิจัยจำนวนมากที่ผลิตผลงานวิจัยในมิติวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่ตอบโจทย์ต่อการพัฒนาทั้งในระดับประเทศและการพัฒนาเฉพาะในบริบทพื้นที่ภาคกลาง ซึ่งหากมีการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ในพื้นที่ภาคกลางเป็นการเฉพาะจะทำให้เกิดกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่จะเป็นนักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ที่เคยเผยแพร่งานวิจัยได้ใน 2 ลักษณะ คือ 1) งานวิจัยที่มีลักษณะเฉพาะพื้นที่ภาคกลาง ที่นักสื่อสารงานวิจัยจะมีความเข้าใจในบริบทของพื้นที่ภาคกลางจึงสามารถวางกลยุทธ์ด้านสื่อและกลยุทธ์ด้านสารได้เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่มากยิ่งขึ้น และ 2) งานวิจัยที่มีลักษณะทั่วไปไม่จำกัดเฉพาะพื้นที่ภาคกลางหรือสามารถใช้ประโยชน์ได้ทั่วประเทศ นักสื่อสารงานวิจัยในพื้นที่ภาคกลางมีการใช้ภาษากลางเป็นภาษาหลักจึงทำให้สามารถผลิตสื่อที่เผยแพร่งานวิจัยในกลุ่มที่ใช้ประโยชน์ทั่วประเทศเพื่อเผยแพร่ไปสู่กลุ่มเป้าหมายในวงกว้างระดับประเทศได้อีกด้วย

จากที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น สะท้อนให้เห็นถึงการพัฒนาวัฒนธรรมจากกระบวนการที่หลากหลาย ทั้งการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ที่มีการเชื่อมโยงกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาการด้านการผลิตสื่อกับงานวิจัยจากแหล่งทุนที่จะให้นักศึกษาได้มีโอกาสในการผลิตสื่อจากงานวิจัยเพื่อเผยแพร่สู่สังคมซึ่งเป็นกระบวนการในการให้ความรู้และพัฒนาศักยภาพนักศึกษาอย่างเป็นรูปธรรมในพื้นที่จริงที่จะติดตั้งความตระหนักถึงการสื่อสารงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์สาธารณะ ที่จะนำไปสู่การประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่จะนำงานวิจัยไปเป็นเนื้อหาเพื่อการผลิตสื่อในการเผยแพร่สู่สาธารณะในอนาคต และการพัฒนาสื่อที่ตระหนักถึงความสำคัญของกลยุทธ์ด้านสื่อและกลยุทธ์ด้านสารผ่านกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาในด้านสื่อและสาร เช่น การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาที่เน้นการผลิตสื่ออย่างเข้มข้น การอบรมเชิงปฏิบัติการด้านสื่อและสาร เป็นต้น

ดังนั้น การพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่จึงมีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่งานวิจัยไปสู่สังคมให้เกิดการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยได้อย่างเต็มศักยภาพ โดยเฉพาะการพัฒนา นักสื่อสารงานวิจัยในมิติด้านสื่อและมิติด้านสารที่จะให้นักสื่อสารงานวิจัยมีกลยุทธ์ในการออกแบบสื่อและสารได้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น อันจะนำไปสู่การเผยแพร่งานวิจัยในปริมาณที่มากขึ้นและเกิดประโยชน์สูงสุดในอนาคต และกระบวนการวิจัยยังเป็นการตอบสนองต่อภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาที่ควรจะมีการเชื่อมโยงระหว่างการเรียนการสอนกับงานวิจัยและการบริการวิชาการเพื่อให้เกิดการพัฒนาศักยภาพของนิสิตนักศึกษาให้มีความพร้อมในรอบด้านอีกด้วย

2. โจทย์วิจัย

การเผยแพร่งานวิจัยสู่สาธารณชนกลุ่มต่าง ๆ ผ่านนวัตกรรมการพัฒนา นักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่มีวิธีการและประสิทธิภาพอย่างไร

3. วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “การเผยแพร่งานวิจัยสู่สังคมผ่านนวัตกรรมการพัฒนาหนังสือสารงานวิจัยรุ่นใหม่ในพื้นที่ภาคกลาง” เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพในลักษณะเชิงปฏิบัติการหรือ Action Research ที่เน้นใช้ “สื่อกิจกรรม” ในการวิจัยเพื่อให้เกิดผลผลิต (Output) ผลลัพธ์ (Outcome) ที่เป็นรูปธรรมในแง่ของการเผยแพร่งานวิจัย สกว. ซึ่งเป็นการกิจหลักของฝ่ายสื่อสารสังคม ขณะเดียวกันทางโครงการฯ ก็มุ่งหวังต่อยอดงานวิจัยเพื่อพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยให้มีความรู้และทักษะในการสื่อสารงานวิจัยออกไปสู่สาธารณชนกลุ่มต่างๆ ในวงกว้างได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยคณะผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของงานวิจัยไว้ดังนี้

- 1) เพื่อพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่
- 2) เพื่อเผยแพร่งานวิจัยผ่านนักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่

4. พื้นที่ดำเนินการ

พื้นที่ในการดำเนินการวิจัยครอบคลุมพื้นที่ภาคกลาง โดยมีสถาบันอุดมศึกษาที่เข้าร่วมโครงการทั้งสิ้น 4 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

5. วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

1.การคัดเลือกสถานศึกษาและรายวิชาที่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ จำนวน 4 รายวิชา โดยมีคุณสมบัติเบื้องต้น ได้แก่ สถานศึกษาตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ภาคกลาง สถานศึกษามีโครงการวิจัยที่ได้รับทุนวิจัยจากสกว. รายวิชามีความเกี่ยวข้องกับการผลิตและสร้างสรรค์สื่อ และอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาให้ความสนใจในกิจกรรมการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัย

2.การประสานงานและประชุมทีมวิจัยระดับสถาบันเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันและวางแผนกระบวนการดำเนินการเพื่อพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ของแต่ละรายวิชา

3.การคัดเลือกงานวิจัยของสกว.หรือสกว. (เดิม) โดยการมีส่วนร่วมของทีมวิจัย คณาจารย์ และสกว. ซึ่งมุ่งเน้นใน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านนักวิจัยเจ้าของผลงานจะต้องมีพื้นที่ปฏิบัติงานในภาคกลางและมีความสนใจและพร้อมให้ความร่วมมือในกิจกรรมพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ และด้านเนื้อหางานวิจัยจะต้องมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับมิติทางวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะทั้งในระดับประเทศ หรือระดับภาคกลาง

4.การดำเนินกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนการสอนของรายวิชา ที่มุ่งเน้นให้อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาเป็นพี่เลี้ยงด้านสื่อ และนักวิจัยเจ้าของผลงานเป็นพี่เลี้ยงด้านเนื้อหา และเมื่อสิ้นสุดกิจกรรมจะได้คณาจารย์นักสื่อสารงานวิจัย เยาวชนนักสื่อสารงานวิจัย และแกนนำเยาวชนนักสื่อสารงานวิจัยที่ผ่านการคัดเลือกพร้อมผลงานสื่อ

5. การจัดกิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาแกนนำนักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ผ่านการคัดเลือก โดยผู้ทรงคุณวุฒิทั้งในด้านเนื้อหาและด้านสื่อ
6. กิจกรรมประเมินผลงานการสร้างสรรค์และผลิตสื่อ ที่จะนำเสนอผลงานการผลิตสื่อที่เสร็จสมบูรณ์ของทุกสถาบันพร้อมรับข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อนำกลับไปปรับปรุงก่อนการเผยแพร่ผ่านสื่อต่างๆ ทางสังคมออนไลน์โดยสกว.ต่อไป
7. การถอดบทเรียนกระบวนการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ที่เข้าร่วมโครงการ
8. การประเมินผลการดำเนินกิจกรรมในขั้นตอนต่างๆ
9. การวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร กิจกรรม การสำรวจ การสัมภาษณ์ และการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมเพื่อตีความและสังเคราะห์ข้อมูลในเชิงทฤษฎี
10. การนำเสนอรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

6. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่
2. ได้นักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ ประกอบด้วย แกนนำเยาวชนนักสื่อสารงานวิจัย เยาวชนนักสื่อสารงานวิจัย และคณาจารย์นักสื่อสารงานวิจัย
3. ได้เผยแพร่งานวิจัยผ่านการสร้างสรรค์และผลิตสื่อโดยนักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่
4. ได้พัฒนาอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาด้านการสร้างสรรค์และผลิตสื่อ ตลอดจนนิสิตนักศึกษาให้เป็นนักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ที่มีศักยภาพเพื่อเป็นเครือข่ายในการเผยแพร่งานวิจัย สกว.ต่อไปในอนาคต
5. ได้ข้อค้นพบที่ใช้เป็นแนวทางในการเผยแพร่งานวิจัยหลากหลายวิธีมากขึ้นด้วยกลยุทธ์การใช้สารและสื่อจากนักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ในแต่ละภูมิภาคที่ผ่านการพัฒนาให้มีคุณภาพ
6. เป็นการประชาสัมพันธ์องค์กร สกว. ที่มีส่วนในการพัฒนาคนให้เป็นนักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในการขับเคลื่อนงานวิจัยเหล่านั้นออกเผยแพร่สู่สาธารณชน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง "การเผยแพร่งานวิจัยผ่านนวัตกรรมการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ในพื้นที่ภาคกลาง" ใช้แนวคิดที่สำคัญเป็นกรอบในการวิจัย 4 แนวคิด ดังนี้

1. แนวคิดเรื่องการสื่อสารเพื่อการใช้ประโยชน์งานวิจัย
2. แนวคิดเรื่องกลยุทธ์ด้านสารและกลยุทธ์ด้านสื่อ
3. แนวคิดเกี่ยวกับนวัตกรรมทางความคิดและวิธีการในการพัฒนาคน
4. แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการสื่อสารเพื่อการพัฒนาคนหรือการเสริมศักยภาพ (Empowerment)

1) แนวคิดการสื่อสารเพื่อการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย

การใช้ประโยชน์จากงานวิจัยส่วนใหญ่จะมีทิศทางเดียว คือ การใช้ประโยชน์จากงานวิจัยในทางบวกและพึงปรารถนา และต้องการเพิ่มพูนการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยให้มากขึ้น แต่การใช้ประโยชน์จากงานวิจัยในลักษณะนี้เป็นเพียงส่วนเสี้ยวหนึ่งของความเป็นจริงเท่านั้น Weiss (1979 อ้างถึงใน กาญจนา แก้วเทพ และกำจร หลุยยะพงศ์, 2560) ได้ช่วยขยายภาพให้กว้างมากขึ้นโดยมองว่าควรพิจารณาว่าใครเป็นผู้เข้ามาใช้ประโยชน์จากงานวิจัยและเพื่อเป้าหมายอะไร รวมทั้งเราอาจจะเห็นตัวแปรบางประเภทที่เกี่ยวข้องด้วย จึงเสนอแบบจำลองการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย 6 ลักษณะ คือ

1. Knowledge-Driven Model เป็นการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยที่เกิดขึ้นจากการเกิดความรู้ขึ้นแล้ว เช่น งานวิจัยเกี่ยวกับพลังงานอิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นความรู้ทำให้เกิดการนำไปใช้ในการสร้างโทรทัศน์ เป็นต้น ดังนั้นการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยในแบบจำลองนี้ส่วนใหญ่จึงเกิดขึ้นกับงานวิจัยสาขาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ แต่สาขาสังคมศาสตร์ทำได้ยากอาจจะเพราะความรู้ทางสังคมศาสตร์ยังไม่มีพลังเพียงพอที่จะผลักดันให้ผู้มีอำนาจในสังคมนำไปประยุกต์ใช้ได้ หรือความรู้ด้านสังคมศาสตร์มักไม่พร้อมหรือไม่ตกผลึกดีพอที่จะนำไปแปรรูปเป็นเทคโนโลยีที่ใช้งานได้ทันที

2. Problem-solving Model เป็นการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยที่มีจุดเริ่มต้นของงานวิจัยจากตัวปัญหาจริงและเป้าหมายของการวิจัยก็เพื่อต้องการข้อมูล ข้อเท็จจริง หรือแนวทางแก้ไขปัญหานั้น
3. Interactive Model เป็นการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยที่ข้อมูลจากงานวิจัยจะเป็นแหล่งข้อมูลหนึ่งไปประกอบกับแหล่งข้อมูลอื่นๆ ในการตัดสินใจ การใช้ประโยชน์จากงานวิจัยในลักษณะนี้จึงมีการย้อนกลับไปกลับมาซึ่งกันและกัน
4. Political Model เป็นการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยของคนที่อยู่ในแวดวงการเมืองและมีแรงจูงใจทางการเมืองเป็นพื้นฐาน การใช้ประโยชน์จากงานวิจัยจึงเป็นการทำการวิจัยเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจทางการเมืองในด้านต่างๆ
5. Tactical Model เป็นการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยที่ไม่ใช่การนำผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์อย่างจริงจังแต่เป็นการนำกระบวนการวิจัยมาใช้ประโยชน์หรืออ้างอิงในบางประเด็น เช่น เมื่อฝ่ายที่ต้องตัดสินใจถูกผลักดันให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งก็มักจะได้ยินว่าเราเองผลการวิจัยในเรื่องนี้เพื่อประกอบการตัดสินใจ ซึ่งกลายเป็นหลักฐานว่าได้มีการดำเนินการอะไรบางอย่างแล้ว
6. Enlightenment Model เป็นการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยที่สร้างแนวคิดหรือจุดยืนทางทฤษฎีที่ทำให้ผู้คนเกิดความสว่างทางปัญญาหรือความเข้าใจต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น ความเข้าใจว่า สุขภาพดีไม่มีขาย เจ้าของสุขภาพต้องปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตเอง

การใช้ประโยชน์จากงานวิจัยในมุมมองของการสื่อสาร นักนิเทศศาสตร์หรือนักการสื่อสารจึงถูกคาดหวังให้ทำหน้าที่เป็นตัวสื่อกลางในการเชื่อมช่องว่างระหว่างผลการวิจัยของนักวิชาการกับคนกลุ่มต่างๆ ที่จะได้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัยทั้งกลุ่มตัวอย่าง หน่วยงานสนับสนุน ผู้วางนโยบายท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการ สื่อมวลชน และอื่นๆ เนื่องจากนักนิเทศศาสตร์มีเครื่องมือด้านการสื่อสารที่จะทำหน้าที่แปลเนื้อหาทางวิชาการให้เข้าถึงความเข้าใจของผู้รับสารกลุ่มต่างๆ แต่ภารกิจนี้มีความท้าทายและเรียกร้องการพัฒนาตัวเองของนักนิเทศศาสตร์อยู่ไม่น้อย เพราะตามหลักการสื่อสารผู้ส่งสารจะต้องเข้าใจเนื้อหาที่จะถ่ายทอดออกไปเป็นเงื่อนไขเบื้องต้นเสียก่อนและผลการวิจัยก็ไม่ใช่เพียงข้อมูลข่าวสารที่เพียงแพร่กระจายหรือถ่ายทอดเท่านั้น แต่เป็นเนื้อหาประเภทความรู้ที่ผู้ส่งสารจะต้องจัดส่งความรู้แก่ผู้ที่ต้องการหรือจำเป็นใช้ที่มีการคัดสรรเนื้อหาอย่างเหมาะสม จึงมีรูปแบบกิจกรรมในการสื่อสารเพื่อใช้ประโยชน์จากงานวิจัยที่หลากหลาย ได้แก่

- การคืนผลการวิจัยให้พื้นที่/กลุ่มตัวอย่าง (rเดิม) เนื่องจากในการทำงานชุมชนมักคืนข้อมูลให้ชาวบ้านด้วยการนำเล่มรายงานฉบับสมบูรณ์ให้กับชุมชน แต่ธรรมชาติของชาวบ้านมักไม่อ่านรายงาน ในกิจกรรมนี้จึงเป็นการออกแบบการสื่อสารเพื่อคืนข้อมูลให้กับชุมชนด้วยสื่อชุมชน

- การขยายกลุ่มเป้าหมายร่วมประเด็น (rใหม่) เป็นการขยายกลุ่มเป้าหมายไปยังกลุ่มคนที่มีปัญหาเดียวกัน และต้องการใช้ความรู้จากการวิจัย ซึ่งกิจกรรมนี้เป็นการนำความรู้ไปให้กับผู้ที่ต้องการใช้ซึ่งแตกต่างจากที่ผ่านมาที่มักกระจายความรู้ทั่วไป

- การทำงานร่วมกับกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder/Support group) การทำงานมีกลุ่มคนที่เกี่ยวข้องหลากหลาย ดังนั้นการทำงานกับคนกลุ่มนี้จึงต้องมีการออกแบบวิธีการสื่อสารที่เหมาะสมกับคนแต่ละกลุ่มทั้งเนื้อหาและช่องทางการสื่อสาร

- การทำงานเชิงประเด็น (message) ที่ครบทุกมิติในการขับเคลื่อน เช่น การทำเรื่องข่าวที่ต้องทำทั้งห่วงโซ่อุปทาน ซึ่งสามารถขับเคลื่อนได้ในระดับจังหวัดและระดับนโยบาย

- การทำงานเชิงเครือข่าย เป็นการใช้สื่อเพื่อเสริมความเข้มแข็งให้กับเครือข่าย ซึ่งเดิมเครือข่ายมักมีกิจกรรมการจัดประชุมหรือการศึกษาดูงานที่ยังขาดหลักคิดด้านการสื่อสารและการรักษาเครือข่าย ด้วยการสื่อสารรูปแบบต่างๆ ที่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพได้มากกว่าเดิม

- การสื่อสารประเด็นใหม่สู่การรับรู้สาธารณะ เช่น ประเด็นเกษตรอินทรีย์ พลังงานทางเลือก ฯลฯ

- การฝึกคนในพื้นที่ให้เป็น Smart User โดยการสร้างแกนนำที่มีเนื้อหาความรู้เรื่องการพัฒนาประเด็นต่างๆ มาเพิ่มเติมความสามารถด้านการสื่อสาร จะทำให้สามารถใช้สื่อได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

- การปรับประยุกต์ใช้สื่อเดิม โดยการพัฒนาสื่อเดิมให้สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

รูปแบบการสื่อสารเพื่อการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย

ภาพที่ 1 รูปแบบการสื่อสารเพื่อการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย

ในงานวิจัยชิ้นนี้ได้ประยุกต์ใช้แนวทางในการสื่อสารเพื่อการใช้ประโยชน์จากการวิจัยในด้านการฝึกคนในพื้นที่ให้เป็น Smart User เป็นหลักทั้งการพัฒนาคนให้เขื่อนักสื่อสารงานวิจัยที่สามารถสื่อสารงานวิจัยในพื้นที่ภาคกลาง และงานวิจัยชิ้นนี้ยังมีบทบาทสำคัญในการสร้างความตระหนักแก่นักวิจัยในพื้นที่ให้เห็นความสำคัญของการสื่อสารงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ของงานวิจัยมากขึ้น อีกทั้งยังมีการทำงานร่วมกับกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียบางกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยชิ้นนั้นๆ และในบางโครงการอาจจะมีการปรับประยุกต์ใช้สื่อเดิมให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นอีกด้วย

2) แนวคิดเรื่องกลยุทธ์ด้านสารและกลยุทธ์ด้านสื่อ

กลยุทธ์ด้านสาร (Message Strategy) สารเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญที่จะทำให้การสื่อสารประสบความสำเร็จหรือไม่ โดยคุณลักษณะของสารที่มีผลต่อการสื่อสาร ได้แก่

- เนื้อหาของสาร เป็นเรื่องราวถ่ายทอดความคิดและความต้องการของผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร โดยเนื้อหาของสารอาจประกอบด้วยข้อมูล ข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็น ข้ออ้างอิง และข้อสรุป หรืออาจจะประกอบด้วยสารที่เป็นข้อเท็จจริงและสารที่เป็นข้อคิดเห็น ซึ่งสารที่เป็นข้อคิดเห็นยังสามารถจำแนกได้เป็นข้อคิดเห็นเชิงประเมินค่า ข้อคิดเห็นเชิงแนะนำ ข้อคิดเห็นเชิงตั้งข้อสังเกต ข้อคิดเห็นเชิงตัดสินใจ และข้อคิดเห็นเชิงแสดงอารมณ์

- รหัสของสาร เป็นสัญลักษณ์ที่สร้างขึ้นเพื่อถ่ายทอดความคิดและข่าวสาร เช่น ภาษา ฯลฯ การเลือกใช้รหัสสารจึงมีส่วนสำคัญต่อผลของการสื่อสารเป็นอย่างมาก

- การจัดสาร เป็นการตัดสินใจของผู้ส่งสารในการเลือก เรียบเรียงรหัสและเนื้อหาของสารให้อยู่ในรูปแบบที่ผู้ส่งสารต้องการ โดยมีลีลาการจัดเรียงสารแตกต่างกันไปตามผู้ส่งสารแต่ละคน

กลยุทธ์ในการออกแบบเนื้อหาสาร Ferguson (1999) ได้นำเสนอกลยุทธ์การออกแบบเนื้อหาสารไว้หลากหลาย อาทิ การยกตัวอย่างประกอบเพื่อให้เข้าใจชัดเจนมากยิ่งขึ้น การนำเสนอสารด้านเดียวและสองด้าน การสรุปสารแบบชัดเจนกับแบบโดยนัย การให้ภาพประกอบเนื้อหาสารที่ชัดเจน เนื้อหาเชิงบวกกับเนื้อหาเชิงลบ กระตุ้นให้เกิดความกลัว เนื้อหาเชิงสร้างสรรค์และอารมณ์ขัน ซึ่งการออกแบบเนื้อหาสารมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสอดคล้องกับเป้าหมายของการนำเสนอสารที่ได้ตั้งไว้ โดยจะต้องคำนึงถึงว่าควรจะทำอะไร และใช้รูปแบบในการนำเสนออย่างไร

อีกทั้งปาริชาติ สถาปิตานนท์ และคณะ (2546) ยังได้ค้นพบกลยุทธ์ด้านสารของนักทรงเรขาคณิตดังนี้

- แนวทางเชิงลบ (negative approach) ที่จะใช้สารที่กระตุ้นเร้าความกลัว เช่น การนำเสนอในรูปแบบส่นวน ถ้อยคำ และรูปภาพที่น่ากลัว การใช้บุคคลทำหน้าที่ตักเตือนกลุ่มเป้าหมาย และการนำเสนอข้อเท็จจริงเพื่อให้ข้อมูลแก่กลุ่มเป้าหมาย

- แนวทางเชิงบวก (positive approach) ที่จะเป็นการให้กำลังใจ การเน้นความทันสมัย การหลีกเลี่ยงสารเชิงตำหนิหรือโต้แย้ง การนำเสนอภาพพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และการตอกย้ำความเข้มแข็งของชุมชน

กลยุทธ์ด้านสื่อ (Media Strategy) สื่อเป็นอีกองค์ประกอบที่สำคัญในการเป็นพาหนะหรือตัวกลางในการนำสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร ซึ่งหากผู้ส่งสารที่ต้องการสื่อสารไปยังผู้รับสารไม่มีสื่อเพื่อการส่งสารก็จะทำให้การสื่อสารไม่เกิดผลสำเร็จ ซึ่งสื่อมีหลากหลายประเภท อาทิ สื่อบุคคล สื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ สื่อกิจกรรม สื่อใหม่ และอื่นๆ จึงมีหลักการในการเลือกสื่อตามทีนการณ์ อัจฉริยะกุล และรุ่งนภา พิตรปรีชา (2544) ได้กล่าวถึงเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกใช้สื่อ ดังนี้

- ความสามารถของสื่อในการเข้าถึงผู้รับสาร ที่ควรต้องนำคุณสมบัติของสื่อมาใช้ในการพิจารณาเลือกใช้สื่อ ทั้งคุณสมบัติในด้านความสามารถของสื่อในการทำให้ผู้รับสารเกิดความเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว ความสามารถของผู้รับสารในการเป็นเจ้าของสื่อและความสามารถในการครอบคลุมสื่อ

- งบประมาณในการซื้อสื่อ ซึ่งสื่อที่มีคุณลักษณะแตกต่างกันก็จะมีงบประมาณในการจัดซื้อที่แตกต่างกัน ถ้ามีงบประมาณจำนวนมากก็จะสามารถผลิตสื่อได้จำนวนมากและเผยแพร่ได้ก็มากขึ้น แต่งบประมาณไม่ได้เป็นตัวกำหนดประสิทธิภาพของการสื่อสารแต่การรู้จักจัดสรรงบประมาณในการเลือกซื้อสื่อมีความสำคัญในการทำให้การสื่อสารเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้
- การพิจารณาเลือกซื้อเนื้อที่หรือเวลาของสื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด เช่น การใช้สื่อแผ่นป้ายควรที่จะมีขนาดใหญ่และชัดเจน ควรดูตามความเหมาะสมของความนิยมในชว้นนั้นๆ เพื่อให้เกิดการเลือกซื้อสื่อที่เหมาะสมกับสภาพ ณ ขณะนั้นที่จะนำไปสู่ประสิทธิภาพของการสื่อสาร แต่ควรเลือกซื้อเนื้อที่หรือเวลาของสื่อที่ถูกต้องและเหมาะสมจะทำให้สารส่งไปยังกลุ่มเป้าหมายได้จำนวนมากและเป็นไปอย่างถูกต้อง
- การเลือกสื่อที่มีลักษณะเฉพาะและเหมาะสมกับเนื้อหาของสาร เพื่อให้เข้าถึงผู้รับสารได้ง่าย
- การเลือกซื้อสื่อที่เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือจะมีส่วนสำคัญทำให้สารนั้นสามารถเข้าถึงผู้รับสารได้ง่าย และผู้รับสารยอมรับสารที่มีความเคารพในความเป็นแหล่งข้อมูล ความน่าเชื่อถือของสาร ตลอดจนความเป็นกลางในการนำเสนอสารของสื่ออื่นๆ
- ความถี่ในการส่งสารมีผลต่อพฤติกรรมการยอมรับสาร เมื่อผู้รับสารเห็นบ่อยครั้งเพียงใดก็ยอมรับถ้อยคำสารของสารให้กับผู้รับสารและสามารถจดจำข้อมูลของสารที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

งานวิจัยชิ้นนี้จึงได้ประยุกต์แนวคิดเรื่องกลยุทธ์ด้านสื่อและกลยุทธ์ด้านสารมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการวิจัย โดยมุ่งเน้นให้นักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่เรียนรู้กลยุทธ์ด้านสื่อผ่านกระบวนการเรียนการสอนและการดูแลของอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาที่เป็นพี่เลี้ยงด้านสื่อที่จะทำให้เกิดการเลือกซื้อสื่อที่เหมาะสมกับเนื้อหาสารและผู้รับสาร และในด้านกลยุทธ์ด้านสาร นักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่จะได้เรียนรู้กระบวนการคัดเลือกเนื้อหาจากงานวิจัยที่มีเนื้อหาจำนวนมากมาทำการออกแบบสารให้สามารถสื่อสารไปยังกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีนักวิจัยเจ้าของผลงานเป็นพี่เลี้ยงด้านสาร อีกทั้งแก่นำนักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ที่ผ่านการคัดเลือกยังได้เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อเรียนรู้กลยุทธ์ด้านสื่อและกลยุทธ์ด้านสารที่จะนำมาปรับปรุงสื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นอีกด้วย

3) แนวคิดเรื่องนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

คำว่า “นวัตกรรม” หรือ Innovation มาจากรากศัพท์ในภาษาละตินว่า innovare แปลว่า ทำสิ่งใหม่ขึ้นมา โดยนักวิชาการได้ให้ความหมายของคำว่ำนวัตกรรมไว้หลากหลาย อาทิ

Everette M. Rogers (1983) ได้ให้ความหมายของคำว่า นวัตกรรม (Innovation) ว่า นวัตกรรม คือ ความคิด การกระทำ หรือวัตถุใหม่ๆ ซึ่งถูกรับรู้ว่าเป็นสิ่งใหม่ๆ ด้วยตัวบุคคลแต่ละคนหรือหน่วยอื่นๆ ของการยอมรับในสังคม

ดังนั้น นวัตกรรมอาจหมายถึงสิ่งใหม่ๆ ดังต่อไปนี้

1. สิ่งใหม่ที่ไม่เคยมีผู้ใดเคยทำมาก่อนเลย
2. สิ่งใหม่ที่เคยทำมาแล้วในอดีตแต่ได้มีการรื้อฟื้นขึ้นมาใหม่
3. สิ่งใหม่ที่มีการพัฒนามาจากของเก่าที่มีอยู่เดิม

สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ ได้ให้ความหมายของคำว่า นวัตกรรม (innovation) คือ สิ่งใหม่ที่เกิดจากการใช้ความรู้และความคิดสร้างสรรค์ที่มีประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคม และหมายรวมถึงสิ่งที่เกิดขึ้นจากความสามารถในการใช้ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ ทักษะ และประสบการณ์ทางเทคโนโลยี หรือการจัดการมาพัฒนาให้เกิดผลิตภัณฑ์ หรือกระบวนการผลิต หรือบริการใหม่ เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด ตลอดจนการปรับปรุงเทคโนโลยี การแพร่กระจายเทคโนโลยี การออกแบบผลิตภัณฑ์ และการฝึกอบรมที่นำมาใช้เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและก่อให้เกิดประโยชน์สาธารณะในรูปแบบของการเกิดธุรกิจ การลงทุน ผู้ประกอบการ หรือตลาดใหม่หรือรายได้แหล่งใหม่ รวมทั้งการจ้างงานใหม่ นวัตกรรมจึงเป็นกระบวนการที่เกิดจากการนำความรู้และความคิดสร้างสรรค์มาผนวกกับความสามารถในการบริหารจัดการ เพื่อสร้างให้เกิดเป็นธุรกิจนวัตกรรมหรือธุรกิจใหม่ อันจะนำไปสู่การลงทุนใหม่ที่ส่งผลต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ปัจจุบันนวัตกรรมไม่ได้มีความหมายเพียงแค่การทำสิ่งใหม่ๆ เท่านั้น แต่สามารถสรุปความหมายของนวัตกรรมได้ 5 มุมมอง ได้แก่

1. มุมมองของความใหม่ (New) โดยมุ่งเน้นความใหม่ทั้งในมุมมองของผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการใหม่ ซึ่ง Schumpeter (1961) ได้ให้คำจำกัดว่า นวัตกรรม หมายถึง องค์ประกอบใหม่ 5 ประการ คือ ผลิตภัณฑ์ใหม่หรือคุณสมบัติใหม่ของผลิตภัณฑ์เดิม กระบวนการผลิตใหม่ การเปิดตลาดใหม่ การเปลี่ยนแปลงองค์การใหม่ และการพัฒนาแหล่งวัตถุดิบหรือปัจจัยนำเข้าใหม่
2. มุมมองการปรับปรุง โดยมุ่งเน้นที่การทำสิ่งที่มีอยู่เดิมให้เป็นสิ่งใหม่หรือการปรับปรุงสิ่งเดิม ซึ่ง Morton (1971) กล่าวว่า นวัตกรรม หมายถึง การปรับปรุงสิ่งเก่าและพัฒนาศักยภาพของบุคลากร ตลอดจนหน่วยงานหรือองค์การ โดยนวัตกรรมไม่ใช่การจัดหรือลบล้างสิ่งเก่าให้หมดไป แต่เป็นการปรับปรุง เสริมแต่ง และพัฒนาสิ่งเดิมให้เป็นสิ่งใหม่
3. มุมมองการรับรู้ของบุคคล โดยมุ่งเน้นที่การรับรู้ของบุคคลว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งใหม่ ซึ่ง Roger และ Shoemaker (1971) กล่าวว่า นวัตกรรมเป็นความรู้ วิถีปฏิบัติที่ปัจเจกบุคคลรับรู้ว่าเป็นสิ่งใหม่ สำหรับตนเอง

4. มุมมองทางเศรษฐกิจ โดยมุ่งเน้นสิ่งที่ช่วยสร้างกำไรและช่วยเพิ่มการแข่งขันให้กับองค์กร ซึ่ง Kash (1989) กล่าวว่า นวัตกรรม คือ ผลของขั้นตอนของการรวบรวมความคิด การออกแบบ การพัฒนา การผลิต และการใช้งาน ซึ่งเป็นการแปลงความคิดไปสู่ความเป็นจริงทางการตลาด

5. มุมมองต่อผู้บริโภค โดยมุ่งเน้นที่ความพึงพอใจของผู้บริโภค ซึ่ง Adair (1996) กล่าวว่า นวัตกรรมเป็นกระบวนการที่ทำให้เกิดความคิดใหม่ๆ เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของลูกค้า

กล่าวโดยสรุป นวัตกรรม หมายถึง ความคิดและกระบวนการใหม่ๆ ที่ไม่เคยมีมาก่อนหรือการพัฒนาตัดแปลงจากของเดิมให้ดีขึ้นและเมื่อนำมาปฏิบัติจะทำให้งานมีประสิทธิภาพมากขึ้น

และหากกล่าวถึงการจัดการทรัพยากรมนุษย์ เทพรรัตน์ พิมลเสถียร (2560) ได้กล่าวถึงภารกิจของการจัดการทรัพยากรมนุษย์ไว้ 4 ประการ ได้แก่ การจัดหา การพัฒนา การธำรงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งเป็นภารกิจหลักทั้งในระดับบุคคล ระดับกลุ่ม และระดับองค์กร ซึ่งการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อให้เกิดประสิทธิผลในองค์กร โดยองค์กรจะต้องดำเนินการจัดกิจกรรมต่างๆ ให้บรรลุวัตถุประสงค์สำคัญ 3 ประการ ได้แก่

- การสนองความต้องการทางสังคม ที่หน่วยบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์กรจะต้องสรรหาบุคคลที่มีความเหมาะสมให้เข้าร่วมงานกับองค์กร ทักษะความสามารถที่จะปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม
- การสนองความคาดหวังด้านการบริหาร หน่วยงานจัดการทรัพยากรมนุษย์จะต้องสร้างความมั่นใจให้องค์กรว่าจะมีบุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในระดับและปริมาณที่เหมาะสมร่วมงานกับองค์กรอยู่ตลอดเวลา
- การสนองความต้องการของพนักงาน ที่หน่วยงานจัดการทรัพยากรมนุษย์จะต้องตระหนักเสมอว่าคนไม่ใช่เครื่องจักร แต่เป็นสิ่งมีชีวิตจิตใจมีความรู้สึก ดังนั้นกิจกรรมจึงควรตอบสนองความต้องการของพนักงาน โดยมุ่งพัฒนาความเข้าใจในกระบวนการทำงานและเสริมสร้างการทำงานอย่างมีความสุข

ดังนั้นณัฐพันธ์ เขจรันท์ (2546) จึงได้กล่าวถึงนวัตกรรมในการจัดการทรัพยากรมนุษย์ว่าสามารถแบ่งออกได้ 3 กลุ่ม ได้แก่

- กลุ่มนวัตกรรมด้านการสรรหาและคัดเลือก เช่น การสรรหาพนักงานใหม่โดยพนักงานปัจจุบัน การสร้างเครือข่ายกับอดีตพนักงานที่เกษียณ
- กลุ่มนวัตกรรมการฝึกอบรมและพัฒนา เช่น การใช้ World café เน้นการพูดคุยที่สบายๆ หรือใช้การทบทวนหลังภารกิจ (AAR) เป็นการพูดคุยหลังจัดกิจกรรมและควรบันทึกข้อความระวัง ข้อเสนอแนะ และความรู้ที่ได้จากภารกิจ

- กลุ่มนวัตกรรมด้านค่าตอบแทนและพนักงานสัมพันธ์ เช่น การไม่มุ่งเน้นการจ่ายค่าตอบแทนด้วยตัวเงินเพียงอย่างเดียวแต่มีการกระจายความสุขในการทำงานไปยังพนักงาน

งานวิจัยชิ้นนี้จึงได้ประยุกต์ใช้แนวคิดเกี่ยวกับนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทั้งในนวัตกรรมด้านการสรรหาและคัดเลือกที่ในกระบวนการวิจัยมุ่งเน้นการสรรหาและคัดเลือกนักสื่อสารงานวิจัยที่มีคุณสมบัติเหมาะสมอย่างเข้มข้น และนวัตกรรมการฝึกอบรมและพัฒนาที่เป็นหัวใจหลักของการวิจัย โดยการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยตลอดกระบวนการได้มุ่งเน้นการพัฒนาผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย อาทิ กระบวนการดำเนินงานได้เน้นให้มีอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาเป็นพี่เลี้ยงด้านสื่อและเจ้าของงานวิจัยเป็นพี่เลี้ยงด้านเนื้อหา การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการที่นิสิตนักศึกษาจะได้รับการพัฒนาโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีเชี่ยวชาญกลยุทธ์ด้านสารและกลยุทธ์ด้านสื่อ เป็นต้น

4. แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการสื่อสารเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์หรือการเสริมศักยภาพ (Empowerment)

การสื่อสารเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาที่จะสามารถทำให้สังคมดำรงอยู่ได้และทำให้การดำเนินงานด้านการพัฒนาเป็นไปอย่างสะดวก ซึ่งการสื่อสารเพื่อการพัฒนาได้เกิดขึ้นในประเทศกำลังพัฒนาในทวีปเอเชีย แอฟริกา และลาตินอเมริกาในยุคแรก ค.ศ. 1960 ที่ผู้นำแนวคิดการใช้ประโยชน์จากการสื่อสารให้มีบทบาทในการสนับสนุนกลยุทธ์การพัฒนาประเทศ โดยมีนักวิชาการได้ให้นิยามของการสื่อสารเพื่อการพัฒนาที่หลากหลาย อาทิ

เกติณี จุฑาวิจิตร (2542) ได้กล่าวถึงการสื่อสารเพื่อการพัฒนาว่าคือการสื่อสารที่ถูกนำไปใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนา ถึงแม้ว่าเราจะพิจารณาการสื่อสารในฐานะที่เป็นเครื่องมือของการพัฒนา แต่เราไม่อาจที่จะมองการสื่อสารในฐานะที่เป็นปัจจัยใดๆ ได้เพราะความเป็นจริงในแต่ละท้องถิ่นยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่เราต้องพิจารณาร่วมด้วย ได้แก่ ระบบวัฒนธรรม ทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรในท้องถิ่น และเครือข่ายการสื่อสาร

พนม คลีณา (2549) ได้กล่าวว่า การสื่อสารเพื่อการพัฒนา หมายถึง การใช้การสื่อสารเพื่อเป้าหมายการพัฒนา มุ่งเน้นการใช้การสื่อสารเพื่อให้เกิดการสร้าง ปรับเปลี่ยน รักษาความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมของบุคคล เพื่อเป็นไปในทิศทางที่มุ่งหวัง อันนำไปสู่การพัฒนาบุคคล กลุ่ม ชุมชน สังคม และประเทศ

ปัญญिता ชัยสนธิ และคณะ (2554) อธิบายว่า การสื่อสารเพื่อการพัฒนา หมายถึง การใช้กระบวนการสื่อสารทุกรูปแบบเพื่อช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางความรู้ ความคิด เจตคติและพฤติกรรมที่นำไปสู่การดำรงอยู่ในสภาพที่ดีขึ้น

อีกทั้งเสถียร เชยประทับ (2540) ได้กล่าวถึงการสื่อสารที่เป็นเครื่องมือสำหรับการพัฒนาอย่างแท้จริงควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ต้องให้ประชาชนเข้ามาเกี่ยวข้องกับกระบวนการสื่อสาร ประชาชนต้องเกี่ยวข้องทั้งในฐานะผู้รับสารและผู้มีส่วนร่วมในการวางแผนและผลิตเนื้อหาของสื่อ
2. ต้องเป็นการผลิตในท้องถิ่น โดยเนื้อหาของสื่อควรจัดทำขึ้นในท้องถิ่นที่จะมีประสิทธิภาพมากที่สุดเพราะเกี่ยวข้องโดยตรงและเข้ากับสภาพของผู้รับสาร เช่น การใช้วัสดุจากท้องถิ่น การใช้เทคโนโลยีจากท้องถิ่นเพื่อตลาดท้องถิ่น
3. ต้องสนับสนุนบทบาทของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการพัฒนา โดยเจ้าหน้าที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการพัฒนาแต่มีข้อจำกัดหลายประการที่ทำให้ไม่สามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างเต็มที่
4. ต้องมีมนุษยธรรม โดยการสื่อสารและการใช้สื่อต้องยึดถือคนเป็นเป้าหมาย มิใช่เอาเทคโนโลยีหรือผลกำไรเป็นเป้าหมาย
5. ต้องช่วยให้ประชาชนเชื่อมั่นในระบบคุณค่าดั้งเดิม ซึ่งหากมีการเปลี่ยนแปลงจะต้องสอดคล้องกับคุณค่าเดิม
6. ต้องสร้างความเข้าใจ การใช้สื่อต้องช่วยให้ผู้รับสารสามารถเข้าใจปัญหาและสภาพแวดล้อมของตนเอง เช่น ชาวบ้านต้องรู้เหตุผลความแห้งแล้งของหมู่บ้านเพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง
7. ต้องเป็นชุมชน การใช้สื่อจะต้องเป็นหนทางที่ทำให้ประชาชนเข้าใจความหมายของ “การเป็นชุมชน” อย่างแท้จริงและในขอบเขตที่กว้างขวางขึ้น

หากกล่าวถึงการสื่อสารเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จากทฤษฎีของเลนเนอร์ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช, 2558) ได้จำแนกการสื่อสารเพื่อการพัฒนาไว้ 2 ระดับ คือ ระดับสังคม (Societal Level) หรือการพัฒนาประเทศ และระดับบุคคล (Individual Level) ที่มีบทบาทในการทำให้คนทันสมัย ซึ่งเลนเนอร์เสนอขั้นตอนการพัฒนาของสังคมมนุษย์ว่าจะเริ่มจากสังคมโบราณผ่านสังคมที่กำลังเปลี่ยนรูปไปสู่สังคมสมัยใหม่ (Modern Society) และชี้ให้เห็นว่าระบบการสื่อสารในสังคมโบราณและสังคม สมัยใหม่มีลักษณะแตกต่างกัน โดยในสังคมโบราณจะใช้ระบบการสื่อสารที่เป็นการติดต่อโดยอาศัยปากเปล่า (Oral Communication) การแลกเปลี่ยนข่าวสารจำกัดเฉพาะภายในกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้อง และเนื้อหาข่าวสารส่วนใหญ่เป็นระเบียบข้อบังคับด้านความประพฤติของสมาชิกภายในกลุ่ม โดยผู้ที่มีตำแหน่งทางสังคมสูงจะเป็นตัวกลาง และในสังคมสมัยใหม่มีรูปแบบการติดต่อสื่อสารโดยอาศัยสื่อกลาง (Mediated Systems) การแลกเปลี่ยนข่าวสารจึงขยายขอบเขตกว้างขวางครอบคลุมไปถึงกลุ่มชนต่างๆ ที่กระจัดกระจายกันอยู่ เนื้อหาข่าวสารมักเป็นการรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกกลุ่มชน และผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการสื่อสารมักเป็นผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมและมีความชำนาญ ซึ่งประเด็นสำคัญตามข้อเสนอของเลนเนอร์ คือ การพัฒนาระบบการสื่อสารที่ถือเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาระบบสังคมส่วนรวมทั้งหมด และมีความสัมพันธ์กับการพัฒนา

ส่วนอื่นๆ ในสังคม ได้แก่ การพัฒนาเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรม ดังนั้น เลิเนอร์จึงกล่าวว่า “ระบบการสื่อสารเป็นทั้งเครื่องชี้ (Index) และตัวแทน (Agent) การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในระบบสังคมใหญ่ทั้งหมด แต่ทั้งนี้มิได้หมายถึงความสัมพันธ์เชิงเหตุผล (Causality) ระหว่างปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกันที่กระบวนการพัฒนาเริ่มต้น ดังเช่น ไก่กับไข่ต่างก็เป็นสาเหตุ (Cause) ซึ่งกันและกัน”

และหากกล่าวถึงการสื่อสารเพื่อการเปลี่ยนแปลง ดวงพร คำณูวัฒน์ และคณะ (2551) ได้กล่าวถึงหลักการสำคัญ คือ การมีส่วนร่วมของคนในพื้นที่ (Community Participation) การสร้างเสริมศักยภาพ (Empowerment) และการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self Learning) ที่จะทำการสื่อสารเพื่อการเปลี่ยนแปลงเกิดประสิทธิภาพ

อีกทั้งการสื่อสารยังมีบทบาทในการพัฒนากลุ่มคนในสังคมได้อย่างหลากหลาย ดังที่มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2558) ได้กล่าวถึงการสื่อสารกับการพัฒนาบทบาทของกลุ่มคนที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ ได้แก่ กลุ่มเด็กและเยาวชน กลุ่มสตรี กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มคนพิการ และกลุ่มผู้ด้อยโอกาส ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. กลุ่มเด็กและเยาวชน

สำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชนในสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการสื่อสารต่อการพัฒนากลุ่มเด็กและเยาวชนจึงได้มีการใช้การสื่อสารในการพัฒนาเด็กและเยาวชน โดยระบุในแผนพัฒนาเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2555-2559

- การส่งเสริมพัฒนาสื่อให้เป็นสื่อที่สร้างสรรค์และมีความปลอดภัย รวมถึงให้สื่อมวลชน มีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กและเยาวชน เพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยผลิตและเผยแพร่ความรู้ในเชิงสร้างสรรค์ เช่น การส่งเสริมสุขภาพจิต การสืบสานวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมอันดีงาม การจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ของเด็กและเยาวชน ฯลฯ ทั้งนี้ ควรให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในการผลิตและเผยแพร่

- การสร้างกระบวนการสื่อสารระหว่างกลุ่มองค์กรเด็กและเยาวชน โดยให้มีเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีการจัดฝึกอบรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงร่วมกันในการพัฒนาบุคลากรด้านเด็ก ตลอดจนการปรับเปลี่ยนเจตคติของบุคลากรในการปฏิบัติต่อเด็กและครอบครัว โดยให้ความสำคัญถึงสิทธิเด็ก ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และจรรยาบรรณในการปฏิบัติงาน

2. กลุ่มสตรี

ประชากรสตรีในประเทศไทยมีมากกว่าครึ่งหนึ่งของประชากรทั้งประเทศ และสตรีมีอายุขัยเฉลี่ยสูงกว่าชาย และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นในอนาคต ตลอดจนมีบทบาทที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง อาทิ การเป็นหัวหน้าครอบครัว การเป็นคุณแม่เลี้ยงเดี่ยว การเป็นโสด และการเป็นผู้นำ เป็นต้น ดังนั้น การพัฒนาคุณภาพชีวิตของสตรีและการเปิดโอกาสให้สตรีได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มจึงมีความสำคัญ ดังนั้นบทบาทของการสื่อสารในการพัฒนากลุ่มสตรีจึงสามารถปฏิบัติได้หลากหลายรูปแบบ อาทิ รมณรงค์ และประชาสัมพันธ์ โดยสร้างความเชื่อในเรื่องความเสมอภาคระหว่างหญิงชายผ่านทางสื่อมวลชนต่างๆ เพื่อปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อสตรีให้เกิดขึ้นในครอบครัวและสังคม และให้สื่อมวลชนเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร

เพื่อให้ความรู้และสร้างความเข้าใจในการผลิตสื่ออย่างสร้างสรรค์ เพื่อสร้างความตระหนักเกี่ยวกับ ศักดิ์ศรีคุณค่าความเป็นมนุษย์ และความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย เช่น นาเสนอสาระที่ไม่ละเมิดสิทธิสตรี นาเสนอภาพลักษณ์สตรีในทางที่เหมาะสม นาเสนอกฎหมาย และมาตรการคุ้มครองสิทธิของสตรี เป็นต้น

3. กลุ่มผู้สูงอายุ

การสื่อสารมีบทบาทในการพัฒนาผู้สูงอายุที่เป็นกลุ่มประชากรส่วนใหญ่ของประเทศในปัจจุบัน อาทิ การรณรงค์ให้สังคมตระหนักถึงความจำเป็นของการเตรียมการเข้าสู่การเป็นผู้สูงอายุ การสนับสนุน สื่อทุกประเภทให้มีรายการเกี่ยวกับผู้สูงอายุ โดยผู้สูงอายุสามารถเข้าถึงสื่อและเผยแพร่ข่าวสารได้ด้วยตนเอง การประชาสัมพันธ์ให้ผู้สูงอายุทราบถึงสิทธิและผลประโยชน์ต่างๆ เป็นต้น

4. กลุ่มผู้พิการ

การสื่อสารมีบทบาทในการพัฒนาผู้สูงอายุได้หลากหลายมิติ อาทิ

- การพัฒนาการศึกษาของคนพิการ โดยเป็นการพัฒนาสื่อด้านการเรียนการสอนสำหรับคนพิการให้มีมาตรฐานและรูปแบบที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความพิการ ทั้งการศึกษาในสายสามัญและสายอาชีพ มีระบบการเรียนแบบทางไกลและแบบอินเทอร์เน็ต โดยเปิดโอกาสให้คนพิการสามารถเข้าถึงได้อย่างทั่วถึง

- การขยายโอกาสการเรียนรู้ของคนพิการ โดยให้คนพิการมีส่วนร่วมในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ผ่านทางสื่อมวลชน เช่น คนหูหนวกต้องรับชมโทรทัศน์มีการส่งเสริมให้มีล่ามภาษามือมากขึ้นในรายการที่เป็นประโยชน์ต่อคนพิการ

- การประชาสัมพันธ์ผ่านทางสื่อออนไลน์เพิ่มมากขึ้น โดยใช้เป็นสื่อกลางสำหรับประชาชนทั่วไป และคนพิการให้ได้รับทราบถึงความเปลี่ยนแปลงทางสังคม หรือมีกิจกรรมใดที่คนพิการสามารถเข้าร่วมได้ ซึ่งจะเป็นช่องทางที่คนพิการสามารถถ่ายทอดประสบการณ์ ปัญหา และทัศนคติของพวกเขาสู่สังคม และเพื่อนพิการรายอื่นๆ

5. กลุ่มผู้ด้อยโอกาส

การสื่อสารมีบทบาทในการพัฒนาผู้ด้อยโอกาส อาทิ การส่งเสริมให้สื่อมวลชนเป็นสื่อกลางในการนำเสนอปัญหา ความต้องการ และสถานการณ์ด้านผู้ด้อยโอกาสระหว่างกลุ่มผู้ด้อยโอกาสด้านภาคประชาสังคม ภาคเอกชน ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติที่ต้องการมีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้ด้อยโอกาส การรณรงค์ให้ภาครัฐให้ความสำคัญกับความมั่นคงของมนุษย์ของผู้ด้อยโอกาสควบคู่ไปกับความมั่นคงของรัฐ การประชาสัมพันธ์องค์ความรู้ใหม่ๆ ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานกับผู้ด้อยโอกาสและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

งานวิจัยชิ้นนี้จึงได้ประยุกต์ใช้แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการสื่อสารเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์หรือการเสริมศักยภาพ (Empowerment) ที่ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการสื่อสารต่อการพัฒนาบุคคลให้มีประสิทธิภาพจะต้องอาศัยปัจจัยสำคัญทั้งการเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วม (Participation) การเสริมพลัง (Empowerment) และการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self Learning) โดยกระบวนการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยได้มุ่งเน้นให้นิสิตนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนการดำเนินงาน มีกิจกรรมเสริมพลัง

ทั้งผ่านอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาและการจัดกิจกรรมฝึกอบรมเพื่อเสริมพลังด้านความรู้และกำลังใจให้แก่
นิสิตนักศึกษาได้มั่นใจในการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่งานวิจัย และนิสิตนักศึกษายังจะต้องเรียนรู้ด้วยตนเอง
เพื่อค้นหาคำตอบในข้อสงสัยต่างๆ ตลอดจนกระบวนการวิจัย ดังนั้นกระบวนการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัย
จึงเป็นกระบวนการใช้การสื่อสารเพื่อการพัฒนา นิสิตนักศึกษาให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพใน
อนาคต อีกทั้งสื่อที่นิสิตนักศึกษาได้ผลิตและเผยแพร่ยังเป็นกระบวนการที่ใช้การสื่อสารเพื่อการพัฒนา
ทรัพยากรบุคคลที่เป็นผู้รับสารที่รับชมสื่อในการเผยแพร่ความรู้ที่มีคุณภาพจากงานวิจัยอีกด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

โครงการวิจัยเรื่อง "การเผยแพร่งานวิจัยสู่สังคมผ่านนวัตกรรมการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ในพื้นที่ภาคกลาง" เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ที่เน้นการพัฒนาศักยภาพนักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ ผ่านการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างสรรค์และผลิตสื่อในการเผยแพร่งานวิจัย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

1.1 การคัดเลือกสถานศึกษาและรายวิชาที่เข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ในพื้นที่ภาคกลาง โดยการรวบรวมข้อมูลและค้นหาเครือข่ายที่มีความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักสื่อสารงานวิจัย ซึ่งคุณสมบัติเบื้องต้นของสถานศึกษาและรายวิชา ได้แก่

- สถานศึกษาตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ภาคกลาง
- สถานศึกษามีโครงการวิจัยที่ได้รับทุนวิจัยจากสกว. หรือสกว.(เดิม)
- รายวิชามีความเกี่ยวข้องกับการผลิตและสร้างสรรค์สื่อ
- อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาให้ความสนใจในกิจกรรมการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัย

และผู้วิจัยจะทำการประสานงานกับอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาเพื่อแนะนำรายละเอียดของโครงการและวางแผนการดำเนินการร่วมกัน ซึ่งมีสถาบันและรายวิชาเข้าร่วมกิจกรรมจำนวน 4 รายวิชา ที่จะนำไปสู่การพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ในพื้นที่ภาคกลาง 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มแกนนำเยาวชนนักสื่อสารงานวิจัยในพื้นที่ภาคกลาง เยาวชนนักสื่อสารงานวิจัยในพื้นที่ภาคกลาง และคณาจารย์นักสื่อสารงานวิจัยในพื้นที่ภาคกลางหรือพี่เลี้ยงด้านการผลิตสื่อให้แก่นิสิตนักศึกษา

1.2 การประสานงานและประชุมทีมวิจัยระดับสถาบัน เป็นการประชุมร่วมกับกลุ่มอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาที่ผ่านการคัดเลือกเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันและวางแผนกระบวนการดำเนินการเพื่อพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ของแต่ละรายวิชา โดยมีประเด็นสำคัญที่ทุกรายวิชาควรปฏิบัติร่วมกัน ดังนี้

1.2.1 คัดเลือกรายวิชาเกี่ยวกับการผลิตและสร้างสรรค์สื่อเพื่อเข้าร่วมโครงการจำนวน 1 รายวิชา โดยพิจารณารายวิชาที่นิสิตนักศึกษามีคุณสมบัติหรือต้นทุนเหมาะสมที่จะเข้าร่วมโครงการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ และการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อใหม่ และกำหนดให้มีการระบุรายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างสรรค์และผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่งานวิจัยของสกว.ลงในรายละเอียดของรายวิชา

1.2.2 อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาจัดทำแผนการจัดการเรียนการสอนของรายวิชาที่สอดแทรกกิจกรรมการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ โดยมีรายละเอียดสำคัญ ได้แก่

- ตรวจสอบคุณลักษณะเบื้องต้นของนักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ที่จะเข้าร่วมกิจกรรม

- อาจารย์ผู้สอนประจำวิชา ทีมวิจัย และสทศ.ร่วมกันคัดเลือกงานวิจัยภายใต้ทุนสนับสนุนของสทศ. ในพื้นที่ภาคกลาง โดยให้ลำดับความสำคัญงานวิจัยที่นักวิจัยปฏิบัติงานในสถาบันการศึกษาเดียวกับรายวิชา
- นิสิตนักศึกษาศึกษางานวิจัยเพื่อนำไปสู่การผลิตและสร้างสรรค์สื่อใหม่เพื่อการเผยแพร่งานวิจัย
- นิสิตนักศึกษามีกระบวนการวิเคราะห์ผู้รับสาร โดยอาจมีส่วนร่วมของอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาและนักวิจัยเจ้าของผลงาน เพื่อการวางแผนการผลิตสื่อที่เหมาะสมกับผู้รับสาร
- นิสิตนักศึกษามีอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาเป็นพี่เลี้ยงด้านการผลิตสื่อ และมีนักวิจัยเจ้าของผลงานเป็นพี่เลี้ยงด้านเนื้อหา โดยเปิดโอกาสให้มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับนักวิจัยเจ้าของผลงาน หรือกิจกรรมพบนักวิจัยเจ้าของผลงานเป็นระยะ อาทิ กิจกรรมพบนักวิจัยเจ้าของผลงานก่อนการผลิตสื่อเพื่อทำความเข้าใจเนื้อหาของงานวิจัย และกำหนดผู้รับสาร กิจกรรมพบนักวิจัยเจ้าของผลงานระหว่างการผลิตสื่อเพื่อร่วมวางแผนรูปแบบสื่อ และกิจกรรมพบนักวิจัยเจ้าของผลงานหลังการผลิตสื่อเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา เป็นต้น
- ผลงานนิสิตนักศึกษามีกระบวนการประเมินอย่างเป็นระบบเพื่อคัดเลือกให้เป็นสุดยอดผลงานของรายวิชาเพื่อพัฒนาสู่แกนนำนักสื่อสารงานวิจัยรุ่นเยาว์ เช่น การประเมิน 360 องศาทั้งจากนิสิตนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนประจำวิชา นักวิจัยเจ้าของผลงาน และบุคคลภายนอก
- ประเมินคุณลักษณะของนักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ที่เข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัย

1.3 การคัดเลือกงานวิจัย โดยทีมวิจัยและอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาจะทำการคัดเลือกเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย สทศ. ในพื้นที่ภาคกลาง ได้แก่ รายงานผลงานวิจัยฉบับย่อที่ปรากฏบนเว็บไซต์ และรายงานฉบับสมบูรณ์ ซึ่งงานวิจัยที่ทำการคัดเลือกจะมุ่งเน้นให้ครอบคลุมทั้งงานวิจัยเชิงวิชาการและงานวิจัยท้องถิ่นในมิติวิทยาศาสตร์และมิติสังคมศาสตร์ที่มีประโยชน์หรือผลกระทบต่อกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ในวงกว้างทั่วประเทศ และงานวิจัยที่มีประโยชน์หรือผลกระทบเฉพาะกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ภาคกลาง โดยอาจจะให้ลำดับความสำคัญในการคัดเลือกงานวิจัยที่มีพื้นที่วิจัยหรือนักวิจัยปฏิบัติงานอยู่ใกล้สถาบันการศึกษาเดียวกับรายวิชาที่ผ่านการคัดเลือกในขั้นตอนแรก เพื่อทำให้เกิดกิจกรรมนักสื่อสารงานวิจัยพบนักวิจัยเจ้าของผลงานได้อย่างสม่ำเสมอ นั่นคือ นักวิจัยเจ้าของผลงานจะมีบทบาทสำคัญในการเป็นพี่เลี้ยงด้านเนื้อหาให้แก่นักสื่อสารงานวิจัย และการคัดเลือกงานวิจัยจะดำเนินการร่วมกับ สทศ. เพื่อให้ได้งานวิจัยที่มีความเหมาะสมทั้งในแง่เนื้อหาของงานวิจัยและความพร้อมของนักวิจัยเจ้าของผลงานในการให้ความร่วมมือในการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกงานวิจัย ดังนี้

1) ด้านนักวิจัยเจ้าของผลงาน

- พื้นที่ปฏิบัติงานในภาคกลาง
- มีความสนใจและพร้อมให้ความร่วมมือในกิจกรรมพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่

2) ด้านเนื้อหางานวิจัย

- เนื้อหางานวิจัยเกี่ยวข้องกับพื้นที่ภาคกลางหรือระดับชาติ
- เนื้อหางานวิจัยเกี่ยวข้องกับมิติวิทยาศาสตร์หรือมิติสังคมศาสตร์

1.4 การดำเนินกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนการสอนของรายวิชา อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาดำเนินการจัดกิจกรรมพัฒนานักสื่อสารรุ่นใหม่ตามแผนที่ได้วางไว้ โดยให้มีการสอบถามความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาที่ยินดีให้ข้อมูลทั้งก่อนและหลังการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัย ซึ่งแบบสอบถามความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาต่อการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ได้มีการตรวจสอบคุณภาพความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่

ผศ.ดร.อุทุมพร อินทจักร์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา
ผศ.ดร.ณัฐวิภา สิ้นสุวรรณ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผู้เชี่ยวชาญด้านการสื่อสาร
ดร.รณัท สมณคุปต์	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้เชี่ยวชาญด้านการผลิตสื่อ

จากนั้นนำแบบตรวจสอบคุณภาพความตรงเชิงเนื้อหาของผู้ทรงคุณวุฒิมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์และคณะ, 2545) โดยใช้สถิติในการหาคุณภาพเครื่องมือดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดของผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

ทั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกข้อคำถามที่มีผลการตรวจสอบคุณภาพความตรงเชิงเนื้อหาของผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน หรือค่า IOC มากกว่า 0.5 มาใช้เป็นข้อคำถามในแบบสอบถาม ซึ่งผลจากการตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามเชิงเนื้อหาพบว่าข้อคำถามส่วนใหญ่ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเหมาะสมจึงไม่มีการปรับแก้ไข แต่มีข้อคำถาม 1 ข้อ ที่ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นควรให้ปรับแก้ไข และไม่มีข้อคำถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นควรให้ตัดทิ้ง โดยรายละเอียดผลการวิเคราะห์การตรวจสอบคุณภาพเชิงเนื้อหาของผู้ทรงคุณวุฒิดังเอกสารแนบในภาคผนวก และผู้วิจัยได้ปรับแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ อีกทั้งนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบกับกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงของเครื่องมือ โดยมีค่า Cronbach's Alpha = 0.955

1.5 การจัดกิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาแกนนำนักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ โดยนักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ที่ผ่านการคัดเลือกจากทั้ง 4 รายวิชาจะเข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบสารและการออกแบบสื่อโดยผู้ทรงคุณวุฒิเป็นระยะเวลา 1 วัน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาสื่อให้มีความสมบูรณ์ในการสื่อสารมากยิ่งขึ้น โดยในกระบวนการอบรมอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาหรือคณาจารย์นักสื่อสารงานวิจัยในพื้นที่ภาคกลางจะต้องเข้าร่วมการอบรมพร้อมกับนิสิตนักศึกษาเพื่อสามารถเป็นพี่เลี้ยงหรือ coaching ให้แก่นิสิตนักศึกษาในการพัฒนาต่อยอดสื่อได้อย่างสมบูรณ์

1.6 กิจกรรมประเมินผลงานการสร้างสรรคและผลิตสื่อ เป็นกิจกรรมที่นำผลงานการผลิตสื่อที่เสร็จสมบูรณ์แล้วของทุกสถาบันมาแสดงเพื่อรับข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านสื่อ ด้านสาร และนักวิจัยเจ้าของผลงาน เพื่อให้แต่ละทีมปรับแก้เป็นรอบสุดท้ายก่อนทำการเผยแพร่สื่อต่างๆ ทางสื่อสังคมออนไลน์ของสกว. อีกทั้งในกิจกรรมนี้ยังได้มีการประกวดคัดเลือกผลงานการสร้างสรรคของนักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ในระดับต่างๆ ผ่านการคัดเลือกของผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่คณาจารย์และนิสิตนักศึกษา

1.7 การถอดบทเรียนกระบวนการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณาจารย์และนิสิตนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการซึ่งผู้วิจัยจะใช้วิธีการสัมภาษณ์ และวิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมทุกกิจกรรม

1.8 การประเมินผลการดำเนินกิจกรรม ในทุกกิจกรรมทีมผู้วิจัยจะใช้เครื่องมือในการประเมินทั้งแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม

1.9 การวิเคราะห์ข้อมูล ทีมวิจัยจะทำการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดทั้งข้อมูลจากเอกสาร ข้อมูลจากกิจกรรม ข้อมูลจากแบบสอบถาม และสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม เพื่อตีความ (Interpretation) และสังเคราะห์ข้อมูลเชิงทฤษฎี

โดยข้อมูลจากแบบสอบถามได้ใช้โปรแกรม SPSS ในการวิเคราะห์หาค่าสถิติต่างๆ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการแจกแจงแบบตารางไขว้ (Crosstabs) ซึ่งมีการใช้เกณฑ์การแปลความหมายของ Fisher (ชัชวาล เรื่องประพันธ์, 2539) ในการจัดระดับคะแนนเฉลี่ยในช่วงคะแนน ดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.21 – 5.00	แปลความว่า	มีผลมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.41 – 4.20	แปลความว่า	มีผลมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.61 – 3.40	แปลความว่า	มีผลปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81 – 2.60	แปลความว่า	มีผลน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.80	แปลความว่า	มีผลน้อยที่สุด

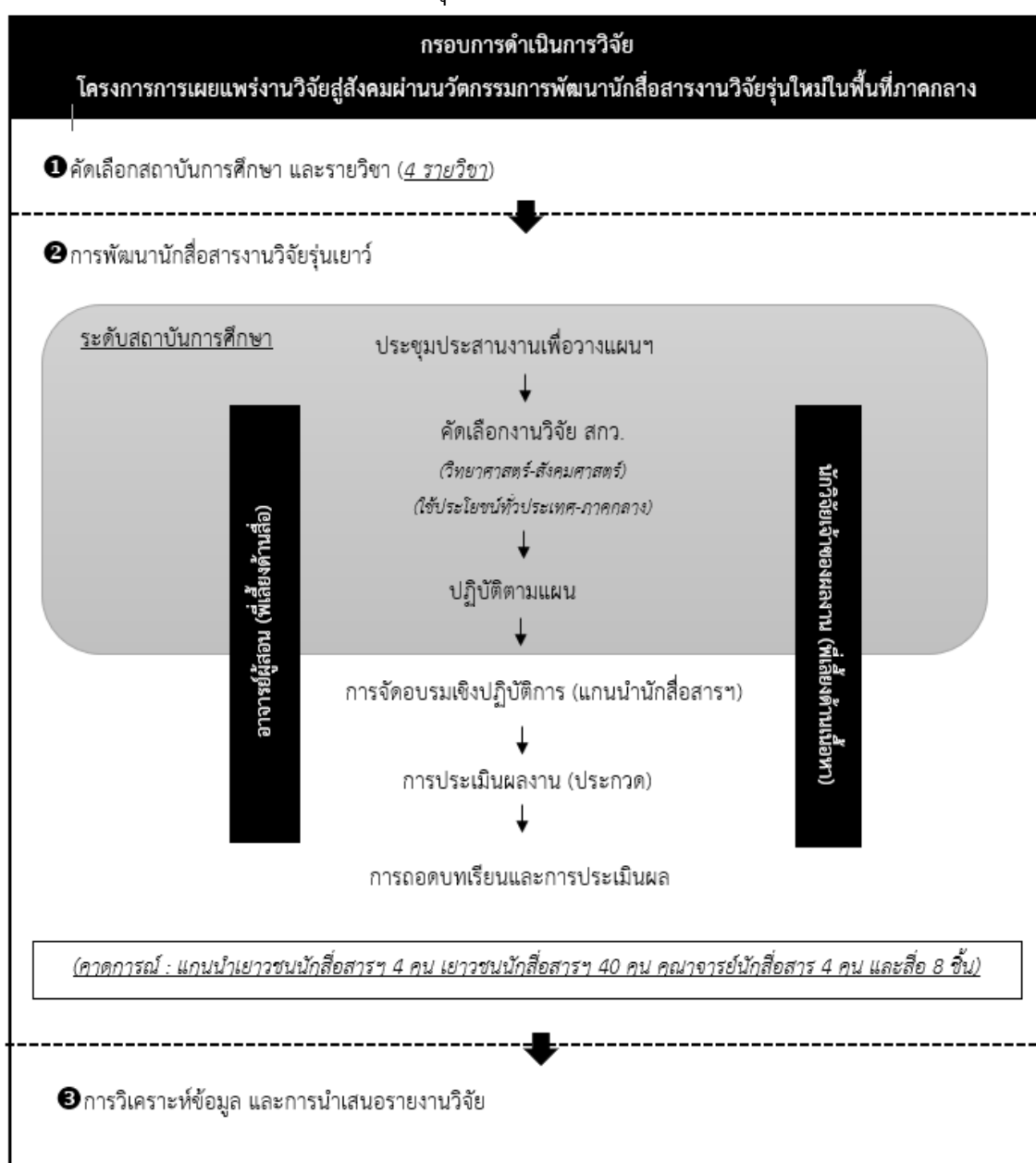
ความกว้างอันตรภาคชั้นของค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 0.8 ซึ่งได้ค่ามาจากการคำนวณโดยใช้สมการทางคณิตศาสตร์ ดังนี้

$$\text{ความกว้างของอินตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

1.10 การนำเสนอรายงานวิจัย ที่มววิจัยจะนำเสนอรายงานวิจัยในประเด็นสำคัญ ได้แก่

- บทที่ 1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
- บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย
- บทที่ 4 ผลการวิจัย : กระบวนการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยท้องถิ่น
- บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ซึ่งขั้นตอนการดำเนินงานสามารถสรุปได้ดังแผนภาพ ดังนี้

ภาพที่ 2 แผนดำเนินการโครงการ

2. แผนการดำเนินงานโครงการ

การดำเนินงานโครงการวิจัยเรื่อง "การเผยแพร่งานวิจัยสู่สังคมผ่านนวัตกรรมการพัฒนาหนังสือสารานุกรมวิจัยรุ่นใหม่ในพื้นที่ภาคกลาง" มีแผนการดำเนินกิจกรรมในระยะเวลา 10 เดือน ดังนี้

ตารางที่ 1 แผนการดำเนินงานโครงการ

กิจกรรม	เดือน									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1.การคัดเลือกสถานศึกษาและรายวิชา										
2.การประสานงานและประชุมทีมวิจัยระดับสถาบันเพื่อวางแผนการจัดการเรียนการสอน										
3.การคัดเลือกงานวิจัยของสกว.										
4.การดำเนินกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนการสอนของรายวิชา										
5. การจัดกิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการ										
6. กิจกรรมประเมินผลงานการสร้างสรรค์และผลิตสื่อ										
7. การถอดบทเรียนกระบวนการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่										
8. การประเมินผลการดำเนินกิจกรรม										
9. การวิเคราะห์ข้อมูล										
10. การนำเสนอรายงานวิจัย										

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาหลักสูตรงานวิจัยรุ่นใหม่ในพื้นที่ภาคกลางที่มีความสามารถในการเผยแพร่งานวิจัยภายใต้การสนับสนุนทุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สทว.) สู่การใช้ประโยชน์ในสังคม ซึ่งมีรายละเอียดของผลการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. การคัดเลือกสถานศึกษาและรายวิชา ที่มวิจัยได้มีกระบวนการคัดเลือกสถาบันและรายวิชาที่

จะเข้าร่วมโครงการโดยพิจารณาคุณสมบัติเบื้องต้นของสถานศึกษาและรายวิชา ดังนี้

- สถานศึกษาตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ภาคกลาง
- สถานศึกษามีโครงการวิจัยที่ได้รับทุนวิจัยจากสทว. หรือสทว. (เดิม)
- รายวิชามีความเกี่ยวข้องกับการผลิตและสร้างสรรค์สื่อ
- อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาให้ความสนใจในกิจกรรมการพัฒนาหลักสูตรงานวิจัย

จากคุณสมบัติเบื้องต้นจึงทำให้ทีมวิจัยได้ทำการคัดเลือกสถานศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่ผ่านเกณฑ์ทั้งสิ้น 4 สถาบัน คือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศิลปากร และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยมีรายละเอียดของสถานศึกษาและรายวิชาที่ผ่านการคัดเลือกดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 รายละเอียดสถานศึกษาและรายวิชาที่ผ่านการคัดเลือก

สถาบัน	รายวิชา	นิสิต/นักศึกษา	อาจารย์ผู้สอนประจำวิชา
1. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	01169311 นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา	นิสิตสาขาการสอนคณิตศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 21 คน	รศ.ดร.สุดีเทพ ศิริพิพัฒนกุล
2. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	1. ทนศ 112 การจัดระบบบริการสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา 2. ปถ 394 คอมพิวเตอร์สำหรับครูประถมศึกษา	1. นิสิตสาขาวิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 30 คน 2. นิสิตสาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 จำนวน 60 คน	ดร.แจ่มจันทร์ ศรีอรุณรัตน์

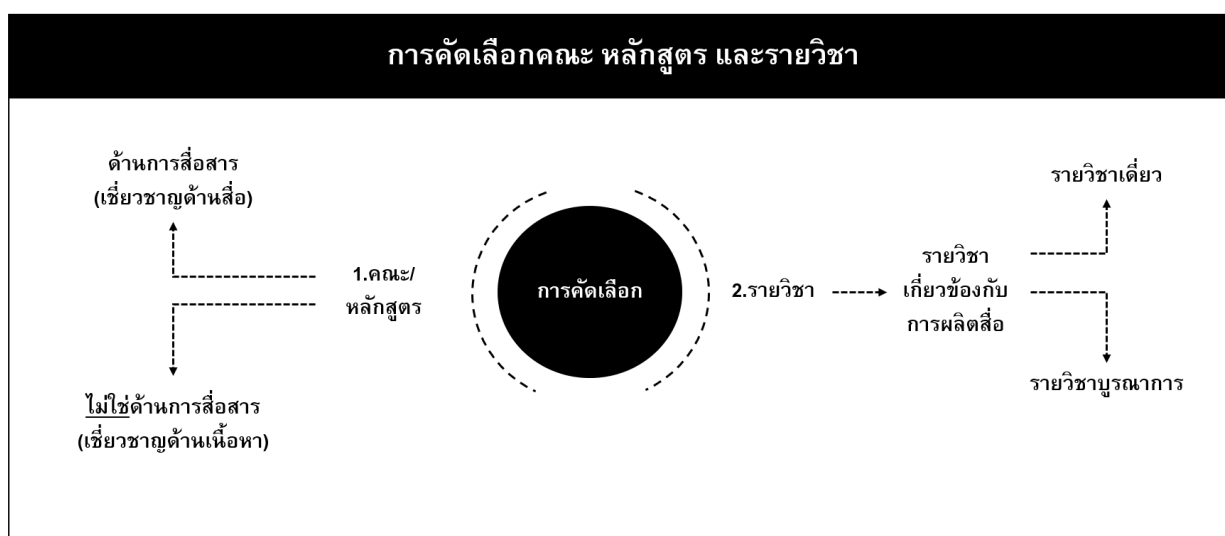
3. มหาวิทยาลัยศิลปากร	471201-2560 สื่อและ นวัตกรรมการเรียนรู้ ระดับประถมศึกษา	1. นักศึกษาด้านสาขาวิชา การประถมศึกษา คณะ ศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 52 คน	ดร.พรพิมล รอดเคราะห์
4. สถาบันเทคโนโลยีพระจอม เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	04116069 วิดีทัศน์ ภาพเคลื่อนไหว และ เสียงระบบดิจิทัล	นักศึกษาหลักสูตรนิเทศ ศาสตร์เกษตร คณะ เทคโนโลยีการเกษตร ชั้นปีที่ 4 จำนวน 10 คน	ดร.รัตมา รัตนวงศา

จากตารางชี้ให้เห็นว่าสถานศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกเป็นสถานศึกษาที่อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาให้ความสนใจในกิจกรรมการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยและที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ภาคกลาง โดยสถานศึกษาในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 3 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และสถานศึกษาในจังหวัดนครปฐม จำนวน 1 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งสถานศึกษาทั้งหมดมีทั้งนักวิจัยภายในสถาบันที่ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจาก สกสว. และนักวิจัยภายนอกที่ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจาก สกสว. ที่มีพื้นที่ดำเนินการวิจัยรอบสถานศึกษาที่จะมีประโยชน์ต่อการคัดเลือกรงานวิจัยเพื่อดำเนินการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ นอกจากนั้นคณะและหลักสูตรของสถานศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกเข้าร่วมกิจกรรมทั้งหมดไม่ใช่คณะที่จัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับนิเทศศาสตร์โดยตรง โดยเป็นคณะศึกษาศาสตร์จำนวน 3 แห่ง และคณะเทคโนโลยีการเกษตรจำนวน 1 แห่ง มีเพียงหลักสูตรนิเทศศาสตร์เกษตร คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่มีการเรียนการสอนด้านนิเทศศาสตร์โดยตรง และมีหลักสูตรเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่เป็นหลักสูตรที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกับนิเทศศาสตร์เท่านั้น จึงเป็นการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ที่น่าสนใจโดยเฉพาะการพัฒนาผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเนื้อหาเฉพาะด้านให้มีความรู้ด้านสื่อเพื่อการมีทักษะในการพัฒนาสื่อในการสื่อสารงานวิจัยเฉพาะเรื่องต่อไปในอนาคต

นอกจากนั้นรายวิชาที่ผ่านการคัดเลือกส่วนใหญ่เป็นรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและสร้างสรรค์สื่อใหม่ เช่น วิชาวิดีโอทัศน์ ภาพเคลื่อนไหว และเสียงระบบดิจิทัลที่อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาเน้นให้นักศึกษาผลิตสื่อโมชันกราฟิก วิชานวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาที่อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาเน้นให้นิสิตผลิตสื่อ AR (Augmented Reality) วิชาสื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาเน้นให้นิสิตผลิตสื่อโมชันกราฟิก วิชาการจัดระบบบริการสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาเน้นให้นิสิตผลิตสื่อโมชันกราฟิก และวิชาคอมพิวเตอร์สำหรับครูประถมศึกษา อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาเน้นให้นิสิตผลิตสื่อโมชันกราฟิกเช่นกัน การพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ในครั้งนี้จึงน่าจะมีบทบาทสำคัญในการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ที่จะผลิตสื่อใหม่สำหรับกลุ่มเป้าหมายคนรุ่นใหม่ต่อไปในอนาคต

และหากพิจารณาคุณลักษณะเบื้องต้นของอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาพบว่าอาจารย์ทุกท่านมีความเชี่ยวชาญในด้านการผลิตสื่อ และด้านการวิจัย เนื่องจากทุกท่านสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก

ด้านการผลิตสื่อโดยตรงและมีประสบการณ์ในการสอนรายวิชาด้านการผลิตสื่อมานาน จึงมีความชำนาญในด้านการผลิตสื่อหรือกลยุทธ์ด้านสื่อ ในด้านการวิจัยอาจารย์ทุกท่านมีความเชี่ยวชาญในด้านการกระบวนการวิจัยแต่อาจจะยังขาดความเชี่ยวชาญในเนื้อหาของงานวิจัยที่ครอบคลุมทุกมิติจึงจำเป็นต้องมีนักวิจัยเจ้าของผลงานทำการเติมเต็มให้กระบวนการผลิตสื่อจากงานวิจัยมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และในด้านประสบการณ์การพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยและการนำงานวิจัยมาผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่จะเห็นได้ว่าอาจารย์จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังเป็นเพียงสถาบันเดียวที่อาจารย์ผู้สอนประจำรายวิชาเคยเข้าร่วมกิจกรรมที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกิจกรรมนี้แบบไม่เป็นทางการ

ภาพที่ 3 การคัดเลือกคณะ หลักสูตร และรายวิชา

2. การประสานงานและประชุมที่มวิจัยระดับสถาบัน

ที่มวิจัยได้ทำการประสานงานและจัดประชุมที่มวิจัยระดับสถาบันที่ผ่านการคัดเลือกเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน และวางแผนกระบวนการดำเนินการในการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ของแต่ละรายวิชา ในวันจันทร์ที่ 9 กันยายน 2562 ณ ห้องประชุมสตาร์บัค เซ็นทรัลเวิลด์

ภาพที่ 4 การประชุมเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันและวางแผนกระบวนการดำเนินการ
ของทีมวิจัยระดับสถาบัน

การประชุมทีมวิจัยได้มีการชี้แจงรายละเอียดของการดำเนินงานเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันของคณาจารย์จากทุกสถานศึกษา โดยขั้นตอนการดำเนินการวิจัยประกอบด้วย 10 ขั้นตอน ดังนี้

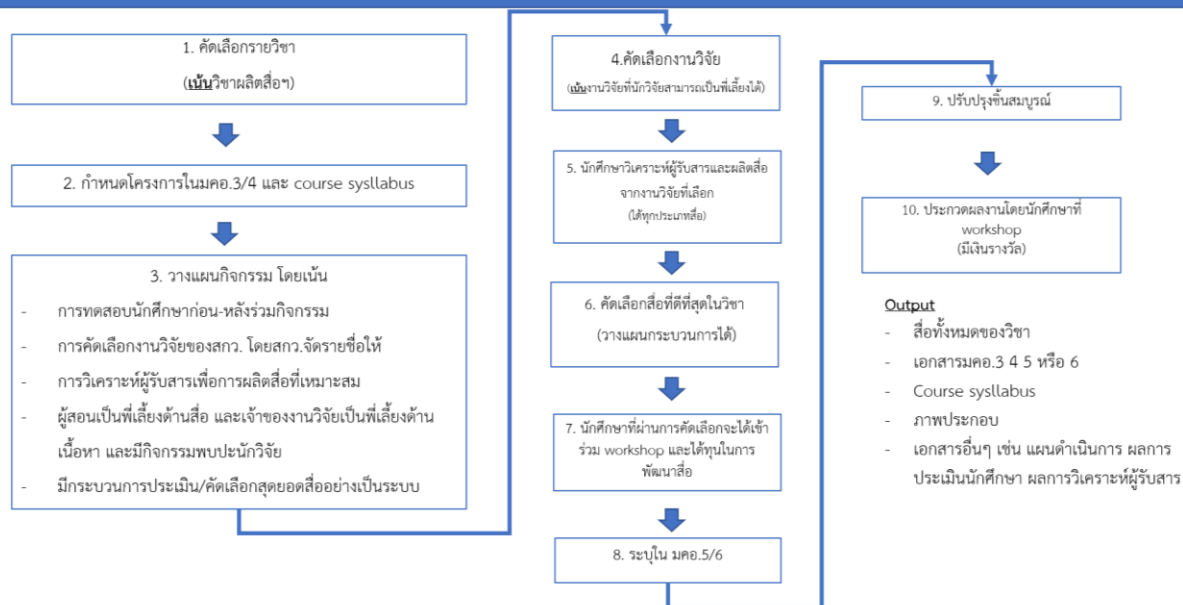
1. การคัดเลือกรายวิชา ซึ่งเป็นขั้นตอนการดำเนินงานที่ทีมวิจัยได้ดำเนินการเสร็จสิ้นและได้สถานศึกษาเข้าร่วมทั้ง 4 แห่ง
2. การกำหนดโครงการในมคอ.3 หรือ มคอ.4 และคำอธิบายรายวิชา (course syllabus) ที่ทุกรายวิชาจะต้องดำเนินการวางแผนกิจกรรมการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาเพื่อสร้างความยั่งยืนในการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยในอนาคต เมื่อจัดทำมคอ.3 หรือ มคอ.4 และคำอธิบายรายวิชา (course syllabus) เรียบร้อยแล้วให้จัดทำให้ทีมวิจัยเพื่อเก็บรวบรวมส่งสกว.ต่อไป
3. การวางแผนกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาได้ออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนโดยอิสระและสอดคล้องกับบริบทของรายวิชา โดยมีข้อกำหนดเบื้องต้นที่ควรปฏิบัติร่วมกันในกิจกรรม ได้แก่ การทดสอบนิสิตนักศึกษา ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อประเมินพัฒนาการที่เกิดขึ้นจากการเข้าร่วมกิจกรรม การคัดเลือกงานวิจัยของสกว./สกว.(เดิม) โดยให้คัดเลือกจากรายชื่อที่สกว./สกว.(เดิม) จัดไว้ให้เพื่อให้เกิดกระบวนการกลั่นกรองงานวิจัยที่มีความพร้อมในการสื่อสารงานวิจัยสู่สาธารณะ การวิเคราะห์ผู้รับสารเพื่อให้เกิดการ

ผลิตสื่อที่เหมาะสมกับผู้รับสารแต่ละกลุ่ม การมีพี่เลี้ยงด้านสื่อและด้านสารโดยอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาเป็นพี่เลี้ยงด้านสื่อและนักวิจัยเจ้าของผลงานเป็นพี่เลี้ยงด้านสารเพื่อให้เกิดกระบวนการพัฒนาสื่อในการสื่อสารงานวิจัยที่มีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสม และควรมีกิจกรรมพบปะนักวิจัยเจ้าของผลงานเพื่อให้นักวิจัยเจ้าของผลงานได้มีบทบาทในการร่วมตรวจสอบสื่อเพื่อการเผยแพร่ อีกทั้งยังเป็นการสร้างแรงบันดาลใจให้นักวิจัยเจ้าของผลงานเห็นความสำคัญของการสื่อสารงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์อีกด้วย และควรมีกระบวนการประเมินหรือคัดเลือกสื่อที่มีระบบอย่างชัดเจน

4. การคัดเลือกงานวิจัย เป็นการเริ่มต้นกิจกรรมของรายวิชาตามแผนที่วางไว้โดยมุ่งเน้นให้เกิดการคัดเลือกงานวิจัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับพื้นที่ภาคกลางหรือระดับชาติ และเนื้อหางานวิจัยเกี่ยวข้องกับนิติวิทยาศาสตร์หรือนิติสังคมศาสตร์ โดยนักวิจัยเจ้าของผลงานต้องเป็นนักวิจัยที่มีความสนใจและพร้อมให้ความร่วมมือในกิจกรรมพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่และมีพื้นที่ปฏิบัติงานในภาคกลาง อีกทั้งควรตระหนักถึงโอกาสในการพบปะเพื่อขอคำปรึกษาของนักวิจัยเจ้าของผลงานกับนิสิตนักศึกษาได้โดยสะดวก ซึ่งสทสว./สทว.(เดิม) จะจัดทำรายชื่องานวิจัยที่พร้อมในการเผยแพร่สู่สาธารณะมาเป็นฐานข้อมูลในการคัดเลือกอีกด้วย
5. การวิเคราะห์ผู้รับสารและผลิตสื่อจากงานวิจัยที่คัดเลือก โดยนิสิตนักศึกษาสามารถผลิตสื่อได้ทุกประเภทตามความเหมาะสมของเนื้อหาวิชา
6. การคัดเลือกสื่อที่ดีที่สุดในการประชาสัมพันธ์ ซึ่งอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาสามารถออกแบบวิธีการคัดเลือกให้เหมาะสมและเกิดกระบวนการมีส่วนร่วมในการคัดเลือกได้ เช่น การคัดเลือกแบบ 360 องศา เป็นต้น โดยขั้นตอนนี้จัดเป็นขั้นตอนสุดท้ายที่เกิดขึ้นภายใต้กิจกรรมของรายวิชา
7. การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ ทีมวิจัยจะนำทีมนิสิตนักศึกษาที่ผ่านกระบวนการคัดเลือกจากทั้ง 4 สถานศึกษามาเข้าร่วมการอบรมเชิงปฏิบัติการโดยมีผู้ทรงคุณวุฒิให้ความรู้พร้อมข้อเสนอแนะในการพัฒนาสื่อให้มีความสมบูรณ์แบบมากขึ้น และทีมที่ผ่านเข้าสู่กระบวนการคัดเลือกจะได้รับงบประมาณในการสร้างสรรค์และผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่งานวิจัย
8. การสรุปการปฏิบัติงานในมคอ.5 และมคอ.6 เมื่อสิ้นสุดโครงการให้อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาถอดบทเรียนกระบวนการทำงานพร้อมระบุรายละเอียดในการปฏิบัติงานลงในมคอ.5 และมคอ.6 พร้อมจัดส่งให้แก่ทีมวิจัย
9. การปรับปรุงชิ้นงานให้สมบูรณ์ ซึ่งภายหลังจากได้ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิให้นิสิตนักศึกษาทำการปรับปรุงสื่อให้มีความสมบูรณ์มากขึ้นเพื่อจัดส่งประกวดผลงานร่วมกันและการเผยแพร่สู่สาธารณะ
10. การประกวดผลงาน โดยทีมนิสิตนักศึกษาที่ผ่านเข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการจะนำผลงานที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วมาจัดส่งประกวดร่วมกัน โดยทีมที่มีผลงานดีเยี่ยมจะได้รับเงินรางวัล

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยสามารถสรุปได้ดังแผนภาพต่อไปนี้

โครงการเผยแพร่งานวิจัยสู่สังคมผ่านนวัตกรรมการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ในพื้นที่ภาคกลาง
ภายใต้การสนับสนุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.)

ภาพที่ 5 แผนการดำเนินงานของทีมวิจัยระดับสถาบัน

และในการชี้แจงรายละเอียดการดำเนินงานได้เปิดโอกาสให้อาจารย์ผู้สอนประจำวิชา และทีมวิจัยระดับประเทศได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในรายละเอียดของกระบวนการทำงาน อาทิ ประเภทสื่อที่สอดคล้องกับเนื้อหารายวิชา จำนวนชิ้นงานที่คาดว่าจะผลิตในแต่ละรายวิชา และระยะเวลาในการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับภาคการศึกษาของแต่ละสถาบัน เป็นต้น ซึ่งสามารถสรุปรายละเอียดของแต่ละสถานศึกษา ได้ดังนี้

ตารางที่ 3 รายละเอียดการดำเนินงานของรายวิชา

สถาบัน	สื่อ	จำนวนชิ้นงาน	ปฏิทินการศึกษา	ส่งผลงาน
1. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	อินโฟกราฟิก AR วิดีโอ	4 ชิ้นงาน	1/2562 (15 ก.ค.62-25พ.ย.62)	พฤศจิกายน 2562
2. มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ	อินโฟกราฟิกทั้ง แบบ Motion และ Static และ AR	15 ชิ้นงาน	1/2562 (13 ส.ค.62-17ธ.ค.62)	ธันวาคม 2562
3. มหาวิทยาลัยศิลปากร	Motion Graphic	8 ชิ้นงาน	1/2562 (15 ก.ค.62-17พ.ย.62)	ธันวาคม 2562
4. สถาบันเทคโนโลยีพระจอม เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	Motion Graphic	2 ชิ้นงาน	1/2562 (6 ส.ค.62-18ธ.ค.62)	ธันวาคม 2562

ดังนั้น จากการดำเนินการวิจัยจึงสามารถสรุปได้ว่าการประสานงานและประชุมที่มีวิทยระดับสถาบันเป็นกระบวนการในการชี้แจงและทำความเข้าใจร่วมกันเพื่อนำไปสู่การวางแผนการดำเนินงานที่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัย ซึ่งในอนาคตสามารถประยุกต์ใช้รายละเอียดของขั้นตอนการดำเนินการวิจัยไปสู่การวางแผนการดำเนินงานของรายวิชาที่มีแนวคิดในการดำเนินการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยทั้งในรายวิชาเดียวที่สามารถประยุกต์ใช้บางขั้นตอนไปสู่แผนการดำเนินงานของรายวิชา หรือรายวิชาที่บูรณาการสามารถใช้เป็นแนวทางในการประชุมอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาของแต่ละวิชาให้มีการวางแผนการดำเนินงานร่วมกันได้

3. การคัดเลือกงานวิจัย

การคัดเลือกงานวิจัยเป็นขั้นตอนแรกของการดำเนินงานในการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยที่แต่ละรายวิชาจะต้องดำเนินการในการคัดเลือกงานวิจัยที่เหมาะสมจะเป็นเนื้อหาในการผลิตสื่อของรายวิชา โดยมุ่งเน้นให้กระบวนการคัดเลือกงานวิจัยได้เกิดความร่วมมือของนิสิตนักศึกษาที่จะนำไปสู่การสร้างแรงจูงใจให้นักวิจัยกระตือรือร้นในการค้นคว้าหาข้อมูลจากงานวิจัยเพื่อคัดเลือกเนื้อหาสาระที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายในการผลิตสื่อของรายวิชา จึงสามารถสรุปรายชื่องานวิจัยที่ผ่านการคัดเลือก ได้ดังนี้

ตารางที่ 4 รายชื่องานวิจัยที่ผ่านการคัดเลือก

สถาบัน	งานวิจัย	นักวิจัยเจ้าของผลงาน
1. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	1. การพัฒนาอีเลิร์นนิ่งคอร์สแวร์แบบผสมผสานโดยใช้โครงข่ายพื้นฐานเพื่อพัฒนาทักษะทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของครูในการสร้างการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21	รศ.ดร.ณรงค์ สมพงษ์ และคณะ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
	2. การพัฒนารูปแบบชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำหรับครูเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21	รศ.ดร.ณัฐพล ร้าไพ และคณะ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	1. กระบวนการการเป็นหนี้และความสามารถในการชำระหนี้ของข้าราชการครู: พหุกรณีศึกษา 4 ภูมิภาค	ดร.วิไลลักษณ์ ลังกา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
	2. แนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการบริเวณที่ราบแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลางใน 4 จังหวัดเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	ผศ.ดร.วิชชากร จารุศิริ คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. มหาวิทยาลัยศิลปากร	1. การออกแบบและพัฒนาเกมคอมพิวเตอร์ออนไลน์แบบจำเพาะรายบุคคลโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบสืบเสาะร่วมกันเป็นฐานเพื่อยกระดับผลการเรียนและแรงจูงใจการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และการยอมรับเทคโนโลยีเกมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายของประเทศไทย	ผศ.ดร.พัชรินทร์ ปัญญาบุรี สถาบันนวัตกรรมการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยมหิดล
	2. หลักการทางกฎหมายในการคุ้มครองสิทธิเด็กจากการถูกลั่นแกล้งรังแกทางสื่อออนไลน์	ดร.ฟ้าใส สามารถ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ศาลายา
4. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	1. การพัฒนาเทคโนโลยีอัจฉริยะในห้องเรียนกลับด้านเพื่อส่งเสริมทักษะ การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะอาชีพและทักษะชีวิตสำหรับผู้เรียนระดับอุดมศึกษา	รศ.ดร.จินตวิทย์ คล้ายสังข์, และอ.บัณฑิต พงศพรณี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
	2. โครงการ การพัฒนาระบบห้องเรียนอัจฉริยะเสมือนเพื่อส่งเสริมทักษะ การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม สำหรับผู้เรียนระดับอุดมศึกษา	รศ.ดร.เนาวนิตย์ สงคราม และ ดร.ธนัท สมณคุปต์ คณะ ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากกระบวนการคัดเลือกงานวิจัยสามารถสรุปแหล่งในการค้นหางานวิจัยได้ใน 2 ลักษณะ ได้แก่

1. แหล่งข้อมูลที่สกว.คัดเลือก เป็นแหล่งข้อมูลที่สกว.ได้ทำการคัดเลือกและจัดส่งรายชื่องานวิจัยที่ผ่านการคัดเลือกให้แก่ทีมวิจัยและอาจารย์ผู้สอนประจำวิชา ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลที่สกว.คัดเลือกเป็นแหล่งข้อมูลที่ผ่านกระบวนการคัดกรองและมีความน่าเชื่อถือในความพร้อมของการเผยแพร่งานวิจัย อาทิ ความพร้อมในเชิงประเด็นที่มีประเด็นที่น่าสนใจและการสร้างผลกระทบที่มีประโยชน์ต่อสาธารณะ เป็นต้น แต่อาจจะมีข้อพึงระวัง อาทิ ความพร้อมของนักวิจัยเจ้าของผลงานต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัย ระยะเวลาการดำเนินงานโครงการยังไม่สิ้นสุดจึงไม่มีรายงานฉบับสมบูรณ์ที่นิสิตนักศึกษาจะใช้เป็นแหล่งค้นคว้า เป็นต้น โดยมีสถาบันการศึกษาที่ใช้แหล่งข้อมูลที่สกว.คัดเลือก ได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยศิลปากร
2. แหล่งข้อมูลที่อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาคัดเลือก เป็นแหล่งข้อมูลในการคัดเลือกรายงานวิจัยที่อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาได้ค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น ห้องสมุดงานวิจัยสกว. ฐานข้อมูลผู้ได้รับทุนจากสกว.ของแต่ละสถาบัน เครือข่ายอาจารย์ เป็นต้น ซึ่งการคัดเลือกรายงานวิจัยจากแหล่งข้อมูลที่อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาคัดเลือกอาจจะขาดกระบวนการช่วยพิจารณาจากสกว. แต่มีจุดเด่นหลากหลายประการ อาทิ งานวิจัยที่ผ่านการคัดเลือกเป็นงานวิจัยที่อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาและนิสิตนักศึกษาให้ความสนใจจึงจะนำมาสู่แรงกระตุ้นในการเรียนรู้การผลิตสื่อเพื่อ

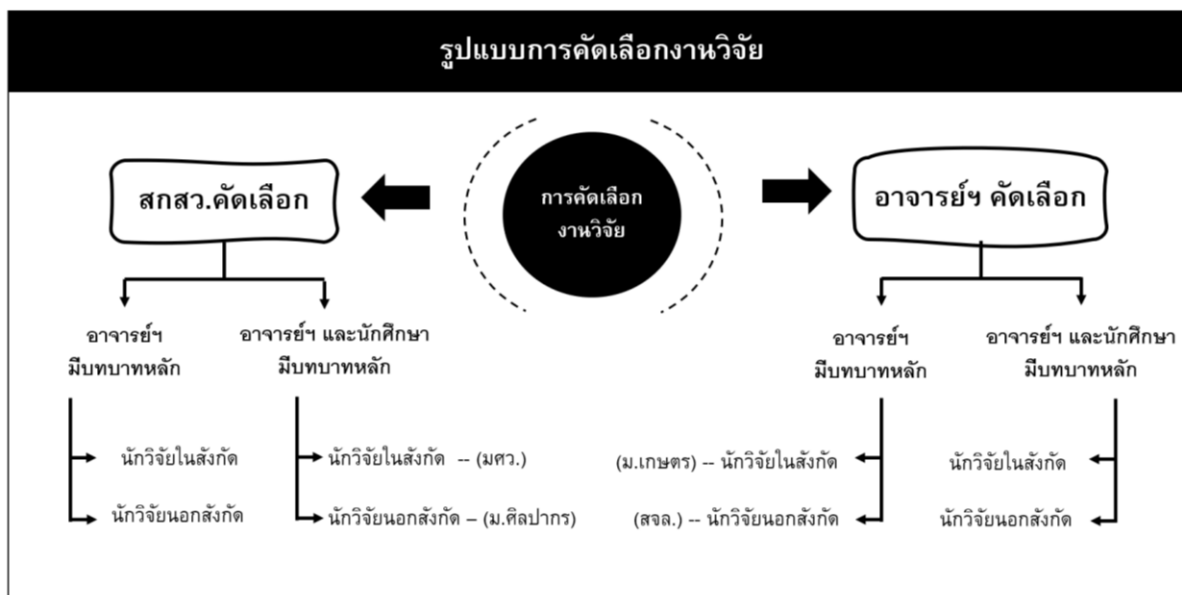
เผยแพร่งานวิจัย นักวิจัยเจ้าของผลงานเป็นเครือข่ายทางวิชาการที่สามารถเพิ่มความ
สม่ำเสมอของกิจกรรมพบปะนักวิจัยเจ้าของผลงาน เป็นต้น โดยมีสถาบันการศึกษาที่ใช้
แหล่งข้อมูลที่อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาคัดเลือก ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

และจากกระบวนการคัดเลือกงานวิจัยยังสามารถจำแนกวิธีการคัดเลือกงานวิจัยแบบมีส่วนร่วม
ได้ทั้งสิ้น 2 รูปแบบ ได้แก่

1. **อาจารย์ผู้สอนประจำวิชามีบทบาทหลัก** เป็นกระบวนการคัดเลือกงานวิจัยที่อาจารย์
ผู้สอนประจำวิชามีส่วนร่วมในการพิจารณาเนื้อหาและโยชน์ของงานวิจัยเป็นหลัก โดย
นิสิตนักศึกษามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเพียงเล็กน้อย ซึ่งจากประสบการณ์และ
มุมมองของอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาจะทำให้การคัดเลือกงานวิจัยในรูปแบบนี้สามารถ
ทำให้ได้งานวิจัยที่สามารถผลิตสื่อที่อาจจะสร้างผลกระทบต่อกลุ่มเป้าหมายได้ดีมากขึ้น
แต่อาจจะไม่สอดคล้องกับความสนใจของนิสิตนักศึกษา โดยสถาบันที่ใช้วิธีการคัดเลือก
งานวิจัยในรูปแบบอาจารย์ผู้สอนประจำวิชามีบทบาทหลัก ได้แก่ มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. **อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาและนิสิตนักศึกษามีบทบาทหลัก** เป็นกระบวนการ
คัดเลือกงานวิจัยที่เปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการคัดเลือกงานวิจัย
ร่วมกับอาจารย์ผู้สอนประจำวิชา ซึ่งจะเป็นกระบวนการที่นิสิตนักศึกษาได้มีส่วนร่วมใน
การคัดเลือกงานวิจัยตามความสนใจจึงมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้เนื้อหาและการ
ผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่งานวิจัยเพิ่มมากขึ้น โดยสถาบันที่ใช้วิธีการคัดเลือกงานวิจัยใน
รูปแบบอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาและนิสิตนักศึกษามีบทบาทหลัก ได้แก่ มหาวิทยาลัย
ศิลปากร และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อีกทั้งหากพิจารณาสังกัดของนักวิจัยเจ้าของผลงานที่งานวิจัยผ่านการคัดเลือกจะพบว่า
งานวิจัยที่ผ่านการคัดเลือกมีทั้งงานวิจัยที่มีเจ้าของผลงานวิจัยสังกัดสถาบันการศึกษานั้นๆ ได้แก่
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และงานวิจัยที่เจ้าของผลงานวิจัยสังกัด
ต่างสถาบันการศึกษา อาทิ มหาวิทยาลัยศิลปากร และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง

ดังนั้น จากระบวนการคัดเลือกงานวิจัยในพื้นที่ภาคกลางจึงสามารถสรุปเป็นรูปแบบการคัดเลือก
งานวิจัยได้ดังแผนภาพ ต่อไปนี้

ภาพที่ 6 รูปแบบการคัดเลือกงานวิจัย

จากแผนภาพจึงสามารถสรุปรูปแบบการคัดเลือกงานวิจัยได้ 8 รูปแบบ ประกอบด้วย รูปแบบที่มีการดำเนินการในกระบวนการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยในพื้นที่ภาคกลางจำนวน 4 รูปแบบ และรูปแบบที่สามารถดำเนินการในการคัดเลือกงานวิจัยแต่จากงานวิจัยนี้ไม่มีในพื้นที่ภาคกลางจำนวน 4 รูปแบบ ดังนี้

Model 1 สกว.คัดเลือก อาจารย์ฯ และนักศึกษา มีบทบาทหลัก และนักวิจัยอยู่ในสังกัดสถาบันเดียวกับทีมวิจัย เป็นรูปแบบที่อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาและนิสิตนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการคัดเลือกงานวิจัยจากฐานข้อมูลที่สกว.ได้ทำการคัดเลือกไว้ในเบื้องต้น โดยนักวิจัยเจ้าของผลงานได้ปฏิบัติงานในสังกัดสถาบันการศึกษานั้น ได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ได้คัดเลือกงานวิจัยเรื่องกระบวนการการเป็นหนี้และความสามารถในการชำระหนี้ของข้าราชการครู: พหุกรณีศึกษา 4 ภูมิภาคของ ดร.วิไลลักษณ์ ลังกา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และงานวิจัยเรื่องแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการบริเวณที่ราบแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลางใน 4 จังหวัดเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ของ ผศ.ดร.วิษชากร จารุศิริ คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งการคัดเลือกงานวิจัยในรูปแบบนี้น่าจะมีศักยภาพมากที่สุด เนื่องจากเป็นรูปแบบที่ได้งานวิจัยที่มีคุณภาพผ่านการพิจารณาจากสกว.เพื่อการเผยแพร่และนิสิตนักศึกษามีโอกาสในการปรึกษาข้อมูลในงานวิจัยได้อย่างสม่ำเสมอ อีกทั้งนักวิจัยเจ้าของผลงานมีส่วนร่วมในการเสริมพลัง (empower) แก่อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาและนิสิตในการอธิบายเนื้อหางานวิจัยให้ชัดเจนและตรวจสอบเนื้อหาของสื่อให้ถูกต้องมากขึ้น อธิบายข้อสงสัยในงานวิจัย และการนำเงินค่าตอบแทนมาเป็นเงินรางวัลแก่นิสิตอีกด้วย แต่เนื่องจากทีมมศว.มีข้อจำกัดของจำนวนนิสิตในรายวิชาที่มีมากจึงทำให้โอกาสในการดูแลนิสิตในการพัฒนาสื่อเพื่อการเผยแพร่งานวิจัยมีน้อยลง

Model 2 สกว.คัดเลือก อาจารย์ฯ และนักศึกษา มีบทบาทหลัก และนักวิจัยอยู่ต่างสถาบันกับทีมวิจัย เป็นรูปแบบที่อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาและนิสิตนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการ

คัดเลือกงานวิจัยจากฐานข้อมูลที่สกว.ได้ทำการคัดเลือกไว้ในเบื้องต้น โดยนักวิจัยเจ้าของผลงานได้ปฏิบัติงานต่างสังกัดสถาบันการศึกษานั้น ได้แก่ มหาวิทยาลัยศิลปากรที่ได้คัดเลือกงานวิจัยเรื่องการออกแบบและพัฒนาเกมคอมพิวเตอร์ออนไลน์แบบจำเพาะรายบุคคลโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบสืบเสาะร่วมกันเป็นฐานเพื่อยกระดับผลการเรียนและแรงจูงใจในการเรียนวิทยาศาสตร์ และการยอมรับเทคโนโลยีเกมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายของประเทศไทย ของผศ.ดร.พัชรินทร์ ปัญญาบุรี สถาบันนวัตกรรมการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยมหิดล และงานวิจัยเรื่องหลักการทางกฎหมายในการคุ้มครองสิทธิเด็กจากการถูกลั่นแกล้งรังแกทางสื่อออนไลน์ ดร.ฟ้าใส สามารถ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ศาลายา ซึ่งการคัดเลือกงานวิจัยในรูปแบบนี้มีข้อเด่นคือเป็นงานวิจัยที่มีคุณภาพผ่านการพิจารณาจากสกว.เพื่อการเผยแพร่ แต่มีข้อด้อยหรืออุปสรรคในการมีส่วนร่วมและการเสริมพลัง (empower) ของนักวิจัยเจ้าของผลงานที่มีโอกาสในการอธิบายข้อสงสัยเกี่ยวกับงานวิจัยแบบทันทีได้น้อย อีกทั้งในกระบวนการดำเนินงานยังพบอุปสรรค อาทิ งานวิจัยยังไม่เสร็จสมบูรณ์จึงไม่มีเล่มรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ให้นักศึกษาได้ค้นคว้าเนื้อหาที่ชัดเจน นักวิจัยลาออกกลับไปอาศัยต่างจังหวัดจึงไม่สะดวกในการเดินทางและให้คำปรึกษา เป็นต้น แต่เนื่องจากอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมและเสริมพลังตลอดกระบวนการ อีกทั้งอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาได้ใช้เวลาในการติดตามและให้คำปรึกษามากจึงทำให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพ

Model 3 อาจารย์ฯ คัดเลือก อาจารย์ฯ มีบทบาทหลัก และนักวิจัยอยู่ในสถาบันเดียวกับทีมวิจัย เป็นรูปแบบที่อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาได้มีส่วนร่วมในการค้นหาและคัดเลือกงานวิจัยอื่นๆ ที่สกว.ให้การสนับสนุน โดยนักวิจัยเจ้าของผลงานได้ปฏิบัติงานในสังกัดสถาบันการศึกษานั้น ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ได้คัดเลือกงานวิจัยเรื่องการพัฒนาอีเลิร์นนิ่งคอร์สแวร์แบบผสมผสานโดยใช้โครงการเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของครูในการสร้างการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของ รศ.ดร.ณรงค์ สมพงษ์ และคณะ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และงานวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำหรับครูเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของ รศ.ดร.ณัฐพล รำไพ และคณะ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งการคัดเลือกงานวิจัยในรูปแบบนี้มีทั้งข้อเด่นและข้อด้อยที่น่าสนใจ โดยข้อเด่น คือ กระบวนการจะเป็นระบบตามที่อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาได้วางแผนไว้ อีกทั้งนักวิจัยเจ้าของผลงานอยู่ในสถาบันการศึกษาเดียวกับอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาและนิสิตนักศึกษา จึงทำให้เกิดความสะดวกในการเสริมพลัง (empower) ทั้งการให้ความรู้เกี่ยวกับงานวิจัยก่อนการผลิตสื่อ การให้คำปรึกษาระหว่างการผลิตสื่อ และการให้ข้อเสนอแนะต่อสื่อที่ผลิตขึ้น แต่การคัดเลือกงานวิจัยในรูปแบบนี้ก็ยังมีข้อด้อยที่พึงระวัง อาทิ คุณภาพของงานวิจัยที่ไม่ผ่านการพิจารณาในเบื้องต้นจากสกว.จึงทำให้ในบางครั้งผลงานวิจัยอาจจะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง การมีส่วนร่วมของนิสิตนักศึกษาที่น้อยจะทำให้ขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ เป็นต้น

Model 4 อาจารย์ฯ คัดเลือก อาจารย์ฯ และนักศึกษามีบทบาทหลัก และนักวิจัยอยู่ต่างสถาบันกับทีมวิจัย เป็นรูปแบบที่อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาและนิสิตนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการค้นหาและคัดเลือกงานวิจัยอื่นๆ ที่สกว.ให้การสนับสนุน โดยนักวิจัยเจ้าของผลงานได้ปฏิบัติงานต่างสังกัด

สถาบันการศึกษานั้น ได้แก่ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่ได้คัดเลือกงานวิจัยเรื่องการพัฒนาเทคโนโลยีอัจฉริยะในห้องเรียนกลับด้านเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะอาชีพและทักษะชีวิต สำหรับผู้เรียนระดับอุดมศึกษา ของ รศ.ดร.จินตวีร์ คล้ายสังข์ และอ.บัณฑิต พฤตเศรณี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และงานวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบห้องเรียนอัจฉริยะเสมือนเพื่อส่งเสริมทักษะ การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม สำหรับผู้เรียนระดับอุดมศึกษา ของ รศ.ดร.เนาวนิตย์ สงคราม และ ดร.ชนัท สมณคุปต์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งการคัดเลือกงานวิจัยในรูปแบบนี้มีข้อเด่นที่เปิดโอกาสการมีส่วนร่วมในการคัดเลือกประเด็นที่จะนำเสนอต่อกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลายมากขึ้น และหากผู้ผลิตสื่อมาจากสาขาที่มีความเชี่ยวชาญด้านการสื่อสารและนิเทศศาสตร์การคัดเลือกเนื้อหางานวิจัยที่มาจากศาสตร์อื่นๆ จำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนและเติมเต็มความรู้มากขึ้น แต่จุดด้อยของการคัดเลือกงานในรูปแบบนี้คือ ขาดการพิจารณาคุณภาพของงานวิจัยในเบื้องต้นจากสกสว.จึงอาจมีความเสี่ยงในการเผยแพร่ งานวิจัยได้ และนักวิจัยเจ้าของผลงานที่อยู่ต่างสถาบันอาจจะมีโอกาสในการเสริมพลังได้น้อยลง ซึ่งอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาและนิสิตนักศึกษาจะต้องมีความกระตือรือร้นในการติดต่อสอบถามหรือใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์หรือการโทรศัพท์เพื่อสอบถามข้อมูลในการลดข้อจำกัดดังกล่าว อีกทั้งอุปสรรคจากไฟล์สื่อต้นฉบับของงานวิจัยได้สูญหายจึงทำให้ต้องผลิตสื่อขึ้นใหม่เพื่อทดแทน

Model 5 สกสว.คัดเลือก อาจารย์ฯ มีบทบาทหลัก และนักวิจัยอยู่ในสังกัดสถาบันเดียวกับทีมวิจัย เป็นรูปแบบที่อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาได้มีส่วนร่วมในการคัดเลือกงานวิจัยจากฐานข้อมูลที่สกสว.ได้ทำการคัดเลือกไว้ในเบื้องต้น โดยนักวิจัยเจ้าของผลงานได้ปฏิบัติงานในสังกัดสถาบันการศึกษานั้น ดังนั้น การคัดเลือกงานวิจัยด้วยรูปแบบนี้จึงน่าจะมีจุดเด่นในการได้รับความน่าเชื่อถือของงานวิจัยที่ผ่านการคัดเลือกเบื้องต้นจากสกสว.และอาจารย์ผู้สอนประจำวิชา อีกทั้งนิสิตนักศึกษามีโอกาสในการพบปะนักวิจัยมากขึ้น

Model 6 สกสว.คัดเลือก อาจารย์ฯ มีบทบาทหลัก และนักวิจัยอยู่นอกสังกัดสถาบันเดียวกับทีมวิจัย เป็นรูปแบบที่อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาได้มีส่วนร่วมในการคัดเลือกงานวิจัยจากฐานข้อมูลที่สกสว.ได้ทำการคัดเลือกไว้ในเบื้องต้น โดยนักวิจัยเจ้าของผลงานได้ปฏิบัติงานนอกสังกัดสถาบันการศึกษานั้น ดังนั้น การคัดเลือกงานวิจัยด้วยรูปแบบนี้จึงน่าจะมีจุดเด่นในการได้รับความน่าเชื่อถือของงานวิจัยที่ผ่านการคัดเลือกเบื้องต้นจากสกสว.และอาจารย์ผู้สอนประจำวิชา

Model 7 อาจารย์ฯ คัดเลือก อาจารย์ฯ และนักศึกษามีบทบาทหลัก และนักวิจัยอยู่ในสังกัดสถาบันเดียวกับทีมวิจัย เป็นรูปแบบที่อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาและนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการค้นหาและคัดเลือกงานวิจัยอื่นๆ ที่สกสว.ให้การสนับสนุน โดยนักวิจัยเจ้าของผลงานได้ปฏิบัติงานในสังกัดสถาบันการศึกษานั้น ดังนั้น การคัดเลือกงานวิจัยด้วยรูปแบบนี้จึงน่าจะมีจุดเด่นในการเปิดโอกาสให้อาจารย์ผู้สอนและนิสิตนักศึกษาได้มีส่วนร่วมที่จะนำไปสู่ความสนใจในการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่ งานวิจัย และโอกาสในการพบปะนักวิจัยที่มีมากขึ้น แต่อาจเกิดจุดด้อยคือความพร้อม ความน่าสนใจ และความน่าเชื่อถือของงานวิจัยที่ไม่ได้ผ่านการคัดเลือกเบื้องต้นจากสกสว.

Model 8 อาจารย์ฯ คัดเลือก อาจารย์ฯ และนักศึกษาที่มีบทบาทหลัก และนักวิจัยอยู่นอกสังกัดสถาบันเดียวกับทีมวิจัย เป็นรูปแบบที่อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาและนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการค้นหาและคัดเลือกงานวิจัยอื่นๆ ที่สกว.ให้การสนับสนุน โดยนักวิจัยเจ้าของผลงานได้ปฏิบัติงานนอกสังกัดสถาบันการศึกษานั้น ดังนั้น การคัดเลือกงานวิจัยด้วยรูปแบบนี้จึงน่าจะมีจุดเด่นในการเปิดโอกาสให้อาจารย์ผู้สอนและนิสิตนักศึกษาได้มีส่วนร่วมที่จะนำไปสู่ความสนใจในการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัย แต่อาจจะเกิดจุดด้อยคือความพร้อม ความน่าสนใจ และความน่าเชื่อถือของงานวิจัยที่ไม่ได้ผ่านการคัดเลือกเบื้องต้นจากสกว.เช่นกัน

4. การดำเนินกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนการสอนของรายวิชา

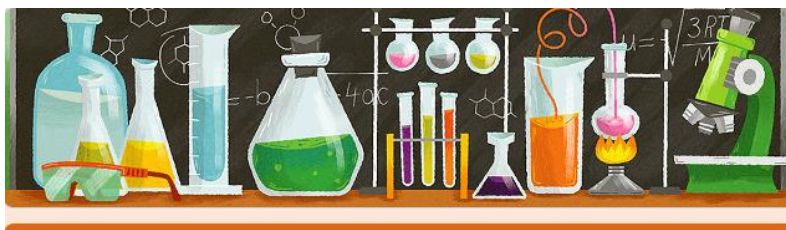
การดำเนินกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนการสอนของรายวิชาในทุกสถาบันมีลำดับขั้นตอนดังนี้

4.1 การผสมผสานกิจกรรมโครงการกับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน ที่จะเริ่มต้นจากทุกรายวิชาได้จัดทำมคอ.3 หรือ มคอ.4 เพื่อวางแผนการผสมผสานกิจกรรมโครงการกับกิจกรรมการเรียนการสอนเข้าสู่รูปแบบของกิจกรรมในรายวิชา จากนั้นจึงได้จัดทำประมวลการสอน (Course Syllabus) เพื่อสื่อสารกับนิสิตนักศึกษาในช่วงต้นของการเรียนการสอนของรายวิชา

ประมวลการสอน (Course Syllabus)		ประมวลการสอน (Course Syllabus)	
หลักสูตร 394 คอมพิวเตอร์สำหรับนักเรียนประถมศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ		ชื่อวิชา รหัสวิชา และจำนวนหน่วยกิต ชื่อวิชา รหัสวิชา และชื่อรายวิชา นักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	
ชื่อวิชา 394 คอมพิวเตอร์สำหรับนักเรียนประถมศึกษา 2 หน่วยกิต (1-2-3) EL394 COMPUTERS FOR ELEMENTARY STUDENTS		ภาษาไทย นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา ภาษาอังกฤษ Educational Innovation and Information Technology รหัสวิชา 01169311 จำนวนหน่วยกิต 3 (2-2-5) วันเวลา ตามตารางเรียน สถานที่สอน ห้อง ED 2-206 อาคารเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ ดร.ไพฑูริย์ ศรีฟ้า รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพล จำโท ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตา ภูมิพัฒน์กุล	
คำอธิบายรายวิชา ความหมายของคอมพิวเตอร์ และคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาคอมพิวเตอร์ การทำงาน ประโยชน์และโทษของคอมพิวเตอร์ ประวัติและเหตุการณ์สำคัญของคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์และหน้าที่การใช้งาน ซอฟต์แวร์ทางการศึกษา บทบาทของคอมพิวเตอร์ในการศึกษา การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการจัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา ที่ด้านการวางแผนและการบริหารจัดการเรียนการสอน การผลิตสื่อการสอนและนวัตกรรมการศึกษา การวัดและประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ		คำอธิบายรายวิชา รายวิชาตามมาตรฐานวิชาชีพครูที่ครอบคลุมถึงสาระความรู้เกี่ยวกับหลักการ แนวคิด การออกแบบสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ และเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร โดยมุ่งเน้นสมรรถนะผู้เรียนในการประยุกต์ใช้ และการประเมินสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ และสามารถเลือกใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร Principles and concepts for designing on innovation and information technology for learning, information and communications technology. Focusing on apply and evaluation on innovation and information technology for learning and information and communications technology.	
อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ณัฐ ศรีชัย อาจารย์ณัฐ ศรีชัย		วัตถุประสงค์รายวิชา 1. ผู้เรียนสามารถออกแบบสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารได้ 2. ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับหลักการ แนวคิด การออกแบบสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารได้ 3. ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับหลักการ แนวคิด การออกแบบสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารได้ 4. ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับหลักการ แนวคิด การออกแบบสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารได้ 5. ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับหลักการ แนวคิด การออกแบบสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารได้	
จุดมุ่งหมายของรายวิชา เมื่อศึกษาวิชานี้แล้วผู้เรียนสามารถ 1. มีความรู้ความเข้าใจในความหมาย องค์ประกอบ การทำงาน ประโยชน์และโทษของคอมพิวเตอร์ 2. มีความรู้ความเข้าใจประวัติและเหตุการณ์สำคัญของคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์และหน้าที่การใช้งาน 3. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของคอมพิวเตอร์ในการศึกษา 4. สามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการศึกษา เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการจัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา ที่ด้านการวางแผน การบริหารจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลได้ 5. สามารถใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อผลิตสื่อการสอนและนวัตกรรมการศึกษาได้		วัดผลประเมินผลรายวิชา 1. ผู้เรียนสามารถออกแบบสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารได้ 2. ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับหลักการ แนวคิด การออกแบบสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารได้ 3. ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับหลักการ แนวคิด การออกแบบสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารได้ 4. ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับหลักการ แนวคิด การออกแบบสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารได้ 5. ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับหลักการ แนวคิด การออกแบบสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารได้	
การประเมินผลระหว่างเรียน 1. การเข้าเรียน (ประเมินจากพฤติกรรมการเข้าเรียน การตอบคำถามหรือการมีส่วนร่วมในการเข้าเรียน การส่งงานที่ได้รับมอบหมาย การปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย) 2. การปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมาย 3. การสืบค้นรายงานสืบค้นเอกสาร การประเมินผลหลังเรียน 1. ทดสอบปลายภาค		10% 50% 10% 30%	
80 - 100 คะแนน A 70 - 74 คะแนน B 60 - 64 คะแนน C 50 - 54 คะแนน D		75 - 79 คะแนน B + 65 - 69 คะแนน C + 55 - 59 คะแนน D + 0 - 49 คะแนน E	

ภาพที่ 7 ตัวอย่างประมวลการสอน

4.2 การประเมินตนเองก่อนเข้าร่วมกระบวนการ โดยทุกสถาบันจะมอบหมายให้นิสิต นักศึกษาของแต่ละรายวิชาที่ยินดีให้ข้อมูลได้เข้าทำแบบสอบถามความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมของ นักศึกษาต่อการพัฒนาสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ผ่านระบบออนไลน์

**แบบสอบถามความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมของ
นักศึกษาต่อการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ (
ก่อนเข้าร่วม)**

โครงการเผยแพร่งานวิจัยสู่สังคมผ่านนวัตกรรมการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ในพื้นที่ภาคกลาง
ภายใต้การสนับสนุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.)

ภาพที่ 8 แบบสอบถามความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม
ของนักศึกษาต่อการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ (ก่อนเข้าร่วมโครงการ)

จากการดำเนินการจัดทำแบบสอบถามความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมของนักศึกษาต่อการ พัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ของนิสิตนักศึกษาจำนวน 115 คน สามารถสรุปผลการสอบถามใน ประเด็นต่างๆ ที่น่าสนใจ ได้ดังนี้

ตารางที่ 5 คณะและสถาบันการศึกษา

คณะและสถาบันการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	20	17.4
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร	52	45.2
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	33	28.7
คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระ จอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	10	8.7
รวม	115	100.0

จากตารางที่ 5 คณะและสถาบันการศึกษา พบว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามมา จากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 45.2 รองลงมา คือ คณะ ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 28.7 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4 และคณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 8.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 สาขาวิชา

สาขาวิชา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	54	47.0
การสอนคณิตศาสตร์	20	17.4
เทคโนโลยีการศึกษา	31	27.0
นิเทศศาสตร์เกษตร	10	8.7
รวม	115	100.0

จากตารางที่ 6 สาขาวิชา พบว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามมาจากสาขาวิชาประถมศึกษา จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 47.0 รองลงมา คือ เทคโนโลยีการศึกษา จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 การสอนคณิตศาสตร์ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4 และนิเทศศาสตร์เกษตร จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 8.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ชั้นปี

ชั้นปี	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	31	27.0
ชั้นปีที่ 2	72	62.6
ชั้นปีที่ 3	-	-
ชั้นปีที่ 4	12	10.4
รวม	115	100.0

จากตารางที่ 7 ชั้นปี พบว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 62.6 รองลงมา คือ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 ชั้นปีที่ 4 จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 และชั้นปีที่ 3 ไม่มีผู้ตอบแบบสอบถาม ตามลำดับ

ตารางที่ 8 เพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	20	17.4
หญิง	95	82.6
รวม	115	100.0

จากตารางที่ 8 เพศ พบว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 82.6 และรองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 ประสพการณ์การร่วมโครงการที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่งานวิจัย

ประสพการณ์ร่วมโครงการ	จำนวน	ร้อยละ
เคย	22	19.1
ไม่เคย	76	66.1
ไม่แน่ใจ	17	14.8
รวม	115	100.0

จากตารางที่ 9 ประสพการณ์การร่วมโครงการที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่งานวิจัย พบว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามไม่เคยร่วมโครงการ จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 66.1 รองลงมา คือ เคยร่วมโครงการ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 19.1 และไม่แน่ใจ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 ความรู้และประสพการณ์ด้านการวิจัย

ด้านการวิจัย	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลค่า	ลำดับ
1. มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัย	2.91	0.94	ปานกลาง	9
2. รู้ถึงขั้นตอนของการดำเนินการวิจัย	2.99	0.91	ปานกลาง	8
3. คิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องที่ยากและซับซ้อน	3.84	0.81	มาก	2
4. คิดว่าตนเองจะสามารถอ่านงานวิจัยที่ยากให้เข้าใจง่ายได้	3.20	0.76	ปานกลาง	7
5. คิดว่างานวิจัยมีแต่ตัวอักษรและขาดความน่าสนใจ	3.69	0.88	มาก	4
6. รู้สึกตื่นเต้นและท้าทายความสามารถในการทำงานวิจัย	3.68	0.78	มาก	5
7. คิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องใกล้ตัวที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	3.70	0.82	มาก	3
8. คิดว่างานวิจัยมีประโยชน์ต่อตนเองและคนอื่น ๆ	4.13	0.71	มาก	1
9. เคยเรียนรู้เกี่ยวกับวิจัย	3.21	0.98	ปานกลาง	6
10. เคยลงมือปฏิบัติในการทำวิจัย	2.83	1.13	ปานกลาง	10

จากตารางที่ 10 ความรู้และประสพการณ์ด้านการวิจัย พบว่า นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นระดับมากในประเด็นเกี่ยวกับงานวิจัยมีประโยชน์ต่อตนเองและคนอื่น ๆ ค่าเฉลี่ย 4.13 (S.D.=0.71) งานวิจัยเป็นเรื่องที่ยากและซับซ้อน ค่าเฉลี่ย 3.84 (S.D.=0.81) งานวิจัยเป็นเรื่องใกล้ตัวที่สามารถนำไป

ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ค่าเฉลี่ย 3.70 (S.D.=0.82) งานวิจัยมีแต่ตัวอักษรและขาดความน่าสนใจ ค่าเฉลี่ย 3.69 (S.D.=0.88) และรู้สึกตื่นเต้นและท้าทายความสามารถในการทำงานวิจัย มีค่าเฉลี่ย 3.68 (S.D.=0.78) และนิสิตนักศึกษาที่มีความคิดเห็นระดับปานกลางในประเด็นเกี่ยวกับการมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับวิจัย ค่าเฉลี่ย 3.21 (S.D.=0.98) ความสามารถอ่านงานวิจัยที่ยากให้เข้าใจได้ง่าย ค่าเฉลี่ย 3.20 (S.D.=0.76) รู้ขั้นตอนของการดำเนินการวิจัย ค่าเฉลี่ย 2.99 (S.D.=0.91) มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัย ค่าเฉลี่ย 2.91 (S.D.=0.94) และมีประสบการณ์ในการลงมือปฏิบัติในการทำวิจัย ค่าเฉลี่ย 2.83 (S.D.=1.13)

ดังนั้น จากผลการศึกษาจึงสามารถสะท้อนความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยของนิสิตนักศึกษาได้ว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่างานวิจัยเป็นเรื่องใกล้ตัวที่มีประโยชน์ทั้งต่อตนเองและผู้อื่นมาก จึงรู้สึกตื่นเต้นและท้าทายความสามารถในการทำงานวิจัย แต่งานวิจัยเป็นเรื่องที่ยาก ซับซ้อน มีแต่ตัวอักษรที่ขาดความน่าสนใจ โดยนิสิตนักศึกษายังมีความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัย และความมั่นใจว่าตนเองจะสามารถอ่านงานวิจัยที่ยากให้เข้าใจง่ายได้ในระดับปานกลางเท่านั้น

ตารางที่ 11 ความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยจำแนกตามสถาบันการศึกษา

ด้านการวิจัย		ม.เกษตร	ม.ศิลปากร	มศว.	สจล.
1. มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัย	ค่าเฉลี่ย	2.30	3.27	2.70	3.00
	S.D.	0.98	0.87	0.92	0.47
	แปลค่า	น้อย	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
	ลำดับ	9	9	10	8
2. รู้ถึงขั้นตอนของการดำเนินการวิจัย	ค่าเฉลี่ย	2.30	3.33	2.85	3.10
	S.D.	0.80	0.86	0.87	0.74
	แปลค่า	น้อย	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
	ลำดับ	9	7	9	7
3. คิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องที่ยากและซับซ้อน	ค่าเฉลี่ย	4.00	3.83	3.79	3.80
	S.D.	0.92	0.88	0.70	0.63
	แปลค่า	มาก	มาก	มาก	มาก
	ลำดับ	1	3	3	3
4. คิดว่าตนเองจะสามารถอ่านงานวิจัยที่ยากให้เข้าใจง่ายได้	ค่าเฉลี่ย	3.05	3.37	3.12	2.90
	S.D.	0.89	0.71	0.74	0.74
	แปลค่า	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
	ลำดับ	6	6	7	9
5. คิดว่างานวิจัยมีแต่ตัวอักษรและขาดความน่าสนใจ	ค่าเฉลี่ย	3.55	4.04	3.24	3.60
	S.D.	0.51	0.86	0.87	0.97

	แปลค่า	มาก	มาก	ปานกลาง	มาก
	ลำดับ	2	2	6	4
6. รู้สึกตื่นเต้นและท้าทาย ความสามารถในการทำงานวิจัย	ค่าเฉลี่ย	3.55	3.63	3.70	4.10
	S.D.	0.69	0.82	0.77	0.74
	แปลค่า	มาก	มาก	มาก	มาก
	ลำดับ	2	5	4	1
7. คิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องใกล้ตัวที่ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	ค่าเฉลี่ย	3.35	3.75	3.94	3.30
	S.D.	0.59	0.84	0.83	0.82
	แปลค่า	ปานกลาง	มาก	มาก	ปานกลาง
	ลำดับ	5	4	2	5
8. คิดว่างานวิจัยมีประโยชน์ต่อ ตนเองและคนอื่น ๆ	ค่าเฉลี่ย	3.45	4.31	4.27	4.10
	S.D.	0.51	0.67	0.67	0.57
	แปลค่า	มาก	มากที่สุด	มากที่สุด	มาก
	ลำดับ	4	1	1	1
9. เคยเรียนรู้เกี่ยวกับวิจัย	ค่าเฉลี่ย	2.50	3.33	3.42	3.30
	S.D.	1.00	0.86	0.97	1.06
	แปลค่า	น้อย	ปานกลาง	มาก	ปานกลาง
	ลำดับ	7	7	5	5
10. เคยลงมือปฏิบัติในการทำวิจัย	ค่าเฉลี่ย	2.35	2.88	3.09	2.70
	S.D.	0.93	1.08	1.26	1.16
	แปลค่า	น้อย	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
	ลำดับ	8	10	8	10

จากตารางที่ 11 ความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยจำแนกตามสถาบันการศึกษา พบว่า
 นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยในระดับมากถึงน้อย
 โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับความคิดเห็นระดับมากในประเด็นเกี่ยวกับงานวิจัยเป็นเรื่องที่ยากและซับซ้อน
 ค่าเฉลี่ย 4.00 (S.D.=0.92) งานวิจัยมีแต่ตัวอักษรและขาดความน่าสนใจ และรู้สึกตื่นเต้นและท้าทาย
 ความสามารถในการทำงานวิจัย ค่าเฉลี่ย 3.55 เท่ากัน (S.D.=0.51 และ 0.69 ตามลำดับ) และคิดว่า
 งานวิจัยมีประโยชน์ต่อตนเองและคนอื่น ๆ ค่าเฉลี่ย 3.45 (S.D.=0.51) มีความคิดเห็นระดับปานกลางใน
 ประเด็นเกี่ยวกับงานวิจัยเป็นเรื่องใกล้ตัวที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ค่าเฉลี่ย 3.35
 (S.D.=0.59) และคิดว่าตนเองจะสามารถอ่านงานวิจัยที่ยากให้เข้าใจง่ายได้ ค่าเฉลี่ย 3.05 (S.D.=0.89)
 และมีความคิดเห็นระดับน้อยในประเด็นเกี่ยวกับประสบการณ์ที่เคยเรียนรู้เกี่ยวกับวิจัย ค่าเฉลี่ย 2.50

(S.D.=1.00) เคยลงมือปฏิบัติในการทำวิจัย ค่าเฉลี่ย 2.35 (S.D.=0.93) และมีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัยและรู้ถึงขั้นตอนของการดำเนินการวิจัย ค่าเฉลี่ย 2.30 (S.D.=0.98 และ 0.80 ตามลำดับ)

นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร มีความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยในระดับมากที่สุดถึงปานกลาง โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับความคิดเห็นระดับมากที่สุดในประเด็นเกี่ยวกับงานวิจัยมีประโยชน์ต่อตนเองและคนอื่น ๆ ค่าเฉลี่ย 4.31 (S.D.=0.67) มีความคิดเห็นระดับมากในประเด็นเกี่ยวกับงานวิจัยมีแต่ตัวอักษรและขาดความน่าสนใจ ค่าเฉลี่ย 4.04 (S.D.=0.86) งานวิจัยเป็นเรื่องที่ยากและซับซ้อน ค่าเฉลี่ย 3.83 (S.D.=0.88) งานวิจัยเป็นเรื่องใกล้ตัวที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ค่าเฉลี่ย 3.75 (S.D.=0.84) และรู้สึกตื่นเต้นและท้าทายความสามารถในการทำงานวิจัย ค่าเฉลี่ย 3.63 (S.D.=0.82) และมีความคิดเห็นระดับปานกลางในประเด็นเกี่ยวกับว่าตนเองจะสามารถอ่านงานวิจัยที่ยากให้เข้าใจง่ายได้ ค่าเฉลี่ย 3.37 (S.D.=0.71) รู้ถึงขั้นตอนของการดำเนินการวิจัยและเคยมีประสบการณ์เรียนรู้เกี่ยวกับวิจัย ค่าเฉลี่ย 3.33 (S.D.=0.86 และ 0.86 ตามลำดับ) มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัย ค่าเฉลี่ย 3.27 (S.D.=0.87) และมีประสบการณ์เคยลงมือปฏิบัติในการทำวิจัย ค่าเฉลี่ย 2.88 (S.D.=1.08)

นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยในระดับมากที่สุดถึงปานกลาง โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับความคิดเห็นระดับมากที่สุดในประเด็นเกี่ยวกับงานวิจัยมีประโยชน์ต่อตนเองและคนอื่น ๆ ค่าเฉลี่ย 4.27 (S.D.=0.67) มีความคิดเห็นระดับมากในประเด็นเกี่ยวกับงานวิจัยเป็นเรื่องใกล้ตัวที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ค่าเฉลี่ย 3.94 (S.D.=0.83) งานวิจัยเป็นเรื่องที่ยากและซับซ้อน ค่าเฉลี่ย 3.79 (S.D.=0.70) รู้สึกตื่นเต้นและท้าทายความสามารถในการทำงานวิจัย ค่าเฉลี่ย 3.70 (S.D.=0.77) เคยมีประสบการณ์เรียนรู้เกี่ยวกับวิจัย ค่าเฉลี่ย 3.42 (S.D.=0.97) และมีความคิดเห็นระดับปานกลางในประเด็นเกี่ยวกับงานวิจัยมีแต่ตัวอักษรและขาดความน่าสนใจ ค่าเฉลี่ย 3.24 (S.D.=0.87) สามารถอ่านงานวิจัยที่ยากให้เข้าใจง่ายได้ ค่าเฉลี่ย 3.12 (S.D.=0.74) มีประสบการณ์เคยลงมือปฏิบัติในการทำวิจัย ค่าเฉลี่ย 3.09 (S.D.=1.26) รู้ถึงขั้นตอนของการดำเนินการวิจัย ค่าเฉลี่ย 2.85 (S.D.=0.87) และมีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัย ค่าเฉลี่ย 2.70 (S.D.=0.92)

และนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยในระดับมากถึงปานกลาง โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับความคิดเห็นระดับมากในประเด็นเกี่ยวกับความรู้สึกตื่นเต้นและท้าทายความสามารถในการทำงานวิจัย และงานวิจัยมีประโยชน์ต่อตนเองและคนอื่น ๆ ค่าเฉลี่ย 4.10 (S.D.=0.74 และ 0.57 ตามลำดับ) งานวิจัยเป็นเรื่องที่ยากและซับซ้อน ค่าเฉลี่ย 3.80 (S.D.=0.63) งานวิจัยมีแต่ตัวอักษรและขาดความน่าสนใจ ค่าเฉลี่ย 3.60 (S.D.=0.97) และมีความคิดเห็นระดับปานกลางในประเด็นเกี่ยวกับงานวิจัยเป็นเรื่องใกล้ตัวที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ และเคยมีประสบการณ์เรียนรู้เกี่ยวกับวิจัย ค่าเฉลี่ย 3.30 (S.D.=0.82 และ 1.06 ตามลำดับ) รู้ถึงขั้นตอนของการดำเนินการวิจัย ค่าเฉลี่ย 3.10 (S.D.=0.74) มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัย ค่าเฉลี่ย 3.00 (S.D.=0.47) สามารถอ่านงานวิจัยที่ยากให้เข้าใจง่ายได้ ค่าเฉลี่ย 2.90 (S.D.=0.74) และมีประสบการณ์เคยลงมือปฏิบัติในการทำวิจัย ค่าเฉลี่ย 2.70 (S.D.=1.16)

ดังนั้น จากผลการศึกษาจึงสามารถสะท้อนความรู้และประสบการณ์ของนิสิตนักศึกษาได้ว่า นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ส่วนใหญ่คิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องที่ยาก ซับซ้อน และขาดความน่าสนใจ แต่ก็

รู้สึกตื่นเต้นและท้าทายความสามารถในการทำงานวิจัย และมองว่างานวิจัยเป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น และนิสิตยังมีความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัยน้อย นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒส่วนใหญ่คิดว่างานวิจัยมีประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น แต่ขาดความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัย และนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังส่วนใหญ่รู้สึกตื่นเต้นและท้าทายความสามารถในการทำงานวิจัย รู้ว่างานวิจัยมีประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น และขาดความรู้และประสบการณ์ในการทำงานวิจัย อีกทั้งยังขาดความมั่นใจว่าตนเองจะสามารถอ่านงานวิจัยที่ยากให้เข้าใจง่ายได้

ตารางที่ 12 ความรู้และประสบการณ์ด้านการผลิตสื่อ

ด้านการผลิตสื่อ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลค่า	ลำดับ
1. มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการผลิตสื่อในรายวิชานี้ (เช่น รายวิชานี้สอนผลิตอินโฟกราฟิก ท่านมีความรู้ในการผลิตอินโฟกราฟิก)	3.38	1.00	ปานกลาง	7
2. รู้ขั้นตอนในการผลิตสื่อของรายวิชานี้ (เช่น รายวิชานี้สอนผลิตสื่ออินโฟกราฟิก ท่านรู้จักขั้นตอนการผลิตอินโฟกราฟิก)	3.41	0.98	มาก	6
3. รู้สึกกระตือรือร้นในการผลิตสื่อของรายวิชานี้	3.84	0.72	มาก	4
4. คิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชาที่กำลังเรียนเป็นเรื่องยาก	3.23	0.84	ปานกลาง	9
5. คิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชานี้มีประโยชน์ต่อตัวท่านและคนอื่นๆ	4.26	0.75	มากที่สุด	1
6. คิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อในรูปแบบเดียวกับรายวิชานี้ได้ (เช่น รายวิชานี้สอนเกี่ยวกับอินโฟกราฟิก ท่านคิดว่าตนเองสามารถผลิตอินโฟกราฟิกได้)	3.89	0.78	มาก	2
7. คิดว่ากิจกรรมในรายวิชาผลิตสื่อที่เชื่อมโยงเนื้อหาจากงานวิจัยเป็นสิ่งที่ดี	3.89	0.73	มาก	2
8. คิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อที่มีเนื้อหาหายากๆ จากงานวิจัยได้	3.33	0.75	ปานกลาง	8
9. เคยเรียนรู้เกี่ยวกับสื่อในรูปแบบเดียวกับสื่อที่สอนรายวิชานี้ (เช่น รายวิชานี้สอนเกี่ยวกับอินโฟกราฟิก ท่านเคยเรียนรู้เกี่ยวกับอินโฟกราฟิกแล้ว)	3.49	1.02	มาก	5
10. เคยผลิตสื่อในรูปแบบเดียวกับสื่อที่เรียนในรายวิชานี้	3.03	1.02	ปานกลาง	10

หมายเหตุ : รายวิชานี้ หมายถึงรายวิชาที่นักศึกษาได้รับมอบหมายให้ตอบแบบสอบถาม

จากตารางที่ 12 ความรู้และประสบการณ์ด้านการผลิตสื่อ พบว่า นิสิตนักศึกษา มีความคิดเห็นระดับมากที่สุด ในประเด็นเกี่ยวกับการผลิตสื่อของรายวิชามีประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น ค่าเฉลี่ย 4.26 (S.D.=0.75) นิสิตนักศึกษา มีความคิดเห็นระดับมาก ในประเด็นเกี่ยวกับตนเองมีความสามารถในการผลิตสื่อในรูปแบบเดียวกับรายวิชา และคิดว่ากิจกรรมในรายวิชาผลิตสื่อที่เชื่อมโยงเนื้อหาจากงานวิจัย เป็นสิ่งที่ดี ค่าเฉลี่ย 3.89 (S.D.=0.78 และ 0.73) รู้สึกกระตือรือร้นในการผลิตสื่อของรายวิชานี้ ค่าเฉลี่ย 3.84 (S.D.=0.72) เคยเรียนรู้เกี่ยวกับสื่อในรูปแบบเดียวกับสื่อที่สอนรายวิชานี้ ค่าเฉลี่ย 3.49 (S.D.=1.02) รู้ขั้นตอนในการผลิตสื่อของรายวิชานี้ ค่าเฉลี่ย 3.41 (S.D.=0.98) และนิสิตนักศึกษา มีความคิดเห็นระดับปานกลาง ในประเด็นเกี่ยวกับตนเองมีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการผลิตสื่อในรายวิชานี้ ค่าเฉลี่ย 3.38 (S.D.=1.00) คิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อที่มีเนื้อหาจากงานวิจัยได้ ค่าเฉลี่ย 3.33 (S.D.=0.75) คิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชาที่กำลังเรียนเป็นเรื่องยาก ค่าเฉลี่ย 3.23 (S.D.=0.84) และเคยมีประสบการณ์การผลิตสื่อในรูปแบบเดียวกับสื่อที่เรียนในรายวิชานี้ ค่าเฉลี่ย 3.03 (S.D.=1.02)

ดังนั้น จากผลการศึกษาจึงสามารถสะท้อนความรู้และประสบการณ์ด้านการผลิตสื่อของนิสิตนักศึกษาได้ว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าการผลิตสื่อของรายวิชามีประโยชน์ทั้งต่อตนเองและผู้อื่นมากที่สุด แต่นิสิตนักศึกษา มีความรู้และประสบการณ์ด้านการผลิตสื่อน้อยและคิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชานี้เป็นเรื่องที่ยาก

ตารางที่ 13 ความรู้และประสบการณ์ด้านการผลิตสื่อจำแนกตามสถาบันการศึกษา

ด้านการผลิตสื่อ		ม.เกษตร	ม.ศิลปากร	มศว.	สจล.
1. มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการผลิตสื่อในรายวิชานี้ (เช่น รายวิชานี้สอนผลิตอินโฟกราฟิก ท่านมีความรู้ในการผลิตอินโฟกราฟิก)	ค่าเฉลี่ย	2.55	3.87	2.94	4.00
	S.D.	0.51	0.86	1.00	0.47
	แปลค่า	น้อย	มาก	ปานกลาง	มาก
	ลำดับ	9	7	8	1
2. รู้ขั้นตอนในการผลิตสื่อของรายวิชานี้ (เช่น รายวิชานี้สอนผลิตสื่ออินโฟกราฟิก ท่านรู้จักขั้นตอนการผลิตอินโฟกราฟิก)	ค่าเฉลี่ย	2.70	3.96	2.94	3.50
	S.D.	0.57	0.88	0.93	0.53
	แปลค่า	ปานกลาง	มาก	ปานกลาง	มาก
	ลำดับ	7	6	8	7
3. รู้สึกกระตือรือร้นในการผลิตสื่อของรายวิชานี้	ค่าเฉลี่ย	3.35	3.98	3.94	3.80
	S.D.	0.49	0.73	0.70	0.79
	แปลค่า	ปานกลาง	มาก	มาก	มาก
	ลำดับ	3	4	3	3
4. คิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชาที่กำลังเรียนเป็นเรื่องยาก	ค่าเฉลี่ย	3.40	3.17	3.24	3.20
	S.D.	0.68	0.92	0.83	0.79
	แปลค่า	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง

	ลำดับ	2	10	5	9
5. คิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชานี้มีประโยชน์ต่อตัวท่านและคนอื่นๆ	ค่าเฉลี่ย	3.45	4.50	4.45	4.00
	S.D.	0.51	0.64	0.67	0.82
	แปลค่า	มาก	มากที่สุด	มากที่สุด	มาก
	ลำดับ	1	1	1	1
6. คิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อในรูปแบบเดียวกับรายวิชานี้ได้ (เช่น รายวิชานี้สอนเกี่ยวกับอินโฟกราฟิก ท่านคิดว่าตนเองสามารถผลิตอินโฟกราฟิกได้)	ค่าเฉลี่ย	3.30	4.29	3.73	3.50
	S.D.	0.47	0.72	0.76	0.53
	แปลค่า	ปานกลาง	มากที่สุด	มาก	มาก
	ลำดับ	4	2	4	7
7. คิดว่ากิจกรรมในรายวิชาผลิตสื่อที่เชื่อมโยงเนื้อหาจากงานวิจัยเป็นสิ่งที่ดี	ค่าเฉลี่ย	3.10	4.15	4.03	3.60
	S.D.	0.45	0.72	0.59	0.52
	แปลค่า	ปานกลาง	มาก	มาก	มาก
	ลำดับ	5	3	2	5
8. คิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อที่มีเนื้อหาต่างๆ จากงานวิจัยได้	ค่าเฉลี่ย	3.10	3.54	3.24	3.00
	S.D.	0.45	0.80	0.75	0.67
	แปลค่า	ปานกลาง	มาก	ปานกลาง	ปานกลาง
	ลำดับ	5	8	5	10
9. เคยเรียนรู้เกี่ยวกับสื่อในรูปแบบเดียวกับสื่อที่สอนรายวิชา (เช่น รายวิชานี้สอนเกี่ยวกับอินโฟกราฟิก ท่านเคยเรียนรู้เกี่ยวกับอินโฟกราฟิกแล้ว)	ค่าเฉลี่ย	2.55	3.98	3.21	3.70
	S.D.	0.94	1.00	0.70	0.48
	แปลค่า	น้อย	มาก	ปานกลาง	มาก
	ลำดับ	9	4	7	4
10. เคยผลิตสื่อในรูปแบบเดียวกับสื่อที่เรียนในรายวิชานี้	ค่าเฉลี่ย	2.60	3.27	2.76	3.60
	S.D.	0.99	1.07	0.87	0.70
	แปลค่า	น้อย	ปานกลาง	ปานกลาง	มาก
	ลำดับ	8	9	10	5

จากตารางที่ 13 ความรู้และประสบการณ์ด้านการผลิตสื่อจำแนกตามสถาบันการศึกษา พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีความรู้และประสบการณ์ด้านการผลิตสื่อในระดับมากถึงน้อย โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับความคิดเห็นระดับมากในประเด็นเกี่ยวกับการคิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชานี้มีประโยชน์ต่อตัวท่านและคนอื่นๆ ค่าเฉลี่ย 3.45 (S.D.=0.51) มีความคิดเห็นระดับปานกลางในประเด็นเกี่ยวกับการคิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชาที่กำลังเรียนเป็นเรื่องยาก ค่าเฉลี่ย 3.40 (S.D.=0.68) รู้สึก

กระตือรือร้นในการผลิตสื่อของรายวิชานี้ ค่าเฉลี่ย 3.35 (S.D.=0.49) คิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อในรูปแบบเดียวกับรายวิชานี้ได้ ค่าเฉลี่ย 3.30 (S.D.=0.47) คิดว่ากิจกรรมในรายวิชาผลิตสื่อที่เชื่อมโยงเนื้อหาจากงานวิจัยเป็นสิ่งที่ดี และคิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อที่มีเนื้อหาหายากๆ จากงานวิจัยได้ ค่าเฉลี่ย 3.10 (S.D.=0.45 และ 0.45 ตามลำดับ) รู้ขั้นตอนในการผลิตสื่อของรายวิชานี้ ค่าเฉลี่ย 2.70 (S.D.=0.57) และมีความคิดเห็นระดับน้อยในประเด็นเกี่ยวกับการประสมการณที่เคยผลิตสื่อในรูปแบบเดียวกับสื่อที่เรียนในรายวิชานี้ ค่าเฉลี่ย 2.60 (S.D.=0.99) มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการผลิตสื่อในรายวิชานี้ และเคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับสื่อในรูปแบบเดียวกับสื่อที่สอนรายวิชานี้ ค่าเฉลี่ย 2.55 (S.D.=0.51 และ 0.94 ตามลำดับ)

นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร มีความรู้และประสบการณ์ด้านการผลิตสื่อในระดับมากที่สุดถึงปานกลาง โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับความคิดเห็นระดับมากที่สุดในประเด็นเกี่ยวกับการคิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชานี้มีประโยชน์ต่อตัวท่านและคนอื่นๆ ค่าเฉลี่ย 4.50 (S.D.=0.64) คิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อในรูปแบบเดียวกับรายวิชานี้ได้ ค่าเฉลี่ย 4.29 (S.D.=0.72) มีความคิดเห็นระดับมากในประเด็นเกี่ยวกับการคิดว่าการผลิตสื่อที่เชื่อมโยงเนื้อหาจากงานวิจัยเป็นสิ่งที่ดี ค่าเฉลี่ย 4.15 (S.D.=0.72) รู้สึกกระตือรือร้นในการผลิตสื่อของรายวิชานี้ และเคยเรียนรู้เกี่ยวกับสื่อในรูปแบบเดียวกับสื่อที่สอนรายวิชานี้ ค่าเฉลี่ย 3.98 (S.D.=0.73 และ 1.00 ตามลำดับ) รู้ขั้นตอนในการผลิตสื่อของรายวิชานี้ ค่าเฉลี่ย 3.96 (S.D.=0.88) มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการผลิตสื่อในรายวิชานี้ ค่าเฉลี่ย 3.87 (S.D.=0.86) คิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อที่มีเนื้อหาหายากๆ จากงานวิจัยได้ ค่าเฉลี่ย 3.54 (S.D.=0.80) และมีความคิดเห็นระดับปานกลางในประเด็นเกี่ยวกับการประสมการณที่เคยผลิตสื่อในรูปแบบเดียวกับสื่อที่เรียนในรายวิชานี้ ค่าเฉลี่ย 3.27 (S.D.=1.07) คิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชาที่กำลังเรียนเป็นเรื่องยาก ค่าเฉลี่ย 3.17 (S.D.=0.92)

นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความรู้และประสบการณ์ด้านการผลิตสื่อในระดับมากที่สุดถึงปานกลาง โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับความคิดเห็นระดับมากที่สุดในประเด็นเกี่ยวกับการคิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชานี้มีประโยชน์ต่อตัวท่านและคนอื่นๆ ค่าเฉลี่ย 4.45 (S.D.=0.67) มีความคิดเห็นระดับมากในประเด็นเกี่ยวกับการคิดว่าการผลิตสื่อที่เชื่อมโยงเนื้อหาจากงานวิจัยเป็นสิ่งที่ดี ค่าเฉลี่ย 4.03 (S.D.=0.59) รู้สึกกระตือรือร้นในการผลิตสื่อของรายวิชานี้ ค่าเฉลี่ย 3.94 (S.D.=0.70) คิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อในรูปแบบเดียวกับรายวิชานี้ได้ ค่าเฉลี่ย 3.73 (S.D.=0.76) และมีความคิดเห็นระดับปานกลางในประเด็นเกี่ยวกับการคิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชาที่กำลังเรียนเป็นเรื่องยาก และคิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อที่มีเนื้อหาหายากๆ จากงานวิจัยได้ ค่าเฉลี่ย 3.24 (S.D.=0.83 และ 0.75 ตามลำดับ) เคยเรียนรู้เกี่ยวกับสื่อในรูปแบบเดียวกับสื่อที่สอนรายวิชานี้ ค่าเฉลี่ย 3.21 (S.D.=0.70) มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการผลิตสื่อในรายวิชานี้ และรู้ขั้นตอนในการผลิตสื่อของรายวิชานี้ ค่าเฉลี่ย 2.94 (S.D.=1.00 และ 0.93 ตามลำดับ) และมีประสบการณ์เคยผลิตสื่อในรูปแบบเดียวกับสื่อที่เรียนในรายวิชานี้ ค่าเฉลี่ย 2.76 (S.D.=0.87)

และนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความรู้และประสบการณ์ด้านการผลิตสื่อในระดับมากถึงปานกลาง โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับความคิดเห็นระดับ

มากในประเด็นเกี่ยวกับการมีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการผลิตสื่อในรายวิชานี้ และคิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชานี้มีประโยชน์ต่อตัวท่านและคนอื่นๆ ค่าเฉลี่ย 4.00 (S.D.=0.47 และ 0.82 ตามลำดับ) รู้สึกกระตือรือร้นในการผลิตสื่อของรายวิชานี้ ค่าเฉลี่ย 3.80 (S.D.=0.79) เคยเรียนรู้เกี่ยวกับสื่อในรูปแบบเดียวกับสื่อที่สอนรายวิชานี้ ค่าเฉลี่ย 3.70 (S.D.=0.48) คิดว่ากิจกรรมในรายวิชาผลิตสื่อที่เชื่อมโยงเนื้อหาจากงานวิจัยเป็นสิ่งที่ดี และเคยผลิตสื่อในรูปแบบเดียวกับสื่อที่เรียนในรายวิชานี้ ค่าเฉลี่ย 3.60 (S.D.=0.52 และ 0.70 ตามลำดับ) รู้ขั้นตอนในการผลิตสื่อของรายวิชานี้ และคิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อในรูปแบบเดียวกับรายวิชานี้ได้ ค่าเฉลี่ย 3.50 (S.D.=0.53 และ 0.53 ตามลำดับ) และมีความคิดเห็นระดับปานกลางในประเด็นเกี่ยวกับการคิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชาที่กำลังเรียนเป็นเรื่องยาก ค่าเฉลี่ย 3.20 (S.D.=0.79) และคิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อที่มีเนื้อหาหายากๆ จากงานวิจัยได้ ค่าเฉลี่ย 3.00 (S.D.=0.67)

ดังนั้น จากผลการศึกษาจึงสามารถสะท้อนความรู้และประสบการณ์ของนิสิตนักศึกษาได้ว่า นิสิตนักศึกษาทุกสถาบันคิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชานี้มีประโยชน์ แต่มีความแตกต่างกันในประเด็นเกี่ยวกับนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ขาดความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการผลิตสื่อในรูปแบบนี้ นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรคิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อในรูปแบบเดียวกับรายวิชานี้ได้ แต่ยังคงขาดประสบการณ์ในการผลิตสื่อและมีความกังวลถึงความยาก นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒส่วนใหญ่คิดว่ากิจกรรมรายวิชาที่เชื่อมโยงเนื้อหาจากงานวิจัยเป็นสิ่งที่ดี และรู้สึกกระตือรือร้นในการผลิตสื่อของรายวิชานี้ แต่ยังคงขาดความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการผลิตสื่อในรูปแบบนี้เช่นกัน และนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังส่วนใหญ่รู้สึกกระตือรือร้นในการผลิตสื่อของรายวิชาและเคยเรียนรู้เกี่ยวกับสื่อในรูปแบบนี้มาบ้าง แต่ยังคงคิดว่าเป็นเรื่องยาก แต่ตนเองสามารถผลิตสื่อที่มีเนื้อหาหายากๆ จากงานวิจัยได้

ตารางที่ 14 ความรู้และประสบการณ์ด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัย

ด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัย	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลค่า	ลำดับ
1. ท่านมีความรู้เบื้องต้นในการนำงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่	3.04	0.81	ปานกลาง	8
2. ท่านเข้าใจในกระบวนการนำข้อมูลงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่	3.14	0.79	ปานกลาง	7
3. ท่านรู้สึกชอบงานวิจัยที่เผยแพร่ผ่านสื่อต่างๆ เช่น อินโฟกราฟิก โมชันกราฟิก	3.79	0.81	มาก	4
4. ท่านคิดว่างานวิจัยสามารถใช้การสื่อสารเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่สู่สาธารณะได้	3.88	0.76	มาก	3
5. ท่านคิดว่าตนเองสามารถเป็นนักสื่อสารงานวิจัยได้	3.17	0.75	ปานกลาง	6

6. ท่านคิดว่าการนำเนื้อหาจากงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่เป็นสิ่งทำลาย	3.73	0.74	มาก	5
7. ท่านคิดว่านักสื่อสารงานวิจัยมีบทบาทสำคัญที่จะทำให้งานวิจัยเกิดการใช้ประโยชน์	4.06	0.80	มาก	2
8. ท่านคิดว่าการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยมีประโยชน์ต่อสาธารณะ	4.17	0.79	มาก	1
9. ท่านเคยนำงานวิจัยมาผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่สู่กลุ่มเป้าหมายต่างๆ	2.75	1.10	ปานกลาง	9
10. ท่านเคยเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่งานวิจัย	2.63	1.18	ปานกลาง	10

จากตารางที่ 14 ความรู้และประสบการณ์ด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัย พบว่า นิสิต นักศึกษามีความคิดเห็นระดับมากในประเด็นเกี่ยวกับการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยมีประโยชน์ต่อสาธารณะ ค่าเฉลี่ย 4.17 (S.D.=0.79) นักสื่อสารงานวิจัยมีบทบาทสำคัญที่จะทำให้งานวิจัยเกิดการใช้ประโยชน์ ค่าเฉลี่ย 4.06 (S.D.=0.80) งานวิจัยสามารถใช้การสื่อสารเป็นเครื่องมือเผยแพร่สู่สาธารณะได้ ค่าเฉลี่ย 3.88 (S.D.=0.76) รู้สึกชอบงานวิจัยที่เผยแพร่ผ่านสื่อต่างๆ เช่น อินโฟกราฟิก โฆษณากราฟิก ค่าเฉลี่ย 3.79 (S.D.=0.81) การนำเนื้อหาจากงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่เป็นสิ่งทำลาย ค่าเฉลี่ย 3.73 (S.D.=0.74) และนิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นระดับปานกลางในประเด็นเกี่ยวกับความคิดเห็นว่าตนเองสามารถเป็นนักสื่อสารงานวิจัยได้ ค่าเฉลี่ย 3.17 (S.D.=0.75) ความเข้าใจในกระบวนการนำข้อมูลงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่ ค่าเฉลี่ย 3.14 (S.D.=0.79) มีความรู้เบื้องต้นในการนำงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่ ค่าเฉลี่ย 3.04 (S.D.=0.81) ประสบการณ์เคยนำงานวิจัยมาผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่สู่กลุ่มเป้าหมายต่างๆ ค่าเฉลี่ย 2.75 (S.D.=1.10) และประสบการณ์เคยเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่งานวิจัย ค่าเฉลี่ย 2.63 (S.D.=1.18)

ดังนั้น จากผลการศึกษาจึงสามารถสะท้อนความรู้และประสบการณ์ด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยได้ว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยผ่านเครื่องมือการสื่อสารมีประโยชน์และมีความทำลายในการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่งานวิจัย แต่นิสิตนักศึกษามีความรู้และประสบการณ์ด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยน้อย

ตารางที่ 15 ความรู้และประสบการณ์ด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยจำแนกตามสถาบันการศึกษา

ด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัย		ม.เกษตร	ม.ศิลปากร	มศว.	สจล.
1. ท่านมีความรู้เบื้องต้นในการนำงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่	ค่าเฉลี่ย	2.55	3.31	2.94	3.00
	S.D.	0.67	0.88	0.70	0.47

	แปลค่า	น้อย	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
	ลำดับ	8	8	8	8
2. ท่านเข้าใจในกระบวนการนำ ข้อมูลงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อการ เผยแพร่	ค่าเฉลี่ย	2.65	3.42	3.06	2.90
	S.D.	0.67	0.80	0.75	0.57
	แปลค่า	ปานกลาง	มาก	ปานกลาง	ปานกลาง
	ลำดับ	7	6	7	9
3. ท่านรู้สึกชอบงานวิจัยที่เผยแพร่ ผ่านสื่อต่างๆ เช่น อินโฟกราฟิก โม ชันกราฟิก	ค่าเฉลี่ย	3.25	4.08	3.85	3.20
	S.D.	0.55	0.79	0.80	0.63
	แปลค่า	ปานกลาง	มาก	มาก	ปานกลาง
	ลำดับ	2	4	4	6
4. ท่านคิดว่างานวิจัยสามารถใช้การ สื่อสารเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่ สู่สาธารณะได้	ค่าเฉลี่ย	3.15	4.21	3.88	3.60
	S.D.	0.49	0.67	0.74	0.70
	แปลค่า	ปานกลาง	มากที่สุด	มาก	มาก
	ลำดับ	4	3	3	3
5. ท่านคิดว่าตนเองสามารถเป็นนัก สื่อสารงานวิจัยได้	ค่าเฉลี่ย	2.85	3.40	3.18	2.60
	S.D.	0.75	0.77	0.64	0.52
	แปลค่า	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	น้อย
	ลำดับ	6	7	6	10
6. ท่านคิดว่าการนำเนื้อหาจาก งานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่เป็น สิ่งท้าทาย	ค่าเฉลี่ย	3.10	3.96	3.79	3.60
	S.D.	0.72	0.74	0.60	0.52
	แปลค่า	ปานกลาง	มาก	มาก	มาก
	ลำดับ	5	5	5	3
7. ท่านคิดว่านักสื่อสารงานวิจัยมี บทบาทสำคัญที่จะทำให้งานวิจัยเกิด การใช้ประโยชน์	ค่าเฉลี่ย	3.25	4.35	4.15	3.90
	S.D.	0.64	0.71	0.71	0.74
	แปลค่า	ปานกลาง	มากที่สุด	มาก	มาก
	ลำดับ	2	2	2	2
8. ท่านคิดว่าการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ งานวิจัยมีประโยชน์ต่อสาธารณะ	ค่าเฉลี่ย	3.30	4.42	4.36	4.00
	S.D.	0.66	0.70	0.65	0.67
	แปลค่า	ปานกลาง	มากที่สุด	มากที่สุด	มาก
	ลำดับ	1	1	1	1
	ค่าเฉลี่ย	2.40	2.83	2.73	3.10
	S.D.	0.94	1.18	1.07	0.99

9. ท่านเคยนำงานวิจัยมาผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่สู่กลุ่มเป้าหมายต่างๆ	แปลค่า	น้อย	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
	ลำดับ	9	9	9	7
10. ท่านเคยเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่งานวิจัย	ค่าเฉลี่ย	2.30	2.67	2.45	3.60
	S.D.	0.92	1.28	1.12	0.84
	แปลค่า	น้อย	ปานกลาง	น้อย	มาก
	ลำดับ	10	10	10	3

จากตารางที่ 15 ความรู้และประสบการณ์ด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยจำแนกตามสถาบันการศึกษา พบว่า

นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีความรู้และประสบการณ์ด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยในระดับปานกลางถึงน้อย โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับความคิดเห็นระดับปานกลางในประเด็นเกี่ยวกับการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยมีประโยชน์ต่อสาธารณะ ค่าเฉลี่ย 3.30 (S.D.=0.66) รู้สึกชอบงานวิจัยที่เผยแพร่ผ่านสื่อต่างๆ เช่น อินโฟกราฟิก โฆษณารูปภาพ และนักสื่อสารงานวิจัยมีบทบาทสำคัญที่จะทำให้งานวิจัยเกิดการใช้ประโยชน์ ค่าเฉลี่ย 3.25 (S.D.=0.55 และ 0.64 ตามลำดับ) งานวิจัยสามารถใช้การสื่อสารเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่สู่สาธารณะได้ ค่าเฉลี่ย 3.15 (S.D.=0.49) การนำเนื้อหาจากงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่เป็นสิ่งท้าทาย ค่าเฉลี่ย 3.10 (S.D.=0.72) คิดว่าตนเองสามารถเป็นนักสื่อสารงานวิจัยได้ ค่าเฉลี่ย 2.85 (S.D.=0.75) มีเข้าใจในกระบวนการนำข้อมูลงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่ ค่าเฉลี่ย 2.65 (S.D.=0.67) และมีความคิดเห็นระดับน้อยในประเด็นเกี่ยวกับการมีความรู้เบื้องต้นในการนำงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่ ค่าเฉลี่ย 2.55 (S.D.=0.67) ประสบการณ์เคยนำงานวิจัยมาผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่สู่กลุ่มเป้าหมายต่างๆ ค่าเฉลี่ย 2.40 (S.D.=0.94) และประสบการณ์เคยเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่งานวิจัย ค่าเฉลี่ย 2.30 (S.D.=0.92)

นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร มีความรู้และประสบการณ์ด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยในระดับมากที่สุดถึงปานกลาง โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับความคิดเห็นระดับมากที่สุดในประเด็นเกี่ยวกับความคิดเห็นว่าการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยมีประโยชน์ต่อสาธารณะ ค่าเฉลี่ย 4.42 (S.D.=0.70) นักสื่อสารงานวิจัยมีบทบาทสำคัญที่จะทำให้งานวิจัยเกิดการใช้ประโยชน์ ค่าเฉลี่ย 4.35 (S.D.=0.71) งานวิจัยสามารถใช้การสื่อสารเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่สู่สาธารณะได้ ค่าเฉลี่ย 4.21 (S.D.=0.67) มีความคิดเห็นระดับมากในประเด็นเกี่ยวกับความรู้ชอบงานวิจัยที่เผยแพร่ผ่านสื่อต่างๆ เช่น อินโฟกราฟิก โฆษณารูปภาพ ค่าเฉลี่ย 4.08 (S.D.=0.79) การนำเนื้อหาจากงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่เป็นสิ่งท้าทาย ค่าเฉลี่ย 3.96 (S.D.=0.74) ความเข้าใจในกระบวนการนำข้อมูลงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่ ค่าเฉลี่ย 3.42 (S.D.=0.80) และมีความคิดเห็นระดับปานกลางในประเด็นเกี่ยวกับความคิดเห็นว่าตนเองสามารถเป็นนักสื่อสารงานวิจัยได้ ค่าเฉลี่ย 3.40 (S.D.=0.77) มีความรู้เบื้องต้นในการนำงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่ ค่าเฉลี่ย 3.31 (S.D.=0.88) ประสบการณ์เคยนำงานวิจัยมาผลิตสื่อเพื่อ

การเผยแพร่สู่กลุ่มเป้าหมายต่างๆ ค่าเฉลี่ย 2.83 (S.D.=1.18) และประสบการณ์เคยเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่งานวิจัย ค่าเฉลี่ย 2.67 (S.D.=1.28)

นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความรู้และประสบการณ์ด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยในระดับมากที่สุดถึงน้อย โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับความคิดเห็นระดับมากที่สุดในประเด็นเกี่ยวกับการคิดว่าการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยมีประโยชน์ต่อสาธารณะ ค่าเฉลี่ย 4.36 (S.D.=0.65) มีความคิดเห็นระดับมากที่สุดในประเด็นเกี่ยวกับความคิดว่านักสื่อสารงานวิจัยมีบทบาทสำคัญที่จะทำให้งานวิจัยเกิดการใช้ประโยชน์ ค่าเฉลี่ย 4.15 (S.D.=0.71) งานวิจัยสามารถใช้การสื่อสารเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่สู่สาธารณะได้ ค่าเฉลี่ย 3.88 (S.D.=0.74) รู้สึกชอบงานวิจัยที่เผยแพร่ผ่านสื่อต่างๆ เช่น อินโฟกราฟิก โมชันกราฟิก ค่าเฉลี่ย 3.85 (S.D.=0.80) การนำเนื้อหาจากงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่เป็นสิ่งท้าทาย ค่าเฉลี่ย 3.79 (S.D.=0.60) มีความคิดเห็นระดับปานกลางในประเด็นเกี่ยวกับความคิดว่าตนเองสามารถเป็นนักสื่อสารงานวิจัยได้ ค่าเฉลี่ย 3.18 (S.D.=0.64) เข้าใจในกระบวนการนำข้อมูลงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่ ค่าเฉลี่ย 3.06 (S.D.=0.75) มีความรู้เบื้องต้นในการนำงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่ ค่าเฉลี่ย 2.94 (S.D.=0.70) ประสบการณ์เคยนำงานวิจัยมาผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่สู่กลุ่มเป้าหมายต่างๆ ค่าเฉลี่ย 2.73 (S.D.=1.07) และมีความคิดเห็นระดับปานกลางในประเด็นเกี่ยวกับประสบการณ์เคยเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่งานวิจัย ค่าเฉลี่ย 2.45 (S.D.=1.12)

และนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความรู้และประสบการณ์ด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยในระดับมากที่สุดถึงน้อย โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับความคิดเห็นระดับมากที่สุดในประเด็นเกี่ยวกับความคิดว่าการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยมีประโยชน์ต่อสาธารณะ ค่าเฉลี่ย 4.00 (S.D.=0.67) ความคิดว่านักสื่อสารงานวิจัยมีบทบาทสำคัญที่จะทำให้งานวิจัยเกิดการใช้ประโยชน์ ค่าเฉลี่ย 3.90 (S.D.=0.74) งานวิจัยสามารถใช้การสื่อสารเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่สู่สาธารณะได้ การนำเนื้อหาจากงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่เป็นสิ่งท้าทาย และประสบการณ์เคยเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่งานวิจัย ค่าเฉลี่ย 3.60 (S.D.=0.70 0.52 และ 0.84 ตามลำดับ) มีความคิดเห็นระดับปานกลางในประเด็นเกี่ยวกับความรู้สึกชอบงานวิจัยที่เผยแพร่ผ่านสื่อต่างๆ เช่น อินโฟกราฟิก โมชันกราฟิก ค่าเฉลี่ย 3.20 (S.D.=0.63) ประสบการณ์เคยนำงานวิจัยมาผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่สู่กลุ่มเป้าหมายต่างๆ ค่าเฉลี่ย 3.10 (S.D.=0.99) มีความรู้เบื้องต้นในการนำงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่ ค่าเฉลี่ย 3.00 (S.D.=0.47) ความเข้าใจในกระบวนการนำข้อมูลงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่ ค่าเฉลี่ย 2.90 (S.D.=0.57) และมีความคิดเห็นระดับน้อยที่สุดในประเด็นเกี่ยวกับความคิดว่าตนเองสามารถเป็นนักสื่อสารงานวิจัยได้ ค่าเฉลี่ย 2.60 (S.D.=0.52)

ดังนั้น จากผลการศึกษาจึงสามารถสะท้อนความรู้และประสบการณ์ของนิสิตนักศึกษาได้ว่า นิสิตนักศึกษาทุกสถาบันคิดว่าการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยมีประโยชน์ต่อสาธารณะ แต่ขาดความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัย ยกเว้นนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่แตกต่างจากสถาบันการศึกษาอื่นๆ โดยคิดว่าการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยมีประโยชน์ต่อสาธารณะ แต่ขาดความมั่นใจว่าตนเองจะสามารถเป็นนักสื่อสารงานวิจัย

และนอกจากนั้นนิสิตนักศึกษายังมีความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับขั้นตอนการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่งานวิจัยว่าควรเป็นขั้นตอนที่ไม่ซับซ้อนมากเกินไป ควรมีความเข้าใจขั้นตอนภาพรวมทั้งหมดก่อนการผลิตสื่อ และสิ่งที่ควรทำความเข้าใจก่อนการผลิตสื่อ อาทิ เนื้อหาของงานวิจัย ผู้รับสาร วัตถุประสงค์ในการสื่อสาร และอื่นๆ เพื่อให้วางแผนการผลิตสื่อในการเผยแพร่งานวิจัยได้อย่างเหมาะสม

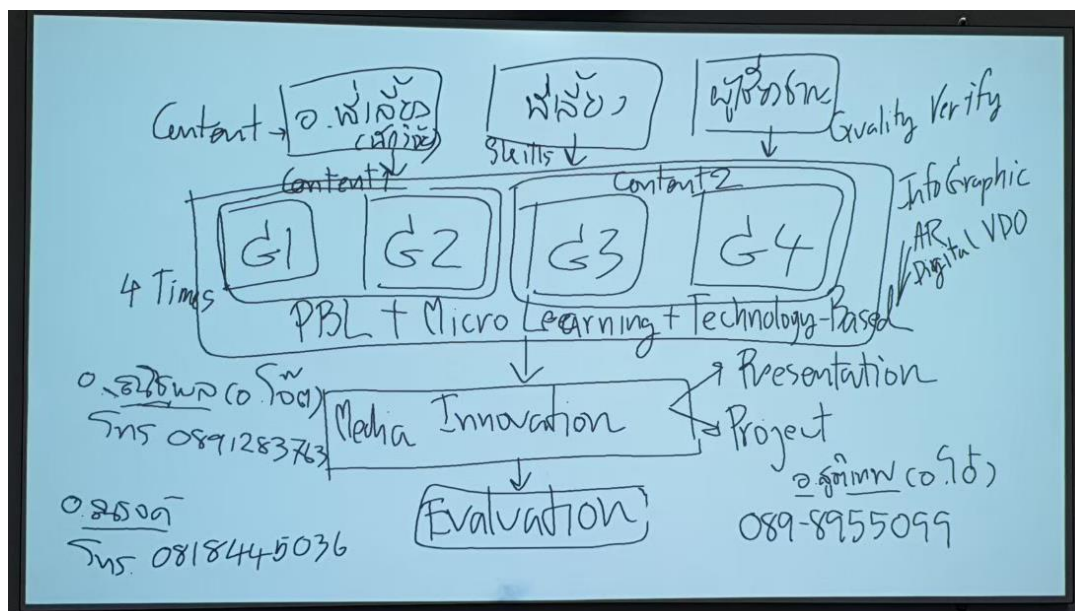
อีกทั้งนิสิตนักศึกษายังมีความคิดเห็นว่าการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่งานวิจัยมีประโยชน์ต่อตนเอง อาทิ การได้ทดลองทำสิ่งใหม่ๆ ที่เป็นการฝึกฝนประสบการณ์ในการเรียนรู้เนื้อหางานวิจัยและการผลิตสื่อที่สามารถสื่อสารงานวิจัยให้เข้าใจได้ง่าย การได้ฝึกฝนและประยุกต์ใช้ในอนาคต การได้ฝึกฝนทำเรื่องยากให้ง่ายขึ้น การได้บุญในการเผยแพร่ความรู้สู่สาธารณะ การพัฒนาศักยภาพของตนเองที่จะเป็นประสบการณ์ใหม่ การพัฒนาทักษะด้านการวิเคราะห์เนื้อหาและการออกแบบสื่อ เป็นต้น และการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่งานวิจัยมีประโยชน์ต่อบุคคลอื่นๆ หรือสาธารณะ อาทิ การเผยแพร่ความรู้จากงานวิจัยให้เกิดประโยชน์และกระตุ้นความสนใจของผู้รับสาร การเพิ่มช่องทางการเข้าถึงงานวิจัยที่เข้าใจง่ายมากขึ้น การสื่อสารงานวิจัยให้เห็นภาพและเนื้อหากระชับมากขึ้น การเผยแพร่งานวิจัยให้เกิดการต่อยอดงานวิจัยที่มากขึ้น การสร้างความสนใจต่องานวิจัยที่มากขึ้น การเปิดโอกาสให้เข้าถึงงานวิจัยที่มากขึ้น ได้รับความรู้ที่เป็นประโยชน์และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เป็นต้น

4.3 การปฏิบัติตามแผนการดำเนินงานของรายวิชา โดยอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาจะเริ่มดำเนินการจัดกิจกรรมการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ตามแผนการดำเนินงานของรายวิชาที่ได้วางแผนไว้ ซึ่งมีรูปแบบที่แตกต่างตามบริบทของแต่ละสถานศึกษา ดังนี้

1) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของอาจารย์ผู้สอนประจำวิชา นักวิจัยเจ้าของผลงาน ผู้ช่วยวิจัยประจำรายวิชา และนิสิตนักศึกษา จึงได้เริ่มต้นกระบวนการทำงานจากการประสานงานนักวิจัยเจ้าของผลงานที่ผ่านการคัดเลือกเพื่อสอบถามและทำความเข้าใจกับเนื้อหาโดยภาพรวมของโครงการวิจัย และประชุมย่อยร่วมกับผู้ช่วยวิจัยประจำรายวิชา 01169311 นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาเพื่อระดมความคิดเห็นและวางแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่โดยเน้นการมีส่วนร่วมของนิสิต ผลจากการประชุมจึงมีการวางแผนรายละเอียดของการดำเนินกิจกรรมที่แบ่งนิสิตออกเป็น 4 กลุ่ม โดยกลุ่มที่ 1 และ 2 จะทำการผลิตสื่อจากเนื้อหาของงานวิจัยชิ้นแรก และกลุ่มที่ 3 และ 4 จะทำการผลิตสื่อจากเนื้อหาของงานวิจัยชิ้นที่สอง ซึ่งตลอดทั้งกระบวนการจะมีผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยทั้งสิ้น 3 กลุ่ม ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาจะมีบทบาทเป็นอาจารย์พี่เลี้ยงที่ช่วยคัดสรรและดูแลเนื้อหาจากงานวิจัยและพี่เลี้ยงด้านการผลิตสื่อ ผู้ช่วยวิจัยประจำรายวิชาจะมีบทบาทเป็นอาจารย์พี่เลี้ยงด้านการผลิตสื่อ และนักวิจัยเจ้าของผลงานจะมีบทบาทเป็นผู้เชี่ยวชาญในการช่วยตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสื่อและงานวิจัย ซึ่งในกระบวนการเรียนการสอนของรายวิชาจะมีการเสริมพลัง (empower) ในการให้ความรู้กับนิสิตทั้งในด้าน

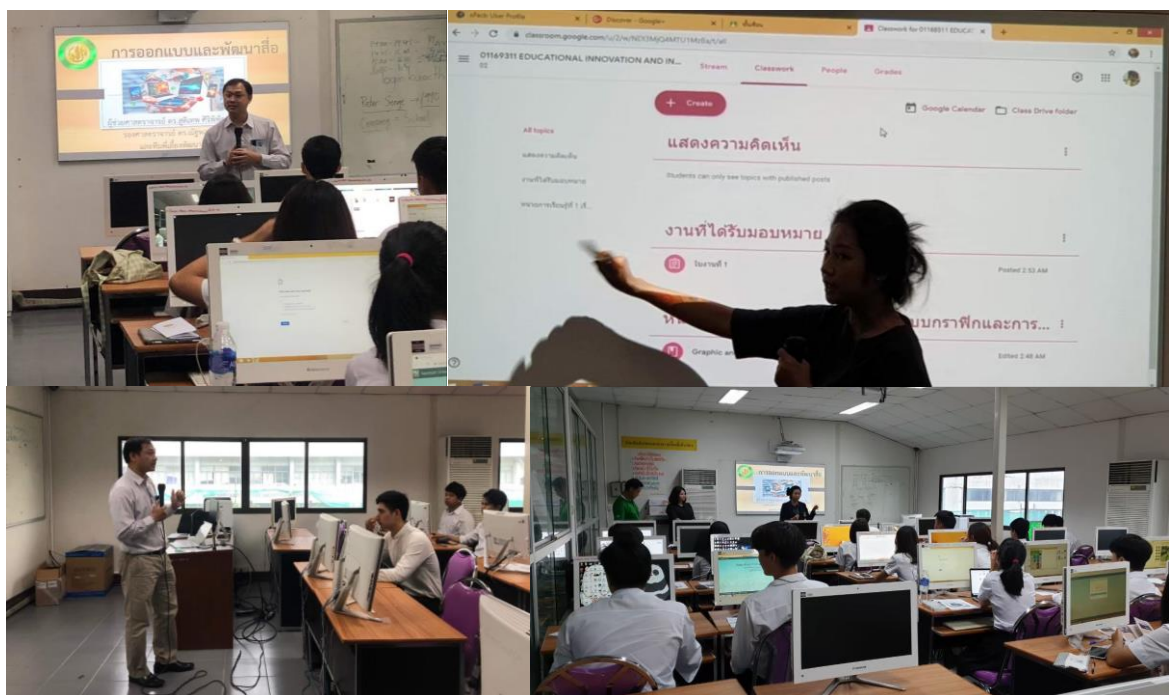
การผลิตสื่อและเนื้อหางานวิจัย โดยช่วงคาบเรียนแรกๆ ของรายวิชาจะเป็นการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการผลิตสื่อที่เป็นเนื้อหาหลักของรายวิชาเพื่อเป็นความรู้พื้นฐานในการผลิตสื่อจากงานวิจัย จากนั้นจึงเริ่มต้นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการผลิตสื่อจากงานวิจัยโดยแบ่งเป็นกิจกรรมการอบรมหลัก 4 ครั้ง ประกอบด้วย กิจกรรมพบปะนักวิจัย 1 ครั้ง กิจกรรมอบรมทักษะการสร้างสรรค์สื่อเพื่องานวิจัย 2 ครั้ง และการนำเสนอผลงานสื่อ 1 ครั้ง (นิสิตสามารถใช้เวลาในการเรียนรู้นอกห้องเรียนเพิ่มเติมจากเวลาในตารางเรียน และนิสิตสามารถติดต่อสอบถามอาจารย์ผู้สอนประจำวิชา นักวิจัยเจ้าของผลงาน และผู้ช่วยวิจัยประจำรายวิชาได้ตลอดเวลา) ซึ่งการทำกิจกรรมการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่จะเชื่อมโยงกับเนื้อหาของรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในรูปแบบของ Project based learning (PBL) Micro Learning และ Technology-Based ที่นิสิตจะได้เรียนรู้ผ่านการผลิตสื่อในรูปแบบของโปรเจกต์ผ่านการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีในระยะเวลาสั้นๆ เพื่อการผลิตนวัตกรรมสื่อในการเผยแพร่งานวิจัยรูปแบบ InfoGraphic AR Digital และ VDO โดยให้นิสิตได้มีการนำเสนอผลงานและการประเมินผลการผลิตสื่อและการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัย

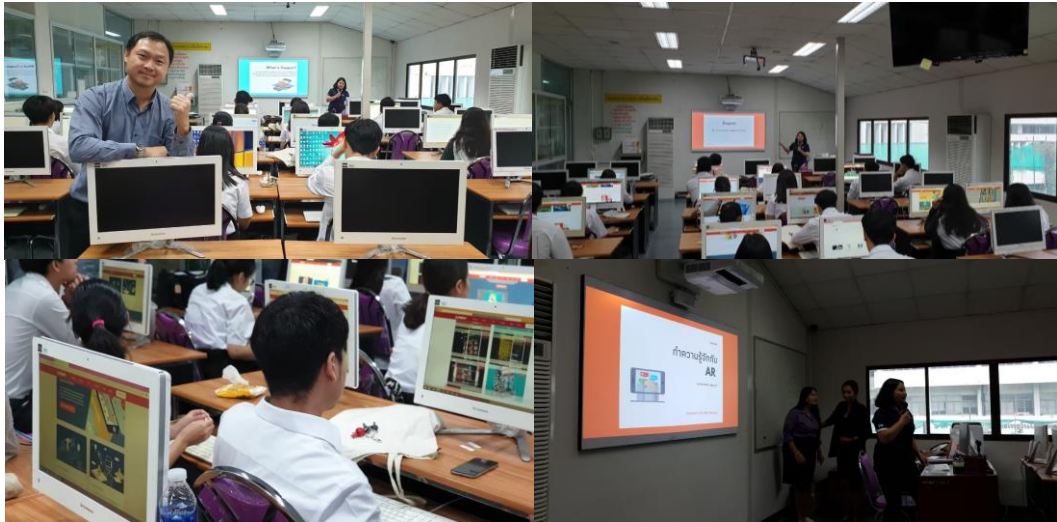
ภาพที่ 9 การประชุมย่อยร่วมกับผู้ช่วยวิจัยประจำรายวิชา

ภาพที่ 10 กิจกรรมพบปะนักวิจัยเจ้าของผลงาน
 รศ.ดร.ณรงค์ สมพงษ์ และรศ.ดร.ณัฐพล รำไพ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาพที่ 11 กิจกรรมอบรมทักษะการสร้างสื่อครั้งที่ 1

ภาพที่ 12 กิจกรรมอบรมทักษะการสร้างสรรค์สื่อครั้งที่ 2

ภาพที่ 13 กิจกรรมนำเสนอผลงานสร้างสรรค์สื่อและรับฟังข้อเสนอแนะ

2) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้เริ่มต้นจากการเสริมพลัง (empower) นิสิตที่เข้าร่วมโครงการ โดยอธิบายถึงรายละเอียดของโครงการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ในพื้นที่ภาคกลางและความสำคัญของการสื่อสารงานวิจัยไปสู่สาธารณะ จากนั้นจึงทำการเพิ่มเติมความรู้เกี่ยวกับการผลิตสื่อ MotionGraphic ผ่านการสอนตามเนื้อหาของทั้งรายวิชาทศน 112 การจัดระบบบริการสื่อและเทคโนโลยี การศึกษา และวิชา ปถ 394 คอมพิวเตอร์สำหรับครูประถมศึกษาทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ และให้นิสิตได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมโดยการแบ่งนิสิตในแต่ละรายวิชาออกเป็นกลุ่มย่อยเพื่อให้แต่ละกลุ่มได้ร่วมกันคัดเลือกงานวิจัยที่กลุ่มสนใจจากฐานข้อมูลที่สกว.จัดทำขึ้น และทำการโหวตงานวิจัยที่จะเป็นผลงานร่วมกันจำนวน 2 ชิ้นงาน ได้แก่ งานวิจัยเรื่องกระบวนการการเป็นหนี้และความสามารถในการชำระหนี้ของข้าราชการครู: พหุกรณีศึกษา 4 ภูมิภาค ของ ดร.วิไลลักษณ์ ลังกา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และงานวิจัยเรื่องแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการบริเวณที่ราบแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลางใน 4 จังหวัดเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ของ ผศ.ดร.วิชากร จารุศิริ คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งภายหลังจากได้งานวิจัยที่ผ่านกระบวนการคัดเลือกจากอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาและนิสิตนักศึกษาเรียบร้อยแล้ว อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาได้ทำการเสริมพลังให้กับนิสิตนักศึกษาเพิ่มเติมโดยการประสานและเรียนเชิญนักวิจัยเจ้าของผลงานเข้ามาร่วมกิจกรรมพบปะนักวิจัยเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับงานวิจัยแก่นิสิต ซึ่งนิสิตจะมีความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาของงานวิจัยที่มากขึ้น และมีความคุ้นเคยในการขออนุเคราะห์ความรู้จากนักวิจัยเจ้าของผลงานเพื่อเป็นเนื้อหาในการผลิตสื่อในภายหลัง จากนั้นนิสิตจะดำเนินกิจกรรมกลุ่มในการคัดสรรและแปลงเนื้อหาให้เข้าใจง่ายขึ้นก่อนนำไปผลิตสื่อ เมื่อสิ้นสุดกระบวนการผลิตสื่อจะมีการนำเสนอผลงาน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และมีส่วนร่วมในการคัดเลือกสุดยอดผลงานร่วมกัน อีกทั้งนักวิจัยเจ้าของผลงานยังได้มอบเงินค่าตอบแทนให้เป็นเงินรางวัลและสร้างแรงจูงใจในการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่งานวิจัยแก่นิสิตอีกด้วย

ภาพที่ 14 กิจกรรมพบปะนักวิจัยเจ้าของผลงาน
ดร.วิไลลักษณ์ ลังกา คณะศึกษาศาสตร์ มศว.

ภาพที่ 15 กิจกรรมพบปะนักวิจัยเจ้าของผลงาน

ผศ.ดร.วิชชากร จารุศิริ คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มศว.

3) มหาวิทยาลัยศิลปากร

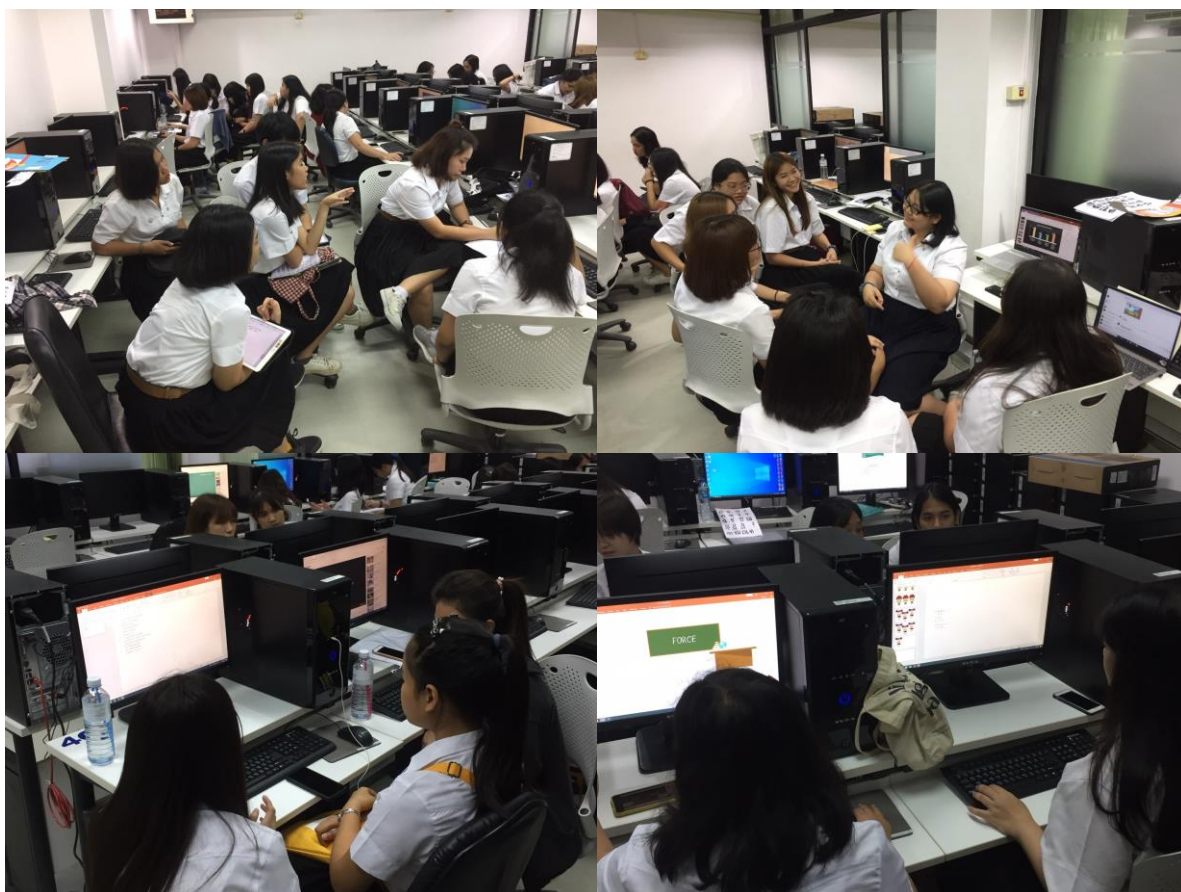
มหาวิทยาลัยศิลปากรได้เริ่มต้นจากการเสริมพลัง (empower) นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการโดยการให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับโครงการเช่นกัน และได้ปฏิบัติตามแผนการดำเนินงานโดยการจัดการเรียนการสอนตามเนื้อหาของรายวิชา 471201-2560 สื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา เพื่อให้ นักศึกษาได้เข้าใจถึงความหมาย บทบาท และความสำคัญของสื่อและนวัตกรรมการศึกษา รวมทั้งการสร้างสรรค์ การผลิต และการประเมินผลสื่อและนวัตกรรมประเภทต่าง ๆ ทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ จากนั้นจึงให้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิตสื่อ MotionGraphic เพื่อเป็นความรู้เบื้องต้นในการผลิตสื่อ เพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัย จากนั้นจึงได้มอบหมายให้ผลิตผลงานปลายภาคในรูปแบบสื่อและนวัตกรรม ประเภท MotionGraphic กลุ่มละ 1 ชิ้นงาน สมาชิกกลุ่มจำนวน 6-7 คน โดยประยุกต์ใช้เนื้อหาจาก งานวิจัยที่นักศึกษาได้มีส่วนร่วมทำกับอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาในการคัดเลือกมาเป็นเนื้อหาในการผลิตสื่อ โดยอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาร่วมกับนักวิจัยที่มประสานงานกลางได้ทำการประสานงานนักวิจัยเจ้าของ ผลงานให้เข้าร่วมในกิจกรรมพบปะนักวิจัย เพื่อให้ นักศึกษาได้เข้าใจในเนื้อหาของงานวิจัยเพิ่มมากขึ้น และทำการเชิญนักวิจัยเจ้าของผลงานเข้าร่วมพูดคุยกับนักศึกษาถึงประเด็นที่น่าสนใจในการผลิตสื่อเพื่อ การเผยแพร่ จากนั้นนักศึกษาจะได้มีโอกาสผลิตชิ้นงานของตนเอง และนำเสนอผลงานพร้อมคัดเลือกสุด ยอดผลงานของรายวิชาโดยการมีส่วนร่วมของผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก อาจารย์ผู้สอนประจำวิชา และ นักศึกษาในชั้นเรียน

ภาพที่ 16 กิจกรรมพบปะนักวิจัยเจ้าของผลงาน
ผศ.ดร.พัชรินทร์ ปัญญบุรี สถาบันนวัตกรรมการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยมหิดล

ภาพที่ 17 กิจกรรมพบปะนักวิจัยเจ้าของผลงาน ดร.ฟ้าใส สามารถ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ศาลายา

ภาพที่ 18 กิจกรรมกลุ่มระดมความคิดเห็นและผลิตสื่อ

4) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังได้เริ่มต้นจากการเสริมพลัง (empower) นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการโดยการให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับโครงการเช่นกัน จากนั้นจึงได้ปฏิบัติตามแผนการดำเนินงานโดยการจัดการเรียนการสอนตามเนื้อหาของรายวิชา 04116069 วิทัศน์ ภาพเคลื่อนไหวและเสียงระบบดิจิทัลทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเพื่อให้นักศึกษาได้เข้าใจแนวคิดและหลักการผลิตชิ้นงานในรูปแบบของวิทัศน์ ภาพเคลื่อนไหวและเสียงระบบดิจิทัลจากนั้นจึงให้ลงมือปฏิบัติในการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการสร้างสรรค์งานวิทัศน์และภาพเคลื่อนไหวประกอบเสียงทั้งในรูปแบบ 2 มิติและ 3 มิติที่มีการผสมผสานกันอย่างลงตัว เมื่อนักศึกษามีความรู้เบื้องต้นจึงได้มอบหมายงานปลายภาคให้นักศึกษาได้ผลิตสื่อ MotionGraphic ที่ประยุกต์ใช้เนื้อหาจากงานวิจัยที่ผ่านการคัดเลือก โดยนักศึกษาแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มให้รับผิดชอบเนื้อหางานวิจัยกลุ่มละ 1 เรื่อง ที่นักศึกษาทั้งกลุ่มจะต้องมีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อคัดเลือกเนื้อหาจากงานมาผลิตเป็นสื่อพร้อมทั้งวางแผนกระบวนการผลิตสื่อร่วมกันโดยมีอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาเป็นพี่เลี้ยงอย่างใกล้ชิด ซึ่งในระหว่างการทำโครงการได้มีกิจกรรมพบปะนักวิจัยเจ้าของผลงานที่คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อรับฟังเนื้อหาเบื้องต้นของงานวิจัยและสอบถามรายละเอียดของงานวิจัยตามความสนใจของกลุ่ม และเมื่อเข้าใจเนื้อหางานวิจัยเป็นอย่างดีจึงทำการนำเนื้อหาที่ผ่านการคัดเลือกมาผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่นำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน และคัดเลือกสื่อร่วมกัน

ภาพที่ 19 กิจกรรมพบปะนักวิจัยเจ้าของผลงาน

รศ.ดร.จินตวีร์ คล้ายสังข์ และรศ.ดร.เนาวนิตย์ สงคราม คณะครุศาสตร์ จุฬาฯ

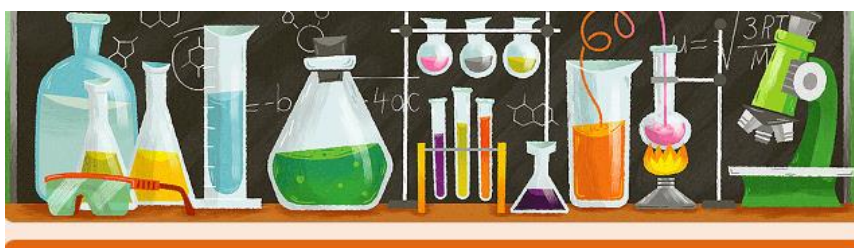

ภาพที่ 20 กิจกรรมกลุ่มระดมความคิดเห็นและผลิตสื่อ

เมื่อสิ้นสุดกระบวนการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาทำให้สามารถผลิตสื่อจากงานวิจัยได้ทั้งสิ้น 20 ชิ้นงาน ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 4 ชิ้นงาน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 5 ชิ้นงาน มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 8 ชิ้นงาน และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 2 ชั้นงาน โดยแต่ละสถาบันจะทำการคัดเลือกสุดยอดสื่อของรายวิชาที่จะเป็นตัวแทนในการส่งเข้าประกวดร่วมกับสถาบันอื่นๆ จำนวนสถาบันละ 1 ชั้นงาน

4.4 การประเมินตนเองหลังเข้าร่วมกระบวนการ โดยทุกสถาบันจะมอบหมายให้นิสิตนักศึกษาของแต่ละรายวิชาที่ยินดีให้ข้อมูลได้เข้าทำแบบสอบถามความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรมของนักศึกษาต่อการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ภายหลังร่วมกระบวนการผ่านระบบออนไลน์ เพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับนิสิตนักศึกษาที่เข้าร่วมกระบวนการในการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่

แบบสอบถามความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรมของ นักศึกษาต่อการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ (หลังร่วมกระบวนการ)

โครงการเผยแพร่งานวิจัยสู่สังคมผ่านนวัตกรรมการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ในพื้นที่ภาคกลาง
ภายใต้การสนับสนุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.)

ภาพที่ 21 แบบสอบถามความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรม
ของนักศึกษาต่อการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ (หลังร่วมกระบวนการ)

ผลการสอบถามความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรมของนักศึกษาต่อการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ภายหลังเข้าร่วมกระบวนการของนิสิตนักศึกษาที่ยินดีให้ข้อมูล จำนวน 95 คน สามารถสรุปผลได้ดังนี้

ตารางที่ 16 คณะและสถาบันการศึกษา

คณะและสถาบันการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	20	21.1
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร	42	44.2
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	23	24.2
คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	10	10.5
รวม	95	100.0

จากตารางที่ 16 คณะและสถาบันการศึกษา พบว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามมาจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 44.2 รองลงมา คือ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 24.2 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 และคณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 17 สาขาวิชา

สาขาวิชา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	51	53.7
การสอนคณิตศาสตร์	19	20.0
เทคโนโลยีการศึกษา	15	15.8
นิเทศศาสตร์เกษตร	10	10.5
รวม	95	100.0

จากตารางที่ 17 สาขาวิชา พบว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามมาจากสาขาวิชาประถมศึกษา จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 53.7 รองลงมา คือ การสอนคณิตศาสตร์ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 เทคโนโลยีการศึกษา จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 และนิเทศศาสตร์เกษตร จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 18 ชั้นปี

ชั้นปี	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	15	15.8
ชั้นปีที่ 2	61	64.2
ชั้นปีที่ 3	-	-
ชั้นปีที่ 4	19	20.0
รวม	95	100.0

จากตารางที่ 18 ชั้นปี พบว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 64.2 รองลงมา คือ ชั้นปีที่ 4 จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 ชั้นปีที่ 1 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 และชั้นปีที่ 3 ไม่มีผู้ตอบแบบสอบถาม ตามลำดับ

ตารางที่ 19 เพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	14	14.7

หญิง	81	85.3
รวม	95	100.0

จากตารางที่ 19 เพศ พบว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 85.3 และรองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 20 ความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัย

ด้านการวิจัย	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลค่า	ลำดับ
1. หลังเรียน มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัยเพิ่มมากขึ้น	4.00	0.77	มาก	5
2. หลังเรียน รู้ถึงขั้นตอนของการดำเนินการวิจัยเพิ่มมากขึ้น	3.99	0.78	มาก	6
3. หลังเรียน คิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องที่ไม่ยากและไม่ซับซ้อน	3.63	0.80	มาก	8
4. หลังเรียน คิดว่าตนเองจะสามารถอ่านงานวิจัยที่ยากให้เข้าใจง่ายได้	3.92	0.78	มาก	7
5. หลังเรียน คิดว่างานวิจัยมีความน่าสนใจ	4.01	0.83	มาก	3
6. หลังเรียน รู้สึกตื่นเต้นและท้าทายความสามารถในการทำงานวิจัย	4.01	0.88	มาก	3
7. หลังเรียน คิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องใกล้ตัวที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.18	0.86	มาก	2
8. หลังเรียน คิดว่างานวิจัยมีประโยชน์มีประโยชน์ต่อตัวท่านและคนอื่น ๆ	4.36	0.73	มากที่สุด	1

จากตารางที่ 20 ความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัย ภายหลังจากได้เข้าร่วมกิจกรรมหรือเรียนพบว่า นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นระดับมากที่สุดในประเด็นเกี่ยวกับความคิดว่างานวิจัยมีประโยชน์ต่อตนเองและคนอื่น ๆ ค่าเฉลี่ย 4.36 (S.D.=0.73) และมีความคิดเห็นระดับมากในประเด็นเกี่ยวกับความคิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องใกล้ตัวที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ค่าเฉลี่ย 4.18 (S.D.=0.86) ความคิดว่างานวิจัยมีความน่าสนใจ และรู้สึกตื่นเต้นและท้าทายความสามารถในการทำงานวิจัย ค่าเฉลี่ย 4.01 (S.D.=0.83 และ 0.88) มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัยเพิ่มมากขึ้น ค่าเฉลี่ย 4.00 (S.D.=0.77) รู้ถึงขั้นตอนของการดำเนินการวิจัยเพิ่มมากขึ้น ค่าเฉลี่ย 3.99 (S.D.=0.78) ความคิดว่าตนเองจะสามารถอ่านงานวิจัยที่ยากให้เข้าใจง่ายได้ ค่าเฉลี่ย 3.92 (S.D.=0.78) และความคิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องที่ไม่ยากและไม่ซับซ้อน ค่าเฉลี่ย 3.63 (S.D.=0.80)

ดังนั้น จากผลการศึกษาจึงสามารถสะท้อนความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยของนิสิต นักศึกษาภายหลังจากได้เข้าร่วมกิจกรรมหรือเรียน ได้ว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นระดับมากที่สุดถึงมากในเกือบทุกประเด็น โดยเฉพาะความเห็นว่างานวิจัยเป็นเรื่องใกล้ตัวที่มีประโยชน์ทั้งต่อตนเองและผู้อื่นมีระดับมากที่สุด งานวิจัยเป็นเรื่องใกล้ตัวที่สามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีความรู้เกี่ยวกับการวิจัยและขั้นตอนการวิจัย มีความรู้สึกตื่นเต้นและท้าทายความสามารถในการทำงานวิจัย มองงานวิจัยน่าสนใจและง่ายมากขึ้น อีกทั้งยังคิดว่าตนเองจะสามารถอ่านงานวิจัยที่ยากให้เข้าใจง่ายได้ในระดับมาก

ตารางที่ 21 ความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยจำแนกตามสถาบันการศึกษา

ด้านการวิจัย		ม.เกษตร	ม.ศิลปากร	มศว.	สจล.
1. หลังเรียน มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัยเพิ่มมากขึ้น	ค่าเฉลี่ย	3.50	4.31	3.96	3.80
	S.D.	0.95	0.68	0.56	0.63
	แปลค่า	มาก	มากที่สุด	มาก	มาก
	ลำดับ	5	3	5	5
2. หลังเรียน รู้ถึงขั้นตอนของการดำเนินการวิจัยเพิ่มมากขึ้น	ค่าเฉลี่ย	3.60	4.26	3.96	3.70
	S.D.	0.99	0.66	0.71	0.48
	แปลค่า	มาก	มากที่สุด	มาก	มาก
	ลำดับ	3	5	5	6
3. หลังเรียน คิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องที่ไม่ยากและไม่ซับซ้อน	ค่าเฉลี่ย	3.50	3.76	3.52	3.60
	S.D.	1.00	0.79	0.73	0.52
	แปลค่า	มาก	มาก	มาก	มาก
	ลำดับ	5	8	8	8
4. หลังเรียน คิดว่าตนเองจะสามารถอ่านงานวิจัยที่ยากให้เข้าใจง่ายได้	ค่าเฉลี่ย	3.60	4.17	3.83	3.70
	S.D.	0.94	0.73	0.65	0.67
	แปลค่า	มาก	มาก	มาก	มาก
	ลำดับ	3	7	7	6
5. หลังเรียน คิดว่างานวิจัยมีความน่าสนใจ	ค่าเฉลี่ย	3.40	4.31	4.00	4.00
	S.D.	1.05	0.72	0.60	0.67
	แปลค่า	ปานกลาง	มากที่สุด	มาก	มาก
	ลำดับ	7	3	4	3
6. หลังเรียน รู้สึกตื่นเต้นและท้าทายความสามารถในการทำงานวิจัย	ค่าเฉลี่ย	3.35	4.21	4.13	4.20
	S.D.	1.18	0.75	0.63	0.63
	แปลค่า	ปานกลาง	มากที่สุด	มาก	มาก

	ลำดับ	8	6	3	2
7. หลังเรียน คิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องใกล้ตัวที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	ค่าเฉลี่ย	3.70	4.48	4.17	3.90
	S.D.	1.13	0.63	0.72	0.99
	แปลค่า	มาก	มากที่สุด	มาก	มาก
	ลำดับ	2	2	2	4
8. หลังเรียน คิดว่างานวิจัยมีประโยชน์มีประโยชน์ต่อตนเองและคนอื่น ๆ	ค่าเฉลี่ย	3.75	4.62	4.43	4.30
	S.D.	1.02	0.54	0.51	0.48
	แปลค่า	มาก	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด
	ลำดับ	1	1	1	1

จากตารางที่ 21 ความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยจำแนกตามสถาบันการศึกษา พบว่า

นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยภายหลังจากได้เข้าร่วมกิจกรรมหรือเรียนในระดับมากถึงปานกลาง โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับความคิดเห็นระดับมากในประเด็นเกี่ยวกับความคิดว่างานวิจัยมีประโยชน์มีประโยชน์ต่อตนเองและคนอื่น ๆ ค่าเฉลี่ย 3.75 (S.D.=1.02) ความคิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องใกล้ตัวที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ค่าเฉลี่ย 3.70 เท่ากัน (S.D.=1.13) รู้ถึงขั้นตอนของการดำเนินการวิจัยเพิ่มมากขึ้น และคิดว่าตนเองจะสามารถอ่านงานวิจัยที่ยากให้เข้าใจง่ายได้ ค่าเฉลี่ย 3.60 (S.D.=0.99 และ 0.94 ตามลำดับ) มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัยเพิ่มมากขึ้น และคิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องที่ไม่ยากและไม่ซับซ้อน ค่าเฉลี่ย 3.50 (S.D.=0.95 และ 1.00 ตามลำดับ) และมีความคิดเห็นระดับปานกลางในประเด็นเกี่ยวกับความคิดว่างานวิจัยมีความน่าสนใจ ค่าเฉลี่ย 3.40 (S.D.=1.05) และรู้สึกตื่นเต้นและท้าทายความสามารถในการทำงานวิจัย ค่าเฉลี่ย 3.35 (S.D.=1.18)

นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร มีความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยภายหลังจากได้เข้าร่วมกิจกรรมหรือเรียนในระดับมากที่สุดถึงมาก โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับความคิดเห็นระดับมากที่สุดในประเด็นเกี่ยวกับความคิดว่างานวิจัยมีประโยชน์ต่อตนเองและคนอื่น ๆ ค่าเฉลี่ย 4.62 (S.D.=0.54) คิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องใกล้ตัวที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ค่าเฉลี่ย 4.48 (S.D.=0.63) มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัยเพิ่มมากขึ้น และคิดว่างานวิจัยมีความน่าสนใจ ค่าเฉลี่ย 4.31 (S.D.=0.68 และ 0.72) รู้ถึงขั้นตอนของการดำเนินการวิจัยเพิ่มมากขึ้น ค่าเฉลี่ย 4.26 (S.D.=0.66) รู้สึกตื่นเต้นและท้าทายความสามารถในการทำงานวิจัย ค่าเฉลี่ย 4.21 (S.D.=0.75) และมีความคิดเห็นระดับมากในประเด็นเกี่ยวกับความคิดว่าตนเองจะสามารถอ่านงานวิจัยที่ยากให้เข้าใจง่ายได้ ค่าเฉลี่ย 4.17 (S.D.=0.73) และคิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องที่ไม่ยากและไม่ซับซ้อน ค่าเฉลี่ย 3.76 (S.D.=0.79)

นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยภายหลังจากได้เข้าร่วมกิจกรรมหรือเรียนในระดับมากที่สุดถึงมาก โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับความคิดเห็นระดับมากที่สุดในประเด็นเกี่ยวกับความคิดว่างานวิจัยมีประโยชน์มีประโยชน์ต่อตนเองและคนอื่น ๆ ค่าเฉลี่ย 4.43 (S.D.=0.51) และมีความคิดเห็นระดับมากในประเด็นเกี่ยวกับความคิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องใกล้ตัวที่

สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ค่าเฉลี่ย 4.17 (S.D.=0.72) รู้สึกตื่นเต้นและท้าทายความสามารถในการทำงานวิจัย ค่าเฉลี่ย 4.13 (S.D.=0.63) คิดว่างานวิจัยมีความน่าสนใจ ค่าเฉลี่ย 4.00 (S.D.=0.60) มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัยเพิ่มมากขึ้น และรู้ถึงขั้นตอนของการดำเนินการวิจัยเพิ่มมากขึ้น ค่าเฉลี่ย 3.96 (S.D.=0.56 และ 0.71 ตามลำดับ) คิดว่าตนเองจะสามารถอ่านงานวิจัยที่ยากให้เข้าใจง่ายได้ ค่าเฉลี่ย 3.83 (S.D.=0.65) และคิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องที่ไม่ยากและไม่ซับซ้อน ค่าเฉลี่ย 3.52 (S.D.=0.73)

และนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยภายหลังจากได้เข้าร่วมกิจกรรมหรือเรียนในระดับมากที่สุดถึงมาก โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับความคิดเห็นระดับมากที่สุดในประเด็นเกี่ยวกับคิดว่างานวิจัยมีประโยชน์มีประโยชน์ต่อตนเองและคนอื่น ๆ ค่าเฉลี่ย 4.30 (S.D.=0.48) และมีความคิดเห็นระดับมากในประเด็นเกี่ยวกับความรู้สึกตื่นเต้นและท้าทายความสามารถในการทำงานวิจัย ค่าเฉลี่ย 4.20 (S.D.=0.63) คิดว่างานวิจัยมีความน่าสนใจ ค่าเฉลี่ย 4.00 (S.D.=0.67) คิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องใกล้ตัวที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ค่าเฉลี่ย 3.90 (S.D.=0.99) มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัยเพิ่มมากขึ้น ค่าเฉลี่ย 3.80 (S.D.=0.63) รู้ถึงขั้นตอนของการดำเนินการวิจัยเพิ่มมากขึ้น และคิดว่าตนเองจะสามารถอ่านงานวิจัยที่ยากให้เข้าใจง่ายได้ ค่าเฉลี่ย 3.70 (S.D.=0.48 และ 0.70 ตามลำดับ) และคิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องที่ไม่ยากและไม่ซับซ้อน ค่าเฉลี่ย 3.60 (S.D.=0.52)

ดังนั้น จากผลการศึกษาจึงสามารถสะท้อนความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยของนิสิตนักศึกษาภายหลังจากได้เข้าร่วมกิจกรรมหรือเรียนจำแนกรายสถาบันได้ว่า นิสิตนักศึกษาจากทุกสถาบันคิดว่างานวิจัยมีประโยชน์ต่อตนเองและคนอื่น ๆ ในระดับมากที่สุด ยกเว้นนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่อยู่ในระดับมาก นอกจากนั้นนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ส่วนใหญ่คิดว่าได้รับความรู้เกี่ยวกับการวิจัยที่มาก คิดว่าการวิจัยไม่ยาก และคิดว่าตนเองสามารถอ่านงานวิจัยที่ยากให้เข้าใจได้ง่ายได้ แต่ยังคงคิดว่างานวิจัยมีความน่าสนใจและรู้สึกตื่นเต้นและท้าทายความสามารถในระดับปานกลางเท่านั้น นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรส่วนใหญ่คิดว่าตนเองได้รับความรู้เกี่ยวกับการวิจัย งานวิจัยมีประโยชน์ในชีวิตประจำวัน รู้สึกตื่นเต้นและท้าทายในการทำวิจัยในระดับมากที่สุด แต่ยังคงคิดว่างานวิจัยมีความไม่ยุ่งยากและไม่ซับซ้อน และตนเองสามารถอ่านงานวิจัยที่ยากให้เข้าใจได้ในระดับมาก ส่วนนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังมีความคิดเห็นต่อประเด็นต่างๆ ในระดับมากเช่นกัน

ตารางที่ 22 ความรู้และประสบการณ์ด้านการผลิตสื่อ

ด้านการผลิตสื่อ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลค่า	ลำดับ
1. หลังเรียน มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการผลิตสื่อในรายวิชานี้มากขึ้น	4.27	0.66	มากที่สุด	4
2. หลังเรียน รู้ขั้นตอนในการผลิตสื่อของรายวิชานี้เพิ่มมากขึ้น	4.33	0.68	มากที่สุด	2

3. หลังเรียน รู้สึกกระตือรือร้นในการผลิตสื่อของรายวิชานี้	4.21	0.71	มากที่สุด	6
4. หลังเรียน คิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชาที่กำลังเรียนเป็นเรื่องไม่ยาก	3.94	0.77	มาก	8
5. หลังเรียน คิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชานี้มีประโยชน์ต่อตัวท่านและคนอื่น ๆ	4.45	0.61	มากที่สุด	1
6. หลังเรียน คิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อในรูปแบบเดียวกับรายวิชานี้ได้มากขึ้น	4.27	0.71	มากที่สุด	4
7. หลังเรียน คิดว่ากิจกรรมในรายวิชาผลิตสื่อที่เชื่อมโยงเนื้อหาจากงานวิจัยเป็นสิ่งที่ดี	4.29	0.76	มากที่สุด	3
8. หลังเรียน คิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อที่มีเนื้อหาจากงานวิจัยได้	4.04	0.78	มาก	7

หมายเหตุ : รายวิชานี้ หมายถึงรายวิชาที่นักศึกษาได้รับมอบหมายให้ตอบแบบสอบถาม

จากตารางที่ 22 ความรู้และประสบการณ์ด้านการผลิตสื่อภายหลังจากได้เข้าร่วมกิจกรรมหรือเรียน พบว่า นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นระดับมากที่สุดในประเด็นเกี่ยวกับความคิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชานี้มีประโยชน์ต่อตนเองและคนอื่น ๆ ค่าเฉลี่ย 4.45 (S.D.=0.61) รู้ขั้นตอนในการผลิตสื่อของรายวิชานี้เพิ่มมากขึ้น ค่าเฉลี่ย 4.33 (S.D.=0.68) คิดว่ากิจกรรมในรายวิชาผลิตสื่อที่เชื่อมโยงเนื้อหาจากงานวิจัยเป็นสิ่งที่ดี ค่าเฉลี่ย 4.29 (S.D.=0.76) มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการผลิตสื่อในรายวิชานี้มากขึ้น และคิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อในรูปแบบเดียวกับรายวิชานี้ได้มากขึ้น ค่าเฉลี่ย 4.27 (S.D.=0.66 และ 0.71 ตามลำดับ) รู้สึกกระตือรือร้นในการผลิตสื่อของรายวิชานี้ ค่าเฉลี่ย 4.21 (S.D.=0.71) และมีความคิดเห็นระดับมากในประเด็นเกี่ยวกับความคิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อที่มีเนื้อหาจากงานวิจัยได้ ค่าเฉลี่ย 4.04 (S.D.=0.78) และคิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชาที่กำลังเรียนเป็นเรื่องไม่ยาก ค่าเฉลี่ย 3.94 (S.D.=0.77)

ดังนั้น จากผลการศึกษาก็จะสามารถสะท้อนความรู้และประสบการณ์ด้านการผลิตสื่อของนิสิตนักศึกษาภายหลังจากได้เข้าร่วมกิจกรรมหรือเรียน ได้ว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นระดับมากที่สุดในเกือบทุกประเด็น ยกเว้นในประเด็นเกี่ยวกับความมั่นใจในตนเองว่าจะสามารถผลิตสื่อที่มีเนื้อหาจากงานวิจัยได้ และความคิดทำการผลิตสื่อในรายวิชาที่เรียนเป็นเรื่องไม่ยากที่มีความคิดเห็นในระดับมากเท่านั้น

ตารางที่ 23 ความรู้และประสบการณ์ด้านการผลิตสื่อจำแนกตามสถาบันการศึกษา

ด้านการผลิตสื่อ		ม.เกษตร	ม.ศิลปากร	มศว.	สจล.
1. หลังเรียน มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการผลิตสื่อในรายวิชานี้มากขึ้น	ค่าเฉลี่ย	3.80	4.57	4.09	4.40
	S.D.	0.83	0.55	0.42	0.52
	แปลค่า	มาก	มากที่สุด	มาก	มากที่สุด
	ลำดับ	5	5	5	1
2. หลังเรียน รู้ขั้นตอนในการผลิตสื่อของรายวิชานี้เพิ่มมากขึ้น	ค่าเฉลี่ย	3.90	4.62	4.22	4.20
	S.D.	0.91	0.54	0.52	0.42
	แปลค่า	มาก	มากที่สุด	มากที่สุด	มาก
	ลำดับ	2	4	2	3
3. หลังเรียน รู้สึกกระตือรือร้นในการผลิตสื่อของรายวิชานี้	ค่าเฉลี่ย	3.80	4.40	4.22	4.20
	S.D.	0.77	0.63	0.67	0.79
	แปลค่า	มาก	มากที่สุด	มากที่สุด	มาก
	ลำดับ	5	7	2	3
4. หลังเรียน คิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชาที่กำลังเรียนเป็นเรื่องไม่ยาก	ค่าเฉลี่ย	3.90	4.14	3.74	3.60
	S.D.	0.79	0.81	0.62	0.70
	แปลค่า	มาก	มาก	มาก	มาก
	ลำดับ	2	8	8	8
5. หลังเรียน คิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชานี้มีประโยชน์ต่อตนเองและคนอื่น ๆ	ค่าเฉลี่ย	4.15	4.67	4.35	4.40
	S.D.	0.75	0.53	0.57	0.52
	แปลค่า	มาก	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด
	ลำดับ	1	1	1	1
6. หลังเรียน คิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อในรูปแบบเดียวกับรายวิชานี้ได้มากขึ้น	ค่าเฉลี่ย	3.85	4.67	3.96	4.20
	S.D.	0.81	0.48	0.64	0.63
	แปลค่า	มาก	มากที่สุด	มาก	มาก
	ลำดับ	4	1	6	3
7. หลังเรียน คิดว่ากิจกรรมในรายวิชาผลิตสื่อที่เชื่อมโยงเนื้อหาจากงานวิจัยเป็นสิ่งที่ดี	ค่าเฉลี่ย	3.65	4.67	4.22	4.20
	S.D.	0.99	0.53	0.52	0.63
	แปลค่า	มาก	มากที่สุด	มากที่สุด	มาก
	ลำดับ	7	1	2	3
	ค่าเฉลี่ย	3.60	4.43	3.78	3.90
	S.D.	0.99	0.59	0.60	0.74

8. หลังเรียน คิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อที่มีเนื้อหาจากงานวิจัยได้	แปลค่า	มาก	มากที่สุด	มาก	มาก
	ลำดับ	8	6	7	7

จากตารางที่ 23 ความรู้และประสบการณ์ด้านการผลิตสื่อจำแนกตามสถาบันการศึกษา พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยภายหลังจากได้เข้าร่วมกิจกรรมหรือเรียนในระดับมากในทุกประเด็น โดยมีความคิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชานี้มีประโยชน์ต่อตนเองและคนอื่น ๆ ค่าเฉลี่ย 4.15 (S.D.=0.75) รู้ขั้นตอนในการผลิตสื่อของรายวิชานี้เพิ่มมากขึ้น และมีความคิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชาที่กำลังเรียนเป็นเรื่องไม่ยาก ค่าเฉลี่ย 3.90 เท่ากัน (S.D.=0.71 และ 0.91 ตามลำดับ) คิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อในรูปแบบเดียวกับรายวิชานี้ได้มากขึ้น ค่าเฉลี่ย 3.85 (S.D.=0.81) มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการผลิตสื่อในรายวิชานี้มากขึ้น และรู้สึกกระตือรือร้นในการผลิตสื่อของรายวิชานี้ ค่าเฉลี่ย 3.80 (S.D.=0.83 และ 0.77 ตามลำดับ) คิดว่ากิจกรรมในรายวิชาผลิตสื่อที่เชื่อมโยงเนื้อหาจากงานวิจัยเป็นสิ่งที่ดี ค่าเฉลี่ย 3.65 (S.D.=0.99) และคิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อที่มีเนื้อหาจากงานวิจัยได้ ค่าเฉลี่ย 3.60 (S.D.=0.99)

นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร มีความรู้และประสบการณ์ด้านการผลิตสื่อภายหลังจากได้เข้าร่วมกิจกรรมหรือเรียนในระดับมากที่สุดถึงมาก โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับความคิดเห็นระดับมากที่สุดในประเด็นเกี่ยวกับความคิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชานี้มีประโยชน์ต่อตนเองและคนอื่น ๆ ความคิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อในรูปแบบเดียวกับรายวิชานี้ได้มากขึ้น และคิดว่ากิจกรรมในรายวิชาผลิตสื่อที่เชื่อมโยงเนื้อหาจากงานวิจัยเป็นสิ่งที่ดี ค่าเฉลี่ย 3.67 (S.D.=0.53 0.48 และ 0.53 ตามลำดับ) รู้ขั้นตอนในการผลิตสื่อของรายวิชานี้เพิ่มมากขึ้น ค่าเฉลี่ย 4.62 (S.D.=0.54) มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการผลิตสื่อในรายวิชานี้มากขึ้น ค่าเฉลี่ย 4.57 (S.D.=0.55) คิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อที่มีเนื้อหาจากงานวิจัยได้ ค่าเฉลี่ย 4.43 (S.D.=0.59) รู้สึกกระตือรือร้นในการผลิตสื่อของรายวิชานี้ ค่าเฉลี่ย 4.40 (S.D.=0.63) และมีความคิดเห็นระดับมากในประเด็นเกี่ยวกับความคิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชาที่กำลังเรียนเป็นเรื่องไม่ยาก ค่าเฉลี่ย 4.14 (S.D.=0.81)

นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความรู้และประสบการณ์ด้านการผลิตสื่อภายหลังจากได้เข้าร่วมกิจกรรมหรือเรียนในระดับมากที่สุดถึงมาก โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับความคิดเห็นระดับมากที่สุดในประเด็นเกี่ยวกับความคิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชานี้มีประโยชน์ต่อตนเองและคนอื่น ๆ ค่าเฉลี่ย 4.35 (S.D.=0.57) รู้ขั้นตอนในการผลิตสื่อของรายวิชานี้เพิ่มมากขึ้น รู้สึกกระตือรือร้นในการผลิตสื่อของรายวิชานี้ และคิดว่ากิจกรรมในรายวิชาผลิตสื่อที่เชื่อมโยงเนื้อหาจากงานวิจัยเป็นสิ่งที่ดี ค่าเฉลี่ย 4.22 (S.D.=0.52 0.67 และ 0.52 ตามลำดับ) และมีความคิดเห็นระดับมากในประเด็นเกี่ยวกับการมีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการผลิตสื่อในรายวิชานี้มากขึ้น ค่าเฉลี่ย 4.09 (S.D.=0.42) คิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อในรูปแบบเดียวกับรายวิชานี้ได้มากขึ้น ค่าเฉลี่ย 3.96 (S.D.=0.64) คิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อที่มีเนื้อหาจากงานวิจัยได้ ค่าเฉลี่ย 3.78 (S.D.=0.60) และคิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชาที่กำลังเรียนเป็นเรื่องไม่ยาก ค่าเฉลี่ย 3.74 (S.D.=0.62)

และนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความรู้และประสบการณ์ด้านการผลิตสื่อภายหลังจากได้เข้าร่วมกิจกรรมหรือเรียนในระดับมากที่สุดถึงมาก โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับความคิดเห็นระดับมากที่สุดในประเด็นเกี่ยวกับการมีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการผลิตสื่อในรายวิชานี้มากขึ้น และคิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชานี้มีประโยชน์ต่อตนเองและคนอื่นๆ ค่าเฉลี่ย 4.40 (S.D.=0.52 และ 0.52 ตามลำดับ) และมีความคิดเห็นระดับมากในประเด็นเกี่ยวกับการรู้ขั้นตอนในการผลิตสื่อของรายวิชานี้เพิ่มมากขึ้น รู้สึกกระตือรือร้นในการผลิตสื่อของรายวิชานี้ คิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อในรูปแบบเดียวกับรายวิชานี้ได้มากขึ้น และคิดว่ากิจกรรมในรายวิชาผลิตสื่อที่เชื่อมโยงเนื้อหาจากงานวิจัยเป็นสิ่งที่ดี ค่าเฉลี่ย 4.20 (S.D.=0.42 0.79 0.63 และ 0.63 ตามลำดับ) ความคิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อที่มีเนื้อหายากๆ จากงานวิจัยได้ ค่าเฉลี่ย 3.90 (S.D.=0.74) และคิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชาที่กำลังเรียนเป็นเรื่องไม่ยาก ค่าเฉลี่ย 3.60 (S.D.=0.70)

ดังนั้น จากผลการศึกษาจึงสามารถสะท้อนความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยของนิสิตนักศึกษาภายหลังจากได้เข้าร่วมกิจกรรมหรือเรียนจำแนกรายสถาบันได้ว่า นิสิตนักศึกษาจากทุกสถาบันคิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชามีประโยชน์ต่อตนเองและคนอื่นๆ เป็นลำดับแรก โดยประเด็นอื่นๆ นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ให้ความสำคัญระดับมาก ส่วนนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรให้ความสำคัญเกือบทุกประเด็นระดับมากที่สุด ยกเว้นการคิดว่าการผลิตสื่อของรายวิชานี้เป็นเรื่องไม่ยาก ส่วนนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒคิดว่าตนเองมีความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการผลิตสื่อ รู้สึกกระตือรือร้นในการผลิตสื่อ และคิดว่ากิจกรรมในรายวิชาที่เชื่อมโยงจากงานวิจัยเป็นสิ่งที่ดีในระดับมากที่สุด แต่ยังขาดความรู้ ประสบการณ์ และความมั่นใจในการผลิตสื่อจากงานวิจัย และในส่วนนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังมีความคิดเห็นว่าคุณเองมีความรู้เกี่ยวกับการผลิตสื่อในรายวิชานี้ในระดับมากที่สุด แต่ในประเด็นอื่นๆ มีความคิดเห็นระดับมากเช่นเดียวกับนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 24 ความรู้และประสบการณ์ด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัย

ด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัย	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลค่า	ลำดับ
1. หลังเรียน มีความรู้เบื้องต้นในการนำงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่เพิ่มมากขึ้น	4.07	0.69	มาก	7
2. หลังเรียน เข้าใจในกระบวนการนำข้อมูลงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่เพิ่มมากขึ้น	4.13	0.72	มาก	6
3. หลังเรียน รู้สึกชอบงานวิจัยที่เผยแพร่ผ่านสื่อต่างๆ มากขึ้น เช่น อินโฟกราฟิก โมชันกราฟิก	4.28	0.72	มากที่สุด	4

4. หลังเรียน คิดว่างานวิจัยสามารถใช้การสื่อสารเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่สู่สาธารณะได้	4.39	0.69	มากที่สุด	2
5. หลังเรียน คิดว่าตนเองสามารถเป็นนักสื่อสารงานวิจัยได้	3.86	0.79	มาก	8
6. หลังเรียน คิดว่าการนำเนื้อหาจากงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่เป็นสิ่งท้าทาย	4.22	0.77	มากที่สุด	5
7. หลังเรียน คิดว่านักสื่อสารงานวิจัยมีบทบาทสำคัญที่จะทำให้งานวิจัยเกิดการใช้ประโยชน์	4.37	0.64	มากที่สุด	3
8. หลังเรียน คิดว่าการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยมีประโยชน์ต่อสาธารณะ	4.41	0.66	มากที่สุด	1

จากตารางที่ 24 ความรู้และประสบการณ์ด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยภายหลังจากได้เข้าร่วมกิจกรรมหรือเรียน พบว่า นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นระดับมากที่สุดในประเด็นเกี่ยวกับความคิดว่าการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยมีประโยชน์ต่อสาธารณะ ค่าเฉลี่ย 4.41 (S.D.=0.66) คิดว่างานวิจัยสามารถใช้การสื่อสารเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่สู่สาธารณะได้ ค่าเฉลี่ย 4.39 (S.D.=0.69) คิดว่านักสื่อสารงานวิจัยมีบทบาทสำคัญที่จะทำให้งานวิจัยเกิดการใช้ประโยชน์ ค่าเฉลี่ย 4.37 (S.D.=0.64) รู้สึกชอบงานวิจัยที่เผยแพร่ผ่านสื่อต่างๆ มากขึ้น เช่น อินโฟกราฟิก โมชันกราฟิก ค่าเฉลี่ย 4.28 (S.D.=0.72) คิดว่าการนำเนื้อหาจากงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่เป็นสิ่งท้าทาย ค่าเฉลี่ย 4.22 (S.D.=0.77) และมีความคิดเห็นระดับมากในประเด็นเกี่ยวกับความเข้าใจในกระบวนการนำข้อมูลงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่เพิ่มมากขึ้น ค่าเฉลี่ย 4.13 (S.D.=0.72) มีความรู้เบื้องต้นในการนำงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่เพิ่มมากขึ้น ค่าเฉลี่ย 4.07 (S.D.=0.69) และคิดว่าตนเองสามารถเป็นนักสื่อสารงานวิจัยได้ ค่าเฉลี่ย 3.86 (S.D.=0.79)

ดังนั้น จากผลการศึกษาก็จะสามารถสะท้อนความรู้และประสบการณ์ด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยของนิสิตนักศึกษาภายหลังจากได้เข้าร่วมกิจกรรมหรือเรียน ได้ว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นระดับมากที่สุดในหลากหลายประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความคิดว่าการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยมีประโยชน์ โดยเฉพาะการใช้การสื่อสารเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่งานวิจัยผ่านนักสื่อสารงานวิจัยที่มีบทบาทสำคัญ อีกทั้งยังชื่นชอบต่อการเผยแพร่งานวิจัยผ่านสื่อและคิดว่าการนำเนื้อหาจากงานวิจัยไปผลิตสื่อเป็นสิ่งท้าทาย ยกเว้นในประเด็นเกี่ยวกับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่งานวิจัย และความมั่นใจว่าตนเองสามารถเป็นนักสื่อสารงานวิจัยได้ยังมีความคิดเห็นในระดับมากเท่านั้น

ตารางที่ 25 ความรู้และประสบการณ์ด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยจำแนกตามสถาบันการศึกษา

ด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัย		ม.เกษตร	ม.ศิลปากร	มศว.	สจล.
1. หลังเรียน มีความรู้เบื้องต้นในการนำงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่เพิ่มมากขึ้น	ค่าเฉลี่ย	3.62	4.43	3.91	3.80
	S.D.	0.67	0.67	0.51	0.42
	แปลค่า	มาก	มากที่สุด	มาก	มาก
	ลำดับ	6	5	7	7
2. หลังเรียน เข้าใจในกระบวนการนำข้อมูลงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่เพิ่มมากขึ้น	ค่าเฉลี่ย	3.60	4.38	4.13	4.10
	S.D.	0.94	0.58	0.63	0.32
	แปลค่า	มาก	มากที่สุด	มาก	มาก
	ลำดับ	7	6	6	5
3. หลังเรียน รู้สึกชอบงานวิจัยที่เผยแพร่ผ่านสื่อต่างๆ มากขึ้น เช่น อินโฟกราฟิก โมชันกราฟิก	ค่าเฉลี่ย	3.75	4.55	4.35	4.10
	S.D.	0.91	0.55	0.57	0.74
	แปลค่า	มาก	มากที่สุด	มากที่สุด	มาก
	ลำดับ	4	4	4	5
4. หลังเรียน คิดว่างานวิจัยสามารถใช้การสื่อสารเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่สู่สาธารณะได้	ค่าเฉลี่ย	3.80	4.71	4.35	4.30
	S.D.	0.83	0.51	0.49	0.67
	แปลค่า	มาก	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด
	ลำดับ	3	1	4	3
5. หลังเรียน คิดว่าตนเองสามารถเป็นนักสื่อสารงานวิจัยได้	ค่าเฉลี่ย	3.55	4.10	3.78	3.70
	S.D.	0.89	0.76	0.74	0.67
	แปลค่า	มาก	มาก	มาก	มาก
	ลำดับ	8	8	8	8
6. หลังเรียน คิดว่าการนำเนื้อหาจากงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่เป็นสิ่งท้าทาย	ค่าเฉลี่ย	3.65	4.26	4.48	4.60
	S.D.	0.93	0.70	0.51	0.70
	แปลค่า	มาก	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด
	ลำดับ	5	7	1	1
7. หลังเรียน คิดว่านักสื่อสารงานวิจัยมีบทบาทสำคัญที่จะทำให้งานวิจัยเกิดการใช้ประโยชน์	ค่าเฉลี่ย	3.85	4.64	4.39	4.20
	S.D.	0.67	0.53	0.58	0.42
	แปลค่า	มาก	มากที่สุด	มากที่สุด	มาก
	ลำดับ	1	2	3	4

8. หลังเรียน คิดว่าการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยมีประโยชน์ต่อสาธารณะ	ค่าเฉลี่ย	3.85	4.64	4.48	4.40
	S.D.	0.81	0.53	0.51	0.52
	แปลค่า	มาก	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด
	ลำดับ	1	2	1	2

จากตารางที่ 25 ความรู้และประสบการณ์ด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยจำแนกตามสถาบันการศึกษา พบว่า

นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีความรู้และประสบการณ์ด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยภายหลังจากได้เข้าร่วมกิจกรรมหรือเรียนระดับมากในทุกประเด็น โดยมีความคิดว่านักสื่อสารงานวิจัยมีบทบาทสำคัญที่จะทำให้งานวิจัยเกิดการใช้ประโยชน์ และคิดว่าการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยมีประโยชน์ต่อสาธารณะ ค่าเฉลี่ย 3.85 (S.D.=0.67 และ 0.81) คิดว่างานวิจัยสามารถใช้การสื่อสารเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่สู่สาธารณะได้ ค่าเฉลี่ย 3.80 (S.D.=0.83) รู้สึกชอบงานวิจัยที่เผยแพร่ผ่านสื่อต่างๆ มากขึ้น เช่น อินโฟกราฟิก โมชันกราฟิก ค่าเฉลี่ย 3.75 (S.D.=0.91) คิดว่าการนำเนื้อหาจากงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่เป็นสิ่งท้าทาย ค่าเฉลี่ย 3.65 (S.D.=0.93) มีความรู้เบื้องต้นในการนำงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่เพิ่มมากขึ้น ค่าเฉลี่ย 3.62 (S.D.=0.67) เข้าใจในกระบวนการนำข้อมูลงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่เพิ่มมากขึ้น ค่าเฉลี่ย 3.60 (S.D.=0.94) และคิดว่าตนเองสามารถเป็นนักสื่อสารงานวิจัยได้ ค่าเฉลี่ย 3.55 (S.D.=0.89)

นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร มีความรู้และประสบการณ์ด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยภายหลังจากได้เข้าร่วมกิจกรรมหรือเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุดและมีเพียงประเด็นเดียวในระดับมาก โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับความคิดเห็นระดับมากที่สุดในประเด็นเกี่ยวกับความคิดว่างานวิจัยสามารถใช้การสื่อสารเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่สู่สาธารณะได้ ค่าเฉลี่ย 4.71 (S.D.=0.51) คิดว่านักสื่อสารงานวิจัยมีบทบาทสำคัญที่จะทำให้งานวิจัยเกิดการใช้ประโยชน์ และคิดว่าการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยมีประโยชน์ต่อสาธารณะ ค่าเฉลี่ย 4.64 เท่ากัน (S.D.=0.53 และ 0.53 ตามลำดับ) รู้สึกชอบงานวิจัยที่เผยแพร่ผ่านสื่อต่างๆ มากขึ้น เช่น อินโฟกราฟิก โมชันกราฟิก ค่าเฉลี่ย 4.55 (S.D.=0.55) มีความรู้เบื้องต้นในการนำงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่เพิ่มมากขึ้น ค่าเฉลี่ย 4.43 (S.D.=0.67) เข้าใจในกระบวนการนำข้อมูลงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่เพิ่มมากขึ้น ค่าเฉลี่ย 4.38 (S.D.=0.58) คิดว่าการนำเนื้อหาจากงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่เป็นสิ่งท้าทาย ค่าเฉลี่ย 4.26 (S.D.=0.70) และคิดว่าตนเองสามารถเป็นนักสื่อสารงานวิจัยได้ ค่าเฉลี่ย 4.10 (S.D.=0.76)

นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความรู้และประสบการณ์ด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยภายหลังจากได้เข้าร่วมกิจกรรมหรือเรียนในระดับมากที่สุดถึงมาก โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับความคิดเห็นระดับมากที่สุดในประเด็นเกี่ยวกับความคิดว่าการนำเนื้อหาจากงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่เป็นสิ่งท้าทาย และคิดว่าการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยมีประโยชน์ต่อสาธารณะ ค่าเฉลี่ย 4.48 เท่ากัน (S.D.=0.51 และ 0.51 ตามลำดับ) คิดว่านักสื่อสารงานวิจัยมีบทบาทสำคัญที่จะทำให้งานวิจัยเกิดการใช้ประโยชน์ ค่าเฉลี่ย 4.39 (S.D.=0.58) รู้สึกชอบงานวิจัยที่เผยแพร่ผ่านสื่อต่างๆ มากขึ้น เช่น

อินโฟกราฟิก โมชันกราฟิก และคิดว่างานวิจัยสามารถใช้การสื่อสารเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่สู่สาธารณะได้ ค่าเฉลี่ย 4.35 (S.D.=0.57 และ 0.49 ตามลำดับ) และมีความคิดเห็นระดับมากในประเด็นเกี่ยวกับความเข้าใจในกระบวนการนำข้อมูลงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่เพิ่มมากขึ้น ค่าเฉลี่ย 4.13 (S.D.=0.63) มีความรู้เบื้องต้นในการนำงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่เพิ่มมากขึ้น ค่าเฉลี่ย 3.91 (S.D.=0.51) และคิดว่าตนเองสามารถเป็นนักสื่อสารงานวิจัยได้ ค่าเฉลี่ย 3.78 (S.D.=0.74)

และนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความรู้และประสบการณ์ด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยภายหลังจากได้เข้าร่วมกิจกรรมหรือเรียนในระดับมากที่สุดถึงมาก โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับความคิดเห็นระดับมากที่สุดในประเด็นเกี่ยวกับความคิดว่าการนำเนื้อหาจากงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่เป็นสิ่งท้าทาย ค่าเฉลี่ย 4.60 (S.D.=0.70) คิดว่าการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยมีประโยชน์ต่อสาธารณะ ค่าเฉลี่ย 4.40 (S.D.=0.52) คิดว่างานวิจัยสามารถใช้การสื่อสารเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่สู่สาธารณะได้ ค่าเฉลี่ย 4.30 (S.D.=0.67) และมีความคิดเห็นระดับมากในประเด็นเกี่ยวกับความคิดว่านักสื่อสารงานวิจัยมีบทบาทสำคัญที่จะทำให้งานวิจัยเกิดการใช้ประโยชน์ ค่าเฉลี่ย 4.20 (S.D.=0.42) เข้าใจในกระบวนการนำข้อมูลงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่เพิ่มมากขึ้น และรู้สึกชอบงานวิจัยที่เผยแพร่ผ่านสื่อต่างๆ มากขึ้น เช่น อินโฟกราฟิก โมชันกราฟิก ค่าเฉลี่ย 4.10 (S.D.=0.32 และ 0.74 ตามลำดับ) มีความรู้เบื้องต้นในการนำงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่เพิ่มมากขึ้น ค่าเฉลี่ย 3.80 (S.D.=0.42) และคิดว่าตนเองสามารถเป็นนักสื่อสารงานวิจัยได้ ค่าเฉลี่ย 3.70 (S.D.=0.67)

ดังนั้น จากผลการศึกษาก็จะสามารถสะท้อนความรู้และประสบการณ์ด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยของนิสิตนักศึกษาภายหลังจากได้เข้าร่วมกิจกรรมหรือเรียนจำแนกรายสถาบันได้ว่า นิสิตนักศึกษาจากทุกสถาบันคิดว่าการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยมีประโยชน์และเป็นสิ่งท้าทายมีระดับมากที่สุด และทุกสถาบันมีความมั่นใจในการเป็นนักสื่อสารงานวิจัยในระดับสุดท้าย โดยมีรายละเอียดในแต่ละสถาบัน คือ นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ให้ความสำคัญระดับมากในทุกประเด็น ส่วนนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรให้ความสำคัญเกือบทุกประเด็นระดับมากที่สุด ยกเว้นประเด็นเกี่ยวกับความมั่นใจในการเป็นนักสื่อสารงานวิจัยที่มีระดับมาก ส่วนนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒให้ความสำคัญในประเด็นส่วนใหญ่ระดับมากที่สุด ยกเว้นประเด็นเกี่ยวกับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่งานวิจัย และความมั่นใจในการเป็นนักสื่อสารงานวิจัยในระดับมาก และในส่วนนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังมีความคิดเห็นว่าการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์และท้าทาย โดยการสื่อสารเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่งานวิจัยในระดับมากที่สุด แต่สำหรับประเด็นอื่นๆ ในด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยอยู่ในระดับมาก

นอกจากนั้นนิสิตนักศึกษายังได้สรุปขั้นตอนในการนำเนื้อหาจากงานวิจัยมาผลิตเป็นสื่อเพื่อการเผยแพร่งานวิจัยว่ามีขั้นตอนที่สำคัญ ได้แก่ การทำความเข้าใจเนื้อหาของงานวิจัย การจับประเด็นสำคัญที่ใช้ในการเผยแพร่ การวางแผนสร้างสื่อ/การจัดทำ storyboard หรือร่างสื่อ การผลิตสื่อ การนำเสนอสื่อ การประเมินสื่อ และการปรับปรุงสื่อ

นิสิตนักศึกษาที่มีความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่งานวิจัยว่ามีประโยชน์ต่อตนเองในด้านต่างๆ ที่หลากหลาย โดยประเด็นที่นักศึกษาให้ความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ การได้รับความรู้และพัฒนาทักษะของตนเองในด้านต่างๆ ทั้งด้านการผลิตสื่อ ด้านการวิจัย การคิดวิเคราะห์ และด้านการทำงานเป็นกลุ่ม นอกจากนี้ นิสิตนักศึกษายังได้ให้ความคิดเห็นเพิ่มเติม อาทิ การทำให้ตนเองเข้าใจงานวิจัยที่ง่ายขึ้น การเผยแพร่สื่องานวิจัยที่มีองค์ความรู้ให้ผู้อื่นสนใจและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ ได้สร้างสรรค์ผลงานที่ดีด้วยตนเอง การแบ่งเวลา การประยุกต์ใช้ควบคู่กับการเรียนการสอนในรายวิชาต่างๆ ได้ ประเด็นจากงานวิจัยสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในอนาคตได้ เป็นต้น และการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่งานวิจัยมีประโยชน์ต่อผู้อื่น นิสิตนักศึกษาให้ความสำคัญมากที่สุดในประเด็นการผลิตสื่อที่ง่ายต่อการเผยแพร่งานวิจัยที่จะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ อีกทั้งยังมีความสำคัญต่อผู้อื่นในประเด็นต่างๆ อาทิ การสร้างแรงจูงใจให้หันมาสนใจงานวิจัย การทำเรื่องที่เข้าใจยากให้ผู้อื่นเข้าใจและเข้าถึงงานวิจัยง่ายขึ้น การได้รับความรู้จากงานวิจัยผ่านสื่อที่ไม่น่าเบื่อ ความสามารถในการเข้าใจและมองเห็นภาพของงานวิจัยที่ดีกว่าตัวหนังสือจากเล่มวิจัย เป็นต้น

นิสิตนักศึกษายังมีความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนส่วนใหญ่ นิสิตนักศึกษาชื่นชอบกิจกรรมการเรียนการสอนนี้ อาทิ กิจกรรมสนทนากลุ่ม ได้รับความรู้จากงานวิจัย และจากการผลิตสื่อ ได้ฝึกทักษะที่ได้นำไปใช้ได้จริง ได้ทำงานเป็นทีม ได้แสดงความสามารถของตนเอง ได้ฝึกการวางแผน ได้ฝึกความคิดสร้างสรรค์ ได้ฝึกวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมาย ได้ฝึกความกล้าในการลงมือปฏิบัติ ได้เปิดประสบการณ์ใหม่ มีความท้าทาย ได้เรียนรู้วิธีการสอนใหม่ในรูปแบบบูรณาการที่แตกต่างจากรายวิชาอื่นๆ และสามารถนำไปประยุกต์เมื่อเป็นครูได้ เข้าใจเนื้อหาในรายวิชาผ่านการปฏิบัติจริง ได้เรียนรู้ทั้งเนื้อหาและการผลิตสื่อจากงานของกลุ่มอื่น ได้เปลี่ยนความคิดจากการคิดว่าเนื้อหางานวิจัยยากมากแต่เมื่อได้ลงมือปฏิบัติก็คิดว่าสามารถอ่านและนำมาผลิตสื่อได้ ภูมิใจ และมีนิสิตนักศึกษาบางส่วนแสดงความคิดเห็นของกิจกรรมว่ายากเกินไป อาทิ เนื้อหางานวิจัยยากและมีจำนวนมากจึงทำให้การวิเคราะห์เนื้อหาพัฒนาเป็นสื่อค่อยข้างยาก ควรมีการเพิ่มเติมในรายละเอียดการสอนทั้งการผลิตสื่อในเชิงลึก การอธิบายรายละเอียดของงานวิจัยที่เพิ่มมากขึ้น และการเพิ่มระยะเวลาในการกระบวนการดำเนินงานทั้งหมด

และนิสิตนักศึกษายังมีความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับกิจกรรมการเผยแพร่งานวิจัยในการเรียนการสอนในชั้นเรียน อาทิ เป็นกิจกรรมที่ดีและมีประโยชน์ควรจัดอย่างต่อเนื่อง ควรเพิ่มระยะเวลาการสอนเพราะการวิเคราะห์งานวิจัยต้องใช้เวลา ข้อมูลการวิจัยควรมีรายละเอียดที่มากขึ้น อยากให้มีการอบรมให้ความรู้ที่มากขึ้น ควรเพิ่มงานวิจัยที่หลากหลายมากขึ้น เป็นต้น

นอกจากนั้น จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาต่อการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่มาก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการสามารถแสดงรายละเอียดได้ดังนี้

ตารางที่ 26 ความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ

ด้านการวิจัย		ก่อน	ด้านการวิจัย	หลัง
1. มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัย	ค่าเฉลี่ย	2.91	1. หลังเรียน มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัยเพิ่มมากขึ้น	4.00
	S.D.	0.94		0.77
	แปลค่า	ปานกลาง		มาก
	ลำดับ	9		5
2. รู้ถึงขั้นตอนของการดำเนินการวิจัย	ค่าเฉลี่ย	2.99	2. หลังเรียน รู้ถึงขั้นตอนของการดำเนินการวิจัยเพิ่มมากขึ้น	3.99
	S.D.	0.91		0.78
	แปลค่า	ปานกลาง		มาก
	ลำดับ	8		6
3. คิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องที่ยากและซับซ้อน	ค่าเฉลี่ย	3.84	3. หลังเรียน คิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องที่ไม่ยากและไม่ซับซ้อน	3.63
	S.D.	0.81		0.80
	แปลค่า	มาก		มาก
	ลำดับ	2		8
4. คิดว่าตนเองจะสามารถอ่านงานวิจัยที่ยากให้เข้าใจง่ายได้	ค่าเฉลี่ย	3.20	4. หลังเรียน คิดว่าตนเองจะสามารถอ่านงานวิจัยที่ยากให้เข้าใจง่ายได้	3.92
	S.D.	0.76		0.78
	แปลค่า	ปานกลาง		มาก
	ลำดับ	7		7
5. คิดว่างานวิจัยมีแต่ตัวอักษรและขาดความน่าสนใจ	ค่าเฉลี่ย	3.69	5. หลังเรียน คิดว่างานวิจัยมีความน่าสนใจ	4.01
	S.D.	0.88		0.83
	แปลค่า	มาก		มาก
	ลำดับ	4		3
6. รู้สึกตื่นเต้นและท้าทายความสามารถในการทำงานวิจัย	ค่าเฉลี่ย	3.68	6. หลังเรียน รู้สึกตื่นเต้นและท้าทายความสามารถในการทำงานวิจัย	4.01
	S.D.	0.78		0.88
	แปลค่า	มาก		มาก
	ลำดับ	5		3
7. คิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องใกล้ตัวที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	ค่าเฉลี่ย	3.70	7. หลังเรียน คิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องใกล้ตัวที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.18
	S.D.	0.82		0.86
	แปลค่า	มาก		มาก
	ลำดับ	3		2
	ค่าเฉลี่ย	4.13		4.36

8. คิดว่างานวิจัยมีประโยชน์ต่อตนเองและคนอื่นๆ	S.D.	0.71	8. หลังเรียน คิดว่างานวิจัยมีประโยชน์มีประโยชน์ต่อตนเองและคนอื่นๆ	0.73
	แปลค่า	มาก		มากที่สุด
	ลำดับ	1		1
9. เคยเรียนรู้เกี่ยวกับวิจัย	ค่าเฉลี่ย	3.21		
	S.D.	0.98		
	แปลค่า	ปานกลาง		
	ลำดับ	6		
10. เคยลงมือปฏิบัติในการทำวิจัย	ค่าเฉลี่ย	2.83		
	S.D.	1.13		
	แปลค่า	ปานกลาง		
	ลำดับ	10		

จากตารางที่ 26 ความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ พบว่า นิสิต นักศึกษามีพัฒนาการในด้านการวิจัยภายหลังจากเข้าร่วมโครงการที่ดีมากขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการ ในเกือบทุกประเด็น ได้แก่ ด้านความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัยมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลาง เป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 2.91 (S.D.=0.94) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.00 (S.D.=0.77) ด้านความรู้ถึงขั้นตอนของการดำเนินการวิจัยมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 2.99 (S.D.=0.91) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.99 (S.D.=0.78) ด้านความคิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องที่ยากและซับซ้อนในก่อนเข้าร่วมโครงการมีระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.84 (S.D.=0.81) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการคิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องที่ไม่ยากและไม่ซับซ้อนในระดับมากเช่นกัน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.63 (S.D.=0.80) ด้านความคิดว่าตนเองจะสามารถอ่านงานวิจัยที่ยากให้เข้าใจง่ายได้มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลาง เป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.20 (S.D.=0.76) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.92 (S.D.=0.78) ด้านความคิดว่างานวิจัยมีแต่ตัวอักษรและขาดความน่าสนใจ ในช่วงก่อนเข้าร่วมโครงการมีระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.69 (S.D.=0.88) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการคิดว่างานวิจัยมีความน่าสนใจในระดับมากเช่นกัน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.01 (S.D.=0.83) ด้านความรู้สึกตื่นเต้นและท้าทายความสามารถในการทำงานวิจัยมีพัฒนาการในระดับมากเท่าเดิม แต่มีค่าเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้นจากก่อนเข้าร่วมโครงการที่มีค่าเฉลี่ย 3.68 (S.D.=0.78) เป็นหลังเข้าร่วมโครงการที่มีค่าเฉลี่ย 4.01 (S.D.=0.88) ด้านความคิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องใกล้ตัวที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้มีพัฒนาการในระดับมากเท่าเดิม แต่มีค่าเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้นจากก่อนเข้าร่วมโครงการที่มีค่าเฉลี่ย 3.70 (S.D.=0.82) เป็นหลังเข้าร่วมโครงการที่มีค่าเฉลี่ย 4.18 (S.D.=0.86) และด้านความคิดว่างานวิจัยมีประโยชน์ต่อตนเองและคนอื่นๆ มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับมากเป็นระดับมากที่สุด โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 4.13 (S.D.=0.71) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.36 (S.D.=0.73)

ตารางที่ 27 ความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการจำแนกตามสถาบันการศึกษา

ด้านการวิจัย		ม.เกษตร		ม.ศิลปากร		มศว.		สจล.	
		ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
1. มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัย	ค่าเฉลี่ย	2.30	3.50	3.27	4.31	2.70	3.96	3.00	3.80
	S.D.	0.98	0.95	0.87	0.68	0.92	0.56	0.47	0.63
	แปลค่า	น้อย	มาก	ปานกลาง	มากที่สุด	ปานกลาง	มาก	ปานกลาง	มาก
	ลำดับ	9	5	9	3	10	5	8	5
2. รู้ถึงขั้นตอนของการดำเนินการวิจัย	ค่าเฉลี่ย	2.30	3.60	3.33	4.26	2.85	3.96	3.10	3.70
	S.D.	0.80	0.99	0.86	0.66	0.87	0.71	0.74	0.48
	แปลค่า	น้อย	มาก	ปานกลาง	มากที่สุด	ปานกลาง	มาก	ปานกลาง	มาก
	ลำดับ	9	3	7	5	9	5	7	6
3. คิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องที่ยากและซับซ้อน/หลังเรียน คิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องที่ไม่ยากและไม่ซับซ้อน	ค่าเฉลี่ย	4.00	3.50	3.83	3.76	3.79	3.52	3.80	3.60
	S.D.	0.92	1.00	0.88	0.79	0.70	0.73	0.63	0.52
	แปลค่า	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก
	ลำดับ	1	5	3	8	3	8	3	8
4. คิดว่าตนเองจะสามารถอ่านงานวิจัยที่ยากให้เข้าใจง่ายได้	ค่าเฉลี่ย	3.05	3.60	3.37	4.17	3.12	3.83	2.90	3.70
	S.D.	0.89	0.94	0.71	0.73	0.74	0.65	0.74	0.67
	แปลค่า	ปานกลาง	มาก	ปานกลาง	มาก	ปานกลาง	มาก	ปานกลาง	มาก
	ลำดับ	6	3	6	7	7	7	9	6
5. คิดว่างานวิจัยมีแต่ตัวอักษรและขาดความน่าสนใจ/หลังเรียน คิดว่างานวิจัยมีความน่าสนใจ	ค่าเฉลี่ย	3.55	3.40	4.04	4.31	3.24	4.00	3.60	4.00
	S.D.	0.51	1.05	0.86	0.72	0.87	0.60	0.97	0.67
	แปลค่า	มาก	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	ปานกลาง	มาก	มาก	มาก
	ลำดับ	2	7	2	3	6	4	4	3
6. รู้สึกตื่นเต้นและท้าทายความสามารถในการทำงานวิจัย	ค่าเฉลี่ย	3.55	3.35	3.63	4.21	3.70	4.13	4.10	4.20
	S.D.	0.69	1.18	0.82	0.75	0.77	0.63	0.74	0.63
	แปลค่า	มาก	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	มาก	มาก	มาก	มาก
	ลำดับ	2	8	5	6	4	3	1	2
7. คิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องใกล้ตัวที่สามารถ	ค่าเฉลี่ย	3.35	3.70	3.75	4.48	3.94	4.17	3.30	3.90
	S.D.	0.59	1.13	0.84	0.63	0.83	0.72	0.82	0.99

นำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	แปลค่า	ปาน กลาง	มาก	มาก	มาก ที่สุด	มาก	มาก	ปาน กลาง	มาก
	ลำดับ	5	2	4	2	2	2	5	4
8. คิดว่างานวิจัยมี ประโยชน์ต่อตนเอง และคนอื่นๆ	ค่าเฉลี่ย	3.45	3.75	4.31	4.62	4.27	4.43	4.10	4.30
	S.D.	0.51	1.02	0.67	0.54	0.67	0.51	0.57	0.48
	แปลค่า	มาก	มาก	มาก ที่สุด	มาก ที่สุด	มาก ที่สุด	มาก ที่สุด	มาก	มาก ที่สุด
	ลำดับ	4	1	1	1	1	1	1	1
9. เคยเรียนรู้เกี่ยวกับ วิจัย	ค่าเฉลี่ย	2.50		3.33		3.42		3.30	
	S.D.	1.00		0.86		0.97		1.06	
	แปลค่า	น้อย		ปาน กลาง		มาก		ปาน กลาง	
	ลำดับ	7		7		5		5	
10. เคยลงมือปฏิบัติใน การทำวิจัย	ค่าเฉลี่ย	2.35		2.88		3.09		2.70	
	S.D.	0.93		1.08		1.26		1.16	
	แปลค่า	น้อย		ปาน กลาง		ปาน กลาง		ปาน กลาง	
	ลำดับ	8		10		8		10	

จากตารางที่ 27 ความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการจำแนกตามสถานศึกษา พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีพัฒนาการในด้านการวิจัยภายหลังจากเข้าร่วมโครงการที่ดีมากขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการในเกือบทุกประเด็น ได้แก่ ด้านความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัยมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับน้อยเป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 2.30 (S.D.=0.98) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.50 (S.D.=0.95) ด้านความรู้ถึงขั้นตอนของการดำเนินการวิจัยมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับน้อยเป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 2.30 (S.D.=0.80) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.60 (S.D.=0.99) ด้านความคิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องที่ยากและซับซ้อนในช่วงก่อนเข้าร่วมโครงการมีระดับมากค่าเฉลี่ย 4.00 (S.D.=0.92) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการคิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องที่ไม่ยากและไม่ซับซ้อนในระดับมากเช่นกัน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.50 (S.D.=1.00) ด้านความคิดว่าตนเองจะสามารถอ่านงานวิจัยที่ยากให้เข้าใจง่ายได้มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.05 (S.D.=0.89) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.60 (S.D.=0.94) ด้านความคิดว่างานวิจัยมีแต่ตัวอักษรและขาดความน่าสนใจในช่วงก่อนเข้าร่วมโครงการมีระดับมากค่าเฉลี่ย 3.55 (S.D.=0.51) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการคิดว่างานวิจัยมีความน่าสนใจในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.40 (S.D.=1.05) ด้านความคิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องใกล้ตัวที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.35 (S.D.=0.59) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.70 (S.D.=1.13) และ

ด้านความคิดว่างานวิจัยมีประโยชน์ต่อตนเองและคนอื่น ๆ มีพัฒนาการในระดับมากเท่าเดิมแต่มีค่าเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้น โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.45 (S.D.=0.51) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.75 (S.D.=1.02) ยกเว้น ด้านความรู้สึกลึกซึ้งและท้าทายความสามารถในการทำงานวิจัย มีพัฒนาการในระดับที่น้อยลง โดยก่อนเข้าร่วมโครงการที่มีค่าเฉลี่ย 3.55 (S.D.=0.69) แต่หลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพียง 3.35 (S.D.=1.18) เท่านั้น

นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรมีพัฒนาการในด้านการวิจัยหลังจากเข้าร่วมโครงการที่ดีมากขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการในทุกประเด็น ได้แก่ ด้านความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัยมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมากที่สุด โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.27 (S.D.=0.87) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.31 (S.D.=0.68) ด้านความรู้ถึงขั้นตอนของการดำเนินการวิจัยมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมากที่สุด โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.33 (S.D.=0.86) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.26 (S.D.=0.66) ด้านความคิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องที่ยากและซับซ้อนในช่วงก่อนเข้าร่วมโครงการมีระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.83 (S.D.=0.88) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการคิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องที่ไม่ยากและไม่ซับซ้อนในระดับมาก เช่นกัน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.76 (S.D.=0.79) ด้านความคิดว่าตนเองจะสามารถอ่านงานวิจัยที่ยากให้เข้าใจง่ายได้มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.37 (S.D.=0.71) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.17 (S.D.=0.73) ด้านความคิดว่างานวิจัยมีแต่ตัวอักษรและขาดความน่าสนใจในช่วงก่อนเข้าร่วมโครงการมีระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.04 (S.D.=0.86) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการคิดว่างานวิจัยมีความน่าสนใจในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.31 (S.D.=0.72) ด้านความรู้สึกลึกซึ้งและท้าทายความสามารถในการทำงานวิจัยมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับมากเป็นระดับมากที่สุด โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.63 (S.D.=0.82) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.21 (S.D.=0.75) ด้านความคิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องใกล้ตัวที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับมากเป็นระดับมากที่สุด โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.75 (S.D.=0.84) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.48 (S.D.=0.63) และด้านความคิดว่างานวิจัยมีประโยชน์ต่อตนเองและคนอื่น ๆ มีพัฒนาการในระดับมากที่สุดเท่าเดิมแต่มีค่าเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้น โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 4.31 (S.D.=0.67) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.62 (S.D.=0.54)

นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีพัฒนาการในด้านการวิจัยหลังจากเข้าร่วมโครงการที่ดีมากขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการในทุกประเด็น ได้แก่ ด้านความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัยมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 2.70 (S.D.=0.92) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.96 (S.D.=0.56) ด้านความรู้ถึงขั้นตอนของการดำเนินการวิจัยมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 2.85 (S.D.=0.87) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.96 (S.D.=0.71) ด้านความคิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องที่ยากและซับซ้อนในช่วงก่อนเข้าร่วมโครงการมีระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.79 (S.D.=0.70) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการคิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องที่ไม่ยากและไม่ซับซ้อนในระดับมาก

เช่นกัน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.52 (S.D.=0.73) ด้านความคิดว่าตนเองจะสามารถอ่านงานวิจัยที่ยากให้เข้าใจง่ายได้มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.12 (S.D.=0.74) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.83 (S.D.=0.65) ด้านความคิดว่างานวิจัยมีแต่ตัวอักษรและขาดความน่าสนใจในช่วงก่อนเข้าร่วมโครงการมีระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.24 (S.D.=0.87) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการคิดว่างานวิจัยมีความน่าสนใจในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.00 (S.D.=0.60) ด้านความรู้สึกตื่นเต้นและท้าทายความสามารถในการทำงานวิจัยมีพัฒนาการระดับมาก เช่นเดิมแต่มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.70 (S.D.=0.77) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.13 (S.D.=0.63) ด้านความคิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องใกล้ตัวที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้มีพัฒนาการระดับมากเช่นเดิมแต่มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.94 (S.D.=0.83) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.17 (S.D.=0.72) และด้านความคิดว่างานวิจัยมีประโยชน์ต่อตนเองและคนอื่น ๆ มีพัฒนาการในระดับมากที่สุดเท่าเดิมแต่มีค่าเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้น โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 4.27 (S.D.=0.67) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.43 (S.D.=0.51)

และนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังมีพัฒนาการในด้านการวิจัยหลังจากเข้าร่วมโครงการที่ดีมากขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการในเกือบทุกประเด็น ได้แก่ ด้านความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัยมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.00 (S.D.=0.47) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.80 (S.D.=0.63) ด้านความรู้ถึงขั้นตอนของการดำเนินการวิจัยมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.10 (S.D.=0.74) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.70 (S.D.=0.48) ด้านความคิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องที่ยากและซับซ้อนในช่วงก่อนเข้าร่วมโครงการมีระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.80 (S.D.=0.63) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการคิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องที่ไม่ยากและไม่ซับซ้อนในระดับมากเช่นกัน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.60 (S.D.=0.52) ด้านความคิดว่าตนเองจะสามารถอ่านงานวิจัยที่ยากให้เข้าใจง่ายได้มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 2.90 (S.D.=0.74) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.70 (S.D.=0.67) ด้านความคิดว่างานวิจัยมีแต่ตัวอักษรและขาดความน่าสนใจในช่วงก่อนเข้าร่วมโครงการมีระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.60 (S.D.=0.97) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการคิดว่างานวิจัยมีความน่าสนใจในระดับมากเช่นกัน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.00 (S.D.=0.67) ด้านความรู้สึกตื่นเต้นและท้าทายความสามารถในการทำงานวิจัยมีพัฒนาการระดับมากเดิมแต่มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 4.10 (S.D.=0.74) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.20 (S.D.=0.63) ด้านความคิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องใกล้ตัวที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.30 (S.D.=0.82) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.90 (S.D.=0.99) และด้านความคิดว่างานวิจัยมีประโยชน์ต่อตนเองและคนอื่น ๆ มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับมากเป็นระดับมากที่สุด โดย

ก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 4.10 (S.D.=0.57) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.30 (S.D.=0.48)

ตารางที่ 28 ความรู้และประสบการณ์ด้านการผลิตสื่อก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ

ด้านการผลิตสื่อ		ก่อน	ด้านการผลิตสื่อ	หลัง
1. มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการผลิตสื่อในรายวิชานี้ (เช่น รายวิชานี้สอนผลิตอินโฟกราฟิก ท่านมีความรู้ในการผลิตอินโฟกราฟิก)	ค่าเฉลี่ย	3.38	1. หลังเรียน มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการผลิตสื่อในรายวิชานี้มากขึ้น	4.27
	S.D.	1.00		0.66
	แปลค่า	ปานกลาง		มากที่สุด
	ลำดับ	7		4
2. รู้ขั้นตอนในการผลิตสื่อของรายวิชานี้ (เช่น รายวิชานี้สอนผลิตสื่ออินโฟกราฟิก ท่านรู้จักขั้นตอนการผลิตอินโฟกราฟิก)	ค่าเฉลี่ย	3.41	2. หลังเรียน รู้ขั้นตอนในการผลิตสื่อของรายวิชานี้เพิ่มมากขึ้น	4.33
	S.D.	0.98		0.68
	แปลค่า	มาก		มากที่สุด
	ลำดับ	6		2
3. รู้สึกกระตือรือร้นในการผลิตสื่อของรายวิชานี้	ค่าเฉลี่ย	3.84	3. หลังเรียน รู้สึกกระตือรือร้นในการผลิตสื่อของรายวิชานี้	4.21
	S.D.	0.72		0.71
	แปลค่า	มาก		มากที่สุด
	ลำดับ	4		6
4. คิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชาที่กำลังเรียนเป็นเรื่องยาก	ค่าเฉลี่ย	3.23	4. หลังเรียน คิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชาที่กำลังเรียนเป็นเรื่องไม่ยาก	3.94
	S.D.	0.84		0.77
	แปลค่า	ปานกลาง		มาก
	ลำดับ	9		8
5. คิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชานี้มีประโยชน์ต่อตนเองและคนอื่น ๆ	ค่าเฉลี่ย	4.26	5. หลังเรียน คิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชานี้มีประโยชน์ต่อตนเองและคนอื่น ๆ	4.45
	S.D.	0.75		0.61
	แปลค่า	มากที่สุด		มากที่สุด
	ลำดับ	1		1
6. คิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อในรูปแบบเดียวกับรายวิชานี้ได้ (เช่น รายวิชานี้สอนเกี่ยวกับอินโฟกราฟิก ท่านคิดว่าตนเองสามารถผลิตอินโฟกราฟิกได้)	ค่าเฉลี่ย	3.89	6. หลังเรียน คิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อในรูปแบบเดียวกับรายวิชานี้ได้มากขึ้น	4.27
	S.D.	0.78		0.71
	แปลค่า	มาก		มากที่สุด
	ลำดับ	2		4
	ค่าเฉลี่ย	3.89		4.29
	S.D.	0.73		0.76

7. คิดว่ากิจกรรมในรายวิชา ผลิตสื่อที่เชื่อมโยงเนื้อหาจาก งานวิจัยเป็นสิ่งที่ดี	แปลค่า	มาก	7. หลังเรียน คิดว่ากิจกรรมใน รายวิชาผลิตสื่อที่เชื่อมโยง เนื้อหาจากงานวิจัยเป็นสิ่งที่ดี	มากที่สุด
	ลำดับ	2		3
8. คิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อ ที่มีเนื้อหาจากงานวิจัย ได้	ค่าเฉลี่ย	3.33	8. หลังเรียน คิดว่าตนเอง สามารถผลิตสื่อที่มีเนื้อหา จากงานวิจัยได้	4.04
	S.D.	0.75		0.78
	แปลค่า	ปานกลาง		มาก
	ลำดับ	8		7
9. เคยเรียนรู้เกี่ยวกับสื่อใน รูปแบบเดียวกับสื่อที่สอน รายวิชานี้ (เช่น รายวิชานี้สอน เกี่ยวกับอินโฟกราฟิก ท่านเคย เรียนรู้เกี่ยวกับอินโฟกราฟิก แล้ว)	ค่าเฉลี่ย	3.49		
	S.D.	1.02		
	แปลค่า	มาก		
	ลำดับ	5		
10. เคยผลิตสื่อในรูปแบบ เดียวกับสื่อที่เรียนในรายวิชานี้	ค่าเฉลี่ย	3.03		
	S.D.	1.02		
	แปลค่า	ปานกลาง		
	ลำดับ	10		

หมายเหตุ : รายวิชานี้ หมายถึงรายวิชาที่นักศึกษาได้รับมอบหมายให้ตอบแบบสอบถาม

จากตารางที่ 28 ความรู้และประสบการณ์ด้านการผลิตสื่อก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ พบว่า
นิสิตนักศึกษามีพัฒนาการในด้านการผลิตสื่อภายหลังจากเข้าร่วมโครงการที่ดีมากขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วม
โครงการในเกือบทุกประเด็น ได้แก่ ด้านความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการผลิตสื่อในรายวิชานี้ (เช่น รายวิชานี้
สอนผลิตอินโฟกราฟิก ท่านมีความรู้ในการผลิตอินโฟกราฟิก) มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลาง
เป็นระดับมากที่สุด โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.38 (S.D.=1.00) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการ
มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.27 (S.D.=0.66) ด้านความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนในการผลิตสื่อของรายวิชานี้ (เช่น
รายวิชานี้สอนผลิตสื่ออินโฟกราฟิก ท่านรู้จักขั้นตอนการผลิตอินโฟกราฟิก) มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจาก
ระดับมากเป็นระดับมากที่สุด โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.41 (S.D.=0.98) แต่ภายหลังเข้าร่วม
โครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.33 (S.D.=0.68) ด้านความรู้สึกระตือรือร้นในการผลิตสื่อของรายวิชา
นี้มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับมากเป็นระดับมากที่สุด โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.84
(S.D.=0.72) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.21 (S.D.=0.71) ด้านความคิดว่าการ
ผลิตสื่อในรายวิชาที่กำลังเรียนเป็นเรื่องยากในช่วงก่อนเข้าร่วมโครงการมีระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.23
(S.D.=0.84) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการคิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชาที่กำลังเรียนเป็นเรื่องไม่ยากใน
ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.94 (S.D.=0.77) ด้านความคิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชานี้มีประโยชน์ต่อ

ตนเองและคนอื่นๆ มีพัฒนาการในระดับมากที่สุดเท่าเดิมแต่มีค่าเฉลี่ยที่เพิ่มมากขึ้น โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 4.26 (S.D.=0.75) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.45 (S.D.=0.61) ด้านความคิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อในรูปแบบเดียวกับรายวิชานี้ได้ (เช่น รายวิชานี้สอนเกี่ยวกับอินโฟกราฟิก ท่านคิดว่าตนเองสามารถผลิตอินโฟกราฟิกได้) มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับมากเป็นระดับมากที่สุด โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.89 (S.D.=0.78) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.27 (S.D.=0.71) ด้านความคิดว่ากิจกรรมในรายวิชาผลิตสื่อที่เชื่อมโยงเนื้อหาจากงานวิจัยเป็นสิ่งที่ดีมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับมากเป็นระดับมากที่สุด โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.89 (S.D.=0.73) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.29 (S.D.=0.76) และด้านความคิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อที่มีเนื้อหายากๆ จากงานวิจัยได้มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.33 (S.D.=0.75) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.04 (S.D.=0.78)

ตารางที่ 29 ความรู้และประสบการณ์ด้านการผลิตสื่อก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการจำแนกตามสถาบันการศึกษา

ด้านการผลิตสื่อ		ม.เกษตร		ม.ศิลปากร		มศว.		สจล.	
		ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
1. มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการผลิตสื่อในรายวิชานี้	ค่าเฉลี่ย	2.55	3.80	3.87	4.57	2.94	4.09	4.00	4.40
	S.D.	0.51	0.83	0.86	0.55	1.00	0.42	0.47	0.52
	แปลค่า	น้อย	มาก	มาก	มากที่สุด	ปานกลาง	มาก	มาก	มากที่สุด
	ลำดับ	9	5	7	5	8	5	1	1
2. รู้ขั้นตอนในการผลิตสื่อของรายวิชานี้	ค่าเฉลี่ย	2.70	3.90	3.96	4.62	2.94	4.22	3.50	4.20
	S.D.	0.57	0.91	0.88	0.54	0.93	0.52	0.53	0.42
	แปลค่า	ปานกลาง	มาก	มาก	มากที่สุด	ปานกลาง	มากที่สุด	มาก	มาก
	ลำดับ	7	2	6	4	8	2	7	3
3. รู้สึกกระตือรือร้นในการผลิตสื่อของรายวิชานี้	ค่าเฉลี่ย	3.35	3.80	3.98	4.40	3.94	4.22	3.80	4.20
	S.D.	0.49	0.77	0.73	0.63	0.70	0.67	0.79	0.79
	แปลค่า	ปานกลาง	มาก	มาก	มากที่สุด	มาก	มากที่สุด	มาก	มาก
	ลำดับ	3	5	4	7	3	2	3	3
4. คิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชาที่กำลังเรียนเป็นเรื่องยาก /หลังเรียน คิดว่าไม่ยาก	ค่าเฉลี่ย	3.40	3.90	3.17	4.14	3.24	3.74	3.20	3.60
	S.D.	0.68	0.79	0.92	0.81	0.83	0.62	0.79	0.70
	แปลค่า	ปานกลาง	มาก	ปานกลาง	มาก	ปานกลาง	มาก	ปานกลาง	มาก
	ลำดับ	2	2	10	8	5	8	9	8

5. คิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชานี้มีประโยชน์ต่อตนเองและคนอื่น ๆ	ค่าเฉลี่ย	3.45	4.15	4.50	4.67	4.45	4.35	4.00	4.40
	S.D.	0.51	0.75	0.64	0.53	0.67	0.57	0.82	0.52
	แปลค่า	มาก	มาก	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มาก	มากที่สุด
	ลำดับ	1	1	1	1	1	1	1	1
6. คิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อในรูปแบบเดียวกับรายวิชานี้ได้	ค่าเฉลี่ย	3.30	3.85	4.29	4.67	3.73	3.96	3.50	4.20
	S.D.	0.47	0.81	0.72	0.48	0.76	0.64	0.53	0.63
	แปลค่า	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	มากที่สุด	มาก	มาก	มาก	มาก
	ลำดับ	4	4	2	1	4	6	7	3
7. คิดว่ากิจกรรมในรายวิชาผลิตสื่อที่เชื่อมโยงเนื้อหาจากงานวิจัยเป็นสิ่งที่ดี	ค่าเฉลี่ย	3.10	3.65	4.15	4.67	4.03	4.22	3.60	4.20
	S.D.	0.45	0.99	0.72	0.53	0.59	0.52	0.52	0.63
	แปลค่า	ปานกลาง	มาก	มาก	มากที่สุด	มาก	มากที่สุด	มาก	มาก
	ลำดับ	5	7	3	1	2	2	5	3
8. คิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อที่มีเนื้อหาจากงานวิจัยได้	ค่าเฉลี่ย	3.10	3.60	3.54	4.43	3.24	3.78	3.00	3.90
	S.D.	0.45	0.99	0.80	0.59	0.75	0.60	0.67	0.74
	แปลค่า	ปานกลาง	มาก	มาก	มากที่สุด	ปานกลาง	มาก	ปานกลาง	มาก
	ลำดับ	5	8	8	6	5	7	10	7
9. เคยเรียนรู้เกี่ยวกับสื่อในรูปแบบเดียวกับสื่อที่สอนรายวิชานี้	ค่าเฉลี่ย	2.55		3.98		3.21		3.70	
	S.D.	0.94		1.00		0.70		0.48	
	แปลค่า	น้อย		มาก		ปานกลาง		มาก	
	ลำดับ	9		4		7		4	
10. เคยผลิตสื่อในรูปแบบเดียวกับสื่อที่เรียนในรายวิชานี้	ค่าเฉลี่ย	2.60		3.27		2.76		3.60	
	S.D.	0.99		1.07		0.87		0.70	
	แปลค่า	น้อย		ปานกลาง		ปานกลาง		มาก	
	ลำดับ	8		9		10		5	

จากตารางที่ 29 ความรู้และประสบการณ์ด้านการผลิตสื่อก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการจำแนกตามสถานศึกษา พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีพัฒนาการในด้านการผลิตสื่อภายหลังจากเข้าร่วมโครงการที่ดีมากขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการในทุกประเด็น ได้แก่ ด้านความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการผลิตสื่อในรายวิชานี้มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับน้อยเป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 2.55 (S.D.=0.51) แต่ภายหลังจากเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.80 (S.D.=0.83) ด้านความรู้ถึง

(S.D.=0.48) ด้านความคิดว่ากิจกรรมในรายวิชาผลิตสื่อที่เชื่อมโยงเนื้อหาจากงานวิจัยเป็นสิ่งที่ดีมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับมากเป็นระดับมากที่สุด โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 4.15 (S.D.=0.72) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.67 (S.D.=0.53) และด้านความคิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อที่มีเนื้อหาดีๆ จากงานวิจัยได้มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับมากเป็นระดับมากที่สุด โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.54 (S.D.=0.80) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.43 (S.D.=0.59)

นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีพัฒนาการในด้านการผลิตสื่อภายหลังจากเข้าร่วมโครงการที่ดีมากขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการในเกือบทุกประเด็น ได้แก่ ด้านความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการผลิตสื่อในรายวิชานี้มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 2.94 (S.D.=1.00) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.09 (S.D.=0.42) ด้านความรู้ถึงขั้นตอนในการผลิตสื่อของรายวิชานี้มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมากที่สุด โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 2.94 (S.D.=0.93) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.22 (S.D.=0.52) ด้านความรู้สึกกระตือรือร้นในการผลิตสื่อของรายวิชานี้มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับมากเป็นระดับมากที่สุด โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.94 (S.D.=0.70) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.22 (S.D.=0.67) ด้านความคิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชาที่กำลังเรียนเป็นเรื่องยากในช่วงก่อนเข้าร่วมโครงการมีระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.24 (S.D.=0.83) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการคิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชาที่กำลังเรียนเป็นเรื่องไม่ยากในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.74 (S.D.=0.62) ด้านความคิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อในรูปแบบเดียวกับรายวิชานี้ได้มีพัฒนาการระดับมากเท่าเดิมแต่มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.73 (S.D.=0.76) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.96 (S.D.=0.64) ด้านความคิดว่ากิจกรรมในรายวิชาผลิตสื่อที่เชื่อมโยงเนื้อหาจากงานวิจัยเป็นสิ่งที่ดีมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับมากเป็นระดับมากที่สุด โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 4.03 (S.D.=0.59) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.22 (S.D.=0.52) และด้านความคิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อที่มีเนื้อหาดีๆ จากงานวิจัยได้มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.24 (S.D.=0.75) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.78 (S.D.=0.60) ยกเว้น ด้านความคิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชานี้มีประโยชน์ต่อตนเองและคนอื่นๆ ได้มีพัฒนาการในระดับมากที่สุดเท่าเดิมและมีค่าเฉลี่ยลดลง โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 4.45 (S.D.=0.67) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.35 (S.D.=0.57)

และนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังมีพัฒนาการในด้านการผลิตสื่อภายหลังจากเข้าร่วมโครงการที่ดีมากขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการในเกือบทุกประเด็น ได้แก่ ด้านความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการผลิตสื่อในรายวิชานี้มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับมากเป็นระดับมากที่สุด โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 4.00 (S.D.=0.47) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.40 (S.D.=0.52) ด้านความรู้ถึงขั้นตอนในการผลิตสื่อของรายวิชานี้มีพัฒนาการระดับมากเท่าเดิมแต่มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.50 (S.D.=0.53) แต่ภายหลังเข้าร่วม

โครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.20 (S.D.=0.42) ด้านความรู้สึกระตือรือร้นในการผลิตสื่อของรายวิชานี้มีพัฒนาการระดับมากเท่าเดิมแต่มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.80 (S.D.=0.79) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.20 (S.D.=0.79) ด้านความคิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชาที่กำลังเรียนเป็นเรื่องยากในช่วงก่อนเข้าร่วมโครงการมีระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.20 (S.D.=0.79) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการคิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชาที่กำลังเรียนเป็นเรื่องไม่ยากในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.60 (S.D.=0.70) ด้านความคิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชานี้มีประโยชน์ต่อตนเองและคนอื่น ๆ ได้มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับมากเป็นระดับมากที่สุด โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 4.00 (S.D.=0.82) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.40 (S.D.=0.52) ด้านความคิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อในรูปแบบเดียวกับรายวิชานี้ได้มีพัฒนาการในระดับมากเท่าเดิมแต่มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.50 (S.D.=0.53) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.20 (S.D.=0.63) ด้านความคิดว่ากิจกรรมในรายวิชาผลิตสื่อที่เชื่อมโยงเนื้อหาจากงานวิจัยเป็นสิ่งที่ดีมีพัฒนาการในระดับมากเท่าเดิมแต่มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.60 (S.D.=0.52) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.20 (S.D.=0.63) และด้านความคิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อที่มีเนื้อหาจากงานวิจัยได้มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.00 (S.D.=0.67) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.90 (S.D.=0.74)

ตารางที่ 30 ความรู้และประสบการณ์ด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ

ด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัย		ก่อน	ด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัย	หลัง
1. มีความรู้เบื้องต้นในการนำงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่	ค่าเฉลี่ย	3.04	1. หลังเรียน มีความรู้เบื้องต้นในการนำงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่เพิ่มมากขึ้น	4.07
	S.D.	0.81		0.69
	แปลค่า	ปานกลาง		มาก
	ลำดับ	8		7
2. เข้าใจในกระบวนการนำข้อมูลงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่	ค่าเฉลี่ย	3.14	2. หลังเรียน เข้าใจในกระบวนการนำข้อมูลงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่เพิ่มมากขึ้น	4.13
	S.D.	0.79		0.72
	แปลค่า	ปานกลาง		มาก
	ลำดับ	7		6
3. รู้สึกชอบงานวิจัยที่เผยแพร่ผ่านสื่อต่างๆ เช่น อินโฟกราฟิก โมชันกราฟิก	ค่าเฉลี่ย	3.79	3. หลังเรียน รู้สึกชอบงานวิจัยที่เผยแพร่ผ่านสื่อต่างๆ มากขึ้น เช่น อินโฟกราฟิก โมชันกราฟิก	4.28
	S.D.	0.81		0.72
	แปลค่า	มาก		มากที่สุด
	ลำดับ	4		4

4. คิดว่างานวิจัยสามารถใช้การสื่อสารเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่สู่สาธารณะได้	ค่าเฉลี่ย	3.88	4. หลังเรียน คิดว่างานวิจัยสามารถใช้การสื่อสารเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่สู่สาธารณะได้	4.39
	S.D.	0.76		0.69
	แปลค่า	มาก		มากที่สุด
	ลำดับ	3		2
5. คิดว่าตนเองสามารถเป็นนักสื่อสารงานวิจัยได้	ค่าเฉลี่ย	3.17	5. หลังเรียน คิดว่าตนเองสามารถเป็นนักสื่อสารงานวิจัยได้	3.86
	S.D.	0.75		0.79
	แปลค่า	ปานกลาง		มาก
	ลำดับ	6		8
6. คิดว่าการนำเนื้อหาจากงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่เป็นสิ่งท้าทาย	ค่าเฉลี่ย	3.73	6. หลังเรียน คิดว่าการนำเนื้อหาจากงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่เป็นสิ่งท้าทาย	4.22
	S.D.	0.74		0.77
	แปลค่า	มาก		มากที่สุด
	ลำดับ	5		5
7. คิดว่านักสื่อสารงานวิจัยมีบทบาทสำคัญที่จะทำให้งานวิจัยเกิดการใช้ประโยชน์	ค่าเฉลี่ย	4.06	7. หลังเรียน คิดว่านักสื่อสารงานวิจัยมีบทบาทสำคัญที่จะทำให้งานวิจัยเกิดการใช้ประโยชน์	4.37
	S.D.	0.80		0.64
	แปลค่า	มาก		มากที่สุด
	ลำดับ	2		3
8. คิดว่าการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยมีประโยชน์ต่อสาธารณะ	ค่าเฉลี่ย	4.17	8. หลังเรียน คิดว่าการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยมีประโยชน์ต่อสาธารณะ	4.41
	S.D.	0.79		0.66
	แปลค่า	มาก		มากที่สุด
	ลำดับ	1		1
9. เคยนำงานวิจัยมาผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่สู่กลุ่มเป้าหมายต่างๆ	ค่าเฉลี่ย	2.75		
	S.D.	1.10		
	แปลค่า	ปานกลาง		
	ลำดับ	9		
10. เคยเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่งานวิจัย	ค่าเฉลี่ย	2.63		
	S.D.	1.18		
	แปลค่า	ปานกลาง		
	ลำดับ	10		

จากตารางที่ 30 ความรู้และประสบการณ์ด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ พบว่า นิสิตนักศึกษาได้พัฒนาการในด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยภายหลังจากเข้าร่วมโครงการที่ดีมากขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการในเกือบทุกประเด็น ได้แก่ ความรู้เบื้องต้นในการนำ

งานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.04 (S.D.=0.81) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.07 (S.D.=0.69) ด้านความเข้าใจในกระบวนการนำข้อมูลงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.14 (S.D.=0.79) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.13 (S.D.=0.72) ด้านความรู้สึกชอบงานวิจัยที่เผยแพร่ผ่านสื่อต่างๆ เช่น อินโฟกราฟิก โฆษณารูปภาพ มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับมากเป็นระดับมากที่สุด โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.79 (S.D.=0.81) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.28 (S.D.=0.72) ด้านความคิดว่างานวิจัยสามารถใช้การสื่อสารเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่สู่สาธารณะได้มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับมากเป็นระดับมากที่สุด โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.88 (S.D.=0.76) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.39 (S.D.=0.69) ด้านความคิดว่าตนเองสามารถเป็นนักสื่อสารงานวิจัยได้มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.17 (S.D.=0.75) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.86 (S.D.=0.79) ด้านความคิดว่าการนำเนื้อหาจากงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่เป็นสิ่งท้าทายมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับมากเป็นระดับมากที่สุด โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.73 (S.D.=0.74) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.22 (S.D.=0.77) ด้านความคิดว่านักสื่อสารงานวิจัยมีบทบาทสำคัญที่จะทำให้งานวิจัยเกิดการใช้ประโยชน์มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับมากเป็นระดับมากที่สุด โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 4.06 (S.D.=0.80) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.37 (S.D.=0.64) ด้านความคิดว่าการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยมีประโยชน์ต่อสาธารณะมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับมากเป็นระดับมากที่สุด โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 4.17 (S.D.=0.79) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.41 (S.D.=0.66)

ตารางที่ 31 ความรู้และประสบการณ์ด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการจำแนกตามสถาบันการศึกษา

ด้านการสื่อสาร เพื่อเผยแพร่งานวิจัย		ม.เกษตร		ม.ศิลปากร		มศว.		สจล.	
		ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
1. มีความรู้เบื้องต้นในการ นำงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อ เผยแพร่	ค่าเฉลี่ย	2.55	3.62	3.31	4.43	2.94	3.91	3.00	3.80
	S.D.	0.67	0.67	0.88	0.67	0.70	0.51	0.47	0.42
	แปลค่า	น้อย	มาก	ปาน กลาง	มาก ที่สุด	ปาน กลาง	มาก	ปาน กลาง	มาก
	ลำดับ	8	6	8	5	8	7	8	7
2. เข้าใจในกระบวนการนำ ข้อมูลงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อ การเผยแพร่	ค่าเฉลี่ย	2.65	3.60	3.42	4.38	3.06	4.13	2.90	4.10
	S.D.	0.67	0.94	0.80	0.58	0.75	0.63	0.57	0.32
	แปลค่า	ปาน กลาง	มาก	มาก	มาก ที่สุด	ปาน กลาง	มาก	ปาน กลาง	มาก
	ลำดับ	7	7	6	6	7	6	6	5

3. รู้สึกชอบงานวิจัยที่เผยแพร่ผ่านสื่อต่างๆ เช่น อินโฟกราฟิก โฆษณากราฟิก	ค่าเฉลี่ย	3.25	3.75	4.08	4.55	3.85	4.35	3.20	4.10
	S.D.	0.55	0.91	0.79	0.55	0.80	0.57	0.63	0.74
	แปลค่า	ปานกลาง	มาก	มาก	มากที่สุด	มาก	มากที่สุด	ปานกลาง	มาก
	ลำดับ	2	4	4	4	4	4	6	5
4. คิดว่างานวิจัยสามารถใช้การสื่อสารเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่สู่สาธารณะได้	ค่าเฉลี่ย	3.15	3.80	4.21	4.71	3.88	4.35	3.60	4.30
	S.D.	0.49	0.83	0.67	0.51	0.74	0.49	0.70	0.67
	แปลค่า	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	มากที่สุด	มาก	มากที่สุด	มาก	มากที่สุด
	ลำดับ	4	3	3	1	3	4	3	3
5. คิดว่าตนเองสามารถเป็นนักสื่อสารงานวิจัยได้	ค่าเฉลี่ย	2.85	3.55	3.40	4.10	3.18	3.78	2.60	3.70
	S.D.	0.75	0.89	0.77	0.76	0.64	0.74	0.52	0.67
	แปลค่า	ปานกลาง	มาก	ปานกลาง	มาก	ปานกลาง	มาก	น้อย	มาก
	ลำดับ	6	8	7	8	6	8	10	8
6. คิดว่าการนำเสนอจากงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่เป็นสิ่งท้าทาย	ค่าเฉลี่ย	3.10	3.65	3.96	4.26	3.79	4.48	3.60	4.60
	S.D.	0.72	0.93	0.74	0.70	0.60	0.51	0.52	0.70
	แปลค่า	ปานกลาง	มาก	มาก	มากที่สุด	มาก	มากที่สุด	มาก	มากที่สุด
	ลำดับ	5	5	5	7	5	1	3	1
7. คิดว่านักสื่อสารงานวิจัยมีบทบาทสำคัญที่จะทำให้งานวิจัยเกิดการใช้ประโยชน์	ค่าเฉลี่ย	3.25	3.85	4.35	4.64	4.15	4.39	3.90	4.20
	S.D.	0.64	0.67	0.71	0.53	0.71	0.58	0.74	0.42
	แปลค่า	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	มากที่สุด	มาก	มากที่สุด	มาก	มาก
	ลำดับ	2	1	2	2	2	3	2	4
8. คิดว่าการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยมีประโยชน์ต่อสาธารณะ	ค่าเฉลี่ย	3.30	3.85	4.42	4.64	4.36	4.48	4.00	4.40
	S.D.	0.66	0.81	0.70	0.53	0.65	0.51	0.67	0.52
	แปลค่า	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มาก	มากที่สุด
	ลำดับ	1	1	1	2	1	1	1	2
9. เคนำงานวิจัยมาผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่สู่กลุ่มเป้าหมายต่างๆ	ค่าเฉลี่ย	2.40		2.83		2.73		3.10	
	S.D.	0.94		1.18		1.07		0.99	
	แปลค่า	น้อย		ปานกลาง		ปานกลาง		ปานกลาง	
	ลำดับ	9		9		9		7	
	ค่าเฉลี่ย	2.30		2.67		2.45		3.60	
	S.D.	0.92		1.28		1.12		0.84	

10. เคยเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่งานวิจัย	แปลค่า	น้อย		ปานกลาง		น้อย		มาก	
	ลำดับ	10		10		10		3	

จากตารางที่ 31 ความรู้และประสบการณ์ด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการจำแนกตามสถานศึกษา พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีพัฒนาการในด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยภายหลังเข้าร่วมโครงการที่ดีมากขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการในทุกประเด็น ได้แก่ ความรู้เบื้องต้นในการนำงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับน้อยเป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 2.55 (S.D.=0.67) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.62 (S.D.=0.67) ด้านความเข้าใจในกระบวนการนำข้อมูลงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 2.65 (S.D.=0.67) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.60 (S.D.=0.94) ด้านความรู้สึกชอบงานวิจัยที่เผยแพร่ผ่านสื่อต่างๆ เช่น อินโฟกราฟิก โมชันกราฟิก มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.25 (S.D.=0.55) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.75 (S.D.=0.91) ด้านความคิดว่างานวิจัยสามารถใช้การสื่อสารเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่สู่สาธารณะได้มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.15 (S.D.=0.49) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.80 (S.D.=0.83) ด้านความคิดว่าตนเองสามารถเป็นนักสื่อสารงานวิจัยได้มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 2.85 (S.D.=0.75) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.55 (S.D.=0.89) ด้านความคิดว่าการนำเนื้อหาจากงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่เป็นสิ่งท้าทายมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.10 (S.D.=0.72) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.65 (S.D.=0.93) ด้านความคิดว่านักสื่อสารงานวิจัยมีบทบาทสำคัญที่จะทำให้งานวิจัยเกิดการใช้ประโยชน์มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.25 (S.D.=0.64) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.85 (S.D.=0.67) ด้านความคิดว่าการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยมีประโยชน์ต่อสาธารณะมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.30 (S.D.=0.66) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.85 (S.D.=0.81)

นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรมีพัฒนาการในด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยภายหลังเข้าร่วมโครงการที่ดีมากขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการในทุกประเด็น ได้แก่ ความรู้เบื้องต้นในการนำงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมากที่สุด โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.31 (S.D.=0.88) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.43 (S.D.=0.67) ด้านความเข้าใจในกระบวนการนำข้อมูลงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับมากเป็นระดับมากที่สุด โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.42 (S.D.=0.80) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.38 (S.D.=0.58) ด้านความรู้สึกชอบงานวิจัยที่เผยแพร่

ผ่านสื่อต่างๆ เช่น อินโฟกราฟิก โมชันกราฟิก มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับมากเป็นระดับมากที่สุด โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 4.08 (S.D.=0.79) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.55 (S.D.=0.55) ด้านความคิดว่างานวิจัยสามารถใช้การสื่อสารเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่สู่สาธารณะได้มีพัฒนาการในระดับมากที่สุดเท่าเดิมแต่มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 4.21 (S.D.=0.67) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.71 (S.D.=0.51) ด้านความคิดว่าตนเองสามารถเป็นนักสื่อสารงานวิจัยได้มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.40 (S.D.=0.77) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.10 (S.D.=0.76) ด้านความคิดว่าการนำเนื้อหาจากงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่เป็นสิ่งท้าทายมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับมากเป็นระดับมากที่สุด โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.96 (S.D.=0.74) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.26 (S.D.=0.70) ด้านความคิดว่านักสื่อสารงานวิจัยมีบทบาทสำคัญที่จะทำให้งานวิจัยเกิดการใช้ประโยชน์มีพัฒนาการระดับมากที่สุดเท่าเดิมแต่มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 4.35 (S.D.=0.71) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.64 (S.D.=0.53) ด้านความคิดว่าการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยมีประโยชน์ต่อสาธารณะมีพัฒนาการระดับมากที่สุดเท่าเดิมแต่มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 4.42 (S.D.=0.70) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.64 (S.D.=0.53)

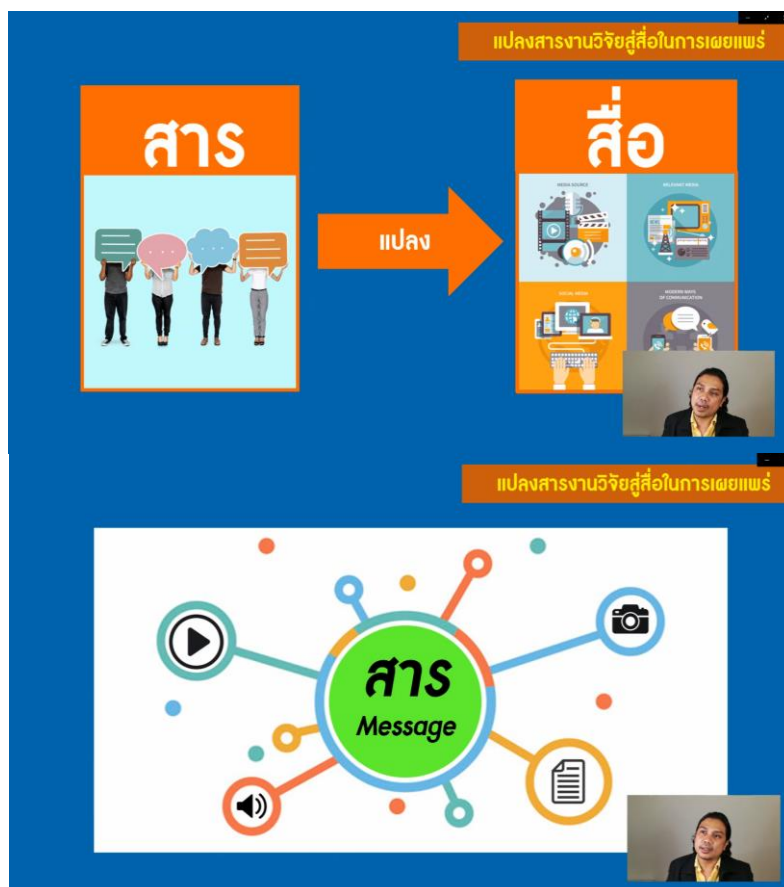
นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีพัฒนาการในด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยภายหลังจากเข้าร่วมโครงการที่ดีมากขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการในทุกประเด็น ได้แก่ ความรู้เบื้องต้นในการนำงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 2.94 (S.D.=0.70) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.91 (S.D.=0.51) ด้านความเข้าใจในกระบวนการนำข้อมูลงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.06 (S.D.=0.75) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.13 (S.D.=0.63) ด้านความรู้ลักษณะของงานวิจัยที่เผยแพร่ผ่านสื่อต่างๆ เช่น อินโฟกราฟิก โมชันกราฟิก มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับมากเป็นระดับมากที่สุด โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.85 (S.D.=0.80) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.35 (S.D.=0.57) ด้านความคิดว่างานวิจัยสามารถใช้การสื่อสารเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่สู่สาธารณะได้มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับมากเป็นระดับมากที่สุด โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.88 (S.D.=0.74) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.35 (S.D.=0.49) ด้านความคิดว่าตนเองสามารถเป็นนักสื่อสารงานวิจัยได้มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.18 (S.D.=0.64) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.78 (S.D.=0.74) ด้านความคิดว่าการนำเนื้อหาจากงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่เป็นสิ่งท้าทายมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับมากเป็นระดับมากที่สุด โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.79 (S.D.=0.60) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.48 (S.D.=0.51) ด้านความคิดว่านักสื่อสารงานวิจัยมีบทบาทสำคัญที่จะทำให้งานวิจัยเกิดการใช้ประโยชน์มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับมากเป็นระดับมากที่สุด โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 4.15 (S.D.=0.71) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการ

มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.39 (S.D.=0.58) ด้านความคิดว่าการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยมีประโยชน์ต่อ
สาธารณะมีพัฒนาการในระดับมากที่สุดเท่าเดิมแต่ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย
4.36 (S.D.=0.65) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.48 (S.D.=0.51)

และนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังมีพัฒนาการในด้านการ
สื่อสารเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยภายหลังจากเข้าร่วมโครงการที่ดีมากขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการในทุก
ประเด็น ได้แก่ ความรู้เบื้องต้นในการนำงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับ
ปานกลางเป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.00 (S.D.=0.47) แต่ภายหลังเข้าร่วม
โครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.80 (S.D.=0.42) ด้านความเข้าใจในกระบวนการนำข้อมูลงานวิจัยไป
ผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการ
มีค่าเฉลี่ย 2.90 (S.D.=0.57) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.10 (S.D.=0.32) ด้าน
ความรู้ลึกซึ้งของงานวิจัยที่เผยแพร่ผ่านสื่อต่างๆ เช่น อินโฟกราฟิก โมชันกราฟิก มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจาก
ระดับปานกลางเป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.20 (S.D.=0.63) แต่ภายหลังเข้า
ร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.10 (S.D.=0.74) ด้านความคิดว่างานวิจัยสามารถใช้การสื่อสารเป็น
เครื่องมือในการเผยแพร่สู่สาธารณะได้มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับมากเป็นระดับมากที่สุด โดยก่อน
เข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.60 (S.D.=0.70) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.30
(S.D.=0.67) ด้านความคิดว่าตนเองสามารถเป็นนักสื่อสารงานวิจัยได้มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับน้อย
เป็นระดับมาก โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 2.60 (S.D.=0.52) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมี
ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.70 (S.D.=0.67) ด้านความคิดว่าการนำเนื้อหาจากงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่
เป็นสิ่งท้าทายมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับมากเป็นระดับมากที่สุด โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย
3.60 (S.D.=0.52) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.60 (S.D.=0.70) ด้านความคิดว่า
นักสื่อสารงานวิจัยมีบทบาทสำคัญที่จะทำให้งานวิจัยเกิดการใช้ประโยชน์มีพัฒนาการระดับมากเท่าเดิม
แต่มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 3.90 (S.D.=0.74) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการ
มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.20 (S.D.=0.42) ด้านความคิดว่าการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยมีประโยชน์ต่อ
สาธารณะมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากระดับมากเป็นระดับมากที่สุด โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ย 4.00
(S.D.=0.67) แต่ภายหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.40 (S.D.=0.52)

4.5 การจัดกิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาแกนนำนักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ โดยนัก
สื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ที่ผ่านการคัดเลือกจากทั้ง 4 รายวิชาจะเข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการในเนื้อหาที่
เกี่ยวข้องกับการออกแบบสารและการออกแบบสื่อโดยผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาสื่อให้มีความ
สมบูรณ์ในการสื่อสารมากยิ่งขึ้น โดยในกระบวนการอบรมอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาหรือคณาจารย์นัก
สื่อสารงานวิจัยในพื้นที่ภาคกลางจะต้องเข้าร่วมการอบรมเพื่อสามารถเป็นพี่เลี้ยงหรือ coaching ให้แก่
นิสิตนักศึกษาในการพัฒนาต่อยอดการผลิตสื่อ ซึ่งการจัดกิจกรรมได้วางแผนการดำเนินกิจกรรมการ
อบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาแกนนำนักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ไว้ในวันที่ 14 มีนาคม 2563 ณ ห้อง
ประชุมทางนกยูง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง แต่เนื่องจากสถานการณ์การ

แพร่ระบาดของไวรัสโคโรนาจึงมีประกาศของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังให้
งดการจัดกิจกรรมทุกรูปแบบทำให้ต้องเปลี่ยนรูปแบบการอบรมเป็นระบบออนไลน์ในกิจกรรมชื่อ “แปลง
สาร แปลงสื่อ” โดยวิทยาการด้านการออกแบบสาร ได้แก่ รศ.ดร.ณัฐกร สงคราม สถาบันเทคโนโลยีพระ
จอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้ที่มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในการผลิตสื่อเพื่อสื่อสาร
งานวิจัยโดยเฉพาะในประเด็นด้านวิทยาศาสตร์และเกษตรศาสตร์ ซึ่งวิทยาการได้อบรมให้ความรู้มนิสิต
นักศึกษาในหัวข้อเรื่องแปลงสารงานวิจัยสู่สื่อในการเผยแพร่ ที่มุ่งเน้นให้นิสิตนักศึกษามีความรู้เพิ่มเติม
เกี่ยวกับการคัดเลือกเนื้อหาสาระจากงานวิจัยเพื่อนำไปจัดทำสื่อในการเผยแพร่ผลงานวิจัยที่สอดคล้องกับ
ความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย พร้อมให้ข้อเสนอแนะต่อผลงานของนิสิตนักศึกษาในแต่ละสถาบัน และ
วิทยาการด้านการออกแบบสื่อ ได้แก่ ดร.สุวิวัชร ศุภลักษณ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
ผู้ที่มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในการผลิตสื่อใหม่ที่จะมาอบรมให้ความรู้ในหัวข้อเรื่องการผลิตสื่อ
เพื่อการเผยแพร่ผลงานวิจัยที่เน้นให้ความรู้เสริมจากในชั้นเรียนเกี่ยวกับกระบวนการและเทคนิคในการผลิต
สื่อเพื่อการเผยแพร่ผลงานวิจัย พร้อมให้ข้อเสนอแนะต่อผลงานนิสิตนักศึกษาผ่านโปรแกรม zoom ซึ่งนิสิต
นักศึกษาบางส่วนที่อยู่ในระหว่างปิดภาคการศึกษาและไม่ได้เรียนในระบบออนไลน์จะประสบปัญหา
เกี่ยวกับอุปกรณ์และสัญญาณอินเทอร์เน็ต ทีมวิจัยจึงทำการอัดคลิปส่งให้นิสิตนักศึกษาได้เข้าร่วม
กิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการในภายหลัง

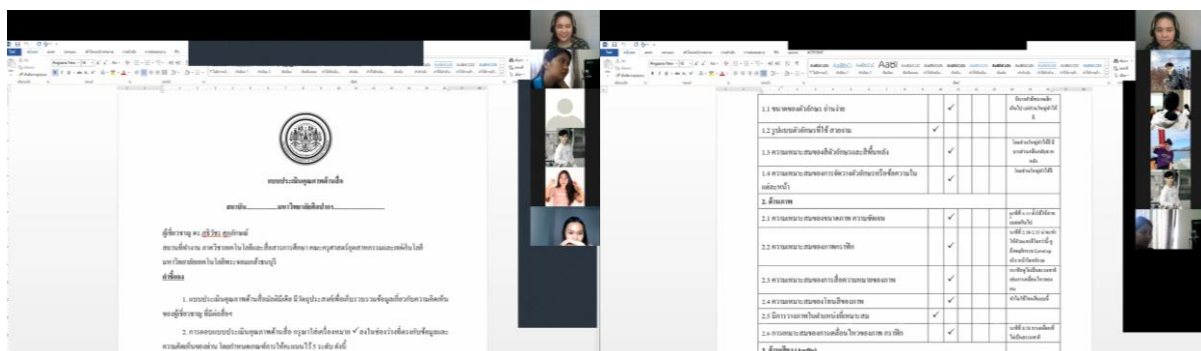
ภาพที่ 22 กิจกรรมอบรมให้ความรู้เรื่องแปลงสารงานวิจัยสู่สื่อในการเผยแพร่

ภาพที่ 23 วิทยากรให้ข้อเสนอแนะต่อผลงานของแต่ละสถาบัน

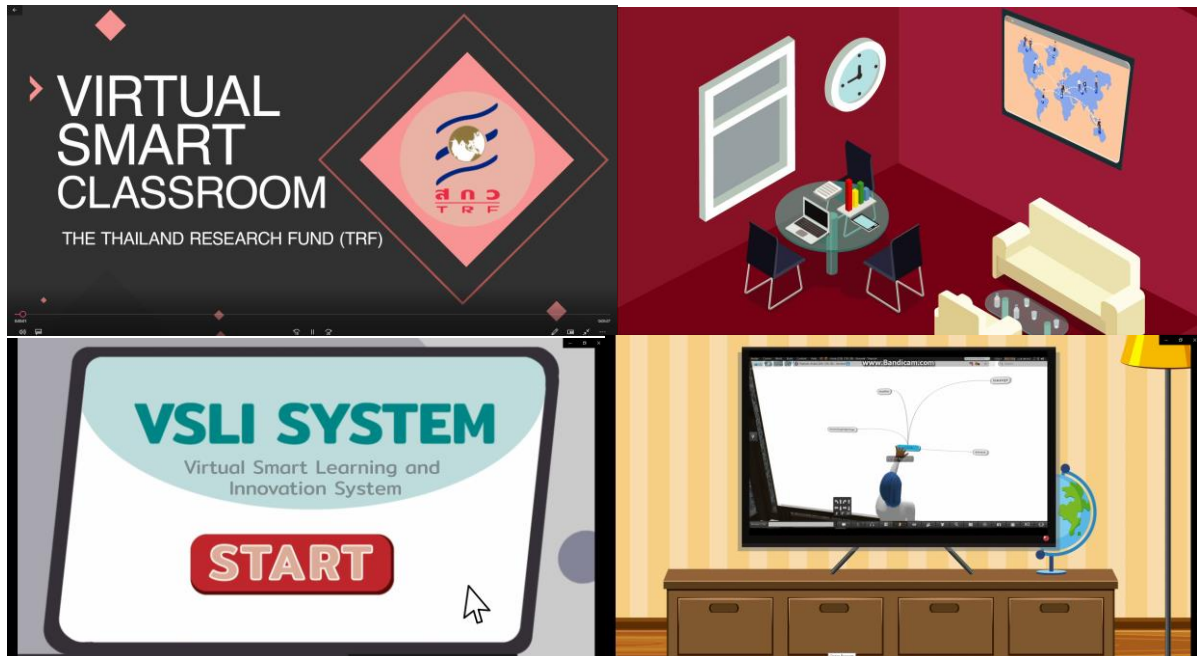

ภาพที่ 24 กิจกรรมอบรมให้ความรู้เรื่องการผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่ผลงานวิจัย

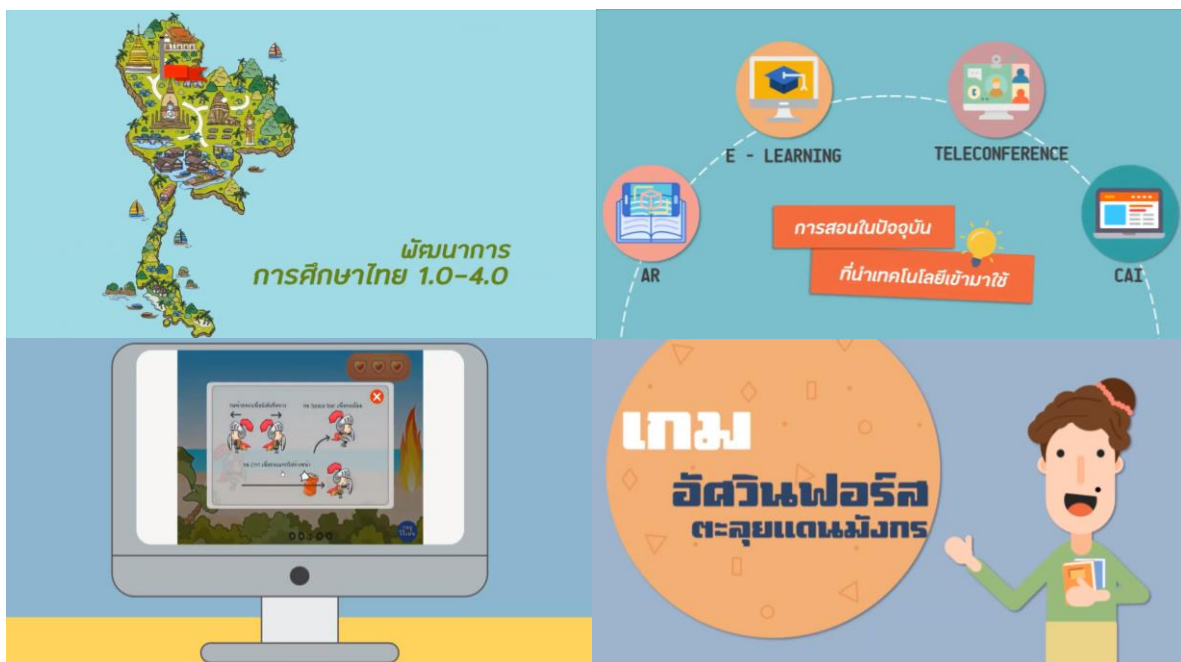

ภาพที่ 25 วิทยากรให้ข้อเสนอแนะต่อผลงานของแต่ละสถาบัน

และเมื่อนิสิตนักศึกษาได้รับความรู้จากวิทยากรเรียบร้อยแล้ว จึงนำผลงานของทีมไปปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะ โดยเฉพาะประเด็นการวิเคราะห์ผู้รับสาร ซึ่งในกระบวนการปรับแก้ไขจะมีอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาและอาจารย์พี่เลี้ยงช่วยดูแลให้คำปรึกษาจนกระทั่งได้ชิ้นงานที่สมบูรณ์และจัดส่งเข้าประกวดเพื่อชิงรางวัล

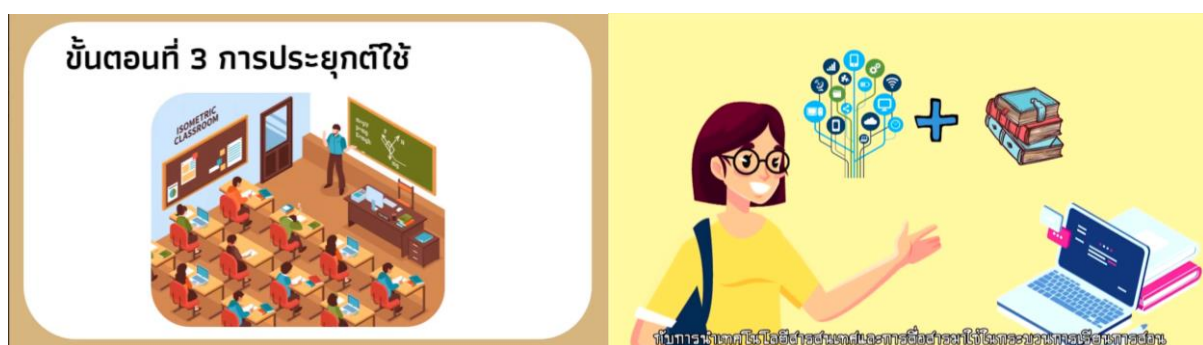
ภาพที่ 26 ผลงานส่งเข้าประกวดของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ภาพที่ 27 ผลงานส่งเข้าประกวดของมหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาพที่ 28 ผลงานส่งเข้าประกวดของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาพที่ 29 ผลงานส่งเข้าประกวดของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4.6 กิจกรรมประเมินผลงานการสร้างสรรค์และผลิตสื่อ โดยเป็นกิจกรรมที่นำผลงานการผลิตสื่อที่เสร็จสมบูรณ์แล้วของทุกสถาบันมานำเสนอเพื่อรับข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสร้างสรรค์สื่อและสาร และการคัดเลือกผลงานสร้างสรรค์ของนักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ได้แก่

1. รศ.ดร.ณัฐกร สงคราม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. ดร.สุวิวัชร ศุภลักษณ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
3. ผศ.ดร.รัชนิวรรณ ตั้งภักดี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

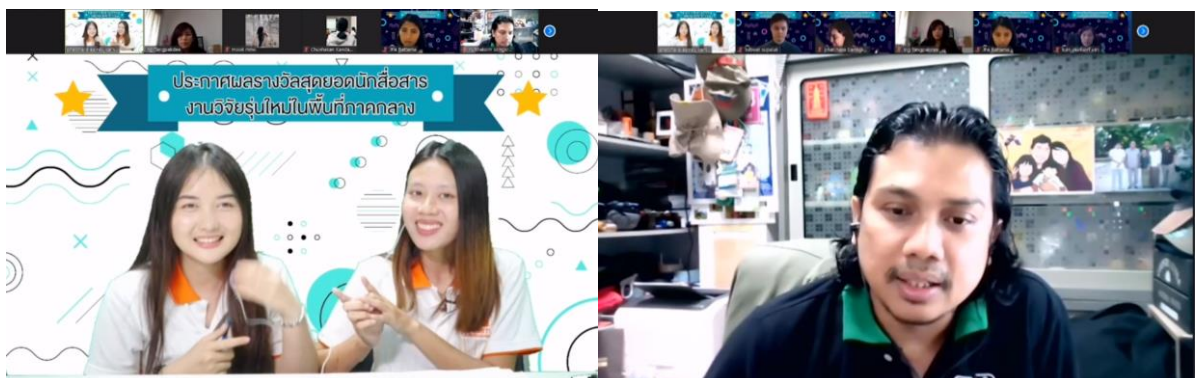
โดยมีเกณฑ์พิจารณาคุณภาพด้านเนื้อหา ประกอบด้วย

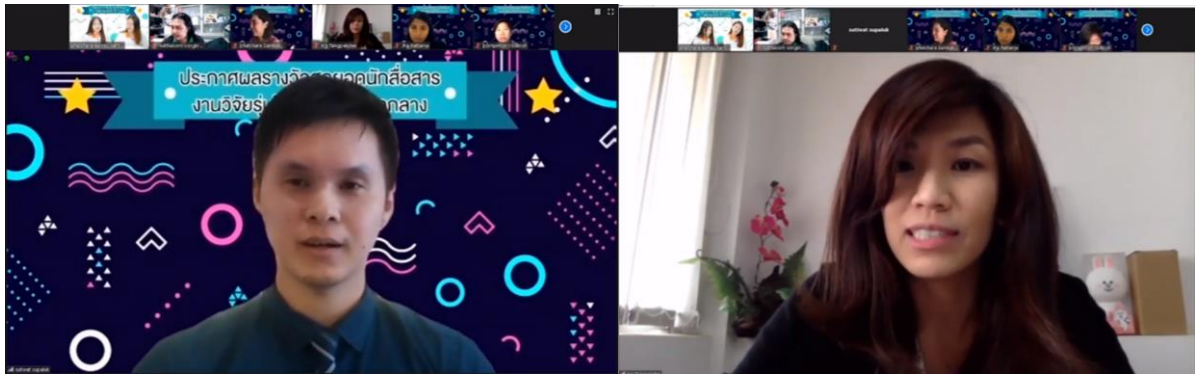
1. มีการคัดเลือกเนื้อหาจากงานวิจัยที่นำมาผลิตสื่อตรงกับวัตถุประสงค์ในการเผยแพร่สื่อ (ปริมาณและความถูกต้อง)
2. มีการคัดเลือกเนื้อหาได้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย
3. มีการคัดเลือกเนื้อหาได้เหมาะสมกับสื่อ
4. ความน่าสนใจและน่าติดตามของเนื้อหา

และเกณฑ์พิจารณาคุณภาพด้านสื่อ ประกอบด้วย

1. คุณภาพด้านภาพ (ภาพนิ่ง/ภาพเคลื่อนไหว)
2. คุณภาพด้านเสียง (เช่น ความคมชัด การเลือกเพลงประกอบมีความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายและเนื้อหา)
3. ด้านตัวอักษร (เช่น มีการเลือกใช้ตัวอักษรที่เหมาะสม ชัดเจน และสวยงาม)
4. ด้านกราฟิก (เช่น ความเหมาะสมของกราฟิกประกอบ)

จากผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีทีมผ่านการคัดเลือกให้ได้รับรางวัลชนะเลิศผลงานสร้างสรรค์ของนักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ในพื้นที่ภาคกลาง ได้แก่ ทีมสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้รับคะแนนทั้งสิ้น 215 คะแนน รางวัลรองชนะเลิศ ได้แก่ ทีมมหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับคะแนนทั้งสิ้น 202.50 คะแนน และรางวัลชมเชย ได้แก่ ทีมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับคะแนนทั้งสิ้น 193.50 คะแนน และทีมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับคะแนนทั้งสิ้น 192.50 คะแนน

ภาพที่ 30 บรรยากาศประกาศรางวัลงานสุดยอดนักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ในพื้นที่ภาคกลาง

ภาพที่ 31 รางวัลงานสุดยอดนักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ในพื้นที่ภาคกลาง

ภาพที่ 32 คณาจารย์และพี่เลี้ยงประจำรายวิชาที่เข้าร่วมกิจกรรม

ภาพที่ 33 นิสิตนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม

โดยนิสิตนักศึกษาที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการจัดงานประกวดเพื่อคัดเลือกผลงานสร้างสรรค์ของนักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ในพื้นที่ภาคกลางรูปแบบออนไลน์มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 32 สถาบันการศึกษา

สถาบันการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	4	17.4
มหาวิทยาลัยศิลปากร	9	39.1
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	5	21.7
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	5	21.7
รวม	23	100.0

จากตารางที่ 32 สถาบันการศึกษา พบว่า นิสิตนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมส่วนใหญ่สังกัดมหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 39.1 รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 21.7 เท่ากัน และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4

ตารางที่ 33 ภาพรวมกิจกรรมการจัดงานประกวดเพื่อคัดเลือกผลงานสร้างสรรค์ของนักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ในพื้นที่ภาคกลาง

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลค่า
1. การจัดลำดับในการจัดงานประกวดรางวัล	4.13	0.63	มาก
2. รูปแบบการจัดประกวดผลรางวัล	4.13	0.55	มาก
3. คุณภาพของภาพและเสียงในการเผยแพร่งานประกวดผลรางวัล	3.65	0.98	มาก
4. ความพึงพอใจในการประกวดผลรางวัลโดยรวม	4.00	0.60	มาก

จากตารางที่ 33 ภาพรวมกิจกรรมการจัดงานประกวดเพื่อคัดเลือกผลงานสร้างสรรค์ของนักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ในพื้นที่ภาคกลาง พบว่า การจัดลำดับในการจัดงานประกวดรางวัล รูปแบบการจัดประกวดผลรางวัล ความพึงพอใจในการประกวดผลรางวัลโดยรวม และคุณภาพของภาพและเสียงในการเผยแพร่งานประกวดผลรางวัลอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.13 4.13 4.00 และ 3.65 ตามลำดับ

ตารางที่ 34 ระยะเวลาในการเผยแพร่ผลงานประกวดผลรางวัล

ระยะเวลา	จำนวน	ร้อยละ
เหมาะสม	16	69.6
นานเกินไป	7	30.4
รวม	23	100.0

จากตารางที่ 34 ระยะเวลาในการเผยแพร่ผลงานประกวดผลรางวัล พบว่า ระยะเวลาในการเผยแพร่ผลงานประกวดผลรางวัลเหมาะสม จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 69.6 และระยะเวลานานเกินไป จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 30.4

นอกจากนั้น นิสิตนักศึกษาได้มีข้อเสนอแนะต่อการจัดงานประกวดผลรางวัล อาทิ การจัดงานโดยภาพรวมดีและอยากให้มีการจัดอย่างต่อเนื่องทุกปี ความติดขัดของระบบอินเทอร์เน็ตแต่ละคน ระยะเวลาการจัดงานควรกระชับ การใช้ภาพของผู้เข้าแข่งขันที่สวยงามขึ้น ถ้าไม่ใช้การจัดแบบออนไลน์ น่าจะสนุกมากขึ้น ควรประสานงานมากขึ้น เป็นต้น

4.7 การถอดบทเรียนกระบวนการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่

จากกระบวนการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ตลอดทั้งกระบวนการสามารถถอดบทเรียน คณาจารย์และนิสิตนักศึกษาที่สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลง สิ่งที่ได้รับ และปัญหาอุปสรรคที่ควรปรับปรุงแก้ไขในประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

1) ความสำคัญของการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่

คณาจารย์มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า การพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่มีความสำคัญ ต่อการพัฒนานิสิตนักศึกษา ทั้งด้านการวิจัยที่นิสิตนักศึกษาจะได้รับความรู้เกี่ยวกับหลักการและวิธีการ ในด้านการวิจัยที่มากขึ้น การปรับทัศนคติด้านการวิจัยที่มองว่าเป็นเรื่องยากและไกลตัว การคิดวิเคราะห์ เนื้อหา และในด้านการผลิตสื่อที่ช่วยให้มีความรู้และทักษะการผลิตสื่อที่มากขึ้น นอกจากนั้น ยังทำให้เกิดการใช้เครื่องมือการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์สาธารณะที่มากขึ้นอีกด้วย ดัง ตัวอย่างคำกล่าวที่ว่า

“สำคัญค่ะ เพราะคิดว่าจริงๆ แล้วทุกคนคือนักสื่อสาร โดยเฉพาะนักศึกษา วิชาชีพครู ดังนั้นการที่นักศึกษาได้ทราบหลักการและการพัฒนาสื่อการวิจัย เป็นสิ่งที่ จำเป็นค่ะ นอกจากนี้ยังช่วยให้งานวิจัยได้รับการเผยแพร่ด้วยค่ะ”

“เพราะทำให้นิสิตได้รับความรู้การวิจัยและการพัฒนาสื่อเพิ่มมากขึ้น”

“มีความสำคัญ เนื่องจากงานวิจัยส่วนมากมีลักษณะ “ขั้นสูง” คนทั่วไปมองว่า เป็นเรื่องยาก เรื่องไกลตัว การเผยแพร่มีอยู่ในแวดวงวิชาการเท่านั้น รูปแบบที่พบ ส่วนใหญ่มักเป็นลักษณะบทความ ทำให้งานวิจัยส่วนใหญ่ไม่ได้ถูกนำองค์ความรู้ที่ ได้มาใช้ได้จริง การมีนักสื่อสารงานวิจัยจะช่วยให้การเผยแพร่มีมิติที่หลากหลายและ เป็นวงกว้างขึ้น”

และนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยในกลุ่มนิสิตนักศึกษา มีความสำคัญอย่างยิ่ง ทั้งในมิติด้านการพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษา อาทิ การเพิ่มพูนความรู้ด้านการ วิจัย เทคนิคการวิเคราะห์และคัดเลือกเนื้อหาเพื่อนำมาผลิตสื่อเผยแพร่ การส่งเสริมทักษะการผลิตสื่อ การทำให้นิสิตนักศึกษาได้ทดลองสิ่งใหม่ๆ ทั้งการผลิตสื่อจากงานวิจัยและการเปิดโลกทัศน์ในการผลิต สื่อเพื่อการเผยแพร่สู่สาธารณะ การสร้างความตระหนักให้นิสิตนักศึกษาได้เห็นประโยชน์ในการนำ งานวิจัยที่อยู่ใกล้ตัวไปเผยแพร่สู่สาธารณะ การพัฒนาทักษะในการเป็นนักสื่อสารงานวิจัยในอนาคต และความสำคัญในมิติด้านการวิจัย อาทิ การเผยแพร่งานวิจัยที่มีเนื้อหาที่มีประโยชน์ให้เกิดการนำไป สื่อสารและการผลิตสื่อที่สามารถเผยแพร่ให้กลุ่มผู้รับสารเข้าใจได้ง่ายขึ้นและนำไปประยุกต์ใช้ได้ ดัง ตัวอย่างคำกล่าวที่ว่า

“การพัฒนาหนังสือสารงานวิจัยรุ่นใหม่มีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะจะทำให้งานวิจัยสามารถนำไปใช้ประโยชน์ผ่านการเผยแพร่ด้วยวิธีที่เข้าใจง่าย”

“มีความสำคัญ สิ่งที่สำคัญที่เป็นเป้าหมายของงานวิจัยคือการเผยแพร่งานเหล่านั้นให้กับผู้อื่น ดังนั้นการสื่อสารจึงมีความจำเป็นและสำคัญในการเผยแพร่งานวิจัยไปสู่สังคม การพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยในกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่อยู่ใกล้กับงานวิจัยจึงเป็นสิ่งที่สามารถก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งในปัจจุบันและในอนาคตค่ะ”

“มีความสำคัญ เนื่องจากได้มีการฝึกคิด ได้มีกระบวนการในการวิเคราะห์ข้อมูล ทำให้นักศึกษาได้มีความรู้เพิ่มเติม”

“มี เนื่องจากงานวิจัยมีถูกทำขึ้นมาแล้วมีประโยชน์เป็นอย่างมาก การที่จะให้คนอ่านวิจัยที่มีเนื้อหาเยอะมากๆ อาจจะเป็นเรื่องยาก การที่เรานำงานวิจัยมาทำเป็นสื่อที่สามารถเข้าใจง่ายยิ่งขึ้นนั้นเป็นประโยชน์ต่อสังคมเป็นอย่างมาก”

“ดิฉันคิดว่าการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ในกลุ่มนิสิตนักศึกษามีความสำคัญมากเพราะหากนิสิตนักศึกษามีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการกระบวนการสร้างสื่อเพื่อนำเสนอหรือถ่ายทอดงานวิจัย ตลอดจนสามารถสร้างสื่อที่มีประโยชน์ น่าสนใจ และมีความสอดคล้องกับเนื้อหาจะช่วยส่งผลช่วยให้บุคคลทั่วไปที่มีความสนใจที่จะศึกษางานวิจัยสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายและชัดเจนมากยิ่งขึ้น”

2) กิจกรรมการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยภาพรวม

คณาจารย์มีความคิดเห็นว่าการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยในภาพรวมมีความเหมาะสมและมีประโยชน์ในการพัฒนาทักษะการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่งานวิจัยที่จะทำให้นิสิตนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนประจำวิชา อาจารย์พี่เลี้ยง และนักวิจัยเจ้าของผลงานได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แต่เนื่องจากเป็นสถานการณ์โควิดจึงอาจจะทำให้ติดขัดในบางส่วน และควรเพิ่มเติมระยะเวลาให้นิสิตนักศึกษาได้มีเวลาในการทำความเข้าใจในเนื้อหาวิจัยได้มากขึ้น และการเชื่อมโยงกับรายวิชาที่เนื้อหาการผลิตสื่อที่เกี่ยวข้องอาจจะเป็นเพียงส่วนเดียวของรายวิชาจึงทำให้เวลาในการเรียนรู้ไม่เพียงพอซึ่งหากแยกกิจกรรมออกจากรายวิชาอาจจะดีมากขึ้นหรือการคัดเลือกรายวิชาที่สอนสื่อเฉพาะเรื่องอาจจะทำให้เวลาเพียงพอมากขึ้น อีกทั้งควรเพิ่มสื่อประเภท Ai มากขึ้น ดังตัวอย่างคำกล่าวที่ว่า

“ภาพรวมเห็นว่าเหมาะสมแล้วค่ะ แต่ถ้าเพิ่มระยะเวลาให้ยาวนานขึ้นจะดีกว่านี้นะคะ อาจจะเป็นเพราะอยู่ในรายวิชาซึ่งมาเรื่องอื่นที่เรียนเลยด้วย เลยอาจจะทำให้

พัฒนาสื่อที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยน้อย ถ้าแยกเป็นกิจกรรมเฉพาะหรือวิชาเฉพาะจะดี
มากๆเลยคะ”

“เป็นประโยชน์อย่างมากต่อนิสิตและเพื่อน ๆ เนื่องจากได้รับการพัฒนาทักษะ
ในการผลิตสื่อเพื่อการสื่อสารแล้วยังเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเพื่อน ๆ พี่เลี้ยง
และอาจารย์ที่ปรึกษา และควรพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างต่อเนื่อง”

“ภาพรวมดีมาก ควรเพิ่มสื่อ Ai เข้าไปให้สำหรับทดลองกิจกรรมนี้”

“โดยส่วนตัวแล้ว มีความคิดเห็นว่าการเพิ่มระยะเวลาให้ผู้เรียนหรือนิสิตได้มี
เวลาทำความเข้าใจงานวิจัยนั้น(ให้เหมือนกับเป็นผู้วิจัยเอง) เพราะเนื่องจากงานวิจัยมี
ข้อมูล ขั้นตอน เป็นรูปเล่มอาจต้องใช้ระยะเวลา อีกทั้งควรสำรวจความรู้การทำสื่อของ
ผู้เรียนว่ามีทักษะปฏิบัติมากหรือน้อยแค่ไหน”

“ภาพรวมของกิจกรรมพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่เหมาะสม เพียงแต่ไว้ใน
ปีนี้ติดเงื่อนไขสถานการณ์โควิด ดังนั้นจึงทำให้ใช้เวลาในการดำเนินการค่อนข้างมาก
หากเป็นสถานการณ์ปกติ คิดว่าแผนการดำเนินการเดิมมีความเหมาะสมดีแล้ว”

นอกจากนั้นนิสิตนักศึกษายังสามารถสรุปกระบวนการพัฒนาสื่อในการสื่อสารงานวิจัยได้ 5
ขั้นตอน ได้แก่ 1. ขั้นตอนการวิเคราะห์ (Analysis) ที่จะนำงานวิจัยมาวิเคราะห์เพื่อค้นหาประเด็นและ
กลุ่มเป้าหมายในการสื่อสารงานวิจัย 2. ขั้นตอนการออกแบบ (Design) ที่จะทำการออกแบบร่างสื่อด้วย
การเขียนสตอรี่บอร์ดและสคริปต์ 3. ขั้นตอนการพัฒนาสื่อ (Development) ที่จะทำการพัฒนาสื่อตามที่
ได้ออกแบบไว้ 4) นำไปใช้ (Implementation) ที่จะนำสื่อไปนำเสนอหรือเผยแพร่ และ 5. การประเมินผล
(Evaluation) การประเมินผลสื่อโดยผู้เชี่ยวชาญเพื่อนำมาปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์ ดังตัวอย่างคำ
กล่าวที่ว่า

“มี 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1. หาข้อมูลหรืองานวิจัยที่ต้องการประชาสัมพันธ์สู่สังคม
2. ออกแบบวิธีการทำงานและแนวทางการสร้างสื่อ 3. สร้างสื่อ 4. ให้ผู้เชี่ยวชาญให้
คำแนะนำเพื่อพัฒนาสื่อ 5. พัฒนาปรับปรุงสื่อ และ 6. เผยแพร่สู่สังคม”

“เลือกหัวข้องานวิจัยที่สนใจ ศึกษางานวิจัย วางสตอรี่บอร์ด สร้างสื่อ นำเสนอ”

“วิเคราะห์เนื้อหา สังเคราะห์เนื้อหา ตรวจสอบเนื้อหา เขียนstoryboard ตัดต่อ
วิดีโอ ตรวจสอบความถูกต้องของวิดีโอ นำเสนอ”

“เลือกเรื่องวิจัย ศึกษาเนื้อหาวิจัย เลือกรูปแบบการนำเสนอ ออกแบบ จัดทำ
เผยแพร่สื่อ”

“อ่านวิเคราะห์งานวิจัยและวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายของงานวิจัยนั้นๆ-วาง
แผนการจัดทำสื่อโดยเลือกสื่อที่จะทำเพื่อดึงดูดความน่าสนใจและตามความเหมาะสมของ
งานวิจัยนั้นออกมาให้ตี-วางแผนการเขียนโครงร่างคร่าวๆ-จัดทำสตอรี่บอร์ดแต่ละชิ้น-
เริ่มสร้างสื่อตามแผนที่วางไว้-ประเมินและแก้ไขส่วนที่ผิดพลาดค่ะ

และนิสิตนักศึกษายังได้ให้ข้อเสนอแนะต่อกระบวนการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยในภาพรวมว่ามี
ความเหมาะสม แต่ควรเพิ่มเติมขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพและประเมินสื่อ ซึ่งอาจจะเป็นการ
ตรวจสอบคุณภาพและประเมินสื่อตลอดกระบวนการในการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยเพื่อให้เกิดการ
เรียนรู้และพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยและให้ได้สื่อที่มีคุณภาพ อาทิ การตรวจสอบคุณภาพและประเมินสื่อ
ในช่วงระยะเวลาการผลิตสื่อที่นิสิตนักศึกษาจะได้เรียนรู้และปรับแก้ไขสื่อตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ
ทันทีไม่ต้องรอเมื่อผลิตสื่อเสร็จสมบูรณ์ การตรวจสอบคุณภาพและประเมินสื่อที่เสร็จสมบูรณ์ควรมีการ
ประเมินจากบุคคลภายนอกที่ไม่ใช่เพียงนิสิตนักศึกษาหรืออาจารย์ผู้สอนประจำวิชาการตรวจสอบความ
ถูกต้องของเนื้อหาจากนักวิจัยเจ้าของผลงาน การทดลองใช้สื่อกับกลุ่มเป้าหมายเพื่อนำข้อเสนอแนะมา
ปรับปรุงแก้ไขสื่อให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น การเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาได้นำเสนอผลงานในเวที
สาธารณะและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ระหว่างนักสื่อสารงานวิจัยด้วยกัน เป็นต้น อีกทั้ง
ทั้งนิสิตนักศึกษาบางส่วนมีความคิดเห็นว่าการมีกรอบความรู้ก่อนการผลิตสื่อเพื่อให้
นิสิตนักศึกษามีพื้นฐานความรู้ด้านการผลิตสื่อที่ดีขึ้น และสอดแทรกความรู้และเทคนิคในการผลิตสื่อใหม่ๆ
เพื่อให้การผลิตสื่อในการสื่อสารงานวิจัยมีความน่าสนใจ และนิสิตนักศึกษาบางส่วนมีความคิดเห็น
ว่าการกำหนดขอบเขตของงานวิจัยในทิศทางเดียวกัน และควรเพิ่มเติมความรู้และขั้นตอนในการ
วิเคราะห์งานวิจัยและการสำรวจพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้เกิดการผลิตสื่อที่เหมาะสมมาก
ยิ่งขึ้น ดังตัวอย่างคำกล่าวที่ว่า

“ขั้นตอนการวิจารณ์ผลงานเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงก่อนเผยแพร่”

“คิดว่าน่าจะเป็นการประเมินเพิ่มเติมในทุกๆ ขั้นตอนย่อยค่ะ เพราะจะทำให้เรา
ได้แก้อย่างรวดเร็ว แล้วก็ไม่ต้องแก้ทีเดียหลังจากสื่อเสร็จแล้วค่ะ”

“ขั้นตอนการสำรวจพฤติกรรมกลุ่มเป้าหมายอย่างใกล้ชิด หรือทำความเข้าใจ
ในรูปแบบสื่อที่เหมาะสมของแต่ละช่วงวัย”

“ขั้นตอนการทดลองสื่อ เพราะเราจะได้อธิบายสื่อเกี่ยวกับตัวอย่างกลุ่มเป้าหมาย เช่น กลุ่มเป้าหมายคือครู ก็หากกลุ่มตัวอย่าง 10 คนที่เป็นครู โดยให้เขามาศึกษาสื่อที่เราต้องการจะนำเสนอ แล้วให้ครูแต่ละคน นำเสนอสิ่งที่ควรจะปรับ เช่น เนื้อหา ข้อความ เป็นต้น”

“ดิฉันคิดว่ากระบวนการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยควรจะเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาได้มีส่วนร่วมนำเสนอผลงานของตนเองในที่สาธารณะหรือการเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาที่เป็นนักสื่อสารงานวิจัยได้มีโอกาสพูดคุยเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคนิคหรือวิธีการการสร้างสื่อเพื่อถ่ายทอดงานวิจัยร่วมกัน”

3) ขั้นตอนที่สำคัญในการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัย

คณาจารย์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าขั้นตอนการวิเคราะห์มีสำคัญมากที่สุดในการปฏิบัติงาน เพราะนิสิตนักศึกษาขาดประสบการณ์เชิงวิชาการจึงทำให้การวิเคราะห์เนื้อหาจากงานวิจัยที่นำไปสู่การออกแบบเพื่อผลิตสื่อมีความจำเป็น นอกจากนั้นจึงเป็นขั้นตอนการวางแผน และการระดมความคิดเห็นในกลุ่มที่มีความสำคัญในกระบวนการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัย ดังตัวอย่างคำกล่าวที่ว่า

“ขั้นการวิเคราะห์ ถอดเนื้อหาจากงานวิจัย เนื่องจากนักศึกษาอาจจะยังไม่มีประสบการณ์เชิงวิชาเพียงพอ”

“ขั้นตอนการวิเคราะห์เพื่อนำมาสรุปงานวิจัยให้อยู่ในรูปแบบสื่อ”

“ขั้นตอนของการออกแบบค่ะ ถ้าแบบหรือแปลนดี งานก็จะออกมาดีและสมบูรณ์แบบค่ะ”

และนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าขั้นตอนการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยที่สำคัญที่สุดเป็นขั้นตอนการวิเคราะห์เนื้อหาจากงานวิจัยที่จะต้องทำความเข้าใจในเนื้อหางานวิจัยเพื่อคัดเลือกเนื้อหามาใช้ในการผลิตสื่อให้ถูกต้องและชัดเจน อีกทั้งการเข้าใจงานวิจัยจะทำให้สามารถกำหนดผู้รับสารที่เหมาะสมได้อีกด้วย นอกจากนั้นยังมีนิสิตนักศึกษาบางส่วนมีความคิดเห็นว่าขั้นตอนการออกแบบและนำเสนอที่จะต้องคิดวิเคราะห์อย่างละเอียดถึงรูปแบบสื่อ เนื้อหา และรูปภาพที่จะทำให้ผู้รับสารเข้าใจในประเด็นที่ต้องการสื่อสาร ขั้นตอนการวางแผนมีความสำคัญในการกำหนดทิศทางการทำงานให้สำเร็จ ขั้นตอนการให้คำแนะนำที่จะทำให้นิสิตนักศึกษาได้ความรู้เพิ่มเติมและข้อเสนอแนะในการปรับแก้ไขผลงานให้มีความสมบูรณ์ และนิสิตนักศึกษาบางส่วนมีความคิดเห็นว่าทุกขั้นตอนมีความสำคัญทั้งสิ้น ดังตัวอย่างคำกล่าวที่ว่า

“ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย เพราะ เป็นขั้นตอนที่ต้องใช้ความคิดและใช้ระยะเวลาในการทำความเข้าใจต่องานวิจัยนั้น”

“การเลือกหัวข้องานวิจัย เพราะ เป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างสื่อ ต้องเป็นงานวิจัยที่เราสนใจ หรือเหมาะสมต่อผู้ทำ เช่น กลุ่มของดิฉันก็เลือกงานวิจัยในแวดวงการศึกษา เพราะมันส่งผลต่อความเข้าใจ บางทีถ้าเป็นงานวิจัยที่ไกลตัวหรือนอกสายงาน หรือ สายการเรียน ก็อาจจะทำให้ยากที่จะทำความเข้าใจ ซึ่งหากผู้สร้างสื่อไม่มีความรู้ ความเข้าใจในงานวิจัยมากพอมันจะส่งผลต่อเนื้อหาที่เราต้องการจะสื่อสารออกไป อาจจะไม่ถูกต้อง ถูกจุด หรือผิดพลาดไปจากสิ่งที่เจ้าของงานวิจัยต้องการสื่อ”

“ขั้นตอนการวิเคราะห์งานวิจัย ให้เกิดความเข้าใจและหาแนวทางถ่ายทอดให้เข้าใจโดยง่าย”

4) ขั้นตอนที่ยากที่สุดในการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัย

คณาจารย์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าขั้นตอนที่ยากที่สุดเป็นขั้นตอนการวิเคราะห์และสรุปเนื้อหาเพื่อจัดทำสื่อ เพราะนิสิตนักศึกษายังขาดประสบการณ์เชิงวิชาการที่เพียงพอจึงทำให้การวิเคราะห์และจับใจความสำคัญของงานวิจัยที่จะนำมาสื่อสารเป็นสิ่งที่ยากมากที่สุดและต้องใช้ระยะเวลานาน อีกทั้งคณาจารย์บางท่านได้แสดงความคิดเห็นถึงขั้นตอนการพัฒนางานที่นิสิตนักศึกษาจะต้องมีความกระตือรือร้น มีความสนใจและมุ่งมั่นในการทำงานกลุ่มถึงจะทำให้การปฏิบัติงานประสบความสำเร็จงานวิจัย ดังตัวอย่างคำกล่าวที่ว่า

“ขั้นตอนการวิเคราะห์และสรุปเนื้อหา เนื่องจากนักศึกษาอาจจะยังไม่มีประสบการณ์เชิงวิชาเพียงพอ จึงเป็นเรื่องยากในการถอดเนื้อหา การมีนักวิจัยเจ้าของผลงานมาชี้แนะถึงประเด็นสำคัญที่จะเลือกมานำเสนอจึงเป็นสิ่งสำคัญมาก”

“ขั้นตอนของการออกแบบค่ะ การวางโครงร่าง การสังเคราะห์งานในช่วงต้นค่ะ เพราะจะต้องคิดวิเคราะห์ออกมาว่าจะสื่อสารอย่างไร ใช้สื่ออะไรเนื้อหาอะไรให้ดีที่สุด”

“การวิเคราะห์และสรุปเนื้อหาเพราะเนื้อหาเยอะจับใจความให้สั้นได้ยาก”

นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าขั้นตอนการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยที่ยากที่สุดเป็นขั้นตอนการจัดทำสื่อที่จะต้องเขียนสคริปต์และวางสตอรี่บอร์ดให้สามารถแปลงเนื้อหาที่คัดเลือกจากงานวิจัยไปผลิตเป็นสื่อที่สามารถสื่อสารไปยังกลุ่มเป้าหมายได้ถูกต้อง ชัดเจน และเป็นรูปธรรม อีกทั้งยังต้องมีความคิดสร้างสรรค์ที่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้รับสารภายใต้ระยะเวลาในการนำเสนอที่จำกัด

ซึ่งนิสิตนักศึกษายังมีข้อจำกัดทั้งในส่วนของการผลิตสื่อและความเข้าใจในพฤติกรรมของผู้รับสาร แต่ละกลุ่ม นอกจากนั้นนิสิตนักศึกษาบางส่วนยังมีความคิดเห็นว่าขั้นตอนการคัดเลือกและวิเคราะห์เนื้อหาจากงานวิจัยมีความยากที่สุด เพราะงานวิจัยมีหลากหลายเรื่อง หลากหลายประเด็นที่น่าสนใจ การทำความเข้าใจในเนื้อหาจากงานวิจัยจึงต้องใช้ความคิดและระยะเวลาพอสมควร และนิสิตนักศึกษาบางส่วนมีความคิดเห็นว่าขั้นตอนการวางแผนมีความยากมากที่สุด เพราะต้องทำการทบทวนเพื่อสรุปความคิดของสมาชิกในกลุ่มที่จะนำไปสู่การวางแผนการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ ดังตัวอย่างคำกล่าวที่ว่า

“ขั้นตอน วางสตอรี่บอร์ด เพราะ ในการศึกษางานวิจัยที่มีเนื้อหามากมาย รายละเอียดดยิบย่อย การที่เราต้องวางแผนที่จะทำอย่างไรก็ได้ที่ต้องเสนอเนื้อหามากมายเหล่านั้นให้ผู้ชมเข้าใจได้ในระยะเวลาอันสั้น และตรงความสนใจของผู้ชมเอาไว้ให้ได้จนจบคลิปวิดีโอ นั้นค่อนข้างยากในความรู้สึกของดิฉัน เพราะเราต้องเข้าใจถึงพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมายของเรา ยิ่งถ้าเป็นกลุ่มเป้าหมายนอกเหนือจากช่วงวัยที่เราเคยเป็นมา อาจจะต้องใช้การคาดการณ์และการคาดเดาเลยทีเดียว เช่น กลุ่มเป้าหมายของกลุ่มดิฉันคือ ครูผู้สอน หากครูที่มีอายุค่อนข้างมาก ตัวหนังสือต้องใหญ่ และชัดเจน ผู้พากย์ต้องไม่เร็วจนเกินไป ระดับเสียงต้องดังชัดเจน”

“การสรุปงานวิจัยให้กลายเป็นรูปธรรม คือการออกแบบ Artwork”

“วางสตอรี่บอร์ด เพราะ เป็นขั้นตอนที่ต้องคำนึงถึงทุกอย่าง อย่าง เช่น เนื้อหาของงานวิจัย รูปแบบของสื่อที่ตอบสนองต่อกลุ่มเป้าหมาย ความน่าสนใจของสื่อ ความถูกต้อง เป็นต้น”

5) กิจกรรมพบนักวิจัยเจ้าของผลงาน

คณาจารย์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ากิจกรรมพบนักวิจัยเจ้าของผลงานมีความสำคัญและเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนานักสื่อสารนักรวบรวมงานวิจัย เพราะจะทำให้ให้นิสิตนักศึกษารวมถึงอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาได้เข้าใจงานวิจัยทั้งในด้านหลักการ แนวคิด และผลงานวิจัยที่ชัดเจนมากขึ้น ซึ่งถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญที่จะทำให้ให้นิสิตนักศึกษาสามารถดำเนินงานไปได้ทุกทิศทุกทาง และเข้าใจผู้รับสารของงานวิจัยชิ้นนั้นๆ ได้ดียิ่งขึ้น แต่กิจกรรมพบนักวิจัยเจ้าของผลงานอาจจะปรับให้ผู้วิจัยได้เล่าสรุปงานวิจัยตลอดทั้งกระบวนการ และควรมีรูปแบบการพบปะนักวิจัยเจ้าของผลงานได้หลากหลายรูปแบบ ทั้งผ่านช่องทางการติดต่อสื่อสารที่เป็นออนไลน์และออฟไลน์ ดังตัวอย่างคำกล่าวที่ว่า

“ดีมากเลยคะ เพราะทำให้เข้าใจงานวิจัยของผู้เขียนได้แจ่มชัดขึ้นคะ”

“เป็นเหมือนจุดเริ่มต้นที่จะชี้ทางเดินต่อนักศึกษาเดินไปถูกทาง ตรงประเด็น และเข้าใจผู้รับสารในงานวิจัยนี้ได้อย่างชัดเจน”

“กิจกรรมการพบเจ้าของผลงาน มีความสำคัญต่อการเข้าใจถึงหลักการ แนวคิด และผลการวิจัย ที่นำไปที่สำคัญของวัตถุประสงค์ของการวิจัย และการนำผลวิจัยไปใช้อย่างเป็นรูปธรรม การพบเจ้าของผลงาน สามารถปรับให้พบเจอกันได้ทั้งแบบออนไลน์ และ face to face แต่อาจพบปัญหาในเรื่องของเวลานัดหมายและความสะดวกในการให้ข้อมูลได้ จึงควรมีช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย”

6) กิจกรรม workshop จากผู้ทรงคุณวุฒิด้านสื่อและสาร

คณาจารย์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการกิจกรรม workshop จากผู้ทรงคุณวุฒิด้านสื่อและสารมีความสำคัญในการต่อยอดพัฒนาทักษะการเป็นนักสื่อสารงานวิจัย โดยนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาได้รับความรู้จากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อนำมาปรับปรุงผลงานให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งนิสิตนักศึกษายังฝึกประสบการณ์ในการรับฟังความคิดเห็นและมุมมองจากผู้อื่นที่มีต่อผลงานอีกด้วย ดังตัวอย่างคำกล่าวที่ว่า

“ดีมากเลยคะ นักศึกษารวมทั้งอาจารย์เองก็ได้เรียนรู้เพิ่มเติม ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ทำให้งานได้มุมมองและเกิดการพัฒนาค่ะ แต่เสียดายที่มีโควิดนะคะ ถ้าได้พบเจอกันน่าจะดีกว่านี้ค่ะ”

“เป็นกิจกรรมที่ดี เพราะนอกจากจะได้รับฟังความคิดเห็นในการปรับแก้ชิ้นงาน ยังได้ฝึกประสบการณ์ในการเปิดใจรับฟังคำวิจารณ์ ซึ่งเป็นการวิจารณ์อย่างสร้างสรรค์”

“มีความสำคัญต่อการต่อยอดพัฒนาทักษะจากการลงมือปฏิบัติเอง ไปสู่การปรับปรุงพัฒนาจากข้อเสนอแนะเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการนำมาปรับสื่อเพื่อการสื่อสารที่ดีขึ้น”

และนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการกิจกรรม workshop จากผู้ทรงคุณวุฒิด้านสื่อและสารมีความสำคัญที่ให้ความรู้ในการคัดเลือกสารและการผลิตสื่อให้มีคุณภาพและเหมาะสมกับกลุ่มผู้รับสาร อีกทั้งยังให้ข้อเสนอแนะที่เป็นมุมมองของผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีประโยชน์ในการนำไปพัฒนาและปรับปรุงสื่อให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น กิจกรรมนี้หากเพิ่มเติมการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคและโปรแกรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อจะทำให้ให้นิสิตนักศึกษาได้รับความรู้เพิ่มมากขึ้นอีกด้วย ดังตัวอย่างคำกล่าวที่ว่า

“การได้รับความรู้หรือข้อเสนอแนะทำให้เราสามารถนำข้อมูลเหล่านั้นมาปรับปรุงหรือเพิ่มเติมให้สื่อของกลุ่มสมบูรณมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังสามารถนำความรู้ไปใช้ในการสร้างสื่อที่มีคุณภาพในอนาคต บทบาทในตอนนี้อย่างพอแล้วค่ะ”

“เป็นผู้ที่ช่วยตรวจทานความถูกต้อง คำแนะนำ และความรู้ต่างๆ ที่มีประโยชน์ในการพัฒนาสื่อให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น”

“ดิฉันคิดว่ากิจกรรม workshop จากผู้ทรงคุณวุฒิด้านสื่อและสารเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์และน่าสนใจ เพราะกิจกรรมดังกล่าวจะช่วยทำให้นิสิตนักศึกษาได้รับความรู้เกี่ยวกับการสร้างสื่อเพื่อถ่ายทอดงานวิจัยให้น่าสนใจและมีความเหมาะสมกับผู้รับสารมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้แล้วกิจกรรม workshop จากผู้ทรงคุณวุฒิด้านสื่อและสารก็ยังทำให้นิสิตนักศึกษาได้รับทราบข้อบกพร่องของสื่อพร้อมกับคำแนะนำเกี่ยวกับการแก้ไขหรือพัฒนาสื่อให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น”

7) จุดเด่นและจุดด้อยของนิสิตนักศึกษา

คณาจารย์มีความคิดเห็นว่านิสิตนักศึกษามีจุดเด่น ได้แก่ การมีความมุ่งมั่นตั้งใจในการเรียนรู้และแข่งขัน การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน การวางแผนและทำงานเป็นทีม การมีทักษะการผลิตสื่อด้วยโปรแกรมที่หลากหลาย ความกล้าสอบถามและแสดงความคิดเห็น และจุดด้อย ได้แก่ การขาดประสบการณ์ สถานการณ์โควิดจึงทำให้เป็นการเรียนออนไลน์และบางสถาบันปิดภาคเรียนจึงทำให้ทำงานกลุ่มค่อนข้างยาก และระยะเวลาในการปฏิบัติงานจำกัด ดังตัวอย่างคำกล่าวที่ว่า

“จุดเด่นคือมีความพยายามมุ่งมั่นที่จะทำงานให้สำเร็จค่ะ ด้วยในรายวิชานี้มีนักศึกษาจำนวนมากถึง 52 คนค่ะ ทุกทีมเลยค่อนข้างแข่งขันและมุ่งมั่น อยากรู้ว่า

ประกวด แต่จุดด้อยคือขาดประสบการณ์ค่ะ เลยค่อนข้างทำการบ้านเยอะ และมีข้อบกพร่อง
ค่ะ รวมถึงสถานการณ์โควิดต่างก็กลับบ้านเลยทำให้การแก้ไขงานค่อนข้างยากค่ะ”

“จุดเด่น คือ นิสิตส่วนใหญ่ในขณะการพัฒนาทักษะจะตั้งใจในการทำงานกลุ่ม
และสนใจที่จะสอบถามพี่เลี้ยงที่จัดไว้ให้กับแต่ละกลุ่ม จนงานสำเร็จด้วยดี จุดด้อย คือ
เมื่อระยะเวลาผ่านไปหลังจบการพัฒนาทักษะ การจัดเข้ากลุ่มร่วมกันค่อนข้างทำได้
ยาก”

“มีจุดเด่นในทักษะการผลิตสื่อด้วยโปรแกรมที่หลากหลาย และมีการทำงาน
ประสานงานเป็นทีมได้ดี จุดด้อยอาจเป็นเรื่องของเวลา เนื่องจากเป็นกลุ่มนักศึกษาชั้น
ปีที่ 4 จึงมีภารกิจในการเรียนและกิจกรรมอื่นๆ ค่อนข้างมาก”

และนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดเด่นและจุดด้อยของสมาชิกกลุ่มใน
กิจกรรมการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยที่มีทั้งจุดเด่นในด้านทรัพยากรบุคคล อาทิ การทำงานเป็นทีมที่ทุก
คนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานและเสนอความคิดเห็นเพื่อให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพ ความพร้อม
และพยายามในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ตลอดเวลา ความพร้อมในการแก้ไขปัญหา การแบ่งหน้าที่ที่ชัดเจน
การวางแผนการดำเนินงานที่รัดกุมร่วมกัน การตระหนักถึงประโยชน์ของการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่
งานวิจัย ความกล้าในการลงมือ และจุดเด่นในด้านการผลิตสื่อ อาทิ รูปแบบการนำเสนอเป็นแอนิเมชันที่
มีความน่าสนใจ การใช้ภาพที่ไม่มีลิขสิทธิ์ การใช้ภาพประกอบแทนการสื่อสารด้วยตัวอักษรและมีเกมที่มี
การเล่นจริง การใช้สีสันทันและธีมที่กลมกลืน การออกแบบในทิศทางเดียวกัน ในด้านจุดด้อย นิสิตนักศึกษา
ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเห็นว่า จุดด้อยในด้านทรัพยากรบุคคล อาทิ นิสิตนักศึกษาที่ไม่ได้เรียนสาขาที่
เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อจึงไม่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการผลิตสื่อ การบริหารจัดการเวลาที่อยู่
ในช่วงสอบ ฝึกงาน และโควิดจึงมีเวลาไม่เพียงพอในการรวมกลุ่มเพื่อผลิตสื่อให้สมบูรณ์ ความใส่ใจใน
การปฏิบัติงาน สมาชิกกลุ่มจำนวนมากทำให้มีความคิดเห็นที่หลากหลายจึงใช้เวลาในการระดมความคิด
นาน จุดด้อยในด้านการผลิตสื่อ อาทิ การจัดส่งไฟล์ที่ตกหล่นและเสียหาย ความกังวลด้านลิขสิทธิ์จึงวาด
ภาพขึ้นเองทำให้ได้ภาพที่ไม่สวย การขาดอุปกรณ์ในการผลิตสื่อ การขาดความน่าสนใจของภาพ
ตัวอักษร เสียง และระยะเวลานำเสนอ และจุดด้อยในด้านการงานวิจัย อาทิ งานวิจัยเสร็จสิ้นหลายปีจึงทำให้
ผลงานที่เป็นตัวอย่างจากงานวิจัยไม่มี ดังตัวอย่างคำกล่าวที่ว่า

“จุดเด่นทีม คือ มีความสามัคคี ช่วยเหลือกัน สู้ แม้ว่าจะมีงานของการเรียน ก็
จะแบ่งหน้าที่กันทำ จุดด้อยทีม คือ สายการเรียนไม่ตรงกับการพัฒนาผลิตสื่อ บางคน
ไม่เก่งด้านเทคโนโลยี การติดต่อ แต่เมื่อทำออกมาแล้ว ทุกคนก็ภูมิใจในผลงานของ
ตัวเอง และในโอกาสหน้าก็จะพัฒนาตนเองให้เก่งยิ่งขึ้น”

“จุดเด่นคือ การช่วยเหลือกัน การแบ่งงาน และความพยายามทำหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มที่ ส่วนจุดด้อยคือ ระยะเวลา การทำงาน เนื่องจากการไม่ได้อยู่ด้วยกัน การสื่อสารจึงทำได้ยาก และการปรับปรุงผลงาน ตรงกับช่วงสอบ ทำให้ไม่สามารถทำผลงานออกมาได้อย่างเต็มที่”

“จุดเด่นของทีมก็คือ การเลือกใช้สีและการเลือกรูปภาพประกอบได้อย่างกลมกลืนและน่าสนใจ ส่วนข้อเสียของทีมก็คือ การกำหนดเวลาของสื่อ *motiongraphic* ที่ใช้ในการถ่ายทอดงานวิจัยค่อนข้างใช้เวลาในการนำเสนอจนเกินไป ซึ่งการนำเสนอสื่อจนเกินไปก็อาจจะทำให้ผู้รับสารเกิดความรู้สึกเบื่อได้”

8) สิ่งที่นิสิตนักศึกษาอยากพัฒนาและปรับปรุง

นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า หากย้อนเวลาไปเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนา นักสื่อสารงานวิจัยจะทำการพัฒนาสื่อให้ดีขึ้น ทั้งในด้านการปรับปรุงระยะเวลาสื่อให้กระชับ การวางสตอรี่บอร์ด การเรียบเรียงเนื้อหาในการนำเสนอ การใส่ใจรายละเอียดในการผลิตสื่อ การแก้รายละเอียดของงานในบางจุด ผลิตชิ้นงานให้สมบูรณ์ตั้งแต่ชิ้นแรก การฝึกหัดการใช้โปรแกรมให้มีความชำนาญ นิสิตนักศึกษาบางส่วนมีความคิดเห็นต่อการเลือกงานวิจัยและเนื้อหาในการเผยแพร่ว่าอยากจะเลือกงานวิจัยที่ตนเองและกลุ่มสนใจมากที่สุดและการศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาในงานวิจัยในมากขึ้น อีกทั้งยังมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมฝึกอบรมว่าอยากจะเข้าร่วมและเก็บเกี่ยวความรู้จากผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มมากขึ้น และการนำแนวความคิดและข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิไปลองผลิตสื่อในรูปแบบอื่นๆ และอยากวางแผนให้รัดกุมมากขึ้น นอกจากนี้มีนิสิตนักศึกษาบางส่วนที่มีความรู้สึกรำคาญตัวเองพึงพอใจกับความสามารถและผลงานที่ตนเองผลิตแล้วจึงไม่อยากจะกลับไปปรับปรุงแก้ไขสิ่งใด ดังตัวอย่างคำกล่าวที่ว่า

“ย้อนเวลาเพื่อไปวิเคราะห์ข้อมูลของสื่อให้ละเอียด และการผลิตสื่อให้มีความน่าสนใจ”

“อยากย้อนไปวางสตอรี่บอร์ดอีกครั้งค่ะ อยากทำเนื้อหาให้กระชับมากกว่านี้ครอบคลุมและใช้เวลาไม่นาน สมบูรณ์มากกว่านี้ค่ะ”

“ไม่ทำอะไรแล้วเพราะผลงานที่ออกมาตั้งใจที่สุดแล้วตามศักยภาพที่มี”

“อยากจะย้อนเวลาไปสร้างสรรค์สื่องานวิจัยแบบอื่นๆ ดู เนื่องจากฟังที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้มาทำการอธิบาย พูดคุยและworkshopไปนั้น ทำให้มีความคิดที่ว่าถ้า

ลองสร้างสรรค์สื่อแบบอื่นๆ เช่น อาจทำเป็นอนิเมชัน หนังสือวาดมือ หรือทำแบบmv เพลง ก็คงน่าสนใจและน่าลองทำดีค่ะ”

9) บทบาทของอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาและนักวิจัยเจ้าของผลงาน

นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาในการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมาก ทั้งในด้านการให้ความรู้ คำปรึกษา และคำแนะนำต่างๆ ตลอดจนกระบวนการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยทั้งการทำความเข้าใจงานวิจัย การคัดเลือกเนื้อหา การทำความเข้าใจกลุ่มเป้าหมาย การผลิตสื่อ และการตรวจสอบคุณภาพสื่อเพื่อให้เกิดการพัฒนาสื่อได้มีความสมบูรณ์และน่าสนใจมากที่สุด อีกทั้งมุมมองของอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาจะทำให้นิสิตนักศึกษาได้เห็นมุมมองที่แตกต่างจากสมาชิกในกลุ่มจึงทำให้เกิดการแก้ไขผลงานที่มีคุณภาพ และอาจารย์ผู้สอนประจำวิชายังมีบทบาทที่สำคัญในการประสานงานนักวิจัยเจ้าของผลงานและทีมวิจัยกลางในประเด็นต่างๆ รวมถึงการค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมและแนวคิดใหม่ๆ ที่จะส่งเสริมให้การผลิตสื่อดียิ่งขึ้น ดังตัวอย่างคำกล่าวที่ว่า

“มีความสำคัญอย่างมากในการให้คำปรึกษาในเรื่องข้อมูล วิธีการพัฒนาสื่อต่างๆ ว่าควรจะทำอย่างไรเพื่อให้ตอบโจทย์กลุ่มเป้าหมาย”

“มีบทบาทสำคัญมาก เนื่องจากเป็นที่ปรึกษาและให้ความรู้ในการทำงานให้บรรลุตามจุดประสงค์”

“อาจารย์ที่ปรึกษามีบทบาทในการให้คำปรึกษา ประเมินผล และให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขสื่อเพื่อให้สื่อมีความสมบูรณ์และน่าสนใจมากยิ่งขึ้น”

และนิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นว่านักวิจัยเจ้าของผลงานมีบทบาทสำคัญในทุกขั้นตอนของกระบวนการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยทั้งการอธิบายรายละเอียดของงานวิจัยให้แก่นิสิตนักศึกษาได้เข้าใจทั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย กระบวนการวิจัย และผลของการวิจัย ที่บางครั้งการอ่านในเล่มรายงานการวิจัยอาจจะเข้าใจไม่ถ่องแท้ซึ่งการพูดคุยกับนักวิจัยเจ้าของผลงานจะทำให้สามารถเกิดความเข้าใจที่ถูกต้องและนำไปสู่การสื่อสารงานวิจัยออกไปได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น อีกทั้งนักวิจัยเจ้าของผลงานยังมีบทบาทในการคัดกรองเนื้อหาที่ควรสื่อสาร ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา เสนอแนะกลุ่มเป้าหมายที่ควรเผยแพร่ เสนอแนะแนวทางในการพัฒนาสื่อ และเป็นผู้ช่วยเหลือสนับสนุนการทำงานของนิสิตนักศึกษาให้ได้สื่อที่มีคุณภาพในการเผยแพร่สู่สาธารณะ ดังตัวอย่างคำกล่าวที่ว่า

“มีความสำคัญในด้านการตรวจสอบ ว่าเราจับจุดหรือใจความสำคัญของวิจัย นั้นได้ถูกต้องหรือไม่คะ ซึ่งควรจะต้องมีบทบาทในการประเมินทุกๆ ขั้นตอนไม่ว่าจะเป็น สรุปเนื้อหา สดอริบอร์ด์ การทำสื่อ เพื่อให้เกิดเป็นผลงานที่สมบูรณ์”

“เราจะไม่เข้าใจงานวิจัยได้อย่างลึกซึ้งถ้าไม่มีเจ้าของผลงานมาอธิบายหรือ พูดคุยกับพวกเรา ซึ่งนับว่าเป็นบทบาทที่สำคัญอย่างมาก”

“เจ้าของงานวิจัยมีความสำคัญมาก เพราะว่าจะเป็นคนคอยบอกเราว่าสิ่งที่เรา คิดมันถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้หรือไม่ อีกทั้งยังคอยช่วยชี้แนะว่าส่วนใด ควรนำมาผลิตเป็นสื่อ และยังคงคอยตรวจสอบความถูกต้องจริงๆ ได้”

10) ประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรม

10.1 ประโยชน์ที่นิสิตนักศึกษาได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม

คณาจารย์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยจะทำให้ นิสิตนักศึกษาได้รับประโยชน์ที่หลากหลาย อาทิ ด้านการวิจัย นิสิตนักศึกษาจะได้รับความรู้ที่ เกี่ยวข้องกับ กระบวนการวิจัยและเนื้อหาในงานวิจัย และที่สำคัญที่สุด คือ การเรียนรู้ด้านการวิจัยไม่ใช่เพียงแค่การ อ่านงานวิจัยเท่านั้นแต่เป็นการอ่านเพื่อวิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหาที่เหมาะสมในการผลิตสื่อเพื่อ เผยแพร่งานวิจัยที่จำเป็นต้องใช้ทักษะต่างๆ มากขึ้น และในด้านการผลิตสื่อ นิสิตนักศึกษาได้รับแนวคิด และการพัฒนาทักษะที่จะเป็นประสบการณ์ในการผลิตสื่อเพื่อการสื่อสาร และการคัดเลือกสื่อที่เหมาะสม กับเนื้อหาของงานวิจัยที่ต้องการเผยแพร่สู่กลุ่มเป้าหมาย นอกจากนั้นยังได้เรียนรู้การทำงานเป็นกลุ่มที่ จะต้องมีความเป็นทีมและการแบ่งภาระหน้าที่ต่างๆ และการกล้าแสดงออกในการนำเสนอผลงานของ กลุ่มอีกด้วย ดังตัวอย่างคำกล่าวที่ว่า

“ได้รับประโยชน์มากเลยคะ อย่างแรกได้อ่านงานวิจัยที่ไม่เฉพาะเอาความรู้แต่ เป็นการอ่านเพื่อการสังเคราะห์เนื้อหาเพื่อใช้ในการออกแบบสื่อ นอกจากนี้ยังได้ ประสบการณ์ในการทำสื่อคะ

“ประโยชน์ที่ได้ คือ 1) นิสิตแต่ละคนได้รับการพัฒนาทักษะการผลิตสื่อเพื่อการ สื่อสาร 2) นิสิตได้ร่วมคิดร่วมกันทำงานกลุ่มแบบมีส่วนร่วม 3) ฝึกการทำงานเป็นทีม และแบ่งภาระการทำงาน 4) ได้แนวคิดและพัฒนาทักษะในการออกแบบสื่อ 4) นิสิตกล้า แสดงออกในการนำเสนอ”

“ได้ฝึกการทำงานเป็นทีม ฝึกวิเคราะห์ คัดเลือกเนื้อหา และวิเคราะห์สื่อที่ เหมาะกับการนำเสนอ”

นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยมีประโยชน์ต่อนิสิตนักศึกษาทั้งในปัจจุบันและอนาคตเป็นอย่างมาก โดยกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ทั้งจากอาจารย์ผู้สอนประจำวิชา ผู้ทรงคุณวุฒิ และนิสิตนักศึกษาสามารถทำให้เกิดประโยชน์ในปัจจุบันที่นิสิตนักศึกษาได้รับความรู้ทั้งในด้านการวิจัยและการผลิตสื่อที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ทักษะในการผลิตสื่อเพื่อใช้ในการเรียน การนำเสนอผลงาน และการฝึกสอนที่ดีมากขึ้น อีกทั้งยังเปิดมุมมองในสิ่งที่ไม่เคยปฏิบัติว่าตนเองสามารถผลิตสื่อในการเผยแพร่งานวิจัยได้อีกด้วย และในอนาคตนิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นว่าการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยจะมีประโยชน์ในการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่ทั้งในด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพที่สามารถประยุกต์ใช้กระบวนการและเทคนิคในการผลิตสื่อ ทั้งในขั้นตอนการผลิตสื่อ ทักษะการผลิตสื่อ และการวิเคราะห์ผู้รับสาร นอกจากนี้ เนื้อหาจากงานวิจัยยังมีประโยชน์ในการวางแผนอนาคตของตนเอง เช่น เรื่องหนี้สินครู ดังตัวอย่างคำกล่าวที่ว่า

“สามารถทำให้บทคัดย่อในงานวิจัยมีชีวิตและสร้างความน่าสนใจให้แก่งานวิจัยได้ดีกว่างานวิจัยที่เป็นเล่มแล้ววางอยู่แต่ชั้นหนังสือ”

“สิ่งแรกคือ การทำงานร่วมกับทีมค่ะ มีการพูดคุยปรับตัวให้เข้ากับการทำงานกลุ่ม การแลกเปลี่ยนความเห็น ยอมรับฟังกัน รวมถึงได้นำความรู้ใหม่ๆที่เราได้รับหรือความรู้เดิมที่เราได้พัฒนาให้ดีขึ้นไปสรรค์สร้างผลงานในอนาคตค่ะ”

“ในส่วนของงาน หนี้ มีประโยชน์กับพวกเรามากๆ สามารถนำไปวางแผนในชีวิตได้ในอนาคต”

“ได้ฝึกและพัฒนาฝีมือ ทั้งในการทำartwork และการทำmotion รวมไปถึงการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ จะทำให้เราสามารถปรับใช้ในการทำงานในอนาคตได้”

“หากในอนาคตเราต้องสอนเด็กนักเรียนด้วยสื่อที่เราทำเองก็อยากจะนำความรู้ต่างๆ อย่างตั้งแต่จากอาจารย์ที่ปรึกษาหรือตอนworkshopกับผู้ทรงคุณวุฒิ และทักษะตอนที่ทำกับเพื่อนในทีมมาใช้ประยุกต์สื่อการเรียนการสอนให้กับนักเรียนในชั้นเรียนของตนเองในอนาคต และในปัจจุบันหากมีกิจกรรมหรืองานที่จำเป็นต้องมีการประชาสัมพันธ์ทางสื่อก็คิดว่าจะนำความรู้เรื่องการสร้างสื่อ ขั้นตอนวิธีการทั้งหลายอย่างที่ได้รับมาไปใช้ประโยชน์ได้ค่ะ”

10.2 ประโยชน์ที่อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม

คณาจารย์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาที่เข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนา นักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ได้รับประโยชน์ทั้งในด้านการพัฒนาศักยภาพอาจารย์ อาทิ การได้รับความรู้ มุมมองที่เพิ่มขึ้นจากงานวิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิ ได้เรียนรู้บางประเด็นร่วมกับนิสิตนักศึกษา ได้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับเครือข่ายอาจารย์ที่ร่วมกิจกรรม ได้เรียนรู้กระบวนการพัฒนานักสื่อสาร งานวิจัยอย่างเป็นระบบ และตระหนักถึงความสำคัญของการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยมากขึ้น และใน ด้านการเรียนการสอน อาทิ อาจารย์ได้ทราบถึงศักยภาพและทักษะของนิสิตนักศึกษาตนเองเมื่อ เทียบเคียงกับสถาบันอื่นๆ การผลักดันผลงานของนิสิตนักศึกษาสู่สาธารณะ ได้โจทย์และหัวข้อการวิจัย ที่สามารถประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ได้รับแนวคิดในการนำเนื้อหาจากงานวิจัยไปเป็นโจทย์ ในการผลิตสื่อของรายวิชา เป็นต้น ดังตัวอย่างคำกล่าวที่ว่า

“ได้ประโยชน์มากค่ะ ได้มุมมองจากท่านผู้ทรงคุณวุฒิ รวมถึงได้ผลักดันงาน นิสิตศึกษาออกสู่ชุมชนมากขึ้นค่ะ ไม่ใช่ทำงานเพียงส่งในชั้นเรียนแล้วได้คะแนนค่ะ นอกจากนี้อาจารย์เองก็ทำการบ้านเยอะพอกับนิสิตศึกษาค่ะ เพราะบางอย่างก็ยังไม่รู้ เลยได้เรียนรู้เพิ่มค่ะ”

“ทั้งอ.ที่ปรึกษา และพี่เลี้ยง สามารถร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่อกัน ทำให้ เกิดความเข้าใจในการทำงานร่วมกันได้เป็นอย่างดี และสามารถสื่อสารผลงานเชิง สร้างสรรค์ทั้ง สื่อที่สวยงาม น่าสนใจ และถ่ายทอดได้ตรงประเด็น และเรียนรู้จากการ ได้รับข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสื่อสาร”

“ได้เรียนรู้กระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบ ตระหนักถึงความสำคัญในการ เผยแพร่งานวิจัยมากยิ่งขึ้น”

10.3 ประโยชน์ที่นักวิจัยเจ้าของผลงานได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม

คณาจารย์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่านักวิจัยเจ้าของผลงานจะได้เผยแพร่งานวิจัยที่มีประโยชน์ สาธารณะผ่านสื่อรูปแบบต่างๆ ที่สามารถสื่อสารได้ง่าย กระชับ และตรงกับความต้องการของ กลุ่มเป้าหมายมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาและนิสิต นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม ดังตัวอย่างคำกล่าวที่ว่า

“ได้เผยแพร่ผลงานของตัวเองมากขึ้นค่ะ รวมถึงได้สนทนาแลกเปลี่ยนกับ นิสิตศึกษาและอาจารย์ค่ะ”

“ได้รับประโยชน์จากการนำงานวิจัยเผยแพร่เพิ่มมากขึ้นและที่สำคัญเป็นการ เผยแพร่ที่อยู่ในรูปแบบสื่อต่างๆ ที่ทำให้เข้าใจงานวิจัยง่ายขึ้น”

“ได้รับสื่อที่จะนำไปเผยแพร่ และใช้งานต่อไปได้ในอนาคต”

11) การต่อยอดหรือขยายผลไปสู่รายวิชา คณะ หรือสถาบัน

คณาจารย์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า มีความจำเป็นและเป็นไปได้ในการต่อยอดผ่านรายวิชาต่างๆ โดยตรง หรือการบูรณาการร่วมกันระหว่างรายวิชา เช่น รายวิชาวิจัยกับรายวิชาผลิตสื่อ เป็นต้น ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษาในการคิดวิเคราะห์และการปฏิบัติควบคู่กัน อีกทั้งยังทำให้เกิดการเผยแพร่ผลงานของรายวิชาสู่สาธารณะอีกด้วย ดังตัวอย่างคำกล่าวที่ว่า

“ดีมากเลยคะ กิจกรรมนี้ทำให้เกิดมุมมองความคิดที่จะเอาชิ้นงานของนักศึกษา ออกสู่สาธารณะชน หรือทำอะไรเพื่อชุมชนมากขึ้นคะ รวมถึงอาจจะบูรณาการในส่วน ของวิชาวิจัยในการช่วยเผยแพร่ผลงานวิจัยมากขึ้นคะ”

“สามารถต่อยอดได้คะ เพราะการนำงานวิจัยจากรูปเล่มมาอยู่ในรูปแบบต่างๆ ช่วยฝึกการคิดวิเคราะห์ ทักษะปฏิบัติของผู้เรียนมากขึ้นด้วย อย่างเช่น สามารถ นำไปใช้กับรายวิชาผลิตสื่อ เป็นต้น”

“มีความเป็นไปได้ในการต่อยอดเป็นรายวิชา เพราะมีรูปแบบกระบวนการใน การทำงานที่ชัด มีเนื้อหาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทั้งหมดค่อนข้างเยอะ สามารถให้ผู้เรียนได้ลองปรับใช้กับงานวิจัยได้หลากหลายประเภท และนำเสนอเนื้อหา ในรูปแบบต่างๆ ได้หลากหลายยิ่งขึ้น”

12) ข้อเสนอแนะต่อกิจกรรมหรือโครงการ

คณาจารย์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า เป็นกิจกรรมที่ดีที่ควรมีความต่อเนื่องหรือต่อยอดใน สถาบันอุดมศึกษาเป็นอย่างมาก ซึ่งหากไม่มีในรูปแบบโครงการวิจัยอาจจะมีเผยแพร่แนวคิดผ่าน การสร้างโมเดล (Model) ของการพัฒนาทักษะนักสื่อสารงานวิจัยในภาพรวมที่จะเป็นประโยชน์ในการ นำไปทดลองปฏิบัติในรายวิชาต่างๆ มากขึ้น แต่สิ่งที่ควรพิจารณาในการจัดโครงการครั้งต่อไป คือ ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมที่การเปิดและปิดภาคการศึกษาของแต่ละสถาบันไม่พร้อมกัน จึงทำให้บาง สถาบันปิดภาคการศึกษานิสิตนักศึกษาอาจจะให้ความสำคัญและความสนใจน้อยกว่าสถาบันที่ยังเปิด ภาคการศึกษา และเนื่องจากสถานการณ์โควิดจึงทำให้เกิดอุปสรรคในการเรียนรู้เป็นอย่างมาก ดัง ตัวอย่างคำกล่าวที่ว่า

“อยากให้มียุทธศาสตร์หรือต่อยอดในมหาวิทยาลัยต่างๆมากขึ้นนะคะ เพราะเกิดประโยชน์มากค่ะ หรือถ้ามีการเผยแพร่โครงการก็จะเกิดการต่อยอดในรายวิชาต่างๆมากขึ้นค่ะ”

“การปรับระยะเวลาการจัดโครงการ เนื่องจากนิสิตหรือที่เข้าร่วมกิจกรรมจบเทอมแล้ว หรือการสร้างแรงจูงใจเพิ่มมากขึ้น”

“โครงการมีความเหมาะสมดี แต่เนื่องจากเจอปัญหา COVID-19 ทำให้เกิดปัญหาความต่อเนื่องและการนัดหมายในการพัฒนาทักษะต่อยอด และการปรับปรุงผลิตรายวิชา ซึ่งหากสามารถสร้าง Model ของการพัฒนาทักษะนักสื่อสารในภาพรวมได้จะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้และการต่อยอดได้ดียิ่งขึ้น”

“เป็นกิจกรรมที่ดีมากเลยคะ”

และนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า เป็นกิจกรรมที่ดีที่เปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติตั้งแต่การศึกษาและคัดเลือกเนื้อหาทางนิพนธ์มาผลิตเป็นสื่อเพื่อการเผยแพร่จึงอยากให้มีการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง โดยเพิ่มเติมกิจกรรมการอบรมให้ความรู้ด้านการผลิตสื่อให้กับนิสิตนักศึกษาก่อนการผลิตสื่อเพื่อเพิ่มเติมความรู้และทักษะที่มากกว่าอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาได้ถ่ายทอด และควรมีกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างนิสิตนักศึกษาต่างสถาบัน นักวิจัยเจ้าของผลงาน และผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเทคนิคและวิธีการในการคัดเลือกงานวิจัยไปสร้างสรรค์สื่อที่เพิ่มมากขึ้น นอกจากนั้นอาจจะมีการกำหนดงานวิจัยขึ้นเดียวกันในการผลิตสื่อเพื่อส่งเข้าแข่งขันที่ให้เกิดความยุติธรรมของระดับความยากง่าย และเพิ่มระยะเวลาในการปรับปรุงผลงานให้มากขึ้น ดังตัวอย่างคำกล่าวที่ว่า

“อยากให้มีการจัดอบรมเนื้อหาความรู้เบื้องต้นด้านการพัฒนาสื่อ เพื่อที่จะได้นำไปใช้ในสายงานของตนเอง”

“ดิฉันอยากจะแนะนำให้กิจกรรมนี้ได้เปิดโอกาสให้นักสื่อสารงานวิจัยได้พูดคุยเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคนิคหรือวิธีการที่นำมาใช้ในการสร้างสื่อร่วมกัน”

“กิจกรรมน่าสนใจ สำหรับข้อเสนอแนะนั้นหากกิจกรรมเป็นกิจกรรมที่สามารถพูดคุยและworkshopเพื่อนต่างสถาบันกับอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิได้มากกว่านี้ก็จะสามารถเพิ่มพูนความรู้ได้มากกว่านี้แน่นอนค่ะ”

4.8 โมเดลการพัฒนาหนังสือสารงานวิจัย

จากผลการดำเนินงานในการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยสามารถสรุปเป็นโมเดลในการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยที่มุ่งเน้นให้เกิดการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ทั้งนิสิตนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนประจำวิชา นักวิจัยเจ้าของผลงาน และผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านต่างๆ ที่จะทำให้สามารถนำไปขยายผลต่อยอดเพื่อให้เกิดการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ในพื้นที่อื่นๆ ต่อไปในอนาคต โดยสามารถสรุปขั้นตอนในการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยทั้งสิ้น 5 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์และคัดเลือกหลักสูตร รายวิชา และงานวิจัย เป็นขั้นตอนที่อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาหรือผู้ที่ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัย อาทิ อาจารย์ประจำหลักสูตร คณะกรรมการบริหารหลักสูตร เป็นต้น จะต้องดำเนินการในการวิเคราะห์หลักสูตรและรายวิชา โดยการคัดเลือกหลักสูตรสามารถคัดเลือกได้ทั้งหลักสูตรที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับด้านการสื่อสาร และหลักสูตรที่ไม่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการสื่อสาร เนื่องจากแต่ละหลักสูตรมีจุดเด่นและจุดด้อยต่างกัน โดยนิสิตนักศึกษาที่เรียนในหลักสูตรที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการสื่อสารจะมีความเชี่ยวชาญในด้านการผลิตสื่อแต่ขาดความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหาจะทำให้กระบวนการศึกษาเนื้อหางานวิจัยเฉพาะด้านมีความยากแต่มีทักษะและความคิดสร้างสรรค์ในการผลิตสื่อที่ดี และสำหรับหลักสูตรที่ไม่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการสื่อสาร เช่น ศึกษาศาสตร์ เกษตรศาสตร์ และอื่นๆ นิสิตนักศึกษาจะมีความเชี่ยวชาญในด้านเนื้อหาเฉพาะด้านแต่ขาดความเชี่ยวชาญในด้านการผลิตสื่อ ดังนั้นจึงมีความสามารถในการศึกษางานวิจัยได้ดีแต่ขาดทักษะและความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบสื่อ

จากนั้นเป็นขั้นตอนการคัดเลือกรายวิชา สามารถดำเนินการคัดเลือกได้ทั้งในลักษณะของรายวิชาเดียวที่ดำเนินกิจกรรมการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยในรายวิชาใดรายวิชาหนึ่งเท่านั้น ซึ่งรายวิชาที่คัดเลือกควรเป็นรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อเพื่อให้สามารถผนวกกิจกรรมการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมในรายวิชาที่ไม่เพิ่มภาระให้กับอาจารย์ผู้สอนประจำวิชา และนิสิตนักศึกษา โดยการใช้งานวิจัยเป็นเนื้อหาในการเรียนรู้เพื่อผลิตสื่อของรายวิชานั้นๆ และการคัดเลือกรายวิชาในลักษณะของการบูรณาการร่วมกันระหว่างรายวิชาต่างๆ ที่มีรายวิชาด้านการผลิตสื่อเป็นรายวิชาหลักและรายวิชาอื่นๆ เป็นรายวิชาเสริม เช่น รายวิชาผลิตสื่อกับรายวิชาวิจัยที่สามารถนำงานวิจัยของรายวิชาวิจัยไปทำการผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่ในรายวิชาผลิตสื่อ การบูรณาการร่วมกันระหว่างรายวิชาผลิตสื่อ รายวิชาวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค และรายวิชาวิจัยที่สามารถนำงานวิจัยมาทำการวิเคราะห์ผู้บริโภคก่อนการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่ เป็นต้น ซึ่งการคัดเลือกรายวิชาในลักษณะบูรณาการจะทำให้เกิดการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ทั้งคณาจารย์และนิสิตนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นการบูรณาการผลงานรายวิชาร่วมกันที่นิสิตนักศึกษาจะได้เรียนรู้การดำเนินงานในการสื่อสารงานวิจัยแบบครบวงจรและลดภาระงานของนิสิตนักศึกษาจากหลากหลายรายวิชาได้อีกด้วย

และภายหลังจากได้รายวิชาที่ต้องการดำเนินการในการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยเรียบร้อยแล้ว จึงเข้าสู่จุดเริ่มต้นของการดำเนินกิจกรรมของรายวิชาที่คณาจารย์จะต้องร่วมกันวางแผนการดำเนินการของรายวิชา ซึ่งหากเป็นรายวิชาเดียวก็สามารถวางแผนในการดำเนินการเฉพาะรายวิชานั้นๆ แต่หากเป็นการวางแผนการดำเนินการของรายวิชาที่มีลักษณะบูรณาการควรมีการประชุมที่อาจารย์ผู้สอนของ

ทุกรายวิชาที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกิจกรรมและเวลาได้สอดคล้องกัน โดยการวางแผนการดำเนินการของรายวิชาควรเริ่มต้นด้วยขั้นตอนของการคัดเลือกงานวิจัยที่สามารถดำเนินการได้ทั้งในลักษณะของการคัดเลือกงานวิจัยจากหน่วยงานภายนอกสถาบันการศึกษา เช่น องค์กรสนับสนุนทุนวิจัย กระทรวง ทบวง กรม และอื่นๆ ซึ่งงานวิจัยที่ผ่านการคัดเลือกสามารถเป็นได้ทั้งงานวิจัยของนักวิจัยที่เป็นคนในสถาบันการศึกษาและนักวิจัยที่เป็นคนนอกสถาบันการศึกษา เช่น รายวิชาของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คัดเลือกงานวิจัยของอาจารย์สังกัดมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ได้รับทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) หรืองานวิจัยของอาจารย์จากสถาบันการศึกษาอื่นๆ ที่ได้รับทุนจากสกสว. ก็เป็นได้ เป็นต้น และในลักษณะของการคัดเลือกงานวิจัยจากหน่วยงานภายในสถาบันการศึกษา เช่น หน่วยงานให้ทุนสนับสนุนการวิจัยภายในสถาบันการศึกษาที่สังกัด รายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เป็นต้น โดยงานวิจัยที่ถูกคัดเลือกหากเป็นงานวิจัยที่มาจากนักวิจัยที่เป็นคนในสถาบันการศึกษาหรือจากหน่วยงานภายในสถาบันการศึกษาจะมีข้อเด่นในการติดต่อสื่อสารของนิสิตนักศึกษาเพื่อขอคำแนะนำหรือรับฟังข้อเสนอแนะได้อย่างสม่ำเสมอมากกว่านักวิจัยจากภายนอก แต่การคัดเลือกนักวิจัยจากภายนอกจะมีข้อเด่นในการเพิ่มโอกาสการเรียนรู้และรับฟังความคิดเห็นจากบุคคลภายนอกที่มากขึ้น ซึ่งในขั้นตอนของการคัดเลือกงานวิจัยควรเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาได้มีส่วนร่วมคิดและตัดสินใจเพื่อคัดเลือกงานวิจัยที่ตนเองหรือกลุ่มให้ความสนใจเพื่อเป็นการเสริมพลัง (empowerment) ให้นิสิตนักศึกษามีความรู้สึกริ่อยากทำการสื่อสารงานวิจัยชิ้นนั้นๆ มากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 2 การเติมความรู้และเสริมพลัง เป็นขั้นตอนในการเติมความรู้และเสริมพลังให้แก่ นิสิตนักศึกษา โดยการให้ความรู้และเสริมพลังมีทั้งสิ้น 2 ขั้นตอนย่อย ได้แก่

1. **การเติมความรู้และเสริมพลังผ่านกิจกรรมรายวิชา** ที่ภายหลังจากการคัดเลือกงานวิจัยของรายวิชาเรียบร้อยแล้ว อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาจะทำการเติมความรู้ตามเนื้อหาหลักของรายวิชา โดยเฉพาะรายวิชาหลักด้านการผลิตสื่อเพื่อให้นิสิตนักศึกษามีทักษะการผลิตสื่อ และในกิจกรรมของรายวิชาอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาจะทำการประสานนักวิจัยเจ้าของผลงานให้เข้าร่วมกิจกรรมเติมความรู้ด้านสารที่นักวิจัยเจ้าของผลงานจะให้ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาของงานวิจัย ซึ่งก่อนการจัดกิจกรรมควรให้นิสิตนักศึกษาได้มีโอกาสในการศึกษางานวิจัยในระดับเบื้องต้น เพื่อให้สามารถสอบถามข้อสงสัยจากนักวิจัยเจ้าของผลงานได้ในทันที และภายหลังจากการจัดกิจกรรมเติมความรู้ด้านสารควรเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาได้ติดต่อสื่อสารนักวิจัยเจ้าของผลงานด้วยช่องทางที่หลากหลายทั้งทางออฟไลน์และออนไลน์ จากนั้นเมื่อนิสิตนักศึกษามีความรู้ในด้านสื่อและสารเรียบร้อยแล้ว จึงดำเนินการออกแบบและผลิตสื่อที่ใช้ในการเผยแพร่งานวิจัย รวมทั้งการวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมาย ซึ่งตลอดระยะเวลาการผลิตสื่อ อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาที่มีความใกล้ชิดกับนิสิตนักศึกษาจะมีบทบาทเป็นพี่เลี้ยงหลักด้านสื่อและสาร และนักวิจัยเจ้าของผลงานจะมีบทบาทเป็นพี่เลี้ยงเสริมด้านสาร ซึ่งภายหลังการผลิตสื่อเรียบร้อยแล้วจึงทำการประเมินสื่อด้วยวิธีการที่

หลากหลายและเน้นการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ในการประเมินและให้ข้อเสนอแนะต่อสื่อเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงสื่อให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

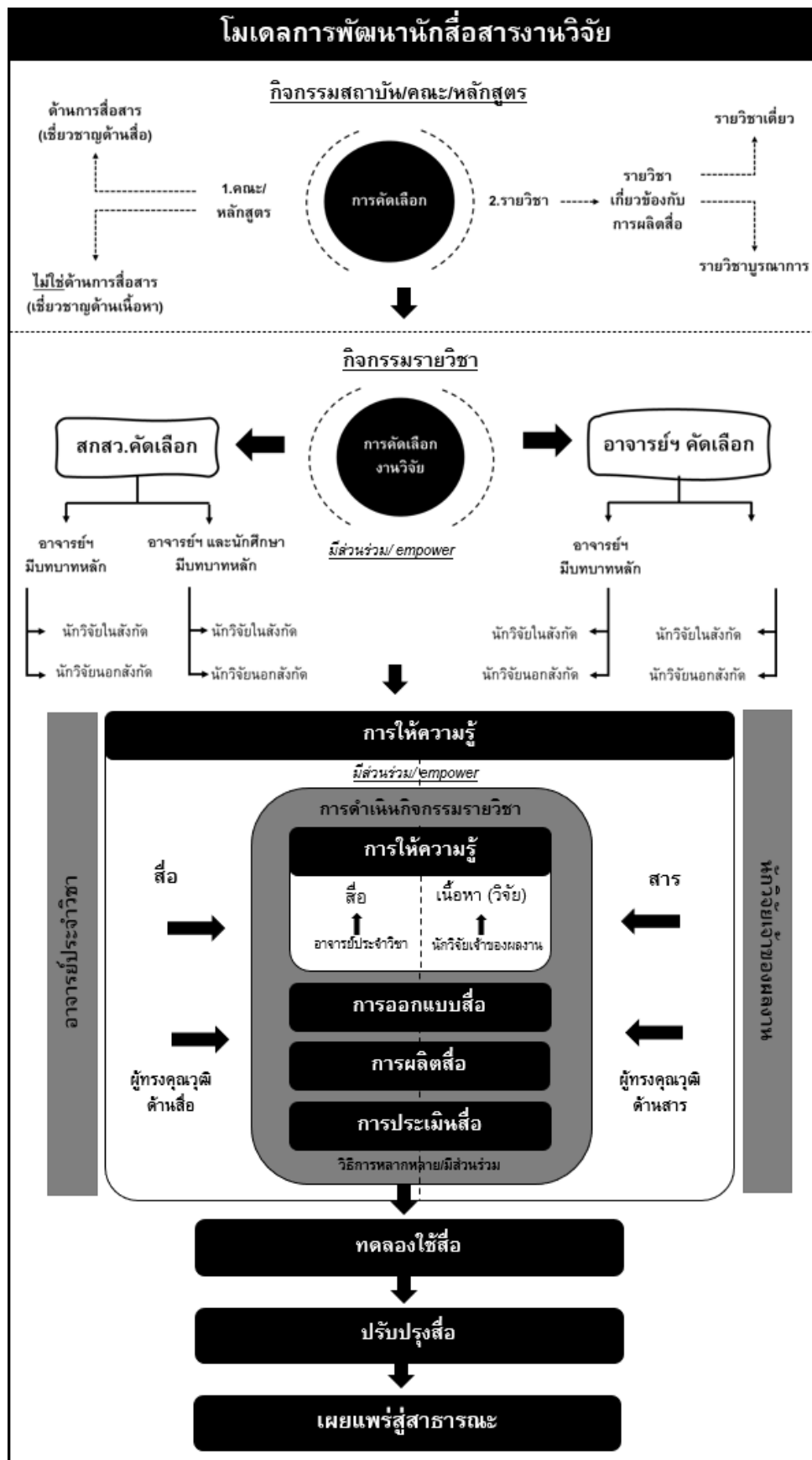
2. **การเติมความรู้และเสริมพลังโดยผู้ทรงคุณวุฒิ** เป็นการเติมเต็มความรู้และเสริมพลังจากบุคคลภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่งานวิจัยที่จะเติมความรู้ทั้งด้านสื่อและสารที่มีมุมมองนอกเหนือจากอาจารย์ผู้สอนประจำวิชา ซึ่งกิจกรรมนี้จะทำให้นิสิตนักศึกษาได้รับความรู้และมุมมองใหม่ๆ อีกทั้งยังเป็นการเสริมแรงเมื่อมีบุคคลภายนอกให้ข้อเสนอแนะต่อผลงาน โดยกิจกรรมการเติมความรู้และเสริมพลังจากผู้ทรงคุณวุฒิรายวิชาสามารถวางแผนการดำเนินงานได้ทั้งการให้ความรู้แก่นิสิตนักศึกษาทุกคนในรายวิชา หรือการให้ความรู้และเสริมพลังเฉพาะกลุ่มที่มีผลงานโดดเด่นเพื่อให้เกิดการผลักดันกลุ่มแกนนำให้เห็นแก่นำนักสื่อสารงานวิจัยต่อไปในอนาคต และเมื่อได้รับความรู้และเติมพลังจากผู้ทรงคุณวุฒิเรียบร้อยแล้ว นิสิตนักศึกษาควรนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงผลงานของตนเองให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น และรับฟังความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิอีกครั้ง

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้สื่อ เป็นขั้นตอนการนำสื่อในการเผยแพร่งานวิจัยไปทำการทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายเพื่อรับฟังข้อเสนอแนะจากกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาควรมีส่วนร่วมในการออกแบบวิธีการทดลองใช้สื่อและวิธีการทำแบบประเมินและรับฟังความคิดเห็น

ขั้นตอนที่ 4 การปรับปรุงสื่อ เป็นขั้นตอนการนำสื่อที่ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของกลุ่มเป้าหมายไปปรับปรุงให้ได้สื่อนับสมบูรณ์

ขั้นตอนที่ 5 การเผยแพร่สู่สาธารณะ เป็นขั้นตอนการนำสื่อนับสมบูรณ์ไปเผยแพร่ผ่านช่องทางการสื่อสารต่างๆ อาทิ สื่อออนไลน์ของผู้สนับสนุนทุนวิจัย สื่อออนไลน์ของหลักสูตรหรือรายวิชา เป็นต้น หรือการนำเสนอผลงานผ่านเวทีต่างๆ ซึ่งการเผยแพร่ผลงานสู่สาธารณะทำให้นิสิตนักศึกษารู้สึกภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง และเป็นแรงบันดาลใจในการสื่อสารงานวิจัยต่อไปในอนาคต

ดังนั้นจึงสามารถสรุปโมเดลการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยได้ดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 34 โมเดลการพัฒนาหนังสือสารงานวิจัยรุ่นใหม่

อีกทั้งที่มวิจัยได้จัดทำวิดิทัศน์กระบวนการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่เพื่อนำไปสู่การเผยแพร่ให้เกิดการขยายผลและใช้ประโยชน์ต่อไปในอนาคต ดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 35 วิดิทัศน์กระบวนการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาหนังสือสารงานวิจัยรุ่นใหม่ในพื้นที่ภาคกลางที่มีความสามารถในการเผยแพร่งานวิจัยภายใต้การสนับสนุนทุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สทว.) สู่การใช้ประโยชน์ในสังคม ซึ่งสามารถสรุปและอภิปรายผลได้ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

การดำเนินการวิจัยสามารถสรุปขั้นตอนการพัฒนาหนังสือสารงานวิจัยที่ได้ผ่านการทดสอบประสิทธิภาพในเบื้องต้นได้ทั้งสิ้น 5 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์และคัดเลือกหลักสูตร รายวิชา และงานวิจัย เป็นขั้นตอนแรกที่อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาหรือผู้ที่ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาหนังสือสารงานวิจัยรุ่นใหม่จะทำการวิเคราะห์และคัดเลือกหลักสูตรและรายวิชาที่สนใจเข้าร่วมโครงการ โดยการคัดเลือกหลักสูตรสามารถคัดเลือกได้ทั้งหลักสูตรที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการสื่อสารและหลักสูตรที่ไม่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการสื่อสาร โดยแต่ละหลักสูตรมีจุดเด่นและจุดด้อยต่างกันที่อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาจะต้องจัดกิจกรรมเสริมจุดเด่นและลดจุดด้อย

จากนั้นเป็นขั้นตอนการคัดเลือกรายวิชาที่สามารถดำเนินการคัดเลือกได้ทั้งในลักษณะของรายวิชาเดียวที่ดำเนินกิจกรรมการพัฒนาหนังสือสารงานวิจัยในรายวิชาใดรายวิชาหนึ่งเท่านั้น ซึ่งรายวิชาที่คัดเลือกควรเป็นรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อ และการคัดเลือกรายวิชาในลักษณะของการบูรณาการร่วมกันระหว่างรายวิชาต่างๆ ที่มีรายวิชาด้านการผลิตสื่อเป็นรายวิชาหลักและรายวิชาอื่นๆ เป็นรายวิชาเสริม

และภายหลังจากที่ได้หลักสูตรและรายวิชาเรียบร้อยแล้ว ในการดำเนินกิจกรรมพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่จะมีการวางแผนการดำเนินกิจกรรมซึ่งขั้นตอนแรกจะมีความเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์และคัดเลือกงานวิจัยที่สามารถดำเนินการได้ทั้งในลักษณะของการคัดเลือกงานวิจัยจากหน่วยงานภายนอกสถาบันการศึกษา เช่น องค์กรสนับสนุนทุนวิจัย กระทรวง ทบวง กรม และอื่นๆ ซึ่งงานวิจัยที่ผ่านการคัดเลือกสามารถเป็นได้ทั้งงานวิจัยของนักวิจัยที่เป็นคนในสถาบันการศึกษาและนักวิจัยที่เป็นคนนอกสถาบันการศึกษา และในลักษณะของการคัดเลือกงานวิจัยจากหน่วยงานภายในสถาบันการศึกษา เช่น หน่วยงานให้ทุนสนับสนุนการวิจัยภายในสถาบันการศึกษาที่สังกัด รายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เป็นต้น โดยการคัดเลือกงานวิจัยในทุกลักษณะมีจุดเด่นและจุดด้อยที่แตกต่างกัน แต่สิ่งที่สำคัญในขั้นตอนของการคัดเลือกงานวิจัย คือ การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมคิดและตัดสินใจเพื่อคัดเลือกงานวิจัยที่ตนเองหรือกลุ่มให้ความสนใจเพื่อเป็นการเสริมพลัง (empowerment) ให้นักศึกษามีความรู้สึกริ่อยากทำการสื่อสารงานวิจัยขึ้นนั้นๆ มากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 2 การเติมความรู้และเสริมพลัง เป็นขั้นตอนในการเติมความรู้และเสริมพลังให้แก่ นิสิตนักศึกษา โดยการให้ความรู้และเสริมพลังมีทั้งสิ้น 2 ขั้นตอนย่อย ได้แก่

1. **การเติมความรู้และเสริมพลังผ่านกิจกรรมรายวิชา** ที่อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาจะดำเนินกิจกรรมในรายวิชาทั้งสิ้น 4 กิจกรรม ได้แก่ 1) การเติมความรู้ด้านสื่อและสาร โดยการเติมความรู้ตามเนื้อหาหลักของรายวิชาในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับทักษะการผลิตสื่อ และกิจกรรมพบปะนักวิจัยที่อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาจะทำการประสานและเชิญนักวิจัยเจ้าของผลงานมาเติมความรู้ด้านเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย และการมีช่องทางการติดต่อสื่อสารนักวิจัยเจ้าของผลงานด้วยช่องทางที่หลากหลายทั้งทางออฟไลน์และออนไลน์ 2) การออกแบบสื่อ ที่นิสิตนักศึกษาจะนำความรู้ที่ได้รับจากการเติมความรู้ด้านสื่อและสาร มาทำการวิเคราะห์ผู้รับสารและออกแบบสื่อในการเผยแพร่งานวิจัย โดยจะมีการเสริมพลังจากอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาที่จะมีบทบาทในการเป็นพี่เลี้ยงด้านการออกแบบสื่อ 3) การผลิตสื่อ ที่นิสิตนักศึกษาจะทำการผลิตสื่อตามการออกแบบสื่อที่ได้ทำการวางแผนไว้ และ 4) การประเมินสื่อโดยการมีส่วนร่วมของอาจารย์ผู้สอนประจำวิชา นักวิจัยเจ้าของผลงาน และ นิสิตนักศึกษาในชั้นเรียนเพื่อนำข้อเสนอแนะในเบื้องต้นจากทุกฝ่ายมาปรับปรุงสื่อให้มีคุณภาพมากขึ้น
2. **การเติมความรู้และเสริมพลังโดยผู้ทรงคุณวุฒิ** เป็นการเติมเติมความรู้และเสริมพลังจากบุคคลภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่งานวิจัยที่จะเติมความรู้ทั้งด้านสื่อและสาร โดยกิจกรรมนี้จะทำให้นิสิตนักศึกษาได้รับความรู้และมุมมองใหม่ๆ อีกทั้งยังเป็นการเสริมแรงจากบุคคลภายนอกที่ให้ข้อเสนอแนะต่อผลงาน โดยรูปแบบกิจกรรมสามารถวางแผนการดำเนินงานได้ทั้งการให้ความรู้แก่นิสิตนักศึกษาทุกคนในรายวิชา หรือการให้ความรู้และเสริมพลังเฉพาะกลุ่มที่มีผลงานโดดเด่นเพื่อให้เกิดการผลักดันให้เป็นแกนนำนักสื่อสารงานวิจัยต่อไปในอนาคต

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้สื่อ เป็นขั้นตอนการนำสื่อในการเผยแพร่งานวิจัยไปทำการทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายเพื่อรับฟังข้อเสนอแนะจากกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาควรมีส่วนร่วมในการออกแบบวิธีการทดลองใช้สื่อและวิธีการทำแบบประเมินและรับฟังความคิดเห็น

ขั้นตอนที่ 4 การปรับปรุงสื่อ เป็นขั้นตอนการนำสื่อไปปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของกลุ่มเป้าหมายให้ได้สื่อฉบับสมบูรณ์

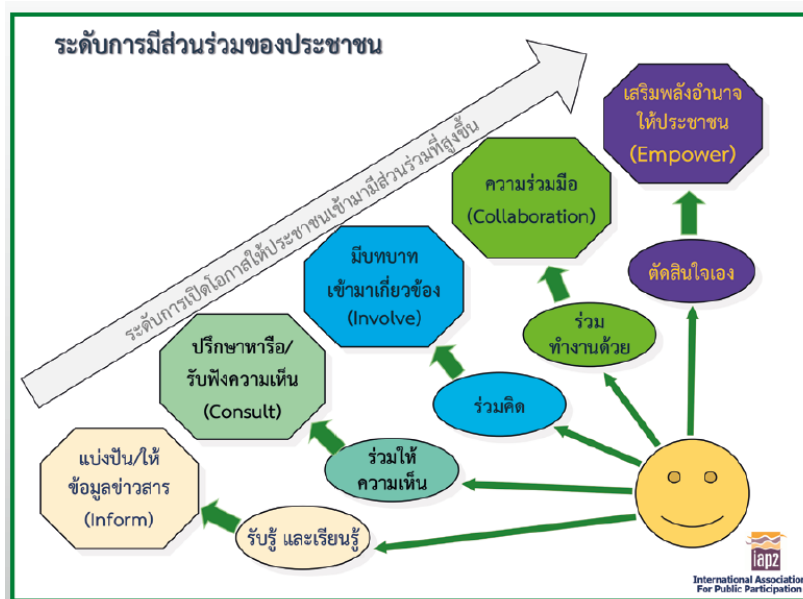
ขั้นตอนที่ 5 การเผยแพร่สู่สาธารณะ เป็นขั้นตอนการนำสื่อฉบับสมบูรณ์ไปเผยแพร่ผ่านช่องทางการสื่อสารต่างๆ อาทิ สื่อออนไลน์ของผู้สนับสนุนทุนวิจัย สื่อออนไลน์ของหลักสูตรหรือรายวิชา เป็นต้น หรือการนำเสนอผลงานผ่านเวทีต่างๆ ซึ่งการเผยแพร่ผลงานสู่สาธารณะทำให้นิสิตนักศึกษารู้สึกภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง และเป็นแรงบันดาลใจในการสื่อสารงานวิจัยต่อไปในอนาคต

2. อภิปรายผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยในการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ในพื้นที่ภาคกลางจะเห็นได้ว่า ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม การเสริมพลัง และการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้เป็นนักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ดวงพร คำภูณวัฒน์ และคณะ (2551) ที่กล่าวถึงการสื่อสารเพื่อการเปลี่ยนแปลงว่าการมีส่วนร่วมของคนในพื้นที่ (Community Participation) การสร้างเสริมศักยภาพ (Empowerment) และการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self Learning) เป็นสิ่งสำคัญในการทำการสื่อสารเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถพิจารณาทั้งสามปัจจัยที่เชื่อมโยงกับการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยได้ดังนี้

1) การมีส่วนร่วมเป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัย

จากผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่ากระบวนการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ที่มีประสิทธิภาพจะต้องเป็นกระบวนการที่มีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน อาทิ อาจารย์ผู้สอนประจำวิชา นักวิจัยเจ้าของผลงาน ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก และที่สำคัญที่สุดคือการมีส่วนร่วมของกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญในการเป็นนักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ในอนาคต ดังนั้นการมีส่วนร่วมของนิสิตนักศึกษาจึงเป็นปัจจัยแรกที่ต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ โดยระดับการมีส่วนร่วมสามารถดำเนินการได้หลากหลายรูปแบบ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาระบบราชการ (2560) ได้กล่าวถึงระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Participation Spectrum) ที่ได้ชี้ให้เห็นถึงระดับการมีส่วนร่วม 5 ระดับที่เริ่มต้นตั้งแต่ระดับรับรู้และเรียนรู้ที่เป็นการแบ่งปันและการให้ข้อมูลข่าวสาร (Inform) ระดับร่วมให้ความเห็นที่เป็นการปรึกษาหารือหรือรับฟังความคิดเห็น (Consult) ระดับร่วมคิดที่มีบทบาทเข้ามาเกี่ยวข้อง (Involve) ระดับทำงานด้วยที่เป็นระดับการให้ความร่วมมือ (Collaboration) และระดับตัดสินใจเองที่จะมีการเสริมพลังอำนาจให้ประชาชน (Empower) ดังรายละเอียดในแผนภาพ

ภาพที่ 36 ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน

สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาระบบราชการ (2560)

และสมพงษ์ จิตระดับ (2554 อ้างถึงในพัชรินทร์ พันธุ์แน่น, 2558) ยังได้กล่าวเฉพาะเจาะจงไปถึงระดับการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนที่ได้จากการสังเคราะห์แนวคิดของบาร์บารา แฟรงคลิน (Barbara Franklin) และแกริสัน แลงส์ดาวน์ (Gerison Landsdowne) ซึ่งชี้ให้เห็นการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนตั้งแต่ระดับที่เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมน้อยไปจนถึงระดับของการมีส่วนร่วมมากที่สุดที่เด็กและเยาวชนจะมีบทบาทในการตัดสินใจมากขึ้น

ระดับ	แนวคิดของ บาร์บารา แฟรงคลิน	แนวคิดของ สมพงษ์ จิตระดับ	แนวคิดของ แกริสัน แลงส์ดาวน์
ระดับ 0	เด็กและเยาวชนถูกละเลย	ถูกบงการ	แนวทางการปรึกษาหารือ
ระดับ 1	ผู้ใหญ่กำหนดกฎและตัดสินใจทั้งหมด	ไม่ระดับ	
ระดับ 2	ผู้ใหญ่กำหนด ให้เหตุผลและอธิบาย		
ระดับ 3	ผู้ใหญ่กำหนด เด็กได้ร่วมรับฟัง และคล้อยตาม		
ระดับ 4	ผู้ใหญ่กำหนดกิจกรรมให้ทำ เด็กๆ เป็นผู้ปฏิบัติตาม		
ระดับ 5	ผู้ใหญ่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ เด็กได้ตัดสินใจในประเด็นเล็กๆ	ถูกมอบหมายให้ทำแต่รับทราบก่อน	แนวทางการมีส่วนร่วม
ระดับ 6	ผู้ใหญ่ให้เด็กแสดงความคิดเห็น	ขอคำปรึกษาเด็ก	
ระดับ 7	ผู้ใหญ่หารือกับเด็ก และตัดสินใจร่วมกัน	ผู้ใหญ่ริเริ่ม เด็กมีส่วนร่วมตัดสินใจ	
ระดับ 8	ผู้ใหญ่กับเด็กตัดสินใจร่วมกัน	เด็กริเริ่มกำหนดผู้ใหญ่ร่วมตัดสินใจ	เด็กริเริ่มกำหนดผู้ใหญ่ร่วมตัดสินใจ
ระดับ 9	เด็กและเยาวชนนำ ผู้ใหญ่สนับสนุน		
ระดับ 10	เด็กและเยาวชนริเริ่มกำหนด และตัดสินใจ		

ภาพที่ 37 ระดับของการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชน

พัชรินทร์ พันธุ์แน่น (2558)

ดังนั้นหากกล่าวถึงกิจกรรมการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ในพื้นที่ภาคกลางจะเห็นได้ว่านิสิตนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในหลากหลายรูปแบบและหลากหลายระดับ อาทิ การคัดเลือกงานวิจัยที่นิสิตนักศึกษาแต่ละสถาบันได้มีส่วนร่วมในระดับที่แตกต่างกันออกไป โดยบางสถาบันนิสิตนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในระดับที่เป็นผู้ร่วมตัดสินใจเลือกหัวข้องานวิจัยร่วมกับอาจารย์ผู้สอนประจำวิชา แต่ในบางสถาบัน

อาจารย์ผู้สอนประจำรายวิชาเป็นผู้ที่คัดเลือกหัวข้องานวิจัยและนิสิตนักศึกษาที่มีบทบาทในการรับฟังและปฏิบัติตาม แต่ในการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่งานวิจัยส่วนใหญ่ทุกสถาบันนิสิตนักศึกษาจะมีบทบาทในการคิดและตัดสินใจร่วมกับสมาชิกภายในกลุ่ม เป็นต้น ซึ่งการมีส่วนร่วมของนิสิตนักศึกษาไม่ว่าจะในระดับใดก็ถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญในการพัฒนาศักยภาพของนิสิตนักศึกษา โดยอาจารย์ผู้สอนประจำรายวิชาควรจัดการเรียนรู้ที่ให้นิสิตนักศึกษาได้มีโอกาสในการเพิ่มระดับการมีส่วนร่วมที่มีระดับที่สูงขึ้นเรื่อยๆ เพื่อให้เกิดการพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษาได้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2) การเสริมพลัง (Empowerment) เป็นสิ่งหนุนเสริมให้เกิดแรงจูงใจ

การเสริมพลัง (Empowerment) มีนัยยะในสองทิศทาง ดังที่ ปาภาพันธ์ คำอุดม (2558) ได้รวบรวมไว้ว่าความหมายแรกเป็นความหมายเชิงโครงสร้างสัมพันธ์หรือความหมายในเชิงปฏิบัติที่มีลักษณะของการเสริมพลังตามโครงสร้างการควบคุมหรืออำนาจ เช่น การมอบหมายให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นผู้ตัดสินใจเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ เป็นต้น และความหมายที่สองในการเสริมพลังอำนาจในการทำงานเชิงโครงสร้างแรงจูงใจหรือการเสริมสร้างพลังอำนาจในการทำงานเชิงจิตวิทยา ซึ่งเป็นโครงสร้างที่มีอำนาจและการควบคุมที่เป็นแรงจูงใจภายใน ซึ่งจากกระบวนการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยจะเห็นได้ว่าการเสริมพลังทั้งสองนัยยะ โดยในนัยยะการเสริมพลังเชิงโครงสร้างสัมพันธ์หรือเชิงปฏิบัติ ในกิจกรรมพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ได้มีกิจกรรมการเติมพลังทั้งในด้านสื่อและสารที่หลากหลายทั้งการให้ความรู้ด้านสื่อโดยอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาที่ให้ความรู้เกี่ยวกับทักษะการผลิตสื่อตามเนื้อหาหลักของรายวิชาและการอบรมให้ความรู้ผ่านผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ให้นิสิตนักศึกษามีความรู้ ความมั่นใจ และแรงจูงใจในการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่งานวิจัยมากขึ้น และในด้านสารได้มีทั้งกิจกรรมการให้ความรู้จากนักวิจัยเจ้าของผลงานที่มีบทบาทในการให้ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหางานวิจัย และกิจกรรมการอบรมจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มาช่วยเพิ่มเติมเทคนิคการคัดเลือกเนื้อหาสารที่เหมาะสมกับผู้รับสารแต่ละกลุ่มได้ ซึ่งการเติมความรู้ด้านสารทำให้นิสิตนักศึกษามีความมั่นใจในการศึกษาและคัดเลือกเนื้อหางานวิจัยที่มากขึ้นเช่นกัน อีกทั้งอาจารย์ผู้สอนประจำวิชายังได้มอบหมายให้นิสิตนักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติในการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่งานวิจัยซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจริง และสำหรับนัยยะเชิงจิตวิทยา อาจารย์ผู้สอนได้มีบทบาทในการหนุนเสริมผ่านการให้กำลังใจแก่ผู้เรียนตลอดกระบวนการเพื่อให้นิสิตนักศึกษาเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้เรื่องที่ยากให้รู้สึกง่ายมากขึ้น โดยผลการศึกษาชี้ให้เห็นอีกว่าสถาบันการศึกษาที่อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาทุ่มเทในการหนุนเสริมนิสิตนักศึกษาจะทำให้สามารถผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่งานวิจัยได้ดีมากขึ้นอีกด้วย

3) เสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self Learning)

การเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นอีกปัจจัยที่สำคัญในการสื่อสารเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่มีประสิทธิภาพ โดยชัยฤทธิ์ โพธิสุวรรณ (2541, หน้า 4) ได้กล่าวถึงความหมายของการเรียนรู้ด้วยตนเองไว้ว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะเรียนด้วยความช่วยเหลือสนับสนุนจากภายนอกตัวผู้เรียนหรือไม่ก็ตาม ผู้เรียนจะริเริ่มการเรียนรู้ เลือกเป้าหมาย แสวงหาแหล่งทรัพยากรของการเรียนรู้ เลือกวิธีการ

เรียนรู้ จนถึง การประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งการเรียนรู้ด้วยตนเองเกิดขึ้นจากความสนใจใฝ่รู้และความตั้งใจในการเรียนรู้ของตนเองที่จะนำไปสู่การมีแรงจูงใจใฝ่รู้ในประเด็นเหล่านั้น และประสบความสำเร็จในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น อีกทั้ง Knowles (อ้างถึงใน รุ่งอรุณ ไสยโสภณ, 2552) ยังได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนรู้ด้วยตนเองหลากหลายประการ อาทิ ผู้เรียนมีความแรงจูงใจในการเรียนรู้สูงกว่า ความคงทนในสิ่งที่เรียนรู้มากกว่า มีวุฒิภาวะเพิ่มขึ้น มีความรับผิดชอบ สามารถปรับตัวท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงได้ดี เป็นต้น ดังนั้น การเรียนรู้ด้วยตนเองจึงเป็นทักษะที่สำคัญของนิสิตนักศึกษาในยุคปัจจุบัน ซึ่งจากกระบวนการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยในครั้งนี้มีกิจกรรมที่นิสิตนักศึกษาได้มีโอกาสการเรียนรู้ด้วยตนเองผสมผสานกับการให้ความรู้โดยอาจารย์ผู้สอนประจำวิชา แต่ไม่ได้มีการวางแผนการเรียนรู้ด้วยตนเองในกระบวนการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยอย่างชัดเจน เช่น การเรียนรู้ การศึกษาและค้นคว้างานวิจัยด้วยตนเอง การเรียนรู้เทคนิคการผลิตสื่อจากสื่อออนไลน์ การเรียนรู้วิธีการนำเสนอผ่านการแลกเปลี่ยนกับสมาชิกในกลุ่ม เป็นต้น ซึ่งหากกระบวนการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยในครั้งหน้าจะได้มีการเพิ่มเติมกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาได้เรียนรู้ด้วยตนเองที่เชื่อมโยงกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ และการเสริมพลังการเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลายก็จะทำให้เกิดการใช้การสื่อสารเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กาญจนา แก้วเทพ และกำจร หลุยยะพงศ์. 2560. การใช้ประโยชน์จากงานวิจัยด้วยเครื่องมือการ
สื่อสาร : แนวคิดและบทสังเคราะห์. นนทบุรี : ศูนย์สหวิทยาการชุมชนศึกษา สถาบันวิจัย
และพัฒนา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- กาญจนา แก้วเทพ และกำจร หลุยยะพงศ์. 2560. การใช้ประโยชน์จากงานวิจัยด้วยเครื่องมือการ
สื่อสาร แนวคิดและบทสังเคราะห์. กรุงเทพฯ: หินหยาง การพิมพ์.
- เกศินี จุฑาวิจิตร. 2542. การสื่อสารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น. นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์.
- ชัชวาลย์ เรืองประพันธ์. 2539. สถิติพื้นฐาน. ขอนแก่น: ภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชัยฤทธิ์ โพธิสุวรรณ. 2541. ความพร้อมในการเรียนรู้โดยการชี้นำตนเองของผู้เรียนผู้ใหญ่ของกิจกรรม
การศึกษาผู้ใหญ่บางประเภท. ศึกษาศาสตร์ปริทัศน์. 13(1). กันยายน-ธันวาคม.
- ณัฐพันธ์ เขจรนันท์. 2546. การจัดการทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ:ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- ดวงพร คำคุณวัฒน์ และคณะ. 2551. บทสังเคราะห์ รายงานวิจัยการสื่อสารเพื่อการเปลี่ยนแปลง
สังคม. กรุงเทพฯ: หจก.สหพัฒนาไพศาล.
- เทพรัตน์ พิมลเสถียร. 2560. นวัตกรรมกับการบริหารทรัพยากรมนุษย์: กรณีศึกษาผู้ประกอบการแฟชั่น
ระดับลักเซอรี่ในประเทศไทย. วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย. 9(3): 199-233.
- นภาพรณ อัจฉริยะกุล และรุ่งนภา พิตรปรีชา. 2544. เอกสารการสอนชุดวิชาหลักและทฤษฎีการ
สื่อสารหน่วยที่ 1-8 (พิมพ์ครั้งที่ 19). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปัญญिता ชัยสนิทด และคณะ. 2554. โครงการสร้างเสริมสุขภาวะเพื่อความอยู่ดีมีสุขของชุมชนใน
เขตเทศบาลตำบลหัวดง อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการ
สร้างเสริมสุขภาวะ.
- ปาริชาติ สถาปิตานนท์ และคณะ. 2546. การสื่อสารสุขภาพ : ศักยภาพของสื่อมวลชนในการสร้าง
เสริมสุขภาพ. กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- พนม คลี่ฉายา. 2549. เอกสารการสอนชุดวิชา 16458 การสร้างสรรค์และผลิตงานประชาสัมพันธ์.
นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พัชรินทร์ พันธุ์แน่น. 2558. โครงการแนวทางการจัดการขยะของเยาวชน โดยมีส่วนร่วมของ
ชุมชนบ้านมั่นคงชุมชนบางบัว เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร. สำนักงานกองทุน
สนับสนุนการวิจัยร่วมกับมหาวิทยาลัยเกริก.
- รุ่งอรุณ ไสยโสภณ. 2552. การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed Learning : SDL) เอกสารสาระ
หลักการและแนวคิดประกอบการดำเนินงาน กศน. คัมภีร์ กศน.
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์และคณะ. 2545. ระเบียบวิธีการวิจัย. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดีการพิมพ์
- เสถียร เขยประทับ. 2540. การสื่อสารและการพัฒนา. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

แบบสอบถามทัศนคติและพฤติกรรมของนักศึกษาต่อการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่
 โครงการเผยแพร่ผลงานวิจัยสู่สังคมผ่านนวัตกรรมการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่ในพื้นที่ภาคกลาง
 ภายใต้การสนับสนุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.)

ตอนที่ 1 : ทัศนคติและพฤติกรรมของนักศึกษาต่อการพัฒนานักสื่อสารงานวิจัยรุ่นใหม่
คำชี้แจง

โปรดใส่เครื่องหมาย ลงในช่องตามความคิดเห็นของท่านที่มีต่อการวิจัย การผลิตสื่อ และการสื่อสาร
 เพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัย โดยมีน้ำหนักคะแนน ดังนี้

ระดับคะแนน 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด ระดับคะแนน 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
 ระดับคะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง ระดับคะแนน 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
 ระดับคะแนน 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความคิดเห็น					ค่าความ คิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปล ผล	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	1	2	3			
1. ด้านการวิจัย											
1.1 ท่านมีความรู้ด้านการวิจัย						1	1	1	1	ใช้ได้	ควรแก้ไข “ด้าน” เป็น ”เกี่ยวกับ”
1.2 ท่านรู้ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย						1	0	1	0.67	ใช้ได้	
1.3 ท่านคิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องที่ ยากและซับซ้อน						1	1	1	1	ใช้ได้	
1.4 ท่านคิดว่าตนเองจะสามารถอ่าน งานวิจัยที่ยากให้เข้าใจง่ายได้						1	1	1	1	ใช้ได้	
1.5 ท่านคิดว่างานวิจัยมีแต่ตัวอักษร และขาดความน่าสนใจ						1	1	1	1	ใช้ได้	
1.6 ท่านรู้สึกตื่นเต้นและท้าทาย ความสามารถในการทำงานวิจัย						1	1	1	1	ใช้ได้	
1.7 ท่านคิดว่างานวิจัยเป็นเรื่องใกล้ ตัวที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้						1	1	1	1	ใช้ได้	
1.8 ท่านคิดว่างานวิจัยมีประโยชน์มี ประโยชน์ต่อตัวท่านและคนอื่นๆ						1	1	1	1	ใช้ได้	

1.9 ท่านเคยเรียนวิจัย					1	1	1	1	ใช้ได้	
1.10 ท่านเคยลงมือปฏิบัติในการทำวิจัย					1	1	1	1	ใช้ได้	
2. ด้านการผลิตสื่อ										ควรหมายเหตุคำว่าวิชานี้
2.1 ท่านมีความรู้ในการผลิตสื่อในรายวิชาที่กำลังเรียน					1	1	1	1	ใช้ได้	ควรตัดคำว่า “กำลัง” และ ยกตัวอย่างให้เข้าใจ
2.2 ท่านรู้ขั้นตอนในการผลิตสื่อของรายวิชานี้					1	1	1	1	ใช้ได้	
2.3 ท่านรู้สึกตื่นเต้นในการผลิตสื่อของรายวิชานี้					0	0	1	0.33	ใช้ได้	ควรแก้ไข “ตื่นเต้น” เป็น “กระตือรือร้น”
2.4 ท่านคิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชาที่กำลังเรียนเป็นเรื่องยาก					1	1	1	1	ใช้ได้	
2.5 ท่านคิดว่าการผลิตสื่อในรายวิชานี้มีประโยชน์ต่อตัวท่านและคนอื่น ๆ					1	1	1	1	ใช้ได้	
2.6 ท่านคิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อในรูปแบบเดียวรายวิชานี้ได้					0	1	1	0.67	ใช้ได้	
2.7 ท่านคิดว่ากิจกรรมในรายวิชาผลิตสื่อที่เชื่อมโยงเนื้อหาจากงานวิจัยเป็นสิ่งที่ดี					1	1	1	1	ใช้ได้	
2.8 ท่านคิดว่าตนเองสามารถผลิตสื่อที่มีเนื้อหาหายากๆ จากงานวิจัยได้					1	1	1	1	ใช้ได้	
2.9 ท่านเคยเรียนรู้เกี่ยวกับสื่อในรูปแบบเดียวกับสื่อที่สอนรายวิชานี้					1	1	1	1	ใช้ได้	
2.10 ท่านเคยผลิตสื่อในรูปแบบเดียวกับสื่อที่สอนในรายวิชานี้					0	1	1	0.67	ใช้ได้	ควรแก้ไข “สอน” เป็น “เรียน”
3. ด้านการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัย										

3.1 ท่านมีความรู้ในการนำงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่					1	0	1	0.67	ใช้ได้	
3.2 ท่านมีความรู้และความเข้าใจในกระบวนการนำข้อมูลงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่					1	1	1	1	ใช้ได้	
3.3 ท่านคิดว่าตนเองสามารถแปลงเนื้อหางานวิจัยที่ยากให้สามารถสื่อสารได้ง่าย					1	0	1	0.67	ใช้ได้	ควรปรับข้อความถามให้ไม่คล้ายการผลิตสื่อ ข้อ 2.8
3.4 ท่านคิดว่างานวิจัยสามารถใช้การสื่อสารเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่สู่สาธารณะได้					1	1	1	1	ใช้ได้	
3.5 ท่านคิดว่าตนเองสามารถเป็นนักสื่อสารงานวิจัยได้					1	1	1	1	ใช้ได้	
3.6 ท่านคิดว่าการนำเนื้อหาจากงานวิจัยไปผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่เป็นสิ่งท้าทาย					1	1	1	1	ใช้ได้	
3.7 ท่านคิดว่านักสื่อสารงานวิจัยมีบทบาทสำคัญที่จะทำให้งานวิจัยเกิดการใช้ประโยชน์					1	1	1	1	ใช้ได้	
3.8 ท่านคิดว่าการสื่อสารเพื่อเผยแพร่งานวิจัยมีประโยชน์ต่อสาธารณะ					1	1	1	1	ใช้ได้	
3.9 ท่านเคยนำงานวิจัยมาผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่สู่กลุ่มเป้าหมายต่างๆ					1	1	1	1	ใช้ได้	
3.10 ท่านเคยเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่งานวิจัย					1	1	1	1	ใช้ได้	

ตอนที่ 2 : กระบวนการและประโยชน์ของการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่งานวิจัย

4. ท่านคิดว่าขั้นตอนในการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่งานวิจัยควรเป็นอย่างไร (เขียนอธิบายหรือวาดภาพขั้นตอน)

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

5. ท่านคิดว่าการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่งานวิจัยจะมีประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่นอย่างไร

[illegible]